

D. Thirulo, and on.

sch

25 1970
HARTLEY COLLEGE

15 SEP 1970

25 SEP 1970

25 SEP 1970

MISCELLANY

NUMBER 34

1969

CONTENTS

	PAGE
1 Editorial Notes & Comments	1
2 Principal's Notes — 1969	3
3 "The Reminiscences of my Days at Hartley College....."	4
4 My Reminiscences	8
5 Student Section: English	10
6 உயர்ந்த இலட்சியம்	1
7 Student Section: Tamil	3
8 All Island English Language Activities Programme at Hartley College 1969	51
9 Our Examination Results	55
10 House Reports 1969	60
11 Associations 1969	64
12 Sports Section :	
(a) Result of the Soccer Matches 1969	72
(b) Public Schools Athletic Meet 1969	72
(c) Result of the Cricket Matches 1969	73
(d) Results of the College Athletic Meet 1969	77
(e) Result of the V. T. A. Athletic Meet 1969	82
(f) Result of the Jaffna Athletic Meet 1969	84
13 News About Old Hartleyites	86
14 Office Bearers 1969	88
15 The Staff December 1969	89

Hartley College Miscellany

No. 34

POINT PEDRO

JULY 1970

Editorial Notes and Comments

OURSELVES :

THE year under review—1969—has been quite like any other college year. We have maintained our standards in those things in which our college has always been good. In certain spheres we may even claim to have outshone the past.

It is with a justifiable sense of pride that we place on record the phenomenal success we have had at the G. C. E. (Adv. level) examination of December 1968. Eighteen were admitted to the Faculty of Engineering alone (our highest ever) and it is indeed a great achievement, considering the very competitive nature of the examination for admission to this Faculty.

Our results at the various examinations have won for us a name throughout the Island and many seek admission to our school from far and near. But our laboratory facilities do not permit us to admit even the deserving ones. Hartley now is a JYESTHA School with only grades from eight to twelve. The growth in numbers in the upper school require the immediate provision of a science block to house our Chemistry, Physics and Biology departments. The small and incommodious laboratories that we have and which were built in 1916 must give place to a modern structure. The foundation laid in 1953 for the *Thamotheram Memorial Laboratory*, towards the building of which our Old Boys

contributed generously, still remains a foundation. We hope that at no distant date it will be found possible to have an up-to-date and well equipped laboratory worthy of the name of our Institution which has over the years consistently produced excellent results and this year stood second only to one school in the Island in the number of pupils it has sent into the Engineering Faculty.

Education is preparation for life. Its true function is to equip the child intellectually, morally, physically and emotionally for the battle of life. Knowing that a school that limits its education to the classroom promotes only narrow academism, we have a number of co-curricular activities at college, which in the past we know have helped our pupils to develop into full and balanced personalities. These activities in school provide opportunities and experiences which give pupils the training they need to face the real world outside, courageously and successfully. Every boy in the school should find the time to participate in one or more of these activities and gather the rewards of a complete college education. Sad will be the day when any of our societies which are now functioning efficiently, become inactive, dormant or defunct due to the apathy of our pupils.

It is indeed a pity that some of our pupils do not know how to spend their leisure time wisely. Children should never

be allowed to indulge in idle talk or be engaged in pastimes that do not bring them any profit or pleasure. Never before has the need been greater than now for the schools and the parents to act in unison in this matter and care for the children enough and set limits to their behaviour. In certain cases the parents are too simple or ignorant to be able to guide their children along the right lines. But many parents have released their hold upon their children due to the impact of new ideas in child rearing practices that advocate a liberal attitude. It is high time all parents wake up to realities and reassert their authority. In fact modern psychologists and child educators have now come to feel very strongly that liberal attitude to the young before they have sufficiently developed, and the absence of authoritarian tradition both in the homes and in the schools are mainly responsible for the unruly behaviour of students in many countries of the world. Adolescents, if they are left to find their own way, will find it easier to go back to childhood ways rather than go along the steep path to adulthood.

OUR CONTRIBUTORS :

We are deeply thankful to two of our past pupils, who in response to the request

we made in the past issues of the Miscellany for Reminiscences, have gladly contributed. Our sincere thanks are due to Mudaliyar N. Velupillai and Mr. S. S. Gnanipillai, both of whom need no introduction to our readers. In our subsequent numbers too we hope to publish similar reminiscences from other Alumni and compile in course of time an unbroken record of the events of our college from the earliest times available. We once again appeal to our Past Pupils to write to the Miscellany the reminiscences of their school days and make it possible for us to achieve this ambition.

Our thanks are also due to Br. Ratnasabapathy of the Ramakrishna Mission for his valuable article. He is another pioneer among our Old Boys, who has been responsible for setting up the "Sarada Nilayam" in Point Pedro, from where he is devoting all his time and energy to the propagation of the ideals of Sri Ramakrishna. His alma mater is indeed proud of him.

THANKS :

We wish to express our thanks to the Editors and Principals who were kind enough to send us copies of their college magazines, which we have read with great interest.

"The world is all gates, all opportunities,
Strings on tension, waiting to be struck"

— Emerson

Principal's Notes — 1969

THE number on roll is 702. At the J.S.C. Examination of December 1969, 10 passed in the first division, 57 in the second division and 7 in the third division. At the G.C.E. (O. L.) Examination of December 1968, 97 passed in six or more subjects each and 18 in five subjects each. At the G.C.E. (A. L.) Examination of December 1968, 25 passed in four subjects each and 30 in three subjects each. On the results of the A. L. Examination, 43 gained admission to the University as follows: Arts: 6, Medical: 1, Engineering: 18, Physical Science: 11, Bio Science: 6, Agriculture: 1. Three were admitted to the College of Technology for the Diploma in Engineering Course.

Three teachers left us during the year, F. Masilamani left us to join the Palaly Government Training College for a special-

ist training course in English. For ten years he taught with acceptance in the school.

Mr. G. K. Mahalingam left us on transfer after seven years. He proved a competent teacher in the middle forms and was an enthusiastic organiser of activities in Tamil.

Mr. J. S. Christadas was transferred after a short stay of one year. An old boy of the school, he fitted himself into the life of the school and taught with acceptance in the middle forms.

We welcome to the staff an Old boy, Mr. M. Ramakrishnan, Specialist Trained Teacher of Mathematics.

During the year a full programme of extra-curricular activities was worked through. To all teachers who helped in these activities our thanks are due.

"If I can help somebody as I pass along
If I can cheer somebody with a word or song,
If I can show somebody he is travelling wrong,
Then my living will not be in vain"

— Martin Luther King

"The Reminiscences of my Days at Hartley College...."

By N. MUDLR. VELUPPILLAI
(1903 — 1912)

I was born at Arthiady on the 2nd of December 1893. I received what was then known as vernacular education at the Methodist Mission School at Thampachetty of which the then head teacher was one Mr. Kandiah of Alvai.

After passing the third standard from this school, I joined Hartley College which was then popularly known as "Sherrard's School". I am not sure of the date on which I joined Hartley.

I can recollect only a few events which occurred during the eight years of my career at the college. I shall first deal with two of my contemporaries. In my eighth standard I had a serious rival in Mr. Varithamby Karthigesu of Alvai who very often competed with me for the first place in the class and won it. It is an irony of fate that this talented man continued to remain in the subordinate clerical service having failed several times the General Clerical Examination, while I, having passed that examination occupied such high positions as Kachcheri Mudaliar, Maniagar and Office Assistant to the G. A.s

Mr. J. N. Arumugam, having occupied a low place in the sixth standard for some months, left for Jaffna Central College where he won his spurs. His subsequent career in the Ceylon Service is well known to the Public. He crowned his career by becoming first the Permanent Secretary to the Ministry of Commerce and later a member of the Public Service Commission.

When the school was upgraded Mr. Paul Pillai, B. A. the elder brother of the

late Mr. S. A. Edward, B. A. who guided the destinies of Kilner College with much distinction for several years, superceded Mr. Sherrard as Principal. Mr. Sherrard continued to remain on the staff.

Mr. Paul Pillai was succeeded by Mr. S. S. Kanapathypillai, B. A. He was an accomplished athlete and sportsman. He introduced a gymnasium and encouraged the boys to take full advantage of it. He set the example by himself participating in gymnastics and such native games as "Killithaddu", "War" and "Kiddy". Of course we were far away from the epoch of cricket and football. I have heard from very reliable sources that he was found competent to teach co-ordinate geometry to the F. A. class at Jaffna Central College immediately after he had sat that very examination. He passed out as an advocate rather late in life and commanded a lucrative practice at Pt. Pedro, Vavuniya and Chavakachcheri. It was a tragedy that the teaching profession lost such a talented man. It is perhaps to compensate this loss to the teaching profession, that Providence made his elder son Mr. K. Pooranampillai a dedicated school master and educationist.

Mr. Kanapathipillai was succeeded by Mr. E. S. Abraham, B. A. who having become a widower at Pt. Pedro, married a lady at Chavakachcheri and left for Chavakachcheri, having accepted the post of Headmaster of Drieberg College which was then only an elementary school.

I cannot give full details about all other members of the staff. Mr. Sherrard conti-

nued for some more years. Mr. Charles W. Chinnathamby, Mr. Aramboe of Viyapari-moolai, Mr. (Cunning) Sithamparapillai, Mr. Velupillai nicknamed "Karier" Mr. Vairamuthu of Thumpalai and Mr. Peter Chinniah remained on the staff for some years. The teachers who did not stick long are: Mr. R. R. Gunaratnam, B. A. of Tellippalai, Mr. M. S. Rajaratnam of Vaddukoddai, Mr. S. Suppiah, B. A. of Maviddapuram, and Alagar Somasundaram of Tellippalai. Almost at the end of my career Mr. J. C. Thamoatham joined the staff after sitting for the B. A. Examination of an Indian University.

Mr. Gunaratnam became a law student but had little love for law. He remained a teacher through his life teaching at Central College for a short time, at Kilner College for several years and serving a second term at Hartley College for some four years and passed away in the early twenties. He was a very enthusiastic and successful teacher of English literature. The veneration the elderly pupils had for him was only this side of idolatry. Mr. M. S. Rajaratnam left Hartley and joined Kilner College from where he passed out as an advocate. He was a founder member of the Hindu Board of Education. Mr. Suppiah lost interest in teaching and joined the Medical Profession in which he distinguished himself. He was the D. M. O. Chavakachcheri, from whom I got treatment, when I was the second mudaliar of the Jaffna Kachcheri. It might interest my readers to know that he was the father of Dr. S. Balakrishnan who is having a very successful practice at Puloly.

Alagar Somasundaram of Tellippalai left the college and practised as a Notary Public at Mulliavalai for many years. He was also the mail contractor between Man-kulam and Mullaitivu. He was the father of Mr. Subramaniam D. R. O. who met with a tragic death two years ago at Trin-comalee.

A part of the services of Miss Parkes, B. A. and Sister Ethel who were attached to the Methodist Girls' School were lent to Hartley College by the Rev. Lockwood. Miss Parkes taught us portions of "Paradise Lost" and the "Lay of the Last Minstrel". Sister Ethel taught us scripture.

Their teaching stood us in good stead throughout our career. Our pronunciation which was far from flawless was comparatively quite good, judged by the standard then prevailing. The credit goes to these two ladies.

I must apologise to my readers for making a brief mention of my attainments at the college. Once I got a double promotion from the 3rd standard to the 5th standard. I won the first prize in scripture awarded to pupils in the Mission Schools of South India, Burma and Ceylon. I won the second place in what I recollect as an examination for the award of Rockwood Scholarship and won Rs. 40/00. The previous year Mr. Maniccam Walton won the first prize from Hartley.

Mr. Peter Chelliah who possessed histrionic talents of a high order trained the senior class in acting plays in English. We acted Harrischandra in the Granary Hall of the Pt. Pedro Customs. The role of Harrischandra was assigned to me. Dressed as a royal hunter and carrying a bow with an arrow fixed on its string ready to fly and mimicking a hunter who gives chase, I struck such terror in the mind of a Burgher lady who was seated in the front row with her infant in her arms, that she screamed and fled with terror and created a diversion. She was the wife of the then Sub-Collector of the Pt. Pedro Customs.

We also acted some scenes from Julius Caesar in which I played the part of blunt Casca. We devoted plenty of time to debates, dialogues, sham courts and plays as items in our literary association. The pupils

caught the contagion for such activities and spread them in their own localities. I organised one such association in my native place. I must not omit to mention one debate which we had at one of the meetings of our literary association. The subject of the debate was "Female Education" I proposed that Education should be imparted to girls as well. Mr. K. Sivapragasam (now a Ph. D.) led the opposition. My side was completely smashed. I recollect even at this distance of time, that although I made an eloquent speech in the debate, my side was badly defeated. My readers must know that, at that time there was considerable prejudice against education for women. I shall narrate just one incident.

An uncle of mine, one Mr. S. Sabapathypillai (grand father of Mr. Sabapathypillai, M. A. now in London) had discouraged his younger brother Mr. Sathasivam, from sending his little daughter to a girls' school. His warning to his younger brother was as follows. "If you send your daughter to school, you have seen the last of me". The warning was heeded. The victim of this conservation was the wife of Mr. K. Velmurugu, a licensed surveyor and probably one of the oldest past pupils of Hartley College.

In about 1910, during the Principalship of Mr. S. S. Kanapathypillai, Mr. K. Kathirgamu and I won the first and the second prize in gymnastics respectively for two years in succession. Mr. Kathirgamu, the elder brother of Mr. K. Veluppillai now living in retirement, became a surveyor and died very young. He remained a bachelor.

The teaching of Latin in the Cambridge classes was in charge of Mr. J. C. Thamootheram who used to confess to us that he passed Latin for his B. A. by merely cramming. In the "application test" held in July 1912 I scored 30 marks in the texts and

zero in the unseen. This subject consumed most of the energy and time of the pupils. In the "withdrawal test" I scored 80 marks. Although a knowledge of Latin remained a useless appendage to most young men, it helped me to earn some money by giving one hour's tuition daily to some pupils in Colombo each of whom paid me Rs. 30/- a month, a considerable sum in those days, when my starting salary as a clerical servant was only Rs. 40/- a month.

Tamil was the most neglected of school subjects. I remember learning some stanzas from "Krishnanroothu". However my mastery of Tamil was not poor, for I was appointed interpreter Mudaliar at several Kachcheries, and was found fit to interpret the numerous speeches made by the late Mr. D. S. Senanayake on one of his visits to the Peninsula in his capacity as Minister of Agriculture.

I passed the Cambridge Senior local examination in 1912 and joined the Registrar General's Office as a Clerk having passed the General Clerical Examination in 1914. During the short intervening period I worked as a teacher first at Alaveddy and later at what is known as Vigneswara College which was founded as an Anglo-Vernacular School at that time by Maniagar Sittampalam, the paternal grand father of Mr. M. Sivasithamparam the former M. P. for Udupiddy.

With the onset of second childhood it is not possible for me to recollect all the events of the college which occurred during my time. It is certainly a pleasurable experience to muse over the memories of the past although many such memories have slipped into oblivion. I often ruminate upon these lines from "The Lay of the Last Minstrel" which I learnt under Miss Parkes. "Old time changeth and old manners gone, A stranger filled the Stuart's throne". How true are these lines! The colonial Govern-

ment is no more. The good missionaries who radiated light all around and the British civil servants who maintained law, order and discipline even in the remotest parts of the island are no more. The habits of the people have undergone revolutionary changes. Most boys in my time attended schools with only a 'verty' round their waist while a few had in addition a small shawl or towel thrown round their necks. Girls exposed only their heads, hands and feet and demurely concealed the rest of their bodies from the gaze of the members of the opposite sex. Fountain pens and wrist-watches were unknown. Tea and Coffee were used by people only during times of sickness. There were not many in the whole locality who wore sandals. The products of the plmyrah palm could sustain even the poorest man at Vadamarachy for at least two months of the year.

I shall quote one instance to show how exacting were the demands made by British Civil Servants on their native sub-ordinates. A very capable Government Agent had taken charge of the N. C. P. I was his interpreter mudaliar. I was also new to the place. There was going to be at Anuradhapura a meeting of all the landed proprietors

some of whom were leading lawyers of the place. Before the meeting began the G. A. said to me "Look here Mudaliar, I am an utter stranger to this place. I do not know men and things. When a person gets up to speak you must indicate to me whether he is a blinking idiot or a designing knave". When the meeting was over my boss took me to task for not helping him to distinguish the idiots from the knaves. Thanks to the training I had received at Hartley, I promptly replied, "Sir there were neither idiots nor knaves at the meeting". He took my retort in good spirit. This G. A. later became the Chief Secretary and an acting Governor of the Island.

I cannot conclude my reminiscences without paying a tribute to the services rendered to this area by the Methodist Mission by opening Hartley College and several Tamil Schools. It is no exaggeration to say that were it not for these institutions, boys born poor like myself would have wasted our talents without doing any good either to our families or to our community. It will be a woeful day to the Jaffna Tamils when they cease to be grateful to the missionaries.

My Reminiscences

By

MR. S. S. GNANIPILLAI

Retired Teacher, Hartley College.

FOR the last two years Mr. S. Veerasingam has been warning me that he would call on me one day to collect the reminiscences of my days at Hartley College. I did not take him seriously because I am not a distinguished Old Boy of Hartley. One morning he collared me in the market premises at Point Pedro and convinced me that I am also a distinguished old boy. His reasons were that I had a continuous connection with Hartley extending over thirty-five years, that many distinguished Old boys had passed through my hands and that I am the only instance of an Old boy who at the ripe old age of 88 years is riding a bicycle. He called on me in the evening of 9-3-70 and I could not withhold my reminiscences which he put into shape.

I was born in December 1882. I attended a Methodist Tamil School at Alvai North. Mr. Sinnathamby, the father of Mr. S. S. Rajaratnam, was the head-teacher of this school at that time. This school was part and parcel of a small mission station which was in charge of a catechist. The catechist at that time was one Mr. Velupillai. This school and the Mission Station are no more. When the public patronage of this school dwindled as the result of the founding of a boys' school and a girls' school in the heart of Viyaparimoolai by one Mr. Sithambarapillai who was an erudite Tamil Scholar, an Orthodox Saivite and a well-known philanthropist, this school was closed. After passing the fifth standard from this school, I was admitted as a free scholar to the first standard at Hartley College which was then only an elementary school under the management of Rev. Knapp. The head-master was Mr.

Sherrard. The school was known as Sherrard's School. The rate of tuition fees at that time was twenty five cents a month in the first standard rising to two rupees in eighth standard. Mr. Velupillai was responsible for my tuition. To the best of my recollections the members on the staff at that time were (1) Mr. Sherrard (2) Mr. C. W. Chinnathamby (3) Mr. J. N. Vyramuttu (4) Mr. Velupillai (nicknamed "Kariar") and (5) Mr. Sivapragasam. Two of my contemporaries were Mr. M. S. Kanapathipillai of Vathiri, who became the head-master of Puloly Boys' School and died a bachelor and Mr. Thambiah who left for Malaya and is still living in retirement at Vathiry.

When the school was up-graded Mr. S. A. Paulpillai, B. A. became Principal. I don't remember how long he served as Principal and why he left the college. He was succeeded by Mr. S. S. Kanapthipillai, B. A. He was succeeded by Mr. E. S. Abraham, B. A. who was succeeded by Mr. C. P. Thamotheram, B. A.

At that time there was a fine system of recruiting teachers. A pupil is enrolled as a pupil teacher in the sixth standard. He learns the school subjects along with the other pupils. In addition he picks up some teaching experience as an apprentice. In the 8th standard he is tested along with the other pupils. If he passed the test, he was required to pass in school management and the art of teaching. In the 8th standard he is tested along with the other pupils. If he passed the test, he was required to pass in school management and Art of teaching. I did not complete the pupil teacher's

course. I heard Malaya calling me. I went to Mr. Paulpillai and wanted him to issue me my school record sheets. He knew my home conditions and wanted to help me. He told me that as Mr. D. N. Chinniah was joining the postal department he could offer me the vacancy caused by his leaving the school. I became a teacher in 1904.

I cannot recollect anything about the external examinations for which Hartley entered candidates. I can say with pride that many distinguished Old Boys passed through my hands. I cannot name them in any order. They are the late Mr. S. A. Rajaratnam, his brother Mr. J. H. A. Alagaratnam, Mr. S. K. Thuraisingam, Mr. S. S. Rajaratnam, the late Mr. S. T. Samuel, Mr. R. M. Gunaratnam, Mr. K. Pooranampillai,

Mr. W. Arasoe Walton, Mr. S. V. Gunanayagam, the late Mr. A. Sabaratnam, Mr. V. Shivaramalingam, Mr. K. S. Nagalingam, Mr. S. Kandasamy, the late Mr. N. Mudaliyar Krishnapillai, Mr. V. Mailvaganam, Mr. N. A. Rajaratnam, Mr. V. K. Subramaniam, Mr. M. R. Navaratnam, Mr. N. Nadarajah and several others.

In 1933 I was retrenched. The reason the Management gave me was that with my three years as pupil teacher and twenty seven years as a teacher, I could apply for a pension. I had a tug of war with the Department to get my pension which took a long time to come. I am happy and contented. I enjoy good health and still enjoy riding a bicycle. I hope to die a centenarian.

A time like this demands
Strong minds, great hearts, true faith and ready hands :
Men whom the lust of office does not kill :
Men whom the spoils of office cannot buy :
Men who possess opinions and a will :
Men who will have honour,
Men who will not lie.

— Joshua Holland

Student Section

THE CONTINUOUS CREATION OF MATTER

Observations with large modern telescopes have revealed that space is populated with numerous island universes or galaxies, which are generally similar to our own Milky Way system and of about the same size. With a telescope of 100 inch aperture the space around us can be surveyed out to a distance of about 500,000,000 light years. The great 200 inch telescope, which was recently brought into operation on Mount Palomar in California, will be able to extend the survey to a distance of 1,000,000,000 light years. Already within the limits of our present surveys roughly 100,000,000 island universes can be counted.

When astronomers began to measure the velocities of these galaxies they found that they were moving away from us, and that the greater the distance of a galaxy the greater was its velocity of recession. It has since been found that the velocity is proportional to the distance. For each 1,000,000 light years increase in the distance, the outward velocity increases by about 100 miles a second. As all distances increase in the same proportion, it follows that precisely the same effect would be found if we were making our observations from any other planet. It is not something that depends upon our position in the universe; the whole of space is expanding, carrying the galaxies with it.

When it was discovered, this result of observation fitted in with some mathematical investigations of the universe based on the theory of relativity that were being made at about the same time. These investigations showed that a universe which contains matter cannot be static; the

slightest disturbance will cause it to begin either to expand or contract; it is in a state of unstable equilibrium. From the observed state of recession, it can easily be inferred that the universe doubles its dimensions every 1,300,000,000 years. Astronomers will need to double the size of their telescopes every 1,300,000,000 years, in order to keep the same objects in view. Cosmically speaking, this is not such a very long time, for the age of the earth is about 3,300,000,000 years.

At a distance of about 2,000,000,000 light years, the rate of expansion is equal to the velocity of light. Any object beyond that distance is receding with a velocity greater than that of light; the light from it can therefore never reach us, for as the light travels towards us, the distance stretches more rapidly than the light travels. It is as though a runner is running a race, but the finishing tape is moved away from him faster than he can run. There is consequently an observational horizon at a distance of 2,000,000,000 light years, beyond which we can never see. A 400 inch telescope would be able to explore space to this observational horizon; but however large a telescope we might succeed in building we should never be able to probe further into space. What lies beyond is forever sealed off from our eyes. There is indeed a "cosmic curtain" which forms an impenetrable barrier to observation and which conceals in perfect secrecy everything that is on its far side.

If the universe is finite in extent, several thousand million years ago the galaxies must have been concentrated into a comparatively small region of space. Consequently we cannot think of an infinite duration of past time, if time has a meaning only when

there is change. Was there a timeless past while creation slept and nothing changed, a sort of embryo state lasting for untold ages, or are we to conceive of an initial creation and of a beginning of time only a few thousand million years ago? Whichever view we favour there came the moment when change began to take place. E. A. Milne supposed that a great explosion occurred and shattered this initial compact universe, sending the fragments flying outwards in all directions. Lemaitre supposes that there was a primeval atom filling the whole of space which, astronomically speaking, had a very small radius. After this atom was created it existed for a moment only; it was unstable and at once disintegrated into pieces which rushing outwards, again broke up in their turn. When the pieces became too small they ceased to break up, but some like the atoms of Uranium, are still slowly disintegrating, the remnants of the universal disintegration of the past.

If there was a beginning there must also be an ending, in the sense that all change will eventually cease. The universe, is like a clock that has been wound up and is now running down; it must eventually come to a stop. There is a law which as far as we can test it from our own experience, appears to hold a supreme position amongst the laws of nature. In scientific terminology, it states that the entropy of the universe must always increase; it can never decrease. This entropy is a measure of the degree of its disorganisation; thus there must be a progressive loss of organisation and an increase of disorganisation. Another law of expressing this law is to say that conditions that were systematised tend to become random or chaotic; chance creeps in where formerly it was excluded. When disorganisation in the universe becomes complete everything will stop, time will again cease to have meaning. The universe will be dead. This state of com-

plete disorganisation must be reached in a finite time so that the universe must always be finite in its extent.

Within the last few years an altogether different picture has been presented to us. Essential elements in this new view are that the universe is not finite, but infinite in extent that it has existed for an infinite past time and that creation is a continuing process, which has been going on throughout all past time and which is still going on.

M. Sivapalan,
Grade 12 B.

THE MODERNIZATION OF JAPAN

The subject "Modernization of Japan" will be interesting to all because Japan which has been very backward in the world civilization until the middle of the 19th century has begun to progress very rapidly, since the end of the same century and has now emerged as one of the most civilized nations exerting great contributions to the world's progress during the 20th century. This has been generally understood as the most marvellous phenomenon in modern history. Then how has such a rapid but marvellous progress been achieved in such a short period?

Firstly the world situation in those years worked favourable to Japan. After the brilliant success of the Industrial revolution Western powers such as Great Britain, France, Russia, and the United States of America began to advance to the Orient seeking for unknown colonies and markets even setting their targets at Japan in the Far East. Japan confronting grave crises awoke from long sleep and decided to obtain equal international position with the realization of domestic uniformity, with reinforcement of national strength and with

the raising of civilization which might be understandable to others.

On the other hand from its geographical position as well as the size of the land Japan was not so very attractive to the western powers as India and China were. Therefore they rather refrained from taking too strong an attitude towards Japan so as not to repeat the severe experience they had in the invasion of India and China where they met strong resistance from the two nations. Further more difficulties and troubles which took place within their own countries obstructed them from concentrating only upon Japan. Japan was fortunate accordingly in not getting strong military attacks but with rather receiving adequate spurs to improve her efforts to attain the modernization of the country.

Secondly character, ability and the efforts of the Japanese have contributed much to this end. These people have character and ability to assimilate foreign civilization easily. Civilizations which had been developed in the Asian continent were very actively introduced into Japan from ancient times. Very few races are as hard-working as the Japanese. The first connection with foreigners which helped Japan for modernization started in 1853 which on the pressure of the United State of America concluded a treaty with her. Then in 1868 Emperor Meiji assumed power. He was determined to change the old feudalistic system into a modern social structure.

The most important change the government did was establishing many schools all over Japan, by which all children of Japanese nationality should attend the primary school for four years, starting at 6 years of age. Through subsequent revisions of the system, the proportion of school pupils to the total number of Japanese children in all attained 98%. The

basic factor for the upliftment of Japan has been its educational set-up.

The king sent some learned people to advanced countries such as Great Britain, France, Russia and USA to study the newly developed techniques in science and industry. Japanese copied these techniques and adopted them according to their surroundings.

As soon as the government felt the importance of developing industries, so that Japan can stand firm on its own foot in the international scene, the Government started building factories and modern farms. When these farms and factories proved to be all right, they were handed over to the private enterprises. In this way Japan was progressing rapidly. Fast progress is often accompanied by mistakes. These mistakes resulted in the complete defeat of Japan in World War II. However this defeat was not totally unfortunate to Japan. Taking this misery as a turning point, Japan is devoting herself to the peaceful co-existence of world people and cultural development of the human beings a whole. Industry and culture of Japan which were completely destroyed during and after the war are now showing greater advancement than during the pre war years.

Another important factor that helped Japan to progress is the way of thinking of the Japanese. They won't simply adopt everything from the western civilization. In some respects they have gone ahead of Western civilization and in some respects they are staying wisely behind.

Thus Japan is progressing at a greater rate than any other country in the world and it is definitely going to be one of the biggest powers in the next century.

S. Sithamparapillai
Grade 12 B Maths.

MEN FROM OUTER SPACE

Scientists strongly feel that there also exists some intelligent life in the outer reach of space and they are trying to contact us. This is not an imaginary idea. Many people have seen and photographed men, from outer space, and their space ships.

A Russian philologist Vyacheslav Zaitsev who has studied ancient Sanskrit books, and architecture of ancient temples states that the earth has been visited by people from outer space. In support of his statement he shows the similarity of the shape of the temples and space ships. Further he points out to the description of the "Vimana"—A ship that soars into the sky in Sanskrit books similar to that of the modern space ships. Zaitsev says that men from outer space visited earth in olden days. The people thinking they were Gods and God's men, built temples in the shape of the ships in which they visited the earth.

Dr. Roger W. Wescott thinks that 10,000 years ago flying saucers landed on earth, planning to teach the human race a better way of life, but seeing our destructive and greedy qualities went beneath the ocean floor. He points out that many flying saucer sighting reports, carry details of saucers coming from and going into the sea. He believes that these space-men trained some humans, according to their principles, and sent them back to earth, and those humans became leaders of the world. People such as Buddha, Christ, Mohammed, Genghis Khan and Attila the Hun might have been sent up by saucerites. The Bible says that angels of God ascended and descended on a ladder that reached heaven. Dr. Wescott says that those angels were men from outer space and the ladder is from a hovering space craft. Many alien beings have lived with our people.

In the 11th century two green coloured children were found just out side of the

village of Woolpit in the west part of Britain. They appeared to have come from a crater in the ground. One was a girl who appeared to be twelve and the other, her younger brother who died later. They were taught English. They said that they came from a place called St. Marins. The girl lived with a local gentleman and married a man from King's Lynn in Norfolk.

On 28th May 1828 an odd looking boy was found on the outskirts of Nuremberg. He was hardly able to stand and seemed to be 16 or 17 years. He did not know English. A young scholar, Professor Daconer taught him English. The boy told him that he spent all his life in a cell seven feet long, four feet wide, and six feet high. It had two blocked up windows. No light or sound ever penetrated from outside. The cell was always of an even temperature, and it was dimly lit from some infallible source which was never apparent. Bread and water was always beside him when he woke up.

Professor examined the boy and carried out some experiments. The boy was able to see in the dark. His sense of smell was acute. A magnet held towards him affected him peculiarly. He had many other curious qualities.

It is hardly possible to imagine in the early 19th century before the days of electricity how a room could be kept at an even temperature and evenly lit with no obvious apparatus for making it so. There is one place, however which would fit all the conditions of this cell, an interplanetary vehicle within which the boy together with some passengers had for many years been travelling through a silent universe.

Such alien beings are sent to the earth by some intelligent life from some other planets to find out some certain facts about our planet. Many people say that they have seen flying saucers or flying objects—not used in the world, and some of them claim

that they have met the crew of those ships. Radar operators, air force pilots, air port traffic controllers, and weather bureau observers too say that they have observed unidentified flying objects. U.F.Os have been sighted in Canada, Mexico, South America, Europe, Far East, Australia, Africa, Hawaii, Greenland, and Antaretic

John Trasco of Everittstown, New Jersey said that he met the crew of a flying saucer on 6th November 1957. His wife describing the flying saucer said that it was a luminous egg-shaped object only three or four yards long, "just going up and down". John said that the visitors were $2\frac{1}{2}$ or 3 feet tall dressed in a green suit with shiny buttons with a green hat, and gloves with a shiny object at the tip of each glove. His face was dark brown coloured, his nose and chin prominent, and eyes were large.

A Boise, Idaho buisnessman, Kenneth Arnold was flying a private plane near Mount Rainier in Washington. He saw U. F. Os. He reported, "They flew very close to the mountain tops flying as if they were linked. A chain of saucers like a thing at least 5 miles long. Flat like piepan, very shiny reflected the sun like a mirror".

On 7th January 1948 early afternoon Godman Air Force Base Observers of Kentucky observed a U. F. O. shaped like an ice-cream cone topped with red. Four pilots of National guard were told to follow it. Captain Thomas F. Montell following it in a F-51 plane said, "It is going up now and forward as fast as I am. That is 300 m p. h. I am going up to 20,000 feet.....". Nothing more came from him. Later at 3-15 p. m. he was found dead in his crashed plane near Fort Knox.

Flying saucers have even crashed on earth. Crew of these had been photographed.

The people who claim to have seen the crew of a U. F. O. describe them by

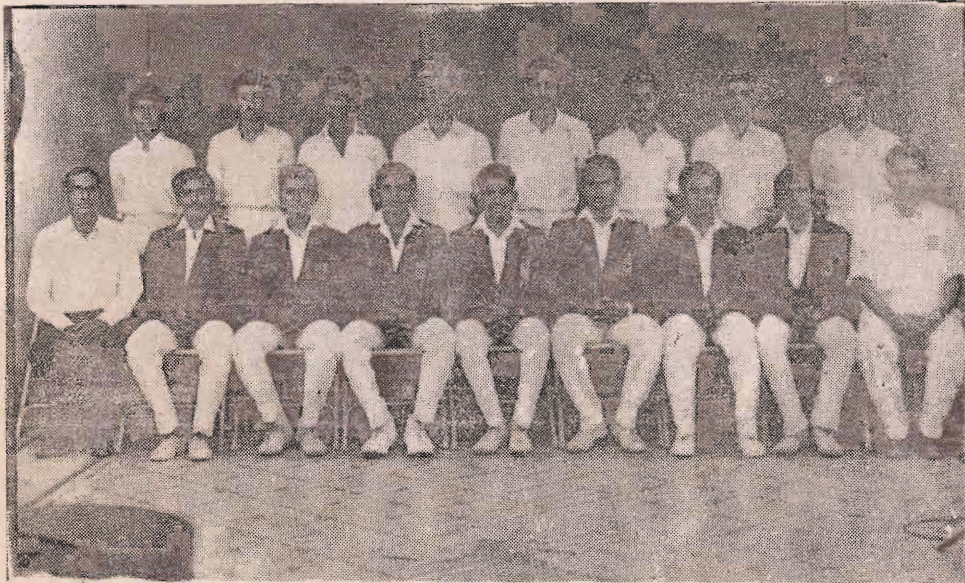
these phrases "A hairy dwarf", "Two men and one woman", "A midget one meter thirteen, big shining yellow eyes, black face, shining green body".

Rocket shaped ships—1000 feet long have also been observed They may be mother ships. Green five balls, moving in the heaven "exploding" silently, are also observed.

In the book "Flying saucers from outer space", Major Donald E. Keynee suggests some reasons as to why these men are visiting the earth frequently.

1. Space men from other planets may have become aware of our atomic explosions and high attitude rockets; they may fear that we may attack them with atomic weapons. Whenever we have achieved space flights the U. F. O. men have been sent to earth to see what we are up to.
2. The space men may fear the effects upon their own planet if the earth is destroyed by our atomic weapons.
3. If the space men have mastered the secrets of atomic energy they may be using their supply of Uranium and other radio active minerals. The atomic explosions occurring on earth may have pointed to a new source of supply.
4. The space men aim to conqur the earth.
5. They may intend to establish peaceful relations with us, once they are sure of our own intentions.
6. They may be compiling a catalogue of all inhabited planets.
7. Their own planet may be undergoing great changes in climate, so that it will be uninhabitable in a few generations. The space men may be examining atmospheric conditions upon earth with

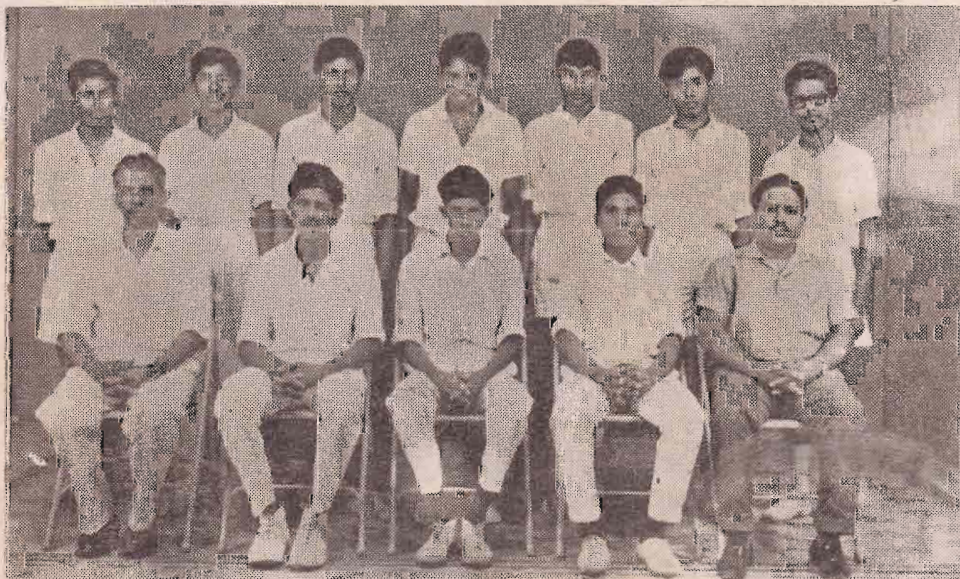
CRICKET 1st XI 1969

Seated (L.—R.) Mr. S. S. Manuelpillai, S. Anandan, K. Thavakumar, M. Sreetharan (V. Captain), M. Selvanantharajah (Captain), D. K. Buell, V. Sornalingam, B. R. Manuelpillai, Mr. C. Ratnavel.

Standing (L.—R.) N. Navakumar, T. Nanthakumar, V. Sathiaseelan, S. Sathanathan, S. Gnanasundaram, A. Puvaneswaran, K. Muthukumar, P. Swarnaraj.

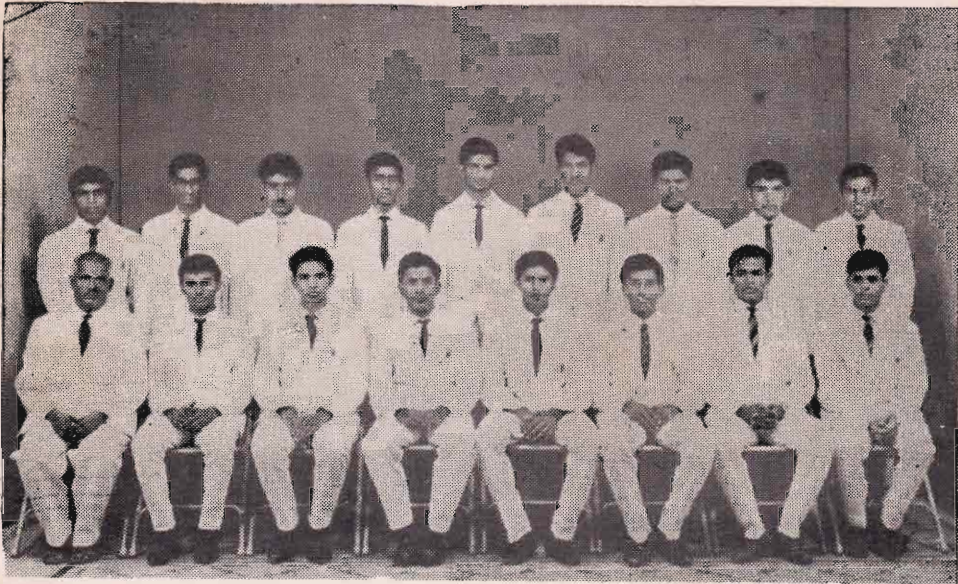
CRICKET 2nd XI 1969

Seated (L.—R.) Mr. C. Ratnavel, T. Prabhakaran, A. R. Manuelpillai (Captain), T. D. Sathiyakiri (V. Captain), Mr. M. Balasubramaniam.

Standing (L.—R.) S. Sivakrishnananthan, B. Suganthan, M. Sree Jayantha, S. Prathapan, S. Santhirasegaram, N. Sivarajah, R. Jeyachandrakumar.

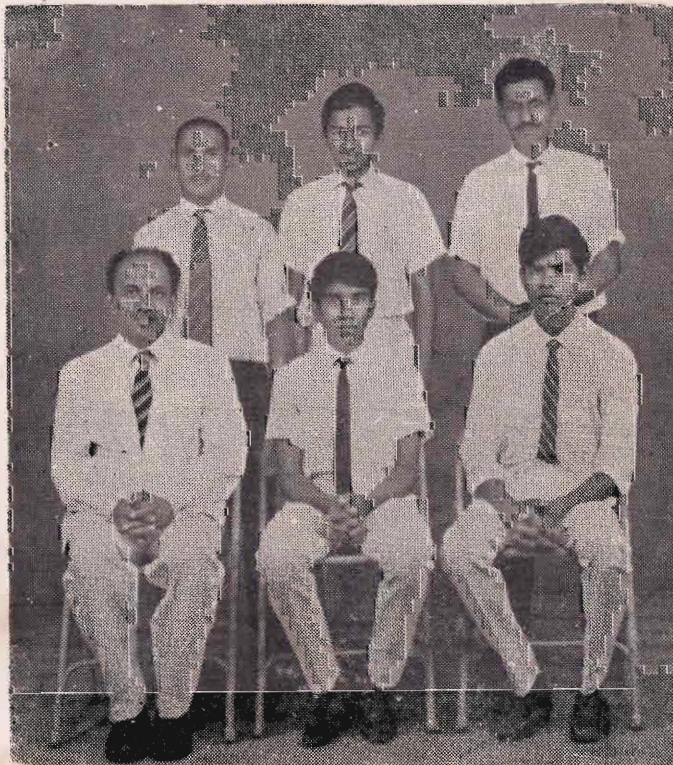
PREFECTS' GUILD 1969

Seated (L.—R.) Mr. S. Ratnasabapathy (Principal), V. Mathivanan, S. V. R. Mathavan, D. Balasingam (D. Head), M. Sreetharan (Head), S. Sathanathan, D. K. Buell, K. Muthukumar.

Standing (L.—R.) V. G. Wilson, R. Thangarajan, S. Sarvanantham, V. Sathiascelan, K. Balendran, K. Kuganesan, S. Anandaganesan, S. Mariaratnam, M. Rajendra.

HOSTEL

PREFECTS

Seated (L.—R.) Mr. W. N. S. Samuel (Warden), N. Navakumar (Head Prefect), P. Sreetharan.

Standing (L.—R.) Mr. A. Mark (Asst. Boarding Master), M. Rajendra, Mr. T. Nithiaratnam (Boarding Master), V. Sathiascelan (Absent).

the idea of migrating here if the conditions are favourable to them.

In the future our scientists may meet those men, and we may know from where and why they are coming here.

C. Paheerathan,
Grade 12 B.

POINT-PEDRO AND ITS ATTRACTIVEIONS

Point-Pedro is in the northern coast of Ceylon. The climate is neither too cold nor too hot. The Palk-Strait is in the North and the Bay of Bengal is in the North-East. As we walk along the beach to the place where the Bay of Bengal begins we can see sand dunes on the snowy sand and the deeper waters so very different from the shallow waters of Palk-Strait.

There are two good Girls' Colleges and an Island famous Boys' College named Hartley College which has produced world famous men like Professor C.J. Eliezer, Mr. S. Shanmugathan, who is doing atomic research in America and Mr. Navaratnasamy who was the first man in the world to cross Palk-Strait. They are all from Pt. Pedro. There are more than fifteen schools in Pt. Pedro in all.

As this is a seaside town with plenty of sea breeze, children and some young men fly big kites which are six to twelve feet long. Some fishermen tie the threads of the big kites they have, to their powerful motor-boats and go in them to the middle of the sea. Some times we can see big ships with flour from Australia anchored about a mile from the shore. The small boats go to the big ship and bring the flour little by little to the jetty. The Urban Council of Point-Pedro is planning to build a swimming pool. Some of the roads are in a good for nothing state because there hasn't been enough money to build drains for these roads for water to flow.

There are in our town many temples and a few churches. We can hear the ringing of the temple bells every one hour. There is a light-house and it is said that we can see the shore of India from its top. The most important industry here is fishing. There are a lot of Palmyrah trees and coconut trees in Point-Pedro. So we can have plenty of Palmyrah products and coconut products. Some women bake hoppers, "thosai" and "thattai vadai". Point-Pedro is very famous for its "thattai vadai" which keeps fresh for weeks.

There is a good Government Hospital which meets all the needs of the people. There are also a police-station, a post-office a Bank of Ceylon office, a marketing department store, courts and several big shops.

I must gladly say that Point-Pedro is the healthiest town in the Northern Province and is a place full of tourist attractions. There are good Cafes and a Rest House which provide western and eastern dishes. Point-Pedro has a natural beach which is praised by many out siders. There are also many public libraries in Point-Pedro. Yet several improvements can be made to our town to make it a real tourist centre.

G. D. M. Kulasingham,
Grade 10 A (Science).

SPACE TRAVEL

Man has been trying for a long time to reach the Moon. One thousand eight hundred yerrs ago a Greek scientist wrote a book about a journey to the Moon. This induced many to make attempts in space travel. In the twentieth century Russia was the first nation to send a space ship to the Moon. But no attempt was made to land the rocket on the Moon. America followed it up and has successfully landed on the Moon.

In July this year Niel Armstrong became the first man to land on the Moon. He was accompanied by Edwin, Aldrin and Michael Collins. They started their Journey from the earth to the Moon by "Apollo

Eleven" attaching to itself a baby ship "Eagle."

Journey by a rocket to the Moon was commenced by firing the rocket engine. The rocket with the baby ship was assembled on a platform. The baby ship was used to land on the Moon. The rocket as a whole was travelling through the space by the force caused by atomic energy. On the first firing the rocket boomed and ascended into the space to a height of one hundred and ten miles and orbited round the earth. It was fired the second time and the rocket gained speed and travelled towards the moon at a speed of seven miles per second. When it was closer to the orbit of the moon it was fired again. Then it began to descend towards the moon and was going round the moon. (If any error had been caused by wrong firing the rocket would have deviated from the calculated track and gone round and round without going towards the moon.)

Before the baby ship was detached, two astronauts got into it; one remained in the mother ship. Then the baby ship was propelled to land on the moon. Throughout the journey in space the occupants of the rocket were directed and controlled by a ground controller from the earth by a television instrument. Both the mother ship and the baby ship were fitted with television camera which was automatically photographing the inside compartment and the occupants at different times.

The astronauts explored the moon within a certain range. They collected

materials from the moon to do scientific research. They were kept happy and homely by being supplied informations about their home, wives and children.

The baby ship was propelled back from the moon to the mother ship which was orbiting at a height of about nine miles and fitted to it. When the astronauts got back to the mother ship, the baby ship was again detached and allowed to fall back on the moon. On the return journey the rocket was made to fall in the deep Pacific Ocean. The occupants were taken to the land by a steamer.

The conquest of space is indeed a marvellous achievement. The journey by rocket was a tremendous one. It is a pity to say that the astronauts, on their return journey, were kept in a refugee camp for two weeks.

M. Ramkumar
10 Arts

THE NEW YEAR FESTIVAL

On April 14th is the Buddhist and Hindu New Year Festival. It is mostly celebrated in the countries where Buddhists and Hindus live. This day heralds in the dawn of the new year to them. This ceremony takes place once a year in the month of April.

The day before the new year, people wash their houses and clean their compounds. They discard the old things and purchase new things and new clothes for all the in-mates of the house. The colour of the clothes is determined by the astrologer. On this day people observe many customs which will bring them luck in the coming year.

The day before the new year is the "nenagathy". They neither cook nor entertain people. They don't use brooms to

sweep on new year's day. They don't think evil of others or feel jealous on new year day.

Hindus get up early in the morning and bathe and wear new clothes. The elders kindle the fire at an auspicious time and prepare "kiri bath". Hindus decorate the house and fore-ground and prepare a "Pongal". "Pongal" is served to everyone and at this time children light crackers and enjoy the festival.

In the evening all go to temple and offer flowers. At the auspicious time exchange of money takes place in a betel leaf with rice. The illiterate men drink and gamble while women sit and chat with their friends or play the "rabana". Buddhists have an oil bath two days after the new year. After the new year the workers go back to work on an auspicious day. They visit their relatives and enjoy themselves. They never go empty handed. They usually take oil cakes and sweet meats nicely packed in baskets made of coconut leaves.

In some places they hold a new year sports festival thus giving the spectators a thrilling and enjoyable time.

New year day is a day of great rejoicing to the Buddhists and Hindus and on this day they wish every one health, wealth prosperity and happiness.

B. Balakumar
Grade 9 A

"WHEN I WAS A PARROT"

I was reading a newspaper in the garden when I saw a green parrot coming and sitting on a tree just opposite me. It was a beautiful parrot. Then suddenly I heard a tiny voice calling me. I turned and saw that it was the same parrot that had

come just before. It called me and asked whether I would like to be a parrot. I thought how enjoyable it would be to be a parrot. There will be no need for me to go to school. And I would be able to go wherever I wanted. So I replied that I would like to be a parrot and asked it to change me into a parrot. Alas! now I was a parrot.

There were feathers on my body and I had a beak instead of a mouth. I flew straight to the mango tree and started eating the mangoes. There was nobody to prevent me from eating too much that day. Now I was a free person. At that time some more parrots came to that tree. I was jealous and I tried to tell them that it was my tree. But I could not talk.

After filling my stomach with mangoes I flew to my school. There I saw the boys in my class getting punished by the master for not doing the home-work. I was really happy at that time for being changed as a parrot or I also would have been punished. Now I thought of my father and I flew to father's office. There I saw my servant James reporting about me to father.

I spent a few days like this and one day I thought of my mother and I went home to see what was happening there. I sat on a tree in front of our house and I was waiting to see my mother. After awhile I saw my mother crying in a corner and my brother also was crying. Then I saw James our servant telling mother that he would find me anyhow. I wanted to tell mother that I was there but I could not speak. Now I thought of changing myself back to a boy. So I flew down and sat on the hands of my mother. But my mother was so angry that her son was lost and she without knowing that I was her son in the shape of a parrot, knocked me down.

Ah! I felt something on my back and I opened my eyes to see whether I had been

changed back to a boy. To my surprise I saw my mother standing in front of me asking why I had slept in the garden. Now I realised it was only a dream.

S. Sivanandam,
Grade 9 B.

CRICKET

The birth-place of Cricket is England. It was first played about a hundred years ago in England. But it was not like the cricket we play today.

First of all it was played by the shepherds. When they let their sheep graze, and as they had no work for themselves, they played cricket which was not like what we play today. They used stones as balls and the sticks were their bats.

Later it was played by clubs. But it was a little different. They made a bat of a length of about 4 feet and they began to score runs. They had umpires too, and they had sticks. At the end of each run the batsman had to touch the stick with his bat. But if the keeper touches it with the ball first, the batsman was run-out.

After this, the game became famous and it was modified in many ways. At this time a fielder could take a catch with his hat. But it was changed and after that when-ever a fielder took the ball with his hat five runs were given to the other side.

Now, this game is played in big fields having definite boundary lines and they have made certain rules. This game has become so famous that big matches are now played between countries.

The important matches between the countries are called Test matches. The very first test match was played between the English team and the Australian team. They play a series of matches. The side which

wins the highest number of matches in the series is given the ashes of the wickets which are burnt after the memorable test series. Some great cricketers like Don Bradman and Jack Hobbs were even knighted by the Queen. England, Australia, West Indies, South Africa, New Zealand, India and Pakistan are the world's leading cricket playing countries.

Today cricket is not only enjoyed by the players but also by the spectators, and even over the Radio by listeners throughout the globe.

S. E. Manoharan,
Grade 8 B.

A TRIP BY PLANE

The school closed for the holidays. My father, mother, brothers sister and I were to travel by plane to Colombo. My father did the necessary arrangements. The day dawned. We travelled by car to the Palaly Air port from Point-Pedro. Our plane was scheduled to arrive at 4-00 p. m.

Our baggages were weighed and we were also weighed. The plane arrived on schedule. It was nice to see the plane landing. Some passengers got off. The pilots and the air-hostess also got off.

The plane was tested for our flight. We got into the plane. The air-hostess served all of us sweets and gave us some cotton; we were asked to plug our ears with the cotton. We fastened ourselves to the seats with belts. The plane ran on its wheels in a circle and took off for the flight. In one hour we reached Ratmalana Air-port. It was a beautiful sight to see the country in an aerial view.

My uncle met us at the Air-port, and we reached home happily

M. Chandradas
Std. 8 C

THE MOTHER FISH AND HER CHILD

There was a pond in a school garden. Around the pond there were Flower-beds. In the flower beds there were flowers.

In the pond there were big and small fish. One day a small fish went to its mother and said, "Mother, I shall go and see the flowers in the flower-beds". The mother fish said, "Don't go dear. If you go near the bank of the pond they will catch you."

The next day the mother fish went under the water. The small fish jumped out of the water into the flower-bed. The gardener's daughter was playing there. She saw the small fish. She caught it and ran away.

The mother fish returned. She did not find her daughter. She cried out, "Where is my child? Oh, where is mychild? My child—my child."

S. Umakanthan
7 A

MY PET

My pet is an Alsatian dog named Hore. I have built a cage made of soft wood for my pet. During day time my pet is in the cage. In the mornings I used to give him a cup of milk. In the afternoon I give him beef cooked in rice. In the nights I repeat the noon meal. By 9 p. m. my pet is taken out of the cage and allowed to watch my house. No one can get inside our house without knocking at the gate. He keeps awake the whole night and barks loud at the slightest noise.

He is very faithful to me and wags his tail when I call him by his name.

P. Kohiladas
7 A

MY PET DOG "BHEEMA"

Of all my pets, I love "Bheema" my dog, best. He is small made, and brown in colour. His front legs are curved. He is a very faithful and intelligent dog. To the outsiders, he is a terror. He will bark at strangers but he will not bite. At all hours of the day he will be at home lying by the side of me or my brother. He will chase away all stray cattle and fowls from our compound but he is friendly with our cattle and fowls. When my father comes from Colombo, he will be the first person to greet him with joy. He will make a peculiar sound and dance around him.

S. Uthayakumar
Gr. 7 "A"

MYSELF

I live in Karaveddy. My father is a teacher. He calls me "Victor". I am thirteen years old. I have three brothers and four sisters. They are all kind to me. I study in Hartley College. I come to school by bus. I eat my lunch in school. I rear a parrot. I call it "Petty". Every Sunday I go to the church. In the evenings I play cricket with my brothers.

S. Victor Karunendirajah,
Grade 7 A

"Sow a thought and reap an act ;
Sow an act and reap a habit ;
Sow a habit and reap a character ;
Sow a character and reap a destiny "

உயர்ந்த இலட்சியம்

பிரமச்சாரி இரத்தினசபாபதி

ஸ்ரீ சாரதா நிலைய சேவாநிலையம், பருத்தித்துறை:

மனிதனுடைய வாழ்வு உயர்ந்த வாழ் வாக அமையவேண்டும். சிற்றுயிர்கள் பேருயிராக யாண்டும் வடிவெடுக்கின்றன. உயிர்கள் அனைத்தினும் மாண்பான பிறவி மாவிடப் பிறவி எனப் பகருகின்றார்கள் மகான்கள். மேலான பிறவியைப் பெற்ற நாம் உயர்ந்த எண்ணங்களைக் கைக் கொண்டு வாழ்தல் இன்றியமையாதது. சுயநலத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு விலங்குகள் வாழ்கின்றன. மற்ற உயிர்கள் மேல் நாட்டம் கொள்வது விலங்குகளுக்கு முடியாத காரியம். ஆனால், மனிதனொரு வன் பொதுநலத்தை இட்டு வாழ்ந்து வருவானாகில், தனக்கும் மற்றவர்களுக்கும் பெருநன்மையைத் தேடித்தரக் கூடியவனாவான்:

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வாழ்ந்த மனிதனுடைய வாழ்க்கைக்கும் இன்றைய மனிதனது வாழ்க்கைக்கும் இடையில் எத்தனையோ வேறுபாடுகள் உளது இன்றைய மனிதனுக்கு விஞ்ஞானத்தின் முன்னேற்றம் பலவிதங்களில் உதவி புரிகிறது: வானத்தில் விரும்பியபடி பறக்கிறான்; பூமிக்கு அப்பால் வெகு தொலைவில் உள்ள கிரகங்களுக்குச் சென்று துருவி ஆராய்கிறான். சுருங்கச் சொன்னால் செயற்கைச் சாதனங்களினால் உலகை தற்கால மனிதன் அலங்கரித்துவிட்டான். இதேவேளையில் இவனுடைய சில முயற்சிகள் பயங்கர விளைவுகளைத் தரும் போர்க் கருவிகளையும் அண்டம்விட்டுப் பாயக்கூடிய தானாக இயங்கவல்ல ஆயுதங்களையும் விஞ்ஞானத்தின் துணையாலும் அயராத ஆராய்ச்சியின் விளைவாலும் கண்டுபிடித்துள்ளான். நலத்தையும் கேட்டையும் உண்டாக்கியவன் மனிதனே; வாழ்வை வளம்பெறச் செய்யவும் பாழாக்கவும் கூடியதன்மை ஒவ்வொருவருடைய கையிலும் இருக்கிறது. வித்தில் இருந்து செயல் பிறக்கிறது. பெரிய ஆலமரமாக வரக்

கூடிய ஆலம் வித்தானது மிகவும் சிறிய பொருளாக இருக்கிறது: ஆனாலும் பெரிய மரமாய்ப் பரந்து செல்லக்கூடிய ஆற்றல் அதனுள் இருக்கிறது: எமது வாழ்வைச் சிருஷ்டிக்கும் சிற்பியாக இருப்பது மனம்: நம்முடைய மனத்தில் நல்ல எண்ணங்கள் இருக்குமானால் வாழ்க்கை சிறப்பாக அமையும். அதற்குப் பதிலாகத் தீய எண்ணங்கள், வேற்றுமையை வளர்க்கும் கொள்கைகள் மனதில் இடம்பெறுமானால் வாழ்வு சீர் அற்றதாக அமைந்துவிடும். மனிதனுடைய ஒவ்வொரு செயல் மூலம் அவனுடைய சிறப்பையும் சீர்கேட்டையும் சீர்தூக்கிப் பார்ப்பது எனிது.

“பெருமைக்கும் ஏனைச் சிறுமைக்கும் தத்தம்

கருமமே கட்டளைக் கல்”

என்பது மறைமொழி.

எனவே, நம் இளமைக் காலத்தில் மகான்கள், அறிஞர்கள், கல்விமான்களுடைய வாழ்க்கைக் குறிப்புகளை நாம் முதலில் படிக்க வேண்டும். இவர்களுடைய வாழ்க்கையில் ஏற்பட்ட அனுபவங்களை நாம் நன்றாக நினைவில் வைத்துக்கொள்ளப் பழகவேண்டும். கல்லூரியில் படிக்கும் காலத்தில் இப்படியான செயலில் இறங்குவது சுலபம். கல்லூரி ஆசிரியர்கள் இந்த வழியில் நமக்கு வழிகாட்டிகளாவர்: “படித்தல்” என்ற சொல்லுக்குப் பணிய்தல் என்று ஒரு பொருள்கொள்ளலாம்: நமக்குக் கல்விபுகட்டும் ஆசிரியரைக் குருவாக மதித்து, பணிந்து கல்வி கற்றால், அக்கல்வியானது மிகுந்த பயனைத் தரும்: பணிவு இல்லாத இடத்து, மாணவன் பல கலைகளைக் கற்றிருந்தாலும் இம் மாணவனுக்கு எதிர்காலத்தில் பெருவாழ்வு அமையாது என்பது ஆன்ரோர்களின் அனுபவ முடிவு:

உயர்ந்த கருத்துக்களையும் மேலாம் சிறப்பையும் அறிந்த பிறகு இவைகளை அடையவேண்டிய வழியில் நின்றல் மிகவும் அவசியம். குறிக்கோள்தான் மேலானது; அதை அடையும் பொருட்டுக் கடைப் பிடிக்கப்படும் வழிகள் எத்தன்மையதாயினும் காரியமில்லை என்ற கருத்து இப்பொழுது மலிந்திருக்கிறது. நேர்மையற்ற வழியில், அதர்மமான செய்கையினால், உயர்ந்ததும் தர்மமானதுமான நிலையை அடைய முடியுமா? குறி அல்லது இலட்சியம் எவ்வளவு முக்கியமோ இதை அடையக் கைக்கொள்ளப்படுகின்ற வழிகளும் தூய்மையுள்ளனவாகவும் உலக நீதியின் வரம்புக்கு உட்பட்டனவாகவும் அமைய வேண்டும். இவ்வகையாக வழிவகைகள் சிறப்பாக அமையுமானால் குறிக்கோளை அல்லது எங்கள் இலட்சியத்தை நாம் நிச்சயமாக அடைவோம்.

இன்று உலகில் நாம் காண்பதென்ன? தர்க்கத்திலும் வீணவாதங்களிலும் பலருடைய காலம் வீணாகக் கழிவதைப் பார்க்கிறோம். இதை ஒரு சிறு உபகதை மூலம் பார்க்கலாம். “இரண்டு நண்பர்கள் ஒரு தோட்டத்திற்குள் சென்றனர். உலக விஷயங்களில் ஊன்றிய கவனம் உள்ளவ

னான சிநேகிதன் உடனே ஆங்குள்ள மரங்களை எண்ணி, ஒவ்வொரு மரத்திலும் எத்தனை காய்கள் இருக்கின்றன என்று பார்த்து. அந்தத் தோட்டத்தின் மதிப்பு சுமார் எவ்வளவு இருக்குமென்று திட்டம் போடத் தொடங்கினான். அவனுடைய துணைவனோ, தோட்டக்காரனிடம் சிநேகம் செய்துகொண்டு ஒரு மரத்தடிக்குப்போய் சில பழங்களைப் பறித்துத் தின்னத் தொடங்கினான். இவ்விருவரில் அதிக ஞானம் உள்ளவனும் புத்திசாலியும் எவன்? வீணகணக்குப் பார்த்தவனிலும் மாம்பழத்தைப் புசித்தவன் புத்திசாலி. காலத்தை வீணாக்காமல் உயர்ந்த இலட்சிய வாழ்வை மேற்கொள்ள முயலுவோமாக. இவ்வரிய வாழ்வை அடையப் பெருநெறி என்ற வாகனத்தின் மூலமாகவும், பணிவு என்ற பாதை மூலமும் செல்லவேண்டும். செல்லும்பொழுது மனதைக் குழப்பக்கூடிய பிரச்சினைகள் நம்மை நாடிவரும். பெருந்தெருவால் செல்லும்பொழுது குறுக்குத் தெருக்கள் சந்திப்பதுபோல இவைகள் வரும்; கல்வி கற்பிக்கும் குருவின் ஆசிர்வாதத்தால் இவைகளை எளிதில் கடந்து என்றும் பேரின்பத்தைத் தரக்கூடிய பெருவாழ்வை அடைவோமாக.

அன்புக் காணிக்கை

ஈசனும், சங்கரனும் இணைபிரியா நண்பர்கள். ஈசனோ ஏழ்மைதெரியாது வாழ்ந்து வந்தான்; சங்கரனோ சகிக்கமுடியாத துன்பக்கடலில் அமிழ்ந்து ஏழ்மை என்னும் வலையில் சிக்கி வாழ்ந்துவந்தான். ஏழைச்சங்கரனின் இன்சொல்நட்புபணக்கார ஈசனுக்குப் பயன் தரவில்லை. ஈசனோ பிடிவாதக்காரன், ஆனால் சங்கரனும் இதற்கு மாறுபட்டவன்ல்லன். இருந்தும் ஈசனின் விடயத்தில் விட்டுக்கொடுக்கும் தன்மையைக் கடைப்பிடித்தான். ஈசனுக்கு இந்திரா என்ற ஒரு தங்கை இருந்தாள். அதேபோல சங்கரனுக்கும் மாலா என்ற ஒரு தங்கை இருந்தாள். ஈசன் பணக்காரப்பயனாக இருந்ததனால் அவனுக்குப் பல நண்பர்களும் இருந்தார்கள். இவர்களிற் பாலன் என்பவன் மிகவும் நெருங்கிய நண்பனாக இருந்தான். பாலனின் நட்பால் ஈசன் பல தீய பழக்க வழக்கங்களைக் கைக்கொண்டான். இதனால் அவனது போக்கில் படிப்படியே மாறுதல் ஏற்பட்டது. தன் இளமைப் பருவத்திலேயே புகைத்தல் முதல் சூதாட்டம் ஈரூக்கி கற்றுக்கொண்டான். இதையறிந்த சங்கரன் மனம் வருந்தினான். ஈசனைத் தீய வழிகளில் செல்லாது தடுத்து நிறுத்தத் திட்டமிட்டுப் பல புத்திமதிகளைக் கூறி நல்வழிப்படுத்த வேண்டினான். அதனால் ஈசனின் தீய நண்பர்கள் சங்கரன்மீது அப்பட்டமான குற்றங்களைச் சுமத்தி அவனை நையப்புடைத்தனர். இதற்குப்பின்னும் சங்கரன் தன் முயற்சியில் சற்றுந்தளரவில்லை. மற்றவர்களின் நையப்புடைப்பினால் மேலும் அவன் மனதில் வைராக்கியமே உதித்தது. சங்கரனுக்கு நேர்ந்த கதியை அறிந்த ஈசன் இருதலைக் கொள்ளியெறும்பானான். சங்கரன்மீது அவன்கொண்ட அன்பு அவனை வருத்தியது. அதே நேரத்தில் தன் ஏனைய நண்பர்களின் வெறுப்பைச் சம்பாதிக்கவும் அவன் விரும்பவில்லை. நண்பர்களின் சூழ்ச்சியால் ஈசனின் மனம் மாறி படிப்படியே சங்கரன்மீது கசப்பு ஏற்படக்கூடிய நிலையை அடைந்தது. நண்பர்களின் தூண்டுதலால் ஒரு நாள் தன்னுடைய வேலையில் சங்கரனைத் தலையிட வண்டாமென்றும் கூறிவிட்டான். கலக்கம் அடைந்த சங்கரன் "நகு

தற் பொருட்டன்று நட்பில் மிகுதிக் கண்மேற் சென்று இடித்தற் பொருட்டு" என்னும் வள்ளுவன் வாக்கை எடுத்துரைத்தான். ஆனால் ஈசனோ வேதாந்தம் பேசியது போதும் சங்கரா என் வேலையில் நீ குறுக்கிடாதே என்று கூறிவிட்டான். மனமுடைந்த சங்கரன் சற்றுந் தன் வேலையில் தளரவில்லை. நாட்கள் பல கழிந்தன. ஆனால் ஈசனின் போக்கில் சிறிதும் மாறுதல் ஏற்படவில்லை. இதற்குமாறாக ஈசன் ஊரில் கெட்டவன் என்னும் பட்டத்தையும் தரித்துக்கொண்டான், இதனால் அன்புப் பெற்றோரின் வெறுப்புக்கு ஆளானான். அவனுடைய ஒரேயொரு அன்புத்தங்கை கூட அவனை வெறுக்கும் நிலைக்கு மாற்றமடைந்தான். தன் நண்பர்கட்காகத் தான் செய்யாத குற்றங்களையும் செய்ததென ஏற்றுக்கொண்டு அவமதிப்பையும் பெற்றுக்கொண்டான். ஈசனின் பேச்சு கல்லூரி ஆசிரியர்களிடமும் செல்லாக்காசாயின. ஆயினும் தீய நண்பர்களின் சேர்க்கையே ஈசனின் போக்கிற்குக் காரணம் என்பதையும் அவர்கள் அறியாமல் இருக்கவில்லை. ஆசிரியர்கள் கூறிய புத்திமதிகள்கூட அவனது காதுகளில் வீழவில்லை. ஈசனின் இந்நிலையறிந்த சங்கரன் மீண்டும் பல புத்திமதிகளைக் கூறினான். ஆனால் அவையாவும் செவிடன்காதி ஊதிய சங்கொலியாயின. ஈசனின் நண்பன் பாலனோ அவனைக்கெட்ட வழிகளில் நடத்திச்சென்று கொண்டிருந்தான். சங்கரன் கெட்டவன் என்று பாலனால் புத்தியும் புகட்டப்பட்டது. பாலனின் சூழ்ச்சி வேலையில் சிக்கிய ஈசனுக்கு சங்கரன் கெட்டவன்தான் என்ற எண்ணம் உதயமாயிற்று. ஒரு முறை சங்கரனிடம் இதை நேரிலேயே கூறியும்விட்டான். இதைக் கேள்வியுற்ற சங்கரனின் இதயமே வெடிப்பதுபோல் இருந்தது. ஆனாலும் சங்கரன் ஒரு பொறுமைசாலியாகையால் நல்லதன் நன்மை புலப்படாதன்றோ! என எண்ணித் தன்னைத்தானே சாந்திப்படுத்திக்கொண்டான். ஆயினும் அவன் மனதில் நாள் கெட்டவனா? என்ற கேள்வி நாளுக்கு நாள் வளர்ந்து கொண்டே வந்தது. இதற்குப் பதில்தேடி அலைந்தான் சங்கரன். இறுதியில் ஈசனின் செயலில் தான் தலையிடுவதில்லை என்ற முடிவுக்கு வந்தான். ஆனால், அவனது மனம்

அதற்கு இடம் கொடுக்கவில்லை. ஈசனின் மீதுகொண்ட பாசத்தினால் அவனை எப்படியும் நல்வழிப்படுத்தவேண்டுமென்றே எண்ணியது. ஈசனே இதற்கு மாறாக இருந்தான். சங்கரனைக் காண்பதென்றாலோ அவனுக்கு வெறுப்பாக இருந்தது. "படை கொண்டார் நெஞ்சம்போல் நன்றாக்காது ஒன்றன் உடல்சுவை உண்டார் மனம்" என்ற குறளுக்கு அமைய அவன் தன்போக்கில் இருந்து கொஞ்சமேனும் மாறுதல் அடையவில்லை. இந்நிலையில் பரிஸ்டர் பட்டம் பெறுவதற்காகச் சங்கரன் லண்டனுக்குப் பயணமாக வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. அன்புச் சகோதரியையும் அருமை நண்பன் ஈசனையும் விட்டுப்பிரிய மனமில்லாத சங்கரன் தன் ஏழ்மை காரணமாகப் பயணமானும் வைத்திய கலாநிதிப்பட்டம் பெறுவதற்காகப் பல்கலைக்கழகம் புகுந்தான். பிரிந்திருந்தாலும் ஈசனை உளத்தால் பிரிந்திராத சங்கரனுக்குத் தன் நான்கு வருடப் படிப்பும் நான்கு யுகங்களாகக் கழிந்தன. படிப்பை முடித்து பரிஸ்டர் பட்டம் பெற்ற சங்கரன் மீண்டும் ஒரு வருடம் தங்கவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது, நாலு வருட முடிவில் டாக்டராக வெளியேறிய ஈசனுக்குத் தன் சொந்த ஊரிலேயே பதவியும் கிடைத்தது. பல்கலைக்கழகத்தில் புகுந்த ஈசன் தன் தன்மையில் மாறி இப்போ டாக்டர் ஈசனாக வெளிவந்தான். ஆனாலும் அவனைச் சமுதாயம் முந்திய ஈசனாகவே கருதிப் புறக்கணித்தது. இதனால் சேவைசெய்யும் நோக்குடன் வெளியேறிய ஈசனுக்கு சோர்வு மனப்பான்மையே ஏற்பட்டது. ஒருமுறை சமுதாயத்தில் பிழைவிட்டால் அவன் திருந்திய பின்னும் அவனைச் சமுதாயம் ஏற்கக்கூடாதா? எனத் தன்னைத்தானே கேட்டுக்கொண்டான். இப்போது தான் அவனுக்கு லண்டனில் இருக்கும் நண்பன் சங்கரனின் அறிவுரைகள் நினைவுக்கு வந்தன. ஆனால் சங்கரனுக்கு தான் செய்த துரோகங்களை எண்ணும்போது தன்னைத்தானே வெறுத்துக்கொண்டான். டாக்டராக வெளியேறிய ஈசனுக்கு இப்போ சமுதாயத்தில் யாருமே ஆதரவாய் இருக்கவில்லை. இந்நேரத்தில் தன் நண்பன் சங்கரன் ஊரில் இருந்தால் என்ற எண்ணம் அவ

னுக்குத் தோன்றியது. ஆனால் சங்கரன் லண்டன் சென்றவுடன் அனுப்பிய கடிதங்கட்குக்கூட ஈசன் பதில் அனுப்பவில்லை; ஆதலால் சங்கரனும் இன்று தன்னை மறந்திருப்பான் என எண்ணினான். உலகத்தை வெறுத்த ஈசன் தன் அன்புச் சகோதரிக் காக உயிர் வாழ்த்துணிந்தான். அனாதரவான ஈசனுக்கு பாலனின் நட்பு மீண்டும் தொடர்ந்தது. ஆனால் இப்போ பாலனின் நட்பில் களங்கம் இருப்பதைக்கண்ட ஈசன் அவனை வெறுத்தான். ஆத்திரம் அடைந்த பாலன் ஈசனின் வாழ்க்கையில் குறுக்கிட்டுப் பல தீங்குகளை இழைத்தான். இறுதியில் ஈசன்மீது சிசுக் கொலைக்குற்றம் சுமத்தி வழக்கும் தொடர்ந்தான். "தேரான் தெளிவும் தெளிந்தான் கண்ணையறவும் தீரா இடும்பைதரும்" என்பதற்கமைய அன்று நண்பனாக நடத்த பாலன் இன்று எதிரியாக மாறி அவனுக்குப் பல துன்பங்களைக் கொடுத்தான்; சங்கரன் கெட்டவன் என்று தனக்கே புத்திபுகன்ற பாலன் இன்று தன்னையே இந்நிலையில் வைத்ததை எண்ணும்போது அளவிலா ஆத்திரம் அடைந்தான். அன்று சங்கரன் மனதில் யான் கெட்டவனா? என எழுந்த கேள்வி இன்று ஈசன் மனதில் சங்கரன் கெட்டவனா? எனக் காட்சியளித்தது. தன்மீது சங்கரன் கொண்ட அன்பையும் தான் அவனை வெறுப்புடன் நடத்தியதையும் எண்ணி எண்ணி மனம் கலங்கினான். பாலனால் தொடரப்பட்ட வழக்கு விசாரிக்கப்பட்டு ஈசனுக்கு ஐந்துவருடச் சிறைத்தண்டனையும் அத்துடன் அவனது டாக்டர் வேலைக்கு முற்றுப்புள்ளியும் கிடைத்தது. தான் செய்யாத ஒரு குற்றத்திற்காக இத்தண்டனையை ஈசன் வேறுகதியின்றி மனவருத்தத்தோடு பெற்றுக்கொண்டான், ஈசனின் வழக்கைப் பத்திரிகைமூலம் லண்டனில் இருந்த பரிஸ்டர் சங்கரன் அறிந்து கொண்டான்; உடனே சங்கரன் அவ்வழக்கை லண்டன் உயர் நீதிமன்றத்திற்கு அப்பீல் செய்தான். தானே அவ்வழக்கிற்காக ஈசனின் சார்பில் ஏற்பட்டு வாதாடி வெற்றியும் பெற்றான்; வழக்கு வெற்றி பெற்ற சங்கரன் தாயகம் நோக்கிக் கப்பலில் ஏறினான். கப்பலில் அவன் மனக்கண்ணின் முன் தன் அன்புத் தங்கை மாலாவின தோற்றமும் நண்பன்

ஈசனின் தோற்றமுமே மாறி, மாறித் தோன்றின: மறுநாட்காலே கப்பலேவிட்டு இறங்கிய சங்கரன் முதலில் தன் நண்பனைக் கண்டு விபரத்தைத் தெரிவிப்பதற்குச் சிறைச்சாலைக்குச் சென்றான். ஆனால் விதி அங்கே குறுக்கிட்டது. வேகமாகவந்த மோட்டார் வண்டிக்குச் சங்கரன் இலக்காகி அபாயகரமான நிலையில் ஆஸ்பத்திரியில் அனுமதிக்கப்பட்டிருந்தான்.

பரிஸ்டர் சங்கரன் லண்டனிலிருந்து ஊர் திரும்பியதும் விபத்தில் சிக்கி அபாயகரமான நிலையில் ஆஸ்பத்திரியிலே இருப்பதை ஈசன் அறிந்தான். உடனே அவனைப் பார்க்கவேண்டுமென ஈசனின் மனம் துடித்தது. சங்கரனைப் பார்க்கப்பதற்காகச் சிறைச்சாலையில் அனுமதிக்கேட்டான். அங்கே அவனுக்கு அனுமதி மறுக்கப்பட்டது. அமைதியற்ற நிலையில் சிறைக்கூடத்தில் அலைந்தான் ஈசன். அநாதரவற்ற நிலையில் ஆஸ்பத்திரியில் அனுமதிக்கப்பட்டிருந்தான் சங்கரன். இருவரையும் தனிமை என்னும் நோய் வாட்டியது. தான் டாக்டராகக் கட்டமையாற்றிக் கொண்டிருந்தால் இந்நேரத்தில் சங்கரனின் உயிரைக் காப்பாற்றுவதற்காக அவனருகில் நிற்பேன் அல்லவா என அவன் எண்ணினான். இப்போது பாலனின் இத்துரோகச் செயல் வெந்தபுண்ணில் வேலைப்பாய்ச்சியதுபோல் இருந்தது. சில மணிநேரம்கழிந்ததும் ஈசனுக்கு ஓர் அதிர்ச்சி தரும் தகவல் கிடைத்தது. அதாவது தனது வழக்கு லண்டன் உயர் நீதிமன்றத்தில் பரிஸ்டர் சங்கரனால் தாக்கல் செய்யப்பட்டு விசாரணையின்பின் முன்னையதீர்ப்புச் செல்லுபடியாகாது எனத் தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டிருப்பதாக அறிந்தான். இதனால் அவனுக்கு விடுதலையும் கிடைத்தது. ஐந்து வருடங்களாகியும் தன்னை மறவாது திரைக்குப்பின் இருந்து துணைபுரிந்த சங்கரனைக் காண்பதற்கு உடனே வைத்தியசாலைக்குப் புறப்பட்டான். ஆனால் அங்கு அவனுக்கு உட்புக அனுமதி மறுக்கப்பட்டது. டாக்டராக இருந்த தனக்கு இன்று ஒரு கங்காணியினால் உட்புக அனுமதி மறுக்கப்பட்டதையிட்டு மனங் கலங்கிக் கதறிவிட்டான்: கத்தியே புலம்பிவிட்டான். இவற்றை எதிர்பாராத கங்காணி கதவைத் தாளிட்டுவிட்டுச் சென்றுவிட்டான். ஆஸ்பத்திரியில்

அனுமதிக்கப்பட்டிருந்த சங்கரன் தன் அன்புத்தங்கையையும் அருமை நண்பனையும் பார்க்க ஆசைப்பட்டான். ஆனால் அன்புத்தங்கை மாலாவே ஐந்து வருடம் பிரிந்திருந்த அண்ணன் வரவை எதிர்பார்த்திருந்தாள். வரவை எதிர்பார்த்திருந்த மாலாவுக்கு வந்தது ஓர் அதிர்ச்சிச் செய்தி. லண்டனிலிருந்து புறப்பட்ட அண்ணன் சொந்த ஊர் ஆஸ்பத்திரியில் அபாயகரமான நிலையில் அனுமதிக்கப்பட்டிருப்பதாக அறிந்தாள். கலக்கமடைந்த மாலா கடிதெனப் புறப்பட்டாள் அண்ணனிடம். வைத்தியசாலை வாசலை அடைந்ததும் கதவு தாளிடப்பட்டிருப்பதைக் கண்டாள். ஆனால் ஒரு பழகிய உருவம் வாசலில் காத்திருப்பதைக் கண்டாள். ஆனால் அந்தப் பழகிய உருவம் யாரென அவளால் அப்போது புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. சிந்தனையில் ஆழ்ந்து நின்ற மாலாவுக்கு கதவு திறக்கப்படும் சப்தம் கேட்டது. உடனே அண்ணனைக்காணவேண்டும் என்ற ஆவலால் மாலா உட்சென்றாள். அவளைப் பின்தொடர்ந்து ஈசனும் உட்சென்றான்: சத்திரசிகிச்சை முடிந்ததும் தள்ளுவண்டியில் மெல்ல இழுத்துவரப்பட்ட சங்கரன் ஆறும் வாட்டில் அனுமதிக்கப்பட்டான். அவனருகே அன்புத்தங்கை மாலா கண்களில் நீர்சொரிய அண்ணனையே நோக்கி நின்றாள். அவளைக்கண்ட சங்கரனுக்குப் பாதி வருத்தமே நீங்கியது: அன்புடன் தங்கையை அணைத்த சங்கரன் தன் அடுத்த பக்கத்தில் முன்பு பழகிய முகம் ஒன்று நிற்பதைக் கண்டான்; சோகமே உருவெடுத்து வாடிய முகத்துடன் நின்ற ஈசனை சங்கரனால் மட்டிட முடியவில்லை. பக்கத்தில் நிற்பது ஈசனே என அவன் மனதில் ஓர் அச்சம் எழுந்தது. தன் கண்களையே அவனால் நம்பமுடியவில்லை. ஈசனின் கண்ணத்தில் இருந்த மச்சமும் அவனது கண்ணில் இருந்து சிந்திய நீர்த்துளிகளுமே அவனைக் காட்டிக் கொடுத்தன. கட்டிலில் இருந்தபடியே ஈசனை எட்டித் தழுவிக்கொண்டான் சங்கரன். இருவர் கண்களிலும் ஆனந்தக் கண்ணீர் மல்கின. ஈசனைக் கண்ட சங்கரனுக்கு மீதி வருத்தமும் நீங்கியது. மாலாவையும் ஈசனையும் மாறிமாறிப் பார்த்த சங்கரனின் கண்ணில் ஆனந்தக்கண்ணீர் பெருகியது. உடனே தன் அன்புத்தங்

கை மாலாவின் மலர்க்கரங்களைப் பற்றி நண்பன் ஈசனின் சிறைக் கரங்களிலே தன் அன்புக் காணிக்கையாக ஒப்படைத்தான். ஈசனுக்கும் மாலாவுக்கும் இந்த எதிர்பாராத நிகழ்ச்சி அதிர்ச்சியையும் மறுபக்கத்தில் ஆனந்தத்தையும் கொடுத்தது. அரச சிறையில் இருந்து விடுதலைபெற்ற ஈசன் இன்று மாலாவின் விடுதலையற்ற இதய சிறையிலே அடைபட்டான். உடனே மூவரும் சங்கரனின் வீட்டிற்குள் சென்றனர். ஈசனின் தங்கை இந்திரா தனது அண்ணனுக்கு விடுதலை கிடைத்துவிட்டதெனக் கேள்விப்பட்டதும் அவளைக் காண்பதற்காகச் சங்கரன் வீட்டிற்கு வந்து சேர்ந்தான். அண்ணனைக் கண்டதங்கை அளவிலா ஆனந்தம் அடைந்தாள்: இதற்கிடையில் சிறைக்கைதியாகிய தனக்கு அன்புக் காணிக்கையாகத் தன் தங்கையையே அர்ப்பணித்த சங்கரனுக்கு ஈசனும் தன் தங்கை இந்திராவைத் தன்னுடைய அன்புக் காணிக்கையாகக் கையளித்தான். ஈசனின் அன்புக் கட்டளையை மீறத் துணிவற்ற சங்கரனும் இந்திராவை தன் இல்லக் கிழத்தியாக ஏற்றுக்கொண்டான். ஈசனும் இன்று புதிய ஈசனாக டாக்டர் பதவியில் இறங்கினான். அன்று ஈசனை வெறுத்த அதே சமுதாயமே இன்று அவனை இருகரம் நீட்டி வரவேற்றது.

சுபம்

ந. சச்சிதானந்தன்,
12-ம் தரம் கலை.

* * *

**காலமெல்லாம்
காத்திருப்பேன்!**

(மடல் ஒன்று)

அன்பின்	வாணிக்கூ
அனந்த	வணக்கங்கள்
அருவிக்கரை	மீதினிலே
அமர்ந்திருந்த	போழ்து
எண்ணருகில்	நீயிருந்து
ஏதேதோ	புகன்றிட்டாய்

இன்பக்கனி	நீயிருக்க
இசைவும்	சேர்ந்திருக்க
புன்னகையின்	பொருள்தனை
புரியாமல்	நானிருக்க
நாலும்	மிகுந்திருக்க
நங்கையே	நீயிருந்தாய்

அலைகள்	பொங்கிவர
அன்பேநீ	அருகிருந்தாய்
வாழ்வின்	திருப்பமதை
வகையாகச்	சொல்லிவிட்டாய்
இதழ்விரித்து	நீயோர்
இளமுறுவல்	சிந்திவிட்டாய்

தன்மதியம்	வானளாவித்
தவழ்ந்துவரும்	காட்சிதனை
கண்டே	மகிழ்ந்திருந்தாய்
காணும்	எழுந்திரென்ன
போங்கள்	உங்களுக்குப்
பொறுமையில்லை	என்றிட்டாய்

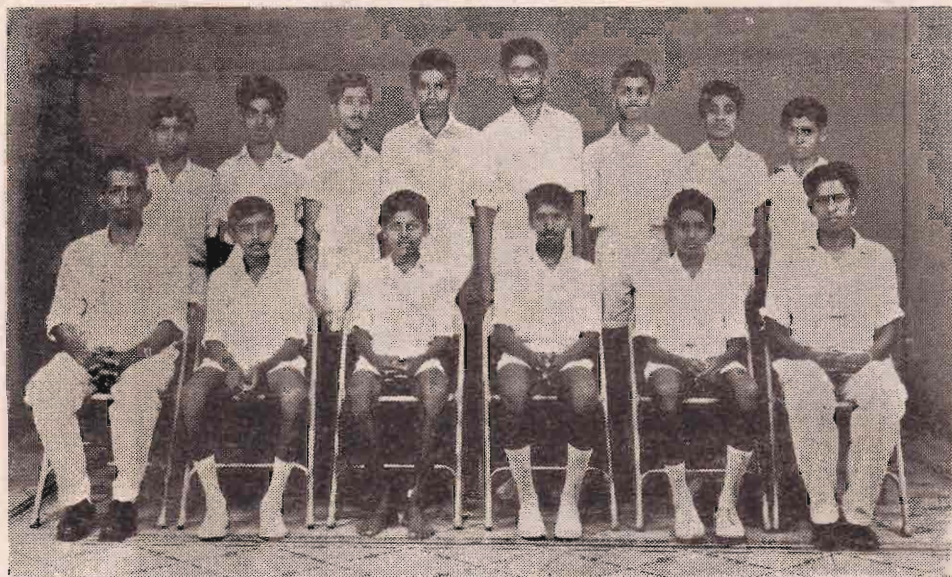
எப்போ	திருமணமென
ஏந்திழையாய்	நீகேட்க
அவசர	மிஸ்திரையென
ஆர்ப்பரித்து	நின்றிட்டேன்
கண்ணை	உனக்குக்
கனிவான	செய்தியொன்று

ஏங்கிக்கிடந்த	ஏந்திழையே
இனிமைதரும்	செய்தியொன்று
புகல்கின்றேன்	கேட்டுவிடு
புத்தொலியும்	சேர்த்துவிடு
அன்னமே	அழைக்கின்றேன்
ஐப்பசியில்	திருமணமாம்

பேகம்பொற்	சித்திரமே
பெண்மைக்கோர்	இலக்கணமே
நற்குணத்தின்	உறைவிடமே
நவ்வியன்ன	விழியழகி
காத்திருப்பேன்	கையற்ற
காலமெல்லாம்	காத்திருப்பேன்

— மொ: செல்வரத்தினம்,
தரம் 12 கலை.

* * *

CRICKET 3rd XI

1969

- Seated (L—R.)* Mr. C. Ratnavel, K. Mathivanan, J. R. Manuelpillai, J. Blanchard (Captain), V. Satkunaseelan, Mr. M. Ramakrishnan.
- Standing (L.—R.)* K. Amirthalingam, V. K. Raveendran, S. P. N. Sivakumar, S. Sugumar, S. Shanthikumar, S. Suntharalingam, T. D. Sathiyamoorthy, N. Theivendran.

ATHLETIC

TEAM

1969

- Seated (Floor)* S. Manoharan, M. Yogendrakumar, T. Rajkumar, K. Amirthalingam, K. Muruganathan, G. Manoharan, B. Sivanesan.
- Seated (L.—R.)* Mr. C. Ratnavel, S. Vijendranath, A. Puwaneswaran, D. K. Buell, K. Kuganesan, S. Sreeskandarajah, K. Muthukumar, Mr. T. Nithiyaratnam.
- Standing (L.—R.)* P. Harichandra, S. Sugendranath, G. Subramaniam, M. Raveendrakumar, S. Balasingam, B. Rajalingam, T. Thevarajah, V. Sivakananathan, Krishnakumar, N. Ganeshan, P. Loganathan.
- Standing (L.—R.)* Thangavel, S. Shanthikumar, P. Gosnatharaj, S. Manoranjan, N. Senthivel, C. Pakeerathan, N. Kaveendran, M. Sree Jayantha, Balakrishnan, Sreeskantharajah, Mahalingam, Sooriyakumar.

FOOTBALL 1ST XI 1969

Seated (L.—R.) Mr. Ratnavel, B. R. Manuelpillai, S. Sathananthan (Captain), R. S. Nanthakumar, V. Balendran, Mr. C. Jothiravi.

Standing (L.—R.) N. Navakumar, T. Santhakumar, V. Sathiascelan, S. Selvaratnam, V. Mahalingasivam, P. Anpalagan

FOOTBALL 2ND XI 1969

Sitting (L.—R.) Mr. C. Ratnavel, N. Sivarajah, N. Maneeswaran, P. Anpalagan (Captain), A. R. Manuelpillai, T. D. Sathiyagiri, Mr. M. Ramakrishnan.

Standing (L.—R.) K. Piriyaadbarsan, S. Sooriyakumaran, S. Balakrishnan, S. Sivakumar, S. Mohanadas, V. Mahalingasivam, T. Gnanavel, S. Rajanayagam.

பாத்திரப் படைப்பில் பாரதியின் பங்கு

இருபதாம் நூற்றாண்டுவரை ஒரேதிசையில் ஓடிக்கொண்டிருந்த இலக்கிய வளர்ச்சியினைத் திசை திருப்பி எளிய பதங்கள், எளிய நடை, எளிதில் அறிந்து கொள்ளக்கூடிய சந்தம். பொதுஜனங்கள் விரும்பும்மெட்டு இவற்றினை மையமாகக் கொண்டு கவிதைகள் சமைத்து தமிழுலகிற்கிந்த பாரதியின் கவிதைகளிலே "பாஞ்சாலி சபதமும்" ஒன்று. காலத்தினுடைய நிலைக்கண்ணாடிதான் அக்காலத்திலெழுந்த இலக்கியங்கள் என்பதை பாஞ்சாலி சபதக்கதை பழமையானதாக இருந்தபோதிலும் அதன்பாத்திரப்படைப்புக்களும் சொல்லும் திறனும் அதனை ஒரு புதுமைச்சித்திரமாக்கி விடுகின்றன: பாரதியார் பாஞ்சாலியைப் படைக்கும்போது அவளை எந்தவித களங்கமும் கற்பிக்கமுடியாதவளாய் முழுநிறைவு பெற்ற வீரத்தமிழ்ப் பெண்மணியாகப் படைத்திருக்கின்றார். அதேபோற்றான் பாண்டவரையும், ஏன்! துரியோதனையும் கூடச் சிறந்தமுறையிலே ஒவ்வொருவரது குண இயல்புகளையும் தனது அழகான நடையின்மூலம் எடுத்துக்காட்டுகின்றார்.

அதிகமாகக் கதையிலேவரும் பாத்திர அமைப்புக்கள் சிறந்தமுறையிலே காணப்பட்டபோதிலும் ஆங்காங்கு சில குறைபாடுகளும் தென்படத்தான் செய்கின்றன: இவைகளைப் பாரதியார் தான் மனதிலே கொண்ட கருத்துக்களையும் கதையிலே கூறுகின்ற கூற்றுக்களையும் ஆராய்ந்து கொண்டு செல்கின்றபோது இலகுவாக அறியமுடிகின்றது. உதாரணமாகத் திருதராட்டிரனுடைய பாத்திரத்தை எடுத்துப் பார்த்தால் பாரதியே தனது பாஞ்சாலி சபதத்திற்கு எழுதிய முகவுரையில் "இந்நூலிடையே திருதராட்டிரனை உயர்ந்த குணங்கள் உடையவனாகவும் சூதில் விருப்பமில்லாதவனாகவும் துரியோதனனிடம் வெறுப்புள்ளவனாகவும் காட்டியிருக்கின்றேன்" என்கிறார். இக்கூற்று எவ்வளவு தூரம் உண்மைவாய்ந்தது? இப்படிப்பட்ட ஒரு பாத்திரத்தை முகவுரையிற் கூறியதற்கிணங்கப் படைப்பதிலே வெற்றிகண்டுள்ளாரா? என்பதுபற்றி அவரது பாடல்களை

யே இடமாகக்கொண்டு நாம் ஆராயவது சாலச்சிறந்ததாகும்.

கதையின் ஆரம்பத்திலே பாண்டவர் புகழ்மேலும், செல்வத்தின்மேலும் பொருமைகொண்ட திருதராட்டிரன் மகனான துரியோதனன் அச்செல்வம் கவர்தற்குச் சூதுதான் சிறத்தவழி எனச் சகுனியின் ஆலோசனைப்படி அறிகின்றான். இதன்பின் சூதாட்டத்திற்கு அனுமதி பெறும்பொருட்டு மாமனுடன் தந்தைமுன் சென்று தனது உள்ளக்கருத்தாகிய சூதாட்டத்தை வெளியிடுவதற்குமுன் சகுனி, பாண்டவர் வேள்வியில் துரியோதனனை மதியாது விட்டனர் என ஆரம்பித்துப் பின்பு பாண்டவரின் செல்வத்தினைப்பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றான். பாண்டவர் செல்வம் வளர்ந்துகொண்டே சென்றால் எமக்கு ஆபத்தினை விளைக்கும் எனவே அச்செல்வமெலாம் உனது மகனாகிய துரியோதனனுக்குச் சேரவேண்டும் என நிற்கின்றான். இதனைக்கேட்ட திருதராட்டிரன்

"பின்னாயை நரசம் புரியவே ஒரு பேயென
தீவந்து தோற்றினும்—பெரு வெள்ளத்தைப்
புல்லொன் றெதிர்க்குமோ? இள
வேந்தரை நாம் வெல்லாருமோ?"

எனச் சகுனியைக் கடிந்துரைக்கின்றான். மேற்குறிப்பிட்ட பாடலின் முதல் இரு அடிகளிலும் சகுனியைக் கடிந்துரைத்துவிட்டுப் பின்பு ஓர் உவமையைக் கையாண்டுள்ளார். இவ்வுவமைதான் திருதராட்டிரனை முதலுரையிற் குறிப்பிட்டபடி என்ன நோக்குடன் படைத்தாரோ அந்நோக்கத்தினைக் களங்கப் படுத்துவதாக அமைந்துள்ளது.

"பெரு வெள்ளத்தைப் புல்லொன்றெதிர்க்குமோ?"

இங்கு தம்மை ஓர் சிறு புல்லாகவும் பாண்டவர்களைப் பெருவெள்ளமாகவும் திருதராட்டிரன் குறிப்பிடுகின்றான். பெருகிவரும் வெள்ளத்தினைச் சிறுபுல்லொன்று எதிர்த்து நிற்க முடியாதென்பதனைக் கூறுகின்றான். இதனை நன்றாக நாம் சீர்தூக்கிப் பார்க்கின்ற வேளையிலே திருதராட்டிரனுக்குப் போர் செய்ய விருப்பம் இருந்திருக்கின்றது. ஆனால் பாண்டவரிடம் உள்ள போர் வலிமை தம்மிடம் இல்லை. ஆதலால் போர் வேண்டாம் என்பது போன்றே மேற்கூறிய உவமை அமைந்துள்ளது. எனவே பாரதியார் கூறியபடி பாஞ்சாலி சபதத்தில் திருதராட்டிரன் எப்படி நல்லவனாக இருக்கமுடி

யும்? இச்சம்பாஷணையின் இன்றோர் இடத்திலே திருதராட்டிரன்,

“ஒப்பில் வலிமை யுடையதாந் துணையோடு பகைத்தல் உறுதியோ”

என்று பாண்டவருடைய ஒப்பில்லாத வலிமையைப்பற்றிக் கூறுகின்றான். இந்த அடிகள் கூட முன்பு குறிப்பிட்ட கருத்தினையே வலியுறுத்துவனவாக அமைந்துள்ளன. இவைகளுடன் திருதராட்டிரன் வேறும் பல சாட்டுக்களைச் சொன்ன துரியோதனனைப் பாண்டவருடன் போர்செய்ய வேண்டாமென மன்றாடிக் கேட்கின்ற வேளையிலே துரியோதனன்,

“என்னைக் கொல்லினும் வேறெது செய்கினும் நெஞ்சில் கொண்டகருத்தை விடுகிலேன் அத்தப் புல்லியர் கண்டு போற்றி உயிர் கொண்டு வாழ்கிலேன்”

என்று மறுத்துரை செய்து எமக்கு எந்தவிதமான தீங்கும் ஏற்படாத முறையிலே சூதினிற்கு அவரை அழைத்து அதில் தோற்றிடுமாறு புரியலாம் என்று கூறி,

“இதந் கேட்குந் தடைகள் சொல்லாமலே எனதெண்ணத்தை நீகொள வேண்டுமால்”

என்கின்றான். இதனைக்கூட மறுத்துரை செய்கின்ற வேளையிலே திருதராட்டிரன்,

“அரிதாக்குதல் போலே-அமர் ஆங்கவரோடு போரல் அபலம் என்றேன்”

என்று போருக்குப் பயந்த தன்மையை வெளிப்படுத்துகின்றாரே அன்றி திருதராட்டிரன் வாயிலாக அறம் எது என்பதனை அதிகம் வெளிப்படுத்தவில்லை என்றே கூறத்தோன்றுகின்றது. மேற்கூறிய எடுத்துக்காட்டுக்கள் மூலம் திருதராட்டிரன் ஒரு பயந்த இயல்பு உள்ளவன் என்று கொள்ளத்தான் தோன்றுகின்றது. துரியோதனன் திருதராட்டிரன் ஆகியோர் சம்பாஷணையின் இன்றோர் இடத்திலே,

“பொன்னுடை மார்பகத்தார் இளம்பொற்கொடி மாதரைக் களிப்பதிலும் இன்னும் பல் இன்பத்திலும் உளம் இசைய விட்டே இதைமறந்திடலா”

என்று திருதராட்டிரன் தன்மகளை வேண்டுகின்றான். கேவலம், ஒரு தந்தை மகனுக்குக் கூறும் புத்திமதி இதுதானா? தான் பெற்ற மைந்தனை இளம் பொற்கொடி போன்ற பெண்களுடன் களிப்பிலே இரு

என்று புத்திகூறுகின்ற ஒரு தந்தையை எப்படி ஒரு நல்ல குணம் உடையவன் என்று கூறமுடியும்? துரியோதனன் இதுவரையில் சூதினைப்பற்றிக் கூறுது பாண்டவருடைய செல்வம் கவரப்படவேண்டும் என்றே கூறி நின்றான். ஆனால் தந்தை தனது யோசனையை மறுத்து நிற்கின்ற தன்மையைக் கண்ட, துரியோதனன் இறுதியில் தனது உள்ளக்கருத்தினை அதாவது சூதினால் வெல்லமுடியும் என்பதை வெளியிடுகின்றான். இதற்கும் நீ சம்மதியாதுவிட்டால் நான் உன்முன் மாண்டு மடிவேன் எனக் கூறுகின்றான். தன்மகனின் இந்தச் சொல்லைக் கேள்வியுற்ற திருதராட்டிரன் இறுதியில்,

“விதி விதி விதி மகனே இனிவேறெது சொல்லுவன் அடமகனே”

என்று கூறி சூதினிற்குச் சம்மதிக்கின்றான். பாரதியார் விதியின் மீது பழியைப்போட்டு திருதராட்டிரனைச் சம்மதிக்கவைக்கின்றார்.

தான் கொண்ட இலட்சியத்தை நிறைவேற்றச் செங்கோல் ஏந்திய கையை விடுத்து இடுகாடு சென்று பிணம் எரிக்கும் சுடுகோல் ஏந்திய கையுடன் நின்ற அரிச்சந்திரன் போன்றோர்களதும், நீதி கேட்டு வந்த கன்றையிழந்த பசுவிற்கு நீதிவழங்கும்பொருட்டுத் தன் ஒரே மகனைக் குலக் கொழுந்தை தேர்ச்சில்லின்கீழ் இட்டுக் கொன்ற மனுநீதி கண்ட சோழன் முதலிய நீதிவழவாநெறி நின்ற அரசர்களதும் சரித்திரங்கள்பல எம்மிடையே இருக்கும்போது, தன்மைந்தனின் மரணத்தைத் தடுப்பதற்காகக் கெட்ட ஒரு முறையிலே பாண்டவர் செல்வம் கவர்ந்தருச் சம்மதித்த ஒரு தந்தையின் மதியை நாம் விதியின்மீது பழியைப்போட்டுத் தப்பவைக்க முடியுமா?

பாவலன் பாரதியின் கூற்றுப்படி எப்படி திருதராட்டிரன் அறம்போற்றி மறம் வெறுத்த ஒரு தந்தையாக அமையமுடியும்? பாரதி முகவுரையில், “திருதராட்டிரன் ஒரு நல்ல குணமுடையவனாகக் காட்டியிருக்கிறேன்” என்று கூறியபோதும் அவனது பாத்திரம் இலக்கியத்தில் இடம்பெறும் போது பாரதி தான் மனதிலே கொண்ட கருத்தினைத் தெளிவுபடுத்திக் கையாண்ட

சில உவமைகளாலும், சொல்லிய முறை திரப் படைப்புக்களில் சிறந்த வெற்றிகாரன்
யும் அவர்மனதிற்கொண்ட கருத்தினைச் வில்லை என்றே கூறத்தோன்றுகிறது:
சிறைத்து விடுபவையாக இருக்கின்றன,
எனவே பாரதி கூட பாஞ்சாவி சபதப் பாத்

மனோ முத்தான்,
12-ம் தரம் (கலை);

* * * * *

சற்றே நில் தம்பி!

சற்றே
சொல்கின்றேன்
கவிதை
கண்ட

நில்
உனக்
என்று
தெல்லாம்

தம்பி
கொன்று
சொல்லி
எழுதாதே

உன்
உருவாகட்டும்
பிறன்
புனையாதே

கருத்து
கவிதை
கருத்தால்
கயமை

முழுமையதாய்
அதில்
உன்கவிதை
அது

யார்
யார்
உன்கவிதை
ஊரை

புனைந்த
கண்டார்
என்று
ஏன்

பனுவலதோ
உண்மையதை
சொல்லி
கூட்டுகிறாய்

கழறும்
கருத்துக்
அப்படி
எழுதாமல்

வார்த்தையைக்
கடன்
இல்லை
விட்டு

கேள்
வாங்காதே
யெனில்
விடு

உணர்ச்சி
உருவாகட்டும்
பொத்
புகழ்

உடன்
மிக
தின்றி
உனக்குப்

உன்கவிதை
எளிதாய்
உருவானால்
பொய்யில்லை

தயங்கி
தப்பாக
தவறாகச்
தமிழ்ப்

ஏன்
நீ
சொல்லவில்லை
பற்றால்

நிற்கின்றாய்
எண்ணாதே
நான்
சொல்லிவிட்டேன்

— பொ. செல்வரத்தினம்,
கலை 12.

* * * * *

வள்ளுவரின் சொற்றிறன்

சுந்தனமரத்தை எங்கே வெட்டினாலும் சந்தனம்தான் மணக்கும்; “சந்தனமென்குறடுதான் தேய்ந்த காலத்தும் கந்தம் குறைபடாது” என்று ஔவையார் கூறியதும் அதைத்தான், வள்ளுவன் குறள்களை அலசி ஆராய்ந்து, இது நல்லது, இது நல்லதன்று என்று கூற முனைவது மடமை; ஏனென்றால், வள்ளுவன் விள்ளிய எல்லாம் ஒள்ளியனவும், தெள்ளியனவுமே; தள்ளியெறியக்கூடிய எவற்றையும் அவர் சொல்லவில்லை; சொல்லின எல்லாம் நல்லன என்பதாலேயே வள்ளுவனின் குறட் சிறப்புணர்த்த உன்னியஔவையும் “அணுவைத்துளைத்து எழு கடலைப் புகுத்திக் குறுகத்தறித்த குறள்” என்றான். புகுத்திக் குறுகத்தறித்திருப்பதால் ஒன்றில் இருப்பது மற்றொன்றில் இருப்பது ஒரு தலை என்பதை விளக்காமல் விளக்கி உய்த்துணர வைத்தான். எனவே, சொற்றிறன்பற்றி அறிவது அதோ காண், இதோ காண் என்று சுட்டிச் சொல்ல வேண்டுவதில்லை; இருப்பினும் என் சிந்தைக்கினித்து அறிவுக்கு உணவூட்டும் ஓரீரு குறள்களைப் பார்ப்போம்;

சொற்றிறன்பற்றி ஆய்கிறோம் என்பதை மீண்டுமொருமுறை நினைவூட்டுகிறேன், ஓரிடத்திலே பொய்யா மொழியார் கூறுகிறார்: “சொல்லுக சொல்லைப் பிறிதோர்சொல் அச்சொல்லை வெல்லுஞ்சொல் இன்மை அறிந்து”; இதன் கருத்து என்னவென்றால், நீ ஒரு சொல்லை அதாவது ஒரு கருத்தைச் சொன்னால், அந்தக் கருத்தை மறுக்கும் கருத்து வரமுடியாதபடி பார்த்துச் சொல்ல வேண்டும் என்கிறார்; அப்படியான சொல்லைச் சொல்ல முடியாவிட்டால் சொல்லாமலே இருந்துவிடு என்னும் பொருள்படக் கூறுகின்றார்; எவ்வளவு அருமையான குறள்; எத்துணை ஆழமான கருத்து. பயனுடையன சொல்; ஆழமான கருத்துடன் சொல் என்பதை வெகு நாகரிகமான முறையிற் கூறுகிறார்; இவர் கூறியுள்ள இந்த இலக்கணத்தை இவருடைய குறளிலேயே பிரயோகித்துப்

பார்ப்போமா? நான் மேலே மொழிந்த குறளை எடுத்துக் கொள்வோம், “சொல்லுக சொல்லை” என்று தொடங்கும் குறளில் உள்ள ஒரு சொல்லையேனும் வெல்ல முடியுமா? அதிலே ஒரு சொல்லைத்தானும் அகற்றி இன்னொரு சொல்லை இடமுடியுமா? முடியவே முடியாது; பார்த்தீர்களா? இதுதான் வள்ளுவனின் வாக்கு வன்மை; மற்றவர்க்கு ஒன்றைச் சொல்லிவிட்டு வேறொன்றை அவர் செய்யவில்லை, கசடறுவதற்காகக் கற்றபின் அதற்குத் தக நிற்க வேண்டுமென்பதைத் தம் செயலாலேயே காட்டுகிறான் வள்ளுவன்: ஒன்றைச் சொல்லி இன்னொன்றைச் செய்யும் சடகசடர் இருக்கிறார்கள். ஆனால், நான் அப்படியானவன் அல்லன் என்று கூறுவது போல, “கனவினும் இன்னது மன்னேவினை வேறு சொல்வேறுபட்டார் தொடர்பு” என்கிறார்; இதைவிட்ட சொல்லாட்சியை வேறெங்கே காணமுடியும்? சொல்லாட்சியில் வள்ளுவன்தான் வள்ளுவனுக்கு நிகர் என்பதைக் காட்ட இன்னுமொரு குறளைப் பார்ப்போம்.

பேதையரும், தோதிலாரும் வாழுகின்ற மேதினியில் நாட்டுக்கு நன்மை வேண்டுமானால் வலோற்றாரமும், கட்டுப்பாடும் வேண்டுமென்பதை அன்றே உணர்ந்தான் பொய்யாமொழியன்; அவன் என்ன பண்ணினான் தெரியுமா? “சொல்லப்பயன்படுவார் மேலோர் கரும்புபோல் கொல்லப்பயன்படும் சிழ்” என்றான். இந்தக் கருத்தைப் படியொற்றி ஔவையும், “இரணங்கொடுத்தால் இடுவரிடாரே சரணங்கொடுத்தாலும் தான்” என்றான்; மேலே கூறிய திருக்குறளின் சொல்லமைப்பை உற்று நோக்குங்கள் ஒரு கணம்; சாதாரண மக்களானால் “செய்யுங்கள்” என்றவுடனும் செய்வார்கள்; அதன் மூலம் பயன் விளையும்; அவர்கள் திராட்சைப்பழம் போன்றவர்கள்; தொட்டவுடன் பயன் தருவார்கள்; சின்னப்புத்தியுடையவர்கள் இருக்கிறார்களே அவர்களிடம் அது நடக்காது; சொன்னால் அவர்களுக்கு ஏறுது; அப்படியானால் என்ன செய்யவேண்டும்? கரும்பை ஆலையில்லிட்டு நசுக்கிப் பயன்பெறுவது போல, அவர்களையும் நசுக்கி நெரித்தாற்றான் பயன் உண்டு; இதைப்

போன்று விறுவிறுப்பான சொற்றொடரை வேறெங்கே காண முடியும்? மேற்காட்டிய குறளில் இன்னுமொரு நயமும் இருக்கின்றது: “மேலோர்” என்போர் மானிடர் ஆகையால், “பயன்படுவர்” என்று உயர் வினைமுற்றைப் பயன்படுத்துகின்றார். “கீழ்” என்பது உண்மையிலேயே கீழானது என்பதால் உயர்திணை விசுதி கொடுத்து “கீழார்” என்றோ, “கீழோர்” என்றோ குறிக்க வள்ளுவனுக்கு மனமிடந்தரவில்லை. அதுமட்டுமா, “கொல்லப்பயன்படும்” என்று அஃறிணை விசுதி கொடுக்கிறார் பயனிலைக்கு.

வள்ளுவன் சொல்லாட்சியிலே காணக்கிடைக்கும் இன்னொரு சிறப்பையும் கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். “கற்க கசடற கற்பவை கற்றபின் நிற்க அதற்குத் தக” என்ற சொற்றொடருக்குக் குறையில்லாமல் கற்க என்றுதான் சாதாரணமாகக் கருத்துச் சொல்லுவார்கள். ஆனால், குறளுக்குப் புத்துரை போர்க்கவந்த வேறு சிலர் கற்க கசடற என்ற சொற்றொடருக்கு வேறுவிதமாகப் பொருள் சொல்கிறார்கள்: ஆனால், கல்வியின் நோக்கம் என்ன என்பதைச் சொல்லி வைப்பதே இந்தக் குறளின் நோக்கம். இதையே நோக்காகக் கொண்டு பார்க்கும் போது கசடு அறுவதற்காகக் கற்க என்ற பொருளே இந்தக் குறளிற் பொதிந்திருக்கக் காணலாம். ஒன்றும் விடாமல் எல்லாவற்றையும் கற்றும் மனிதனுடைய கசட்டுத் தன்மை போகாமல் இருக்கலாம். அப்படியான கல்வியாற்பயனில்லை. இதுதான் என்னுடைய கருத்து, வள்ளுவனுடைய கருத்தும் அதுதான். ஏனெனில், “கற்றதனால் ஆய பயன் என் கொல்” என்ற கேள்வியையும் வள்ளுவரே கேட்கின்றார். ஆகவே, கசடு அறுவதற்காகவே கற்க வேண்டுமென்று கூறுவதே சாலவும் பொருத்தமுடையது. இவ்வாறு ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட சிறப்புப் பொருள் களை ஒரு குறளிலேயே பெய்கின்ற ஆற்றலுக்கு வள்ளுவர் பெயர் போனவர் என்பது தெளிவாகும்.

நாம் வாழுகின்ற உலகம் ஒரு போலி உலகம்; கண்டதே காட்சி என்று நம்புகின்ற அளவிற்கு மடமை நிறைந்தது. இப்படியான மடை உலகத்திற்கு வழிகாட்ட

விழைகிறுன் வள்ளுவன்: அதையதை அப்படி அப்படியே நம்பிவிடாதே என்று கூறும் வகையால், “கணைகொடிது யாழ்கோடு செவ்விதாங்கன்ன வினைபடுபாலாற்கொளல்”: அம்பானது மிகவும் நேராக உள்ளது; அதன் செயலோ தாக்கிக் கொல்லும் கொடுமை உடையது. யாழோ வளைவும் நெளிவுஞ் சேர்ந்தது, ஆனால் அதன் செயலோ இனிமையான இசையை எழுப்புவது, ஆகவே, தோற்றத்தைப் பார்த்து ஏமாறிவிடாதே என்று சொல்வதை அம்பு, யாழ் என்கிற சர்வசாதாரண பொருளைக் கொண்டு விளக்கியிருப்பது வியப்புக்கும், நயப்புக்குமுரியது. இதே சொல் நயத்தையும், “பொய்மையும் வாய்மை இடத்த புரைதீர்ந்த நன்மை பயக்குமெனின்” என்ற திருக்குறளிற் காண முடியும். இவ்வாறாக வள்ளுவன் குறள் அதன் எந்த அணுவைத் தொட்டாலும் மணம் கமழ்கிறது,

இப்படி எந்தக் குறளிலும் நயம் காண முடியும்: கற்பூரத்தின் எந்தப் பகுதியிலும் கற்பூரவாசம் தவிர வேறு எதைக் காண முடியும்? இது முடிந்த முடிபு; தெரியாதீர் தெரிந்திடுமின்!

செ. குலராசா,
11, கலை.

* * * தமிழில் நாவல்

நாவல் முழுமனிதனையும் காட்டும் இலக்கிய வடிவம் என்று ஒரு மேல்நாட்டு ஆய்வாளர் கூறியது என் நினைவிற்கு வருகிறது. இந்நூற்றாண்டின் அனைத்து இலக்கியங்களிலும் எளிமையும், தூய்மையும் பிரதிபலிக்கின்ற உரை நடை நாவல் துறை நிறைவான ஆதரவைப் பெறத் தொடங்கி விட்டது. அன்றைய காவியப்போக்கு இன்று ஓர் செய்திப் போக்காக மாறிவிட்டது. தமிழ் மக்களிடையே இன்று நாவல் தனிமையான ஓர் இடத்தைப் பிடித்துள்ளது என்பது மிகவும் தெளிவாகத் தெரிகிறது. புத்தக வெளியீடாகவும், பத்திரிகைத் தொடர்கதையாகவும் பெருகி வருகின்றது.

தமிழில் முதன் முதல் 1876-ம் ஆண்டு "பிரதாபமுதலியார் சரித்திரம்" முதல் 1970-ம் ஆண்டின் முற்பகுதியில் வெளிவந்த "தந்திரபூமி" வரை இந்த நீண்ட காலத்தில் பல நாவல்கள் பரீட்சார்த்தமாக வெளிவந்துள்ளன, ஒவ்வொரு நாவலிலும் முழு மனிதத்தன்மை வெளிப்படவில்லை. ஆனால், நாவல்துறை இந்த உணர்வை வெளிப்படுத்த வாய்ப்புள்ள ஒருதுறை. எனவேதான் சிறுகதை அளிக்காத சந்தர்ப்பத்தை நாவல் அளிப்பது கண்டு நமது இலக்கியப் படைப்பாளர்கள் நாவல் துறையில் கால் எடுத்து வைத்துள்ளனர். இதற்கு மற்றொரு காரணம் வாசகர்களிடையே புதிய விழிப்பும், ஆவலும் ஏற்பட்டது தான். சிறுகதை எழுத்தாளர்களாக அறிமுகமாகிய கு. அழகிரிசாமி, அகஸ்தியர், இந்திரா பார்த்தசாரதி போன்றோர் இரண்டு மூன்றிற்கு மேற்பட்ட நாவல்களை அளித்துள்ளனர்.

நாவலை இருவகையாகப் பிரிக்கலாம். சரித்திரநாவல், "சமூக நாவல்: வையாபுரிப் பிள்ளை அவர்கள் சரித்திர நாவல்களை இரு பிரிவாகப் பிரித்திருக்கின்றார். இயற்கைச் சரித்திர நாவல் என்றும், அற்புத சரித்திர நாவல் என்றும் (ஆதாரம் பார்த்திபன் கனவு, பாரதி பதிப்பகம், 1957 பக்கம் முன் உரை): "பார்த்திபன் கனவு", "சிவகாமியின் சபதம்" முதலிய கல்கியின் சரித்திர நாவல்கள் அற்புத வகையைச் சார்ந்து எழுதப்பட்டுத் திகழ்கின்றன. சரித்திர நாவல்களில் அகிலன், கி. ரா. நோ. போன்றோர் தங்களுக்கென ஒரு பாதையை வகுத்துச் சென்றுள்ளனர்.

"A tale of the past is not necessarily a true historical novel it is a true historical novel only when the historical events are woven in to a terture of the story." சென்ற காலத்தின் கதைதான் வரலாற்று நவீனத்திற்குத் தேவை என்ற அவசியமில்லை. அது உண்மையில் தரமான வரலாற்று நாவலானால் அதன்கண் வரலாற்று நிகழ்ச்சிகள், கதைப்போக்கு என்னும் நெசவுத்தறியில் இழையோடு நூலாகப் பின்னிப் பிணைந்து காணப்படல் வேண்டும்) என்று Helen Hull என்ற மேல்நாட்டு ஆய்வாளர் கூறியுள்

ளார். இன்று பல எழுத்தாளர்கள் ஏழைச் சமூகத்தைத் தமது எழுத்தின் மூலமாக நமக்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றனர். இந்தக் கலையில் புதுமைப்பித்தன், ஜெயகாந்தன் முதலியவர்கள் முதன்மை வகிக்கின்றனர். சேரி வாழ்க்கையையும், மேல் மட்டத்தாரின் அலங்கோல வாழ்க்கையையும் நம்முன் காட்டுகின்ற ஜெயகாந்தனும் தொழிலாளர்களைப் பிரதிபலிக்கும் கணேசலிங்கன், இரகுநாதன் முதலியவர்கள் தங்களுக்கெனத் தனியான இடத்தைப் பிடித்துள்ளனர். ஜெயகாந்தன் தனது "உன்னைப் போல் ஒருவன்" என்னும் நூலில் சேரி வாழ்க்கையையும், "பாரிகுக்குப்போ" என்னும் நூலில், இசையின் தன்மைகளையும், இரகுநாதன் "பஞ்சம் பசியும்" என்னும் நூலில் நெசவாலைத் தொழிலாளர்களையும் படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றனர். ஈழத்து எழுத்தாளர்கள் சமூகத்தில் அதி ஆழமாகத் தமது பார்வையைச் செலுத்தியுள்ளனர். தமிழ் இலக்கியத்தைப் பொறுத்த வரையில் ஈழத்தில் சமுதாய உணர்வு, நாவல், சிறுகதை, கவிதை, முதலான துறைகளில் அதிக முன்னேற்றம் காணப்படுகிறது.

பாந்திம் சந்திரர் எழுதியுள்ள "ஆனந்த மடம்", அப்பாஸ் எழுதிய "இங்குலாப்", சரச்சந்திரனின் பாரதி போன்ற அரசியல் நாவல்கள் ஓரளவு தமிழில் வெளிவந்துள்ளன. கல்கியின் "அலையோசை" அண்ணாவின் "பார்வதி" பி. ஏ., இரகுநாதனின் "பஞ்சம் பசியும்", அகிலனின் "புது வெள்ளம்", நல்லபெருமாளின் "கல்லுக்குள் ஈரம்" இவற்றில் அரசியல் நோக்கும், சமுதாய உணர்வும் பிரதிபலிக்கின்றன. அரசியல் பிரச்சினைகளும், அன்றாட வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளும் இணைந்து சென்றால் தான் உண்மையான வாழ்க்கை நிலையைப் பிரதிபலிக்க முடியும். ஏனெனில், அரசியல் சாதாரண மனிதனின் வாழ்வில் தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாகிவிட்டது. (The novel is picture of real life and manners and of the time in which is written—Theory of Literature rene wellek and Austion) நாவல் என்பது வாழ்க்கையின் நடைமுறைத் தன்மையின் நிகழ்காலத்தின் அசலான காட்சியாய் இருத்தல் வேண்டும். யதார்த்

தத்தைச் சித்தரிப்பது என்பது தீயனவற்றிற்குத் தடையாகவும், ஒழுக்கத்தைப் பேணியும், வற்புறுத்தியும், நன்மைக்கு வழிகாட்டுவதாயும் அமைதல் வேண்டும்;

தமிழ் நாவல்களைப் பார்க்கும்பொழுது அவற்றின் நடை, அதாவது உரையாடல்கள், தத்துவ ஞானியின் உரையாடல்கள் போல் தோன்றுகின்றன. இவை வெறும் மேற்கோள்களைக் காட்டுவதற்கே அமைகின்றனவேயன்றி உணர்வுகளைத் தட்டியெழுப்ப முடிவதில்லை; பழம் பாடல்கள், பொன்மொழிகள் முதலியவற்றைத் தலைப்பில் எழுதி, நாவல்கள் எழுதுகின்றார்கள் சிலர். பாடல்களுக்கும், கதைகளுக்கும் எந்தவித தொடர்புமிருப்பதில்லை. ஏதோ என்ற மனோபாவத்துடன் எழுதப்பட்டவையாக இவை உள்ளன. இந்தப் போக்குப் பல கதாசிரியர்களைப் பாதித்திருக்கின்றது. இதன் விளைவுதான் திருக்குறட் கதைகள், பொன்மொழிக் கதைகள் என்பன உருவாக ஏதுவாய் இருந்தது. உண்மையான சமூக உரையாடல்களைச் சில கதாசிரியர்கள் தங்கள் நாவலில் கையாண்டு வெற்றியும் கண்டுள்ளனர். இவற்றில் சண்முகசுந்தரம் கொங்குநாட்டுத் தமிழையும், இரகுநாதன் திருநெல்வேலித் தமிழையும் ஜானகிராமன் தஞ்சைமாவட்டத் தமிழையும், ஜெயகாந்தன் சென்னை நகரத் தமிழையும், (கொச்சைத்தமிழ்) தங்கள் நாவல்களில் உரைநடையாக்கியிருக்கின்றனர்.

பொதுவாக ஆசிரியர்கள் கதை கூறுவதாக உள்ள நாவல்களே அதிகம்; இவற்றுள் பாத்திரங்கள் கூறுவதாக உள்ள உந்திகளும் உண்டு. இந்த வகையில் டாக்டர் மு. வ. அவர்கள் முதன்மை வகிக்கின்றார், இவருடைய கதையில் சிவசமயம் இலட்சியம் பேசும் பாத்திரங்கள் தங்கள் தகுதியையும், சூழ்நிலையையும் கருதாமற் பேசுகின்றனர்; இவரின் நாவல்கள் பெரும்பாலும் திருக்குறளின் தத்துவவிளக்கமே; வழி வழியாகப் பிறக்கும் வாசகர்களில் எவனோ ஒருவனுக்காகவே நான் எழுதிக்கொண்டிருப்பதாக மதிக்கின்றேன் என்ற புதுமைப்பித்தனின் வழியில் திரு; லா. சா. ரா. இருக்கிறார். உணர்வையும், கற்பனையையும் துருவித் துருவி ஆராய்வதில் வல்லவர் லா. சா. ரா. இவரின் புத்திரர்

இதற்கோர் எடுத்துக்காட்டு; காவியநாயகர்களைப் படைப்பதில் முன்னிற்பவர்கள் அகிலன், பார்த்தசாரதி. அகிலனின் தணிகாசலம் (பாவை விளக்கு), அரவிந்தன், பூரணி (குறிஞ்சிமலர்), இந்தப் பாத்திரங்கள் தமிழ் வாசகர்களிடையே ஓர் மறையா இடத்தைப் பிடித்துள்ளன. அகிலன் தனது கதாநாயகனை உணர்ச்சியின் எல்லையிலும் நா. பா. இலட்சியத்தின் எல்லையிலும் படைத்திருப்பதைக் காணலாம்;

த. தர்மகுலேந்திரன்,
தரம் 11 கலை.

* * *

வாழ்வின் குறிக்கோள்

மானிடர்களாய்ப் பிறந்த நாம் எல்லோருமே வாழ்கின்றோமா? ஆம் வாழ்கின்றோம். இலட்சியமற்ற வாழ்வை, குறிக்கோள் இல்லாத வாழ்வை, ஒருவனுடைய வாழ்வை நிர்ணயிப்பது அவனுடைய இலட்சியம், அவனுடைய குறிக்கோள்; இலட்சியம், குறிக்கோள் இவ்விரண்டும் இல்லா வாழ்வு சக்கானில்லாமரக்கலம். அணையில்லாப் பாலம் ஆகும்;

ஆகவே, குறிக்கோள் எவ்வித அடிப்படையிலே ஆரம்பமாகவேண்டும் என்பது சிந்திக்கற்பாலது. களவே தொழிலாகக் கொண்டவன், அதுதான் தனது வாழ்வின் இலட்சியம் என்கின்றான். அதுவேதான் தான் போற்றும் கலை என்கின்றான். ஏன்? குடித்து வெறிப்பவன்கூட அது தனது வாழ்வின் இலட்சியம் என்றுதானே கருதுகின்றான். பொய் சொல்பவன்கூட அப்படியேதான் எண்ணுகின்றான். ஆகவே, இவை தானா மனித வாழ்க்கையின் குறிக்கோள்கள்? இவற்றையே குறிக்கோளாகக் கொண்டோர் வாழ்க்கை பூரண வாழ்க்கையாகி விட்டதா? இல்லை. இவர்கள் வாழ்க்கையில் புயல் உண்டு. பூசல் உண்டு. இவர்கள் உண்மையை உணராது, வாழ்வதென்று கருதி வாழ்வை அலட்சியப்படுத்துகிறார்கள்;

இலட்சிய வாழ்க்கை அன்பின் அடிப்படையிலே அமையவேண்டும். அறிவு, ஆற்றல் என்ற கட்டுக்கோப்புகளுடன்

அமையவேண்டும்: "பணமும் பட்டமும் மனிதனால் மதிக்கப்படுகின்றன என்பதற்காக அவற்றைத் தீமையின் துணைகொண்டு தேடிக்கொள்ளாதே. வறுமையும் ஏழ்மையும் மனிதனால் இழக்கப்படுகின்றன என்பதற்காக அவற்றைத் தீமையின் துணைகொண்டு போக்கிக்கொள்ளாதே" என்ற கொண்பூசியசின் போதனைகள் இங்கு நினைவுகூரத்தக்கவை. பிறரைத் துன்புறுத்தித் தனது குறிக்கோள்களை அடைவதல்ல வாழ்வின் நோக்கம். உலகைத் திருத்திய உத்தமர்கள் என்ற வரிசையிலே இன்று போற்றப்படும் அத்தனை சமுதாய சிற்பிகளும் தமது குறிக்கோள்களை அன்பின் அடிப்படையிலேதான் ஆரம்பித்தார்கள்; இந்தியர்க்கு உயிர் கொடுத்த மகாத்மா காந்தியை நோக்கும்போது, அவர் தம் வாழ்க்கையில் குறிக்கோளாகக் கொண்டது நாட்டின் சுதந்திரமேயாகும். சுதந்திரத்திற்காகவே தம் வாழ்க்கையை அர்ப்பணித்த அந்த உத்தமர், கொலைக் கருவி கொண்டு போராவில்லை; சத்தியம், அஹிம்சை என்ற இரண்டுமே அவரது போரீக் கருவிகள். ஏழையின் அன்பன் ஆபிரகாம்லிங்கனது அன்புமனம் கொடுத்தது ஏன்? ஒரு சமுதாயமே மனிதத்தன்மையின்றி மிருகத்தனமாய் நடாத்தப்படுவது கண்டுதான், அடிமைத்தனையை அசுற்றவேண்டுமென்பதே அந்த மனித உள்ளம் படைத்த மாணிக்கத்தின் வாழ்வின் குறிக்கோள். நான் அடிமைவாக மாட்டேன், மற்றவர்களையும் அடிமையாக்க மாட்டேன் என்பதே அன்றார் வாழ்வின் இலட்சியம். அதற்காக அல்லும் பகலும் அயராது பாடுபட்டார். அறிவு, ஆற்றல் என்ற ஆயுதங்களின் உதவி கொண்டு அடிமைத்தனையை அகற்றினார்.

பறவைகள், மிருகங்கள், ஊர்வன, நீர்வாழ்வன என்பனவும் வாழ்கின்றனவே. பகல்முழுவதும் உணவின் பொருட்டு அலைகின்றன, மாலை தமது இருப்பிடம் செல்கின்றன, அவைகளும் வாழ்கின்றன, வளர்ச்சியடைகின்றனவே. அப்படியானால் அவைகளுக்குக் குறிக்கோள் இல்லையா? ஆம், இல்லையென்றேதான் சொல்லவேண்டும்; இருக்குமாயின் உண்ணுதல், உலங்கு

தல், சுற்றம் தழுவுதல் ஆகியவைதான் அவர்களுடைய குறிக்கோளாக அமைய முடியும். மனிதன் பகுத்துணரும் அறிவு பெற்றவன்; ஆகவே உணர்ந்து வாழ வேண்டியவன். மனிதனுடைய குறிக்கோள் மிருகங்களின் குறிக்கோளாக அமையக் கூடாது. மனிதன் குறிக்கோள் அன்பின் அடிப்படையில் உதயமாகவேண்டும்; மனித சமுதாயத்திற்கு நன்மையுடைய தாய் அமையவேண்டும். ஒருவனது குறிக்கோளுக்குக் காரணமாவன, அவனது உள்ளத்தன்மை, அவன் வாழும் சமுதாயம், வாழும் காலத்தின் சூழ்நிலை இவ்வாறு வேற்றுமைப்பட்ட சமுதாயங்களில் தோன்றிய சமுதாயச் சிற்பிகளே அமெரிக்காவில் தோன்றிய ஆபிரகாம்லிங்கன், பிரான்சில் தோன்றிய நெப்போலியன், இந்தியாவில் தோன்றிய காந்தி மகான், கிரேக்க நாட்டில் தோன்றிய சோக்ரற்றீஸ்;

ஆதிகாலத்தில் வாழ்ந்த நமது மூதாதையர் காதலையும் போரையும் தமது குறிக்கோள்களாகக் கொண்டனர். இது இலக்கியத்திலிருந்து நாம் அறியக்கூடியது; தென்னாட்டில் வாழ்ந்த தமிழ் அரசனின் வீரத்தை இழித்துரைத்தான் கனகர் விஜயன் என்ற வடநாட்டு வேந்தன்; அவனைப் போரிலே புறங்காட்டுவித்து நிலைநாட்ட வேண்டுமென்று வடநாட்டின்மீது படையெடுத்தான் சேரன் செங்குட்டுவன்; தமிழர் வீரமுடையவர்கள், மானமுடையவர்கள் என்பதை அறியச் செய்யவேண்டும் என்பதைத் தனது குறிக்கோளாகக் கொண்டான்; போர் தொடுத்தான். வெற்றிகண்டான். தனது குறிக்கோளை நிலைநாட்டினான். தமிழ் மறையை உலகிற்கு ஈந்தவள்ளவர் ஒரு பெண்ணைவள் அச்சம், மடம், நாணம், பயிர்ப்பு என்ற நான்கு படைகளாலும் கற்பு என்னும் கேரட்டையைப் பாதுகாத்துக் கணவனே தன் செல்வம் என எண்ணி வாழ்வு, தாழ்வு, இன்பம், துன்பம் ஆகிய எல்லாவற்றிலும் பங்கு கொண்டு வாழ்வதையே தனது வாழ்வின் குறிக்கோளாகக் கொள்ளவேண்டும் என்று கூறிப் போந்தார். ஒருவன் வாழ்வின் அவன் தன் குறிக்கோள்களை அடைய

விடாதபடி எத்தனையோ எதிர்ப்புகள் ஏற்படும். ஆனால் இவை எல்லாவற்றையும் மன அமைதியோடும் எதிர்த்து நிற்கும் ஆற்றல் வேண்டும்.

இப்படியாகப் பலருடைய ஏச்சுக்கும் பேச்சுக்கும் எதிர்ப்புக்கும் ஆளாகியே நாம் எடுத்துக்கொண்ட சமுதாய சிற்பிகள் அத்தனைபேரும் தமது குறிக்கோள்களை நிறைவேற்றினர். ஆனால், அன்று அவர்களுக்குக் கிடைத்த பரிசுகள் எவை? மகாத்மா காந்திக்குக் கிடைத்தது மத வெறி கொண்ட துரோகி ஒருவரின் விஷம்கலந்த உணவுப் பரிசு. மனைவியுடன் களியாட்டத்தில் உல்லாசமாக இருந்த மக்கள் மனிதன் விங்கனுக்குக் கிடைத்ததும் துப்பாக்கிக் குண்டுப் பரிசு. ஆனால், இன்று அவர்கள் எல்லோரும் உலகத்தைத் திருத்திய உத்தமர்கள், ஞானிகள், தீர்க்கதரிசிகள் என்றெல்லாம் போற்றப்படுகிறார்கள். இவைகள் தான் நமக்குச் சரித்திரம் கற்பிக்கும் பாடங்கள், ஆகவே, இலட்சியவாதிக் குக் கிடைக்கக்கூடிய பரிசுகளைக் கண்டு பின்னடையாது நேர்மைத் திறத்துடனும் நெஞ்சில் உரத்துடனும் இலட்சியத்தை — குறிக்கோளை நோக்கி நாம் ஒவ்வொருவரும் முன்னேறுவோமாகு.

— ந. மகேந்திரன்,
11-ம் வகுப்பு, கலை

* * *

நாவலரைப் போற்றினால் போதுமா?

1969-ம் ஆண்டு விவேகானந்த சபையாரால் நடாத்தப்பட்ட நாவலர் பேச்சுப்போட்டியில் அகில இலங்கையிலும் முதலாம் இடத்தைப்பெற்றுத் தங்கப்பதக்கம்பெற்ற பேச்சுக்கீழே தரப்பட்டுள்ளது.

||மூத்தமிழர்களே! நாவலர் அது செய்தார், இது செய்தார் என்று ஒரு பொழுதுபோக்காகப் பேசிவந்திருக்கிறோம். ஆனால், இதனால் அடைந்த பயன் யாது?

உண்மையில் போற்றுவதல் என்றால் என்ன? அது, சிலையமைத்தலுடனும் மாநாடு நடத்தலுடனும் கொடி விற்பதுடனும் முடிவதா? சிலையமைத்தால், சிவபதம் அடைந்து விட்ட நாவலர்க்குப் பயனே இல்லை? ஆனால் நமக்கும் பயன் ஏற்பட்டதாகத் தெரியவில்லை! இந்நிலையில், நாவலரைப் போற்றினால் போதுமா?

அருந்தமிழர்களே! அன்று ஆங்கிலம் கற்றால்தான் வாழ்வு, ஆங்கிலேயருக்கு அடிபணிந்தால்தான் சுகம், அரசாங்கத்தோடு தாளம் போட்டால்தான் இன்பம் என்று இருந்த சூழ்நிலையிலும் கூட, ஆங்கிலேயர் கொடுக்க முன்வந்த அற்ப சலுகைகளை யெல்லாம் விடுத்து, நாவலர் அரசாங்கத்தை எதிர்த்தும் வாழவில்லையா? அதில் இன்பம் காணவில்லையா? ஆனால் நாம் இன்று, அரசாங்கத்தை எதிர்த்தால் வாழவில்லை என்று அஞ்சி, நம் மொழியை விடுத்து, மொழிச் சுதந்திரத்தை இழந்து, சிங்களம் பயிலத் தலைப்பட்டிருக்கிறோம் அல்லவா? இதைத் தடுத்துப் புத்தி புகட்டுவார் யார்? நாவலர் இன்றிருந்தால் சும்மா இருப்பாரா? நாவலரைப் போற்றினால் போதுமா?

அன்று, நாவலர் தம்முடைய வித்தியாசலைக்கு யாழ்ப்பாணத்தவர் உதவியது மிக அற்பமாக, அரசாங்க உதவிப் பணம் கிட்டாது போகவும் இராமலிங்கம்பிள்ளை மூலம் லோறி, றசல் பிரபுக்கள் உதவியுடன், அண்டேசன் தேசாதிபதியின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்து நன்கொடைப் பணம் பெறவில்லையா? இன்று, நம்முடைய மொழிச் சுதந்திரத் தேய்வு குறித்து மகாராணியின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருவார் யார்?

நாவலர், அறிவுக்காகவே அன்றி, அற்ப சலுகைக்காக ஆங்கிலம் பயிலவில்லையே! ஏனெனில், தம்முடைய சிவ சின்னங்களை அழித்திருப்பின், பார்சிவல் பாதி ரியார் திங்கள்தோறும் மூன்று பவுணவிடப் பன்மடங்கு வழங்க முன்வந்தும், நாவலர் அங்ஙனம் செய்யவில்லையே! ஏன்? ஆறு முகம் செட்டியார் ஒன்றே முக்காற் பரப்பு நிலம் உதவியவுடன் பார்சிவல் பாதிரியிடம் பார்த்துவந்த வேலையைத் துறக்கவில்லையா?

ஆனால் நாம் இன்று அற்ப சொற்ப சலுகைக்காக வல்லவா சிங்களம் பயிலத் தலைப் பட்டிருக்கிறோம்! நாவலரைப் போற்றி னால் போதுமா!

அன்று கோல்புறுக் சீர்திருத்தத்தால் அரசாங்கம், தாய்மொழிப் பாடசாலைகளை மூடிவிட, நம் தமிழ், இந்து மாணவர் கிறிஸ்தவ மிஷனரிகளின் பாடம்பயிலும் நிலையல்லவா? இது மதமாற்றம் செய்வ தற்கு வெகு வாய்ப்பான குழல் என்று ணர்ந்த நாவலர், வண்ணையில் சைவப்பிர காச வித்தியாசாலையை ஆரம்பிக்கவில் லையா? எத்தனை பிரசங்கங்கள் செய்து மத மாற்றத்தை முறியடித்தார்! ஆனால், இன்று தமிழ்ப் பகுதிகளில் பெளத்த பாடசாலைகள் நிறுவப்பட்டு, பகிரங்கமாக மதமாற்றம் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருப்பதைக் கண்டு நாம் என்ன செய்கிறோம்?

அன்று ஆங்கில ஆட்சியில், சட்ட நிருபண சபையில் அங்கத்துவம் பெற்றாலே உரிமைகளை நிலைநாட்ட முடியும் என்று ணர்ந்த நாவலர் முழு முச்சாகப் பிரசா ரம் செய்து சர். பொன். இராமநாதனைத் தெரிவுசெய்யவில்லையா? நாவலர், தாம் சட்டநிருபண சபைப் பிரதிநிதியாக வந் திருக்க முடியாதா? அருந் தமிழர்களே! உங்களுக்கு இப்பொழுதேனும் அன்னரின் நோக்கம் புலப்படுகின்றதா? தமக்கு ஒரு அரசியற் பதவி கிடைப்பதைவிட, தகுதி யுடைய ஒருவரை அதில் நிறுத்தி, தமக் குகந்த சமூகப்பணி செய்வதையே பெரி தென மதித்தார் என்பதை உணருகிறீர் களா? ஆனால், நாம் இன்று, இலங்கையிற் கிறுபாண்மையினராக இருக்கும் நம்முள் ஒன்றுபட முடியாமல், நமக்கென்ற ஒரே யொரு அரசியற் தலைவனைத் தெரிவுசெய் யாமல் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறோம்! நாவலரைப் போற்றினால் போதுமா?

நாவலர் தவறு செய்பவர்களை, ஏமாற் றுக்காரர்களைப் பதவிக்கு மதிப்பளியாது எதிர்த்தார் என்பதை துவையினர் துரை யின் அட்டகாசத்தை, அண்டேசன் தேசாதி பதிக்கு இடித்துரைத்ததிலிருந்து உணர முடிகிறதல்லவா? ஆனால், இன்று நம்மை ஏமாற்றும் அரசியல்வாதிகளை இடித்து ரைப்பார் யார்?

சிதம்பரத்தில், திஷிதர்களின் ஒழுக்க வீனத்தையும் பூசைக் குறைகளையும் நாவ லர் கண்டிக்கவில்லையா? ஆனால் இன்றுள்ள நம் அர்ச்சகர்களின் கட்டுப்பாடின்றமைய யும் ஒழுக்கவீனத்தையும் கண்டிப்பார் யார்? பக்திப்பாவனையைச் சிதைக்கக்கூடியதாக, இயந்திர முறையில் அர்ச்சனைகளும் பூசனை களும் நடந்துவருவதையும், சுதிர்காமம் முதலாம் பல பிரசித்த ஆலயங்கள் வியா பாரத்தலங்களாக மாறி வருவதையும் கண்டிப்பார் யார்? நடவடிக்கை எடுப்பார் யார்? வீண் ஆடம்பரங்களும் கேளிக்கை களும் மீகுதிப்பட்டுவரும் இற்றை நாளில், உற்சவங்களின் நோக்கம் சிதைவதை எடுத்துக்காட்டுவார் யார்? இவற்றை விடுத்து நாவலரைப் போற்றினால் போ துமா?

வண்ணையோடு புலோலியிலும், ஏன் சிதம்பரத்திலும் சைவப்பிரகாச வித்தியா சாலைகளையும் அச்சியந்திரசாலைகளையும் நிறுவி நாவலர் இலவசக் கல்வியை அளிக் கவில்லையா? அதே இலவசக் கல்வியை 1945-இல் இலங்கை அரசாங்கம் கொணர் ற்தபோது நம்மவர் கண்டு புதுமைப்பட வில்லையா? நாவலர் பணியைத் தொட ராமல் விட்டதோடு நாவலர் செய்ததையும் நம்மவர் மறந்தனர் என்பதை இது காட் டவில்லையா? வித்தியாசாலையை ஆரம் பிக்குமுன், நாவலர் தம்முடைய வீட்டுத் திண்ணையில் இலவசமாகப் பாடஞ் சொல் விக்கொடுக்கவில்லையா? இன்று, எத்தனை பேர் தம்முடைய அறிவை இலவசமாக வழங்கி வருகின்றனர்? "எல்லாத் தானங் களிலும் வித்தியா தானமே சிறந்தது" என்ற நாவலர் வாக்கு மதிக்கப்படாமல் நாவலரைப் போற்றினால் போதுமா!

நாவலர், சைவ வினாவிடைகளை வெளி யிட்டதன் நோக்கம் மனித சமுதாயம் உரு வாகவேண்டும் என்பதும் அறிவு விருத்தி யாகவேண்டும் என்பதுமே எஊற்றிலீர் களா? ஆனால் இன்று பண விருத்திக்காக விஞ்ஞான நூல்கள் வினாவிடைகளாக வெளிவருகின்றனவே! அவற்றை இலவச மாயேனும் மலிவாயேனும் வெளியிடுவார் களா? அரசாங்க வெளியீட்டு நூல்களி லுள்ள தமிழ்க் கொலைகளையும் சைவ

எமது கல்விக்கூடம்

மாந்தருளஞ் சிறந்துநல வாழ்வுபெற வேண்டுமெனின் மன்னுங்கல்வி
தேர்ந்துலகி லறிவினொளி திகழ்ந்தோங்க வேண்டுமெனும் திருவார்வித்து
சாந்தகுண மெதடிஸ்த மிசனறிமார் சங்கத்துச் சான்றோர்நெஞ்சில்
போந்துமுளைத் ததன்பயனே புகல்ஹாடலிக் கல்லூரிச் சாலையாகும்

தென்மொழியு மாங்கிலமுந் தேர்விஞ்ஞானமுடன் திகழா நின்ற
மன்னுலகில் கூருநில் கலைபலவும் பூவுலகில் பொருந்தித் தேர்ந்தே
தன்னிகரில் வளர்மதிபோல் தாரணியில் வளர்ந்தோங்கி தன்னேரின்றி
பொன்னுட்ட வரும்வியப்பப் புகல்கலையை யூட்டாநின் ஞெங்கிற்றன்றே

ஓங்கியவிக் கல்லூரி யென்னுநில் கலைக்கழகம் எழுத்தெண்ணு
நங்கர்ய இருபிரிவாய் புகல்கலைகள் பலகொண்டு நிழல்பரப்பித்
தாங்கரிய வறிவுமணம் தரையெங்கும் பரிமளிக்கத் தன்னேரின்றி
யாங்கணுந்தன் மாணவராய் களிகளையின் றின்புறுத லறியார்யாரே

எத்திசையும் போற்றியுறு மிக்கழகத்திற்கிணைய யின்றுமென்றும்
கத்துகடல் குழுவகில் கவினார்ந்த கல்லூரி யென்றென்றில்லை
அத்துணையாய்ப் படிப்படியே வளர்ந்தோங்கி மேலான அறிவென்னுச்ச
வித்தகமார் முதற்படியில் திற்பதனை யறியாதார் அறியாதாரே

இத்தகைய பெருமைதரு கல்லூரி யென்னுநில் வெழிலர்மன்றம்
அத்தனது வழிநின்றே யாக்கமது மென்மேலும் அமையப்பெற்றே
வித்துவித்தாய் மாணவர்தம் முள்ளத்தில் மேலான வித்தைத்துவி
எத்திசையும் போற்றியுற எந்நாளும் நீடுழி வாழ்கமாதோ

முன்னாளும் இந்நாளும் முவுலகில் மூத்தோரும் முறையேபோற்றும்
எந்நாளும் எழிலுடனே ஏற்றமதை யெமக்களித்தோர் வாழிவாழி!
சிந்தனையார் மாணிகளும், டாக்டர்களும் சிறந்தோங்கி என்றும்வாழி!
வித்தைகளர் வித்தகர் களையின்ற ஹாடலிநீ யென்றும்வாழி!

அதிபருடன் கற்பிக்கும் ஆசிரியர் மாணவர்கள் ஓங்கிவாழி!
துதிபெறுநற் கல்விதனைத் தொல்லுலகில் மேலோங்கிப் பணிந்துவாழி!
பதிபத்தி விசுவாசம் பண்பெலாம் பெற்றோங்கிப் பணிந்துவாழி!
கதிகாட்டும் ஈசனருள் காசினியிற் கலந்தோங்கக் கலைகள்வாழி!

க. தர்மபதி,
தரம் 10 சலை

INTER-HOUSE ATHLETIC CHAMPIONS

Sherrard House

Seated (Ground) S. Rasiab, T. Sivathanan, P. Selvakumar, K. Supramaniam.

Seated (L.—R.) M. Jeyarajasingam, A. Puvaneswaran, M. Sreetharan, K. Thavakumar, T. Thangavel, V. Jeyakumar, V. Balendran, T. Sambakumar, Mr. J. S. Rajaratnam.

Standing (L.—R.) P. Jeyakumar, M. Sree Jayantha, P. Gnanathurai, S. Balakrishnan, T. Praphaharan, A. Alvappillai, S. Sivakumar, S. Yoganathan, T. Thangaratnam, N. Sivakumar.

Standing (L.—R.) K. Amirthalingam, S. Thiruloganathan, T. Gnanavel, P. Santbirasegaram, A. Sivagnanam, Somasundaram, S. Sivakrishnanathan, S. Kugendraraj, S. Vijayakumar.

INTER-HOUSE FOOTBALL CHAMPIONS (Juniors)

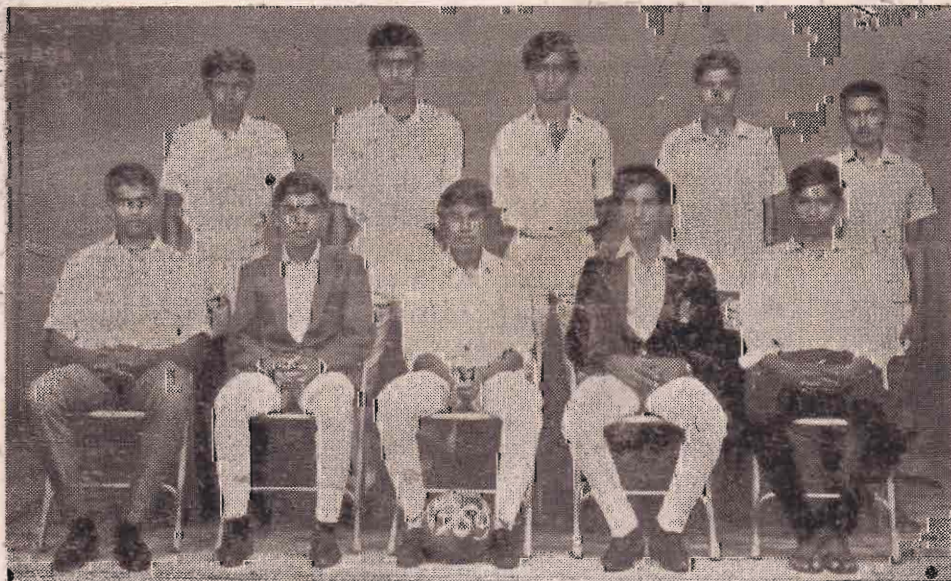

Seated (L.—R.) Mr. R. R. Blanchard, N. Senthivel, S. Gnanasundaram (Captain), S. Mohanadas, N. Cavendra.

Standing (L.—R.) N. Suriyakumar, K. Piriyaadharan, S. Suriyakumar, R. Rajendra, B. Suganthan, B. Jeyan Ranjit, M. Thomas.

INTER-HOUSE FOOTBALL CHAMPIONS (Seniors)

Kanapathipillai House

Seated (L.—R.) S. Sivasothilingam, S. Mariaratnam, N. Navakumar, S. Sathanathan, R. S. Nambakumar.

Standing (L.—R.) V. Sreeskandarajah, V. Gnanalingam, V. Sathiasellan, R. Raveendralingam, P. Ampalagan.

சேகரும் ஒரு கண்ணற்ற கபோதியும்

பள்ளி சென்றிருந்த சேகர் வீட்டை நோக்கி வந்துகொண்டிருந்தான். தூரத்தில் வரும்போதே வீட்டின் முற்றத்தில் கும்பல் ஒன்று நிற்க, அழகைக்குரல். ஆவேசங்கொண்டவனாய் வீட்டை நெருங்கினான். பள்ளி சென்ற மகளைக்கூடக் காண முடியாதவராய் அவன் தந்தை இவ்வுலக வாழ்வை முடித்துவிட்டார். வயது வராத வனாயிருந்தாலும் தந்தையின் பாசத்திலே வளர்ந்தவன் என்னசெய்வான். பாவம். அடியற்ற மரம்போல நிற்க, கண்ணீர் கரைபுரண்டோடியது.

மறுநாள் அடக்கச்சடங்குகள் நடந்து கொண்டிருந்தன. "என் கையால் தந்தைக்கு மண்கொடுத்தேன்" என்று எண்ணியவன் வீடு வந்தடைகிறான். வேலை செய்யவோ இயலவில்லை. படிப்பதோ வேப்பங்காய் போலிருந்தது. ஊண் உறக்கத்தின்மேல் வெறுப்புத் தட்டியது. எந்நேரமும் தந்தையின் நினைவே அலை மோதிக் கொண்டிருந்தது.

தாயின் அரவணைப்பில் நாட்கள் பல உருண்டோடின. தாயோ அவனைக் கொடு ரமாக நடத்துகிறான். இருதலைக் கொள்ளி எறும்புபோலானான். ஆனால் தாயும் அவனை விட்டுப் பிரிந்துவிட்டாள். நடுத்தெருவு நாராயண என்று நிற்க—யார் அவனுக்கு ஆதரவு தருவார்கள்? 'திக்கற்றவனுக்குத் தெய்வமே துணை' என்று எண்ணியவனுக்குச் சிற்றன்னையின் ஞாபகம் வருகிறது. சிற்றன்னையின் வீட்டை நோக்கி விரைகிறான். அங்கே நாட்களை நகர்த்திக்கொண்டிருக்கிறான்.

"பழகப் பழகப் பாலும் புளிக்கும்" என்பதற்கிணங்க, நாட்கள் நகரநகரச் சிற்றன்னையின் அட்டேழியம் வலுத்துக்கொண்டே சென்றது. காலை எழுந்ததுமுதல் இரவு படுக்கும்வரை ஓயாத வேலை. ஐயோ! படிக்கும் பையனாயிற்றே—அவன் மேல் இரக்கம் காட்ட யார் இருக்கிறார் கள்? காலை படுக்கை சுருட்டுவதுமுதல்

இரவு படுக்கை விரிப்பதுவரை எல்லாம் இவன்தான் செய்யவேண்டும். இந்நிலையில் படிக்க நேரமேது. ஏதோபள்ளியில் எஞ்சிய நேரத்தில் தனது பாடங்களைப் படித்துக்கொண்டான். ஆரம்பப் பள்ளியாயிருந்தாலாவது மதிய உணவு கிடைக்கும். உயர்நிலைப் பள்ளியாயிற்றே! மதிய உணவை அவன் வயிறுகண்டு மாதங்கள்பல ஆகிவிட்டது. உடையோ கிழிந்தவைகள், தலையோ எண்ணெய்க்காக ஏங்கிக்கொண்டிருந்தது. பள்ளியிலோ பாடம் செய்யாமல் தண்டனையும் அனுபவித்தான். வீட்டில் படிக்க விளக்கேது? அல்லது படிக்க நேரம்தான் ஏது? சிற்றன்னைக்கும், அவள் பிள்ளைகளுக்கும் வேலைசெய்யவே சரியாயிருக்கும். இதெல்லாம் குடிவெறி கொண்ட சிற்றப்பனுக்குத் தெரிந்தால்தானே!

பள்ளி முடிந்து வீடு திரும்பும்போது அவன்நிலை பரிதாபத்துக்குரிய தொன்றாகும். ஏதோ வயதுசென்றவனைப் போலக் காட்சி அளித்தாலும் எவரின் உதவியையும் நாடினவனல்ல; படிப்பு ஒன்று இருப்பதால் தான் இங்கு இவ்வளவு கொடூரத்திலும் இருக்கிறான். இல்லையெனில் அவன் போக்கு வேறுதிசையில் சென்றிருக்கும்.

கையில் கால் காச இல்லை. என்ன செய்வான்? மாலைவேளை மதியம் உண்ணாத களைப்பு, கண்கள் சொருக, கால்கள் நடக்க மறுத்தன. ஒரு ட இருந்தால் எப்படியும் சமாளித்து வீடுபோய்ச் சேர்ந்து விடுவேன் என்ற நம்பிக்கை உள்ளத்தில் எழ, பக்கத்தில் இருக்கும் மாணவர் விடுதிக்குச் செல்லுகிறான். சமையல் அறையை நோக்கி நடக்கிறான். முன்பின் தெரியாத இவனை யார் கவனிப்பார்கள்? தலைசுற்ற அப்படியே அமர்கின்றான். அவ்வேளை அங்குவந்த இருதயம் முகத்தில் தண்ணீர் தெளிக்க உணர்வு பெறுகின்றான். அனாதை என்றறிந்த இருதயம் காப்பி கொடுக்கிறான். 'செய்யாமல் செய்த உதவிக்கு...' என்றபடி நன்றிகூறிவிட்டு, புதுத் தெம்பு பெற்றவனாய் வீடு வந்துகொண்டிருந்தான். குறித்த நேரம் கடந்தும் சேகர் வீடு வராததால் சிற்றன்னை சிற்றம் பொங்க, வரட்டும் அவன் என்றிருக்குங்கால் சேகர் தள்ளாடியவனாய் வீடு வந்தடைகின்றான். "நீ படித்தது போதும்" என்று அன்றே

அவனது படிப்புக்கும் முற்றுப்புள்ளி வைத்துவிடுகிறார் சிற்றன்னை. ஆனால் சேகர் சோற்றைமட்டும் நம்பியவரையிருந்தால் அங்கேயே இருந்திருப்பான். ஆனால் கல்வியைக் கண்ணாகக் கொண்டிருந்தான்.

சில துணிகளை எடுத்துக்கொண்டுகிளம்பினான். அன்று அவனை ஆதரிக்காத எவர் இன்று அவனை ஆதரிப்பார்கள்? சிந்தித்துக்கொண்டே தெருவில் சென்றான். ஒரு கண்ணற்ற கபோதி, “ஐயோ பிச்சையிடுங்கோ என்று தொண்டைவறளக் கத்திக்கொண்டிருப்பதைப் பார்க்கிறான். இரக்கம் எழுகிறது. ஆனால்.....கொடுக்க அவனிடம் என்ன இருக்கிறது;

பின்பு குருடனின் ஆதரவை அடைந்தால் என்ன என்று ஏதோ ஒரு நினைவு அவனுக்கு எழுகிறது. குருடனிடம் சென்று தன்னையே எடுக்கச்சொல்லுகிறான். மண் குதிரையை நம்பி ஆற்றில் இறங்குவதுபோல் தோன்றியது அவனுக்கு. குருடனும் உடலில்தான் குருடனேதவிர உள்ளத்தில் ஒளி பெற்றிருந்தான். சேகரை ஏற்றுக்கொண்டான். மறுநாளே சேகர் பள்ளி செல்ல ஆரம்பித்தான்.

வருடங்கள் பல உருண்டோடுகின்றன. “பள்ளி சென்றது போதும்” என்று சிற்றன்னையால் நிறுத்தப்பட்டவன் இன்று ஆரம்பப் பள்ளியின் தலைமை ஆசிரியராகக் காட்சியளிக்கிறார். குருடன் கையேந்தி வாங்கிக் கற்கவைத்தான். இன்று கையேந்துபவர்களுக்குக் கொடுக்கும் அளவிற்குச் சேகர் அவனை உயர்த்திவிட்டான். “நன்றி மறப்பது நன்றன்று.....” என்பதற்கொப்ப சேகரும் குருடனும் ஒற்றுமையாக இருப்பதைக் காணும்போது யார்தான் ஆச்சரியப்படாமல் இருக்கமுடியும்?

இ. தெய்வேந்திரன்,
10 கலை

* * *

நடக்க முடியுமா?

அடர்ந்த காடுகளுக்கும் நீண்டு வளர்ந்த மரங்களுக்கும், பழைய வீடுகளுக்கும், பெரிய மாடமாளிகைகளுக்கும், கூடகோபுரங்களுக்கும் விடை கொடுப்பது போல புகைவண்டி கொழுப்பு புகையிரத நிலையத்தை நோக்கி முன்னேறிக் கொண்டிருந்தது. நான் அந்த நேரத்திலே புகைவண்டியின் இரண்டாம் வகுப்புப் பெட்டிக்குள்ளே “தமிழ் ஒளி” என்ற பத்திரிகையோடு சென்று கொண்டிருந்தேன். பிரயாணக் களைப்பின் மிகுதியால் இருப்பிடத்திலேயே அப்படியே சாய்ந்தேன். புகைவண்டியின் ஊசலாட்டத்தை ஆதரிப்பதுபோல நான் நித்திரை செய்தேன்.

புகைவண்டியில் சென்றுகொண்டிருந்த நான் எப்படியோ ஏதோ ஒரு கடற்கரையிலே நிற்பதாக உணர்ந்தேன். ஆனால் கடல்நீரையே கண்டுகொள்ள முடியாமல் சனக்கூட்டங்கள் நிறைந்திருந்தன. கடற்கரைக்குச் சென்ற நான் பொங்கிவரும் அலையைக் காணாமல் இருக்கமுடியுமா? எனவே கடலை நோக்கி நடந்தேன். ஆனால் எனது வாழ்விலேயே இதுவரை கண்டிராத அதிர்ச்சியொன்று காத்திருந்தது.

சுரும் நீலப்பட்டாடை மேலே அலை யென்னும் வெண்மையான வர்ணத்தைத் தீட்டியிருக்கிற கடல், சுரும் கற்பாறைகளாலும், இடைஇடையே மின்னும் சில பொருட்களாலும் திரம்பிக் காட்சியளித்தது. ஆகாயமே நிலத்திற்கு வந்ததுபோல எனக்குத் தோன்றியது. மேகக் கூட்டங்களிடையே, இடையிடையே மின்னும் நட்சத்திரங்கள் போல வற்றிய கடல் காட்சியளித்தது.

ஆழ்கடலிலே ஆழ்ந்துகிடந்த விசித்திரமான பொருட்களைப் பார்க்க விரும்பினேன். எனது கால்கள் முன்னேறிக் கொண்டிருந்தன.

கற்பாறைகளிடையே இருக்கும் மீன்களின் உடல்களையும், பெரிய சங்குகளையும், சிறிய சிப்பிகளையும் என்னால் நன்றாகப் பார்க்க முடிந்தது. இன்னும் எத்த

னையோ விசித்திரமான பொருட்களையும், வினோதமான விலங்குகளையும் என்னால் பார்க்க முடிந்தது:

இங்கே மனிதர்களின் வீடுகளைப்போல, சிறிய வீடுகளையும் சிறுசிறு அறைகளையும் காணக்கூடியதாக இருந்தது: இச் சிறிய வீடுகளின் உள்ளே வினோதமான வேறு சில விலங்குகள் இவைகளைத் தங்கள் வீடுகளாகப் பாவித்துத் தங்கள் குடும்பங்களை நடாத்துகின்றன என என்னால் ஊகிக்கமுடிந்தது. இவைகளுடைய வீடு கிட்டத்தட்ட தேன்கூடுபோல இருந்தது: இவ்விலங்குகள் நீர் இல்லாமையினால் அசைவற்றுக் கிடந்தன.

இப்படியே இருக்கும்பொழுது விசித்திரமான தோற்றமுள்ள ஒரு குள்ளன் என்னைப் பார்த்து அலட்சியமாய்ச் சிரித்தான். அவனுடைய தலைமாத்திரம் மீனைப்போல இருந்தது: ஆனால் அவனுடைய உறுப்புகள் ஒவ்வொன்றும் மனித இனத்தினுடைய உறுப்புகள் போலவே இருந்தன. ஆனால் அவனுடைய நடத்தைகள் ஒன்றும் எனக்குப் பிடிக்கவில்லை. அப்பொழுது அவன் என்னைப்பார்த்து அலட்சியமாகச் சிரித்தான். அவனுடைய கோபமான சிரிப்பைக்கண்டு நான் பயப்படவில்லை: என்றாலும் அவன் உடனே தனது வீட்டிற்குள் இருந்த ஏதோ நிறமுள்ள பொடியை என்மீது வீச முற்பட்டான். உடனே அத்தாக்குதலில் இருந்து தப்பி ஓடி ஒளித்துக்கொண்டேன். சிறிது நேரத்தின்பின் அக்குள்ளன் தன்போன்ற சிலருடன் என்னைத் தாக்க வந்தான். நான் உடனே எனது தற்பாதுகாப்புக்காக வைத்திருந்த சுற்றுத்துவக்கை எடுத்து அவர்களை நோக்கிச் சுட்டேன். அவர்கள் அத்தாக்குதலில் இருந்து தப்பிக்கொண்டார்கள். இப்படியே நான் என்னை ஒருவாறு கச்சமாளித்துக் கொண்டிருக்கையில் மூன்று தலைகளைக்கொண்ட ஒரு பிரமாண்டமான பாம்பு எனக்கு முன்னால் வந்தது: அதற்குப் பின்னால் எத்தனையோ பல சிறிய பாம்புகளும் வந்தன: பல குள்ளர்கள் அச்சிறிய பாம்புகளின்மேலே சவாரி செய்து வந்தார்கள்: பெரிய மூன்று தலையுள்ள பாம்பு என்னைச் சிறிவந்ததும்

சிறிய பாம்புகளும், குள்ளர்களும் என்னைச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். அவர்களிடமிருந்து தப்பிக்கொள்ள பலவாறாக முயன்றேன். இருதலைக் கொள்ளியெறும்புபோல அவர்களிடையே துன்பப்பட்டேன். எனக்கு நேர்ந்திருக்கும் அபாயத்தை எண்ணிக்கதறினேன். அப்பொழுது எனது மேனியில் ஒரு கரம் தொடுவதாக உணர்ந்து மெய்யுணர்வு பெற்றேன். எனது நண்பனொருவன் பக்கத்தில் இருந்தான். எனது பயத்தை மறந்து நான் கண்ட விசித்திரமான கனவைக் கூறத் தொடங்கினேன்:

—க. சுவேந்திரன்,
10ஆம் பாரம் "அ" பிரிவு,

* * *

இலக்கிய உறவு

“இலக்கியம் என்பதென்ன?” எல்லோரும் கேட்டார்கள், ஏதேதோ சொன்னார்கள். நாமும் சொல்லுகிறோம்.

“இலக்கியம் என்பது இலட்சியம் என்பதன் திரிபு” என்பர் ஒரு சாரார்: இலட்சியம் என்பதைக் குறிப்பிட, தமிழில் ஒரு சொல் இல்லையென்றே தமிழருக்கே இலட்சியமே இல்லையென்றே அவர்கள் கருதிவிட்டார்களோ? தெரியவில்லை.

இலக்கு - நல்லிலக்கு எதுவெனக்காட்ட எழுந்தன இலக்கியங்கள் என்பதையே நாம் நமது கருத்தாக ஏற்றுக் கொள்கிறோம்.

உயிலக்குக் காட்டுவதனை இலக்கியம் என்பது பொருந்துவ தொன்றேயாம். அந்த இலக்கியம் உண்மை, நன்மை, அழகு என்பவற்றினூடே நின்று மிளிர்வது எல்லோரும் ஒப்பும் ஒரு கருத்தானது.

உண்மையின் வடிவாக, நன்மை பயப்பதாக, அழகு செறிந்ததாக அளமவது இலக்கியம். வரலாறு—இதிகாசம் போல இருந்ததை இருந்தபடி சொல்வதுடன் திருப்திகாணாதது இலக்கியம். தோள் பருமையுடையது என்று சொல்ல விரும்பிய புலவன் 'மலையன்ன திண்டோள்' என்று சொல்லி ஓர் ஆறுதல் காணுகிறான். அதே புலவன் பெண்ணின் கூந்தல் அழகுடை

யது, வாசனையுடையது எனக்கூறி மகிழ்வடைகிறான். இதுவும் ஒரு விபத்தா? அரியலூரிற் புகைவண்டி தடம்புரண்ட போது ஏற்பட்டதே ஒரு விபத்து. அதற்கு இது உறைபோடவுங் காணாதே என்கிறார்களே சிலர்? உயிர்—உடைமை சேதமாகும் போது கவலைப்பட நேர்ந்தாலும், சோகத்தை அனுபவிக்கும்போது அதனுடைய தொகை, தோற்றம் அதிகரிப்பது சிறப்பாகப்படுவது வேண்டப்பட்டிருக்கிறதல்லவா?

சுண்டைக்காயை விட்டு, சூரத்தனத்தைச் சுவைப்பது இயல்பு. ஆகவே, இருந்ததை இருந்தபடியே சொல்வதுடன் திருப்தி காணாது கூட்டியோ குறைத்தோ சொல்வதை இலக்கியம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது.

எட்டுச் சுவைகளும் விவிவா, இன்னொருவர் சொன்னதுபோலில்லாமல் முற்றிலும் புதிய ஒரு கோணத்திலிருந்து படம்பிடித்து ஒன்றை ஒருவர் காட்டும்போது சுவைக்கவேண்டித்தானே இருக்கிறது.

நிலவைப்பற்றிப் பல புலவர் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களிற் பாடியிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொன்றிலும் ஒவ்வொரு புதுமையைக் காணுகிறோம்; சுவைக்கிறோம்.

இலக்கியம் என்றால் அது கவிதை வடிவானது என்று சிலர் கருதும் தவறான கருத்தை முதற்கண் தவிர்த்துக்கொள்ளக்கேட்கிறோம். செய்யுளோ கவிதையோ அவையெல்லாம் இலக்கியமும்ல்ல. வசன நடைகள் எல்லாம் இலக்கியமல்லவுமன்று.

தனித்த வெண்ணிலவை, இளங்கதிரை, மலர்ப்பொழிலை, மயிலார் சுனையை, சுரும்பசைவையெல்லாம் இலக்கியமாகக் கொள்வதில்லை. இவை இலக்கியத்துக்கு உபகாரமாக நிற்பவை; இவை தனித்து நிற்கும் வழி எந்த உயர் இலக்கையும் காட்டா வாய்கையால் இலக்கியமாதல் இல்லை.

அறத்தின் வழிநடந்த இராமன் மறத்தின் வழிநடந்த இராவணனை அழித்தான் என்னும்போது. இராம—இராவணர்கள் பற்றி நமக்குக் கவலையில்லை. நீதி அநீதியை வென்றது. நீதி நிலைக்கும் என்ற உயர் இலக்கு நமக்கு வளியுறுத்தப்பட்டது.

தனக்கு முறைமையில் உரித்தாகக் கிடைக்காத அரசைத் துறந்து தன்னவன் தனக்கு முன்னவனான இராமனைத் தேடி, அவனை மன்னவனாகக் கேட்பதே தன் கடன் என்று கண்ட பரதன் பண்பு உயர் இலக்குக்காட்டுகிறது.

“உயிர் போவதாயினும்
வாய்மை தவறேன்”

என்று கொண்ட அரிச்சந்திரன் வாழ்வு உயிரிலக்குக் காட்டுகிறது.

கொண்டானே தெய்வமெனக் கொண்டொழுகிய கோப்பெருந்தேவி மன்னவன் மாண்டதும் உயிர்துறந்து உயிரிலக்குக்காட்டினன். இவளது முடிவும் உயர்வுடையதான போருண்டானால் அது கட்டுரைக்குப் புறம்பான வாதமென விடுத்து அப்பாலே தொடருவோம்.

கண்ணகி, நளாயினி கற்பு, பெண்கள் ஏன் ஆண்களுக்குமே ஓர் இலக்காகட்டும்.

அம்பினை எய்ய ஆயத்தமாகும்போது எதிரி கண்ணிமைத்தால், எய்வதைத் தவிர என்று வீரத்துக்கு—ஆண்மைக்கு இலக்கணம் காட்டப்படுவதும் உலகியல்பே.

இப்படியே எந்த இலக்கியமும் உயர்வான ஓர் இலக்கை நமக்குக் காட்டவே எழுந்தன. திருக்குறள் மிக உயர்ந்த இலக்கியம். அது மற்ற இலக்கியங்களை விட ஆழமானது. மிக உயர்ந்த புலமை கைவந்தவர்களால் அனுபவிக்கமுடிவது அது. மற்றவர்கள் வாழ்க்கைச் சட்டமாக அதை எண்ணும்படி, நந்தி முடங்கிக் கிடப்பது போல இரண்டடியுடன் முடங்கிக் கிடக்கிறது.

இலக்கியம் சுவைக்கிறது, இனிக்கிறது. சுவைக்க, இனிக்க ஒரு பக்குவம் கைவர வேண்டும்.

முப்பட்டைத் திரையிற் காட்டப்படும் ‘சினிமா’ வைப் பார்க்க ஒருவரைக் கண்ணாடி போட்டுக்கொள்ளவேண்டும். அது போல இலக்கியத்தைச் சுவைக்க அதற்கேற்ற மனப்பக்குவமென்கிற கண்ணாடி போட்டுக் கொண்டாகவேண்டும். அது இலகுவிற் சம்பாதிக்க முடியாதது. அந்த நிலை கைவந்துவிட்டால் இலக்கிய உற

வைக் கைவிடமுடியாத உன்மத்தனாகிவிட நேரும். அது பொழுதுபோக்கு, உழைப்பு, இறுதி இலக்கு எல்லாமாக அமைந்துவிடும்;

அலெக்சாந்தர் போருக்குப் போகும் போதெல்லாம் ஹோமர் எழுதிய 'இலியட்' என்ற இலக்கியத்தையும் உடன் கொண்டு செல்வாராம்.

ஒரு சமுதாயம் முன்னேற இருக்கிற தென்றால் அங்கே இலக்கியம் முன்னேறி இருக்கிறதென்பது கருத்து. குளத்தண்டே குதிரையைக் கொண்டுபோகலாமேயன்றித் தண்ணீர் குடிக்கப்பண்ண முடியாது; அதுபோல இலக்கியப் புத்தகங்களை வெளியிடலாமன்றி அதனை மக்கள் படிக்கவைக்க முடியாது. அப்படியானகாலம் தற்காலம்;

நாடாளும் மன்னன் முதலாக நடைபாதைப் பஞ்சைவரை வேண்டப்படுவது இலகுவில் அனுபவிக்கக்கூடிய இலக்கியம். இலக்கியம் எளிமையாக இருக்கவேண்டும் என்பது ஒருசிலர் கருத்து. ஒருசில சந்தர்ப்பங்களில் இலகுவான சொல்லாட்சி இருப்பினும் சிலேடை, யமகம், அந்தாதி, முதலியவை சொற்களைப் பிரித்துக் காணும் போது கருத்துப் புலனாகும்படி அமைக்கப்படுகின்றன. ஆழ்ந்து, முயன்றபோது கிடைக்கும் பலனில் ஓர் எல்லை கடந்த இன்பம் கிடைப்பதுபோல இவற்றிலும் கிடைக்கும்.

நமது பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள் வழக்கிழந்த சொற்கள் பல விரவியிருப்பதனூழ் புரிந்துகொள்ள முடியாதுபோக, கஞ்சன் பொருள்போல எவர்க்கும் பயனற்றுக் கிடக்கின்றன.

கவிதைகள் மனனஞ் செய்யப்பட வேண்டியதில்லை யென்று கூறும் இன்றைய கல்விக் கொள்கையாளர் வலுவுடையராய் இருக்கும்வரை பழைய இலக்கியங்கள் ஒதுக்கப்பட்டனவாகத் தானிருக்கும். பழையகாலத்தில் மாணவர்கள் மனனஞ் செய்தும் கிரகித்தும் அறிவைப் பெற்றுக் கொண்ட காரணத்தால் கையிலே வைத்திருந்த புத்தகங்கள் மிகக்குறைவு. இன்றுள்ள மாணவர் எதையும் மனனஞ்செய்யாமல் இருப்பதாற் கைநிறைந்த புத்தகங்களைக் காவுகிரார்கள். இவர்களை அணுக இலக்கியம் அஞ்சுகிறது.

இலக்கிய ஆசிரியர்களும் இலக்கியத்தைக் கற்பிக்கத் தவறிவிடுகிறார்கள். பதவுரை, பொழிப்புரை. சந்தர்ப்பம் முதலியவற்றைக் கூறிவிட்டால் இலக்கியம் கற்பிக்கப்பட்டதாக எண்ணப்படலாம் என்பது அவர்கள் முடிபு;

இலக்கியத்தின் கருவை அறிமுகஞ் செய்வது நோக்கமாக இருக்கவேண்டும். பேதி மருந்தை வாழைப்பழத்துள் வைத்துக்கொடுப்பதுபோல இலக்கியக் கருவை, சுவையிடைப்பெய்து கொடுக்கும் இலக்கிய ஆசிரியர்கள் உருவாகவேண்டும்; அல்லது பழைய போக்காளர் பாதை மாற முயலவேண்டும்.

காலத்தாற் கருகாத, உயிரிலக்கைக் காட்டுகின்ற சிரஞ்சீவி இலக்கியங்கள் மாணவருக்கு அறிமுகப்படுத்தப்பட வேண்டும்;

க: சிவபாதசந்தரம்,
10 A.

* * *

சுயபாஷைமுலம் உயர்தரக்கல்வியளிப்பது சாத்தியமா?

கல்வி யென்னும் குதிரையின்மீது அரசியல் வாதி யென்னும் பந்தயக் குதிரைக் காரன் சவாரிசெய்யப் பார்க்கிறான் என்பது இலங்கையைப் பொறுத்த மட்டில் உண்மையாகும். இந்நாட்டில் தேசியம் என்ற போர்வையைப் போர்த்திக்கொண்ட ஒருசில ஓநாய்கள் சுயபாஷை பேசும் ஆடுகள் நனைகின்றனவென்று கவலைப்படுகின்றன. பதவிக்கும் பட்டத்துக்கும் ஆசைப்பட்டிப் பாமரமக்களை ஏமாற்றுவதற்காகச் சில அரசியல் வாதிகள் சுயபாஷைமுலம் பல்கலைக்கழகப்படிப்பு நடைபெறவேண்டுமென்று துடிதுடிக்கின்றனர்;

இலங்கையில் சிரேஷ்ட பாடசாலைத் தராதரப்பத்திர வகுப்புவரை சிங்களம், தமிழ் ஆகிய மொழிகளில் பாட போதனை செய்யப்படவேண்டும் என்ற கருத்தைப் பற்றி எவரும் ஆட்சேபனை செய்யவில்லை;

இவ்வகுப்பு வரை தாய் மொழியில் ஒரு மாணவன் கல்விப் போதனையைப் பெறுவது சாலச் சிறந்ததே. தாய் மொழிப் போதனையால் விஷயங்களைச் சுலபமாகவும் தெளிவாகவும் பூரணமாகவும் அறிவதுடன் ஒரு மாணவனுக்குத் தாய்மொழிப் பற்று அதன்மூலம் அதிகரிக்கவும் கூடும். ஆனால், பல்கலைக்கழகத்தில் அளிக்கப்படும் உயர் தரக் கல்வி தாய்மொழிமூலம் அளிக்கப்பட வேண்டுமா? அளிக்கப்படுவது சாத்தியமா என்பதே நாம் எதிர்நோக்கியுள்ள பிரச்சினை ஆகும்:

பொதுவாக நோக்குமிடத்துச் சுயபாஷைகளில் சிறந்த நூல்களில்லை. உயர்கலைகளாகிய மருத்துவம், பொறியியல், கட்டடக்கலை, சட்டம் ஆகிய இன்றோன்றவற்றில் உயர்தரப் படிப்புக்கேற்ற நூல்கள் சுயபாஷைகளில் இல்லை, அரும்பதவிளக்கங்களும், அகராதிகளும் தான் தமிழில் உள; நவீன விஞ்ஞான நூல்களும், ஆராய்ச்சி நூல்களும், அரிய விமர்சனங்களும் தாய் மொழி பெற்றிருக்கவில்லை. இந்நூல்கள் பெரும்பாலும் ஆங்கிலம், பிரெஞ்சு, ஜெர்மன் முதலிய பாஷைகளில் தான் உண்டு. இன்னும் இந்நூல்களைத் தாய்மொழியில் மொழி பெயர்ப்பதனாலும் போதிய ஆசிரியர்களைத் தேடிக்காண்பது அரிது. இத்துறைகளில் பாண்டித்தியமும் தாய்மொழி ஆங்கிலம் முதலியவற்றில் ஆழ்ந்த அறிவும் உள்ளவர்களே இந்நூல்களை மொழிபெயர்க்க முடியும். அங்ஙனமே செய்தாலும் அதற்குப் பல ஆண்டுகள் செல்லும். அது மட்டுமல்ல பெரும்பணம் செலவிட்டு நூல்களை வெளியிடப் பலரும் முன்வருவதுமில்லை; அனைத்துக்கும் மேலாக இவ்வரிய உயர்கலையைச் சுயமொழிகளில் போதிக்கும் தகுதியும் ஆற்றலும் வாய்ந்த பேராசிரியர்களையும், விரிவுரையாளர்களையும் காண்பது அதனிலும் அருமை; மேல்நாடுகளில் தினம் தினம் பெருகி வளர்ந்துவரும் கலைகளையும் அவைகளைப் பற்றிய ஆராய்ச்சிகளையும் அவ்வப்போது நாம் நம் மொழியில் பெற்றுக்கொள்வதும் முடியாத தொன்றாகும்.

இவ்வாறான சங்கடங்களுக்கிடையே உயர்தரக் கல்வியைச் சுயமொழிகளில் உடனடியாக அளிக்க வேண்டுமென்பது

புத்திக்கூர்மையான கருத்தன்று. சமீப காலத்தில் உயர்தரப்படிப்புக்கென, சர்வகலாசாலைப் படிப்புக்கெனச் சுயபாஷைகளில் வெளியாகியுள்ள ஒருசில நூல்களைக் காய்தல் உவத்தல் இன்றி நோக்கின் அவை எவ்வளவு போலியானவையாகவும் தரக்குறைவானவையாகவும் இருக்கின்றன வென்பது புலப்படும். இவை ஆரம்ப முயற்சிகளேயானாலும் பல்கலைக்கழக மாணவர் உயர்கலைகளைப் பயிலும் மாணவர் இத்தகைய நூல்களால் பயன் பெறுவது எங்ஙனம்? இத்துறையில் சுயமொழி இலாகா — தன்மொழி அலுவலகம் அல்லது அரசகரும் மொழித் திணைக்களம் — ஒரு சிறிது முயன்று சில நூல்களை மொழி பெயர்த்து வெளியிடக் கருமமாற்றி வருகிறது. எனினும் பல்லாண்டுகள் முயன்று பல நல்லறிஞர்களின் துணைகொண்டு ஆராய்ச்சிமுறையில் எழுதப்பட்ட நூல்கள் வெளிவருகின்றன. காலந்தான் சுயபாஷைகளில் உயர்கலைகளைப் படிக்க எத்தனிக்கும் காலமாக அமையமுடியும். அக்காலம் வரை தாய்மொழிகளில் நாம் சர்வகலாசாலையில் உயர்தரக்கல்வி பெற்றிருப்பது தவறு என்பதை ஒருவரும் மறுக்க முடியாது.

ஆத்திரகாரனுக்குப் புத்தி மட்டு என் பார்கள்: அதற்கிணங்க அவசரப்பட்டுப் பல்கலைக்கழகத்தில் சுயபாஷைப் போதனையைப் புகுத்தினால் வருங்காலச் சந்ததிகள் விஞ்ஞானக் கலைகளில் அறிவு நிரம்பப் பெருதவராய் இருக்க நேரிடும்: இலங்கை விஞ்ஞான வளர்ச்சியில் வேறு நாடுகளுக்குப் பின்தங்கிய நாடாகவே இருந்துவரும்: ஒருவேளை அரசியல் வேட்டைக்காரர் தம் குழ்ச்சியை நிறைவேற்றியதாகத் திருப்தி கொள்ளலாம்; அதுமட்டுமல்லாது சுயபாஷையில் கற்றவர்களில் வசதியுள்ளவர்கள் வேற்றுநாடு சென்று தொழில் புரிவது எப்படி? அரசியல்வாதிகளே பதிலளியுங்கள் பார்ப்போம்: இதற்கும் பதிலளியுங்கள் பார்ப்போம். தற்போது கல்வியறிவு (Scholaship) பெற்று வேற்று நாடு செல்கிறார்கள் என்பது யாவரும் அறிந்த விஷயம். அவர்கள் என்ன செய்வது? அரசியல்வாதிகளே உங்களுடைய பிள்ளைகள்

வேற்று நாட்டிலும், நம் தாய்நாட்டிலும் படிக்கிறார்கள், படித்தார்கள், படிப்பார்கள். அவர்களுக்குச் சுயபாஷைமூலம் கல்வி புகட்டி அதனால் அவர்கள் அடையும் இன்னல்களை ஒளிவு மறைவு இன்றிக் கூறுங்கள். அதில் கஷ்டமேதுமில்லாவிடில் நம் தாய்நாட்டு உயர்தரக் கல்வியில் புகுத்துங்கள் சுயபாஷையை.

சிரேஷ்ட பாடசாலைத் தராதரப் பத்திர வகுப்புவரை சுயபாஷைகளில் பயின்ற மாணவர் பல்கலைக்கழகத்தில் உயர்தரப் படிப்பை ஆங்கிலத்தில் எங்ஙனம் பெறுவது? ஆங்கிலத்தில் நூல்களை எவ்வாறு விளங்கிக்கொள்வது என்னும் கேள்வியை அரசியல்வாதிகள் கேட்கக்கூடும். அதற்கு நிவாரணம் இல்லாமலில்லை. அதுவே கீழ்வகுப்புகளில் ஆங்கிலமொழிக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பதாகும். ஆங்கில மொழியில் போதியளவு தேர்ச்சியுள்ள மாணவர்கள் விஞ்ஞானக் கலைகள் பல்கலைக் கழகத்தில் ஆங்கில மொழியில் போதிக்கப்படுங்கால் அப்போதேயை இலகுவாகப் பின்பற்றமுடியும். ஆங்கில மொழி இன்று உலகமொழியாக இருப்பதாலும், ஆங்கில மொழியிலும் பல விஞ்ஞான நூல்கள் வெளிவருவதாலும் அம்மொழியறிவு உயர்தரப் படிப்புக்குச் செல்லும் மாணவருக்கு இன்றியமையாதது என்பதைச் சொல்ல வேண்டுவதில்லை.

“ பிறநாட்டு நல்லறிஞர்கள் சாத்திரங்கள் தமிழ்மொழியில் பெயர்த்தல்வேண்டும். இறவாத புகழுடைய புது நூல்கள் தமிழ் மொழியில் இயற்றல் வேண்டும். மறைவாக நமக்குள்ளே பழங்கதைகள் சொல்வதிலேயார் மகிமையில்லை ”, என்ற அமரகவி பாரதியாரின் மணிவாக்குக்கிணங்க உயர்கலை வல்லுநர், உயர்கலைப் பயிற்சியுடையோர், உயர்கலை அறிவு கைவரப் பெற்றோர் ஆதியோரனைவரும் தமிழ் மொழியின் ஆக்கங்கருதி பல்கலைகளையும் உயர்தரப்படிப்பின் பொருட்டு ஆக்கவும் மொழி பெயர்க்கவும் செய்வதொன்றே இப்போது வேண்டப்படுவதாகும். தேவைகளுக்கேற்ற நூல்களும், பேரறிஞர்களும், பிறவசதிகளும் எமக்குக் கிடைத்தபின் படிப்படியாக நாளடைவில் உயர்தரப் படிப்பைச் சுய மொழிமூலம் நாம் பெற முனைவோமாக:”

—பு., பாலைமார்,
பாரம் 10 “A”

* * *

அனாதை

பனி கொட்டிக்கொண்டிருந்தது: மழையும் இலேசாகத் தூறிக்கொண்டிருந்தது. அந்தக் குளிரை இலட்சியம் செய்யாமல் அந்த நீண்ட வீதியிலே மெல்ல நடந்துகொண்டிருந்தான் ஒரு மனிதன். அந்தரத்திலே சுந்தர தாரகைகள் அவனைக் கண்டு சிரிப்பதற்கு அங்கு இல்லை. கொட்டும் மழையிலே நனைகின்றானே என்று கவலை கொள்ளுவதற்கு எவரும் இல்லை. ஏன் அவனின் பரந்த நெஞ்சைத் தழுவிக்கொள்ளுவதற்கு ஒரு சட்டை இல்லை. ஆனால் அவனைத் தழுவிக்கொள்ளுவதற்கு மரணம் காத்துக்கொண்டு நிற்கிறது. அதை அவன் அறிவானா? தான் செய்யப்போகும் காரியம் சரியா பிழையா என்று எண்ணிப்பார்க்கும் பகுத்தறிவை ஆத்திரத்தினால் இழந்துவிட்டவனுக்குத் தான் எதிர்காலத்தைப்பற்றிச் சிந்திக்க முடியுமா? அவனால் முடியவில்லை ஏன்? அவனைச் சிந்திக்கவைப்பதற்கு நற்புத்தி புகட்டுவதற்கு எவரும் இல்லை. ஆம் அவன் தனி மனிதன்தானே. தன் மனதிற்குள் பொங்கி எரிமலையாகக் குமுறிக்கொண்டிருந்த எண்ணங்களுக்கு ஒரு கணக்கேது? அவன் கனவுகளை நனவாக்காமல் சிறைக் கம்பிகள் தடுத்து நிறுத்தின. அவன் ஒரு சிறைக்கைதி நேற்றுவரை; ஆனால் இன்று சமூகத்திலிருந்து ஒதுக்கப்பட்டவன். நீண்டகால இடைவெளிக்குப்பின் 20 வருடங்களின்பின் சிறை உலகத் தொடர்பை விட்டு வெளியுலகத் தொடர்பு அவனுக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்றது.

நீளமான சாலையின் இரண்டு பக்கங்களிலும் மரங்கள் ஒங்கி வளர்ந்திருந்தன: சாமக் கோழி கூவியது: அவன் மெல்ல ஒரு வரண்ட சிரிப்பொன்றை உதிர்த்தான். அவன் இன்று அனாதையாய் சிறைக் கைதியாய் வரவேண்டியதற்குக் காரணம் அந்தப் பொன்னம்பலம் ஜெமீந்தாரின் மகன் ஒரேவாரிசான அந்தப் பத்மநாதன்தான்.

அன்று அவன் இராசு 20 வயது இளைஞனாக இருந்தபோது அறிவு, பண்பு இவற்றின் உறைவிடமாக இருந்தான்;

ஏழைக்குடியிலே பிறந்து வறுமையிற் செம்மையாய் வாழ்ந்து அரசாங்க எழுது வினைஞராக முதன்முதலிலே புதிதாக வேலைக்குச் சேருவதற்கு என்றுமில்லாத குதூகலத்துடன் தாயிடம் ஆசீர்வாதம் பெற்றுக்கொண்டு செல்லும்போது வழியிலே குறுக்கிட்டான் பத்மநாதன்: இவன் பத்மநாதனிடம் வேடிக்கையாகப் பேசி விட்டுப் போக எத்தனிக்கும்போது நண்பா என்று கூப்பிட்டான் பத்மநாதன்: என்ன என்று கேட்டுக்கொண்டே திரும்பினான் இராசு, தயவுசெய்து இந்தப் பார்சலைப் போகும் வழியிலே என் வீட்டில் கொடுப்பாயா என்றான். சரி அதற்கென்ன இப்படிக் கொடு என்று வாங்கிக் கொண்டு சென்றான்:

சிறிதுநேரத்தின்பின் பத்மநாதனின் வீட்டை அடைந்து கதவைத் தட்டினான்: கதவு திறக்கவில்லை, மெதுவாகத் திறந்து உள்ளே பார்த்தான். அங்கே ஒரு பெண் கொலைசெய்யப்பட்டு இரத்த வெள்ளத்திலே மிதந்துகொண்டிருந்தாள்: அவளைக் கண்டவுடன் இராசுவின் உடம்பெல்லாம் பதறியது. என்ன செய்வது என்று தெரியாமல் சிறிதுநேரம் பேசாதுநின்றான். கையிலிருந்த பார்சலையும் அவளையும் மாறி மாறிப் பார்த்துக்கொண்டே நின்றான். பின் ஒருவாறு திடப்படுத்திக்கொண்டு பிணத்தருகே சென்று உற்றுநோக்கினான். மார்பிலும் வயிற்றிலும் கத்தியாற் குத்தப்பட்டுக்கிடந்தான். அவன் அங்கு நிற்க விரும்பவில்லை. பொலிசுக்குத் தெரிவிப்பதற்காக வெளியே வந்தான். அவன் உடம்பு சிறிது நடுங்கிக்கொண்டு இருந்தது. அப்போது ஒரு பொலிஸ் ஜீப் வந்து நின்றது. பொலிசாருடன் பத்மநாதன் வந்துகொண்டிருந்தான். இன்ஸ்பெக்டர் இராசுவின் கையில் இருந்த பார்சலை வாங்கிப் பிரித்தார். அதற்குள் அந்தப் பெண்ணைக் கொலை செய்த இரத்தம் தோய்ந்த கத்தி இருந்தது. இன்ஸ்பெக்டர் தன் கையிலிருந்த விலங்கை இராசுவின் கையில் மாட்டினார்: அவன் உரத்துச் சத்தமிட்டான். நான் கொலை செய்யவில்லை என்று கத்தினான், பத்மநாதன் குனிந்த தலையுடன் நின்று கொண்டிருந்தான். பத்மநாதன் என்று கத்தியபடி பத்மநாதன்மேற் பாய்ந்தான்

இராசு: இன்ஸ்பெக்டர் இராசுவைப் பிடித்து அவனுக்கு இரண்டு அடி கொடுத்தார் கண்ணத்திலே; அவன் சிறையினுள் வைக்கப்பட்டான். இந்தச் செய்தியைக் கேட்ட தாய் அதிர்ச்சியில் உயிர்விட்டாள்: சந்தர்ப்பம் சூழ்நிலையால் குற்றவாளியாகப்பட்டு 20 வருடம் தண்டனை பெற்றான். இன்று யாருமற்ற அனாதை; இனிவாழ்ந்து என்னபயன் என்ற முடிவுக்கு வந்துவிட்டான். இறப்பதற்குமுன் அந்தப் பத்மநாதனைப் பழிக்குப்பழி வாங்குவது என்ற முடிவுக்கு வந்துவிட்டான். இதுதான் அவன் குறிக்கோள். இல்லாவிட்டால் இறந்தபின் அவன் ஆத்மா சாந்தியடையுமா?

20 வருடங்களுக்குப்பின் எவ்வளவு மாற்றங்கள்! பட்டிக்காடாகக் கிடந்தவை பட்டணமாக மாறிவிட்டன: ஆனபடியால் பத்மநாதனின் வீட்டை அடையாளம் கண்டுகொள்வது சுலபமல்ல. வீதியின் இடதுபக்கத்தில் பங்களா யாருடையது என்று அறிதற்குக் கேற்றநோக்கி நடந்தான். மதிற் கரையுடன் ஒரு பிச்சைக்காரன் முனையபடி படுத்திக்கிடந்தான். திரும்பிப்பார்த்தான். நன்றாக அவன் முகத்தை உற்று நோக்கினான். அது பத்மநாதன் அல்லவா என்ற சந்தேகத்தை நீக்குவதற்கு அருகில் சென்று பார்த்தான்: சந்தேகமேயில்லை பத்மநாதன்தான். பத்மநாதர் என்று தொண்டைகிழியக் கத்தினான்; பிச்சைக்காரன் மெதுவாகக் கண்களைத் திறந்து பார்த்தான். இராசு அவன் சட்டையைப் பிடித்து அவனைத் தூக்கினான்; டேய் பத்மநாதா என்னடா பார்க்கிறாய் நான் தான் டா இராசு: உன்னைக் கொலைசெய்ய வந்திருக்கும் இராசு என்று தெரிகிறதா என்று அவனது சட்டையிற் பிடித்திருக்கும் கையை எடுத்தான். உடனே பத்மநாதன் நிலத்திலே விழுந்து விட்டான்: அப்போதுதான் இராசுவிற்குப் பத்மநாதனுக்கு ஒருகால் இல்லை என்று புரிந்தது; குனிந்து அவன் முகத்தைப் பார்த்தான். அவன் மெல்ல முனகிக்கொண்டு இருந்தான். "இராசு என்னை மன்னித்துவிடப்பா என்று" மெல்லமெல்ல முணுமுணுத்துக்கொண்டே மூச்சு நின்று விட்டது; இராசு அவனை வாரிஎடுத்தான்.

ஏனோ பழிவாங்கும் எண்ணம் அவனை விட்டு மறைந்தது. பழைய நண்பன் என்ற பாசத்தால் அழத்துவங்கிவிட்டான். ஏன் இப்போதுதான் அவன் யாரும் அற்ற அனாதை தன் பிழை உணர்ந்து இராசுவை அறிந்த ஒரு நண்பனை இழந்துவிட்டான். ஆம் இராசு ஓர் அநாதைதானே.

பத்மநாதன் இறக்கும்போது கூட மகிழ்ச்சியுடன் இறந்திருப்பான் ஏன்? ஆம் அவன் பக்கத்தில் பழைய நண்பன் இராசு இருக்கிறானே என்ற எண்ணத்தால். ஆனால் இவனுக்கு யார் இருக்கிறார்? நண்பனை அடக்கம் செய்வதற்குத் தான் சிறையில் இருந்து கொண்டுவந்த பணத்தை எடுத்து நண்பனின் உடலை அடக்கம் செய்தான்.

ஆத்திரத்தில் மனிதன் மிருகமாகிறான். அவன் சிறிது சிந்தித்துச் செயல்படுவானால் மீண்டும் மனிதனாகிறான் என்ற உண்மையை அறிந்துகொண்டு அவ்விடத்தை விட்டு அகன்றான்.

ந, இதயகுமார்,
9 கலை

* * *

ஆயுதப் பெருக்கத்தால் அமைதிக்கு அடிகோல முடியுமா?

இருபதாம் நூற்றாண்டின் இறுதிக் கட்டத்திற்குள் மனிதன் பிரவேசித்து விட்டான். ஆதிமனிதன் தொட்டு இருபதாம் நூற்றாண்டு மனிதன் வரை எத்தனையோ விதம் விதமான வாழ்க்கைப் போராட்டங்களையும், இன்பதுன்பங்களையும் அனுபவித்தும், அனுபவித்துக் கொண்டும் வருகின்றான். அவன் எத்தனையோ விதமான பழக்கவழக்கங்களையும், கொள்கைகளையும் கைவிட்டு வருகின்றான். ஆனால், அவன் அன்று தொட்டு இன்று வரை ஒன்றை மட்டும் கைவிடவில்லை. ஆம், அதுதான் போர் எனும் கொடிய நஞ்சு. அன்றைய சரித்திரத்தைப் புரட்டினாலும் சரி, இன்றைய பத்திரிகைகளைத் திருப்பினாலும் சரி எங்கும் கரணப்படுவது போர்தான். இது

ஏன்? இதற்கு ஒரு முடிவில்லையா? உலகமுள்ளளவும் இது இருக்குமா? என்று எண்ணம் தோன்றுகிறது நமக்கு! இந்தப் போர்கள் ஏற்படுவதற்கு முக்கிய காரணமென்னவென்று நாம் ஆராய்ந்தால் இதற்குக் கிடைக்கும் ஒரு சரியான பதில் "ஆயுத உற்பத்தியே".

காலாலே நடந்த மனிதன் காரிலே போகின்றான். தேரிலே ஊர்ந்த மனிதன் தென்றலுடன் போட்டி போடுகின்றான். பறவைகள் பறப்பதைப் பார்த்து அதிசயித்த மனிதன் இன்று பாரெல்லாம் பறக்கின்றான். பார்ப்பதையெல்லாம் படம் பிடிக்கின்றான். தோலாடையிலே உடை அணிந்தவன் பட்டும், பருத்தியும் கண்டு கொண்டான். மின்மினி போன்ற வெளிச்சங்களில் இராப்பொழுதைக் கழித்தவன் இன்று மின்னொளியில் இரவைப் பகலாக்குகின்றான். சந்திரனைக் கண்டு பல கற்பனைப் பாக்களைப் பாடியவன் இன்று அந்தச் சந்திரனையே சாடிவிட்டான். எல்லாவற்றிலும் புதுமையைக் கண்டவன் தீமையை ஒழித்து, நன்மையைப் புகுத்த விரும்பியவன், புகுத்தியவன் அதில் வெற்றியுங் கொண்டவனாகிய மனிதன் போர் என்னும் நஞ்சை அழிக்கமட்டும் முயலவில்லை. அதற்குப் பதிலாகப் போர் என்னும் நச்சுமரத்துக்கு ஆயுதம் என்னும் தண்ணீரை நாளுக்குநாள் ஊற்றிக் கொண்டே வருகின்றான்.

இன்று வல்லரசுகளாகத் திகழும் அமெரிக்காவும், ரஷ்யாவும் போட்டி போட்டுக் கொண்டு ஆயுதங்களைத் தயாரிக்கின்றன. உலகிலே எந்த நாட்டு மக்கள் அதிகமான ஆயுதங்களை உற்பத்தி செய்கிறார்களோ, அவர்கள் உலகத்தின் வல்லரசுகளாக இன்று மதிக்கப்படுகின்றனர். எங்கள் நாட்டின் பாதுகாப்புக்குத்தான் ஆயுதங்களை உற்பத்தி செய்கிறோம் என்று கூறிக்கொள்ளும் மனிதர்கள் ஆயுதங்களினால்தான் பாதுகாப்புக்கள் குலைந்தன என்பதை மறந்து விட்டார்கள். நெப்போலியன் ஆயுதங்களைப் பெருக்கியதினால்தான் பிரான்ஸ் நாட்டின் அமைதி குலைந்தது; ஏன், ஐரோப்பாவின் அமைதியே அடியோடு கலைந்தது. இதை இன்றைய மனிதர்கள் உணருகிறார்கள் இல்லையே!

அன்றைய சரித்திரங்களை நாம் திருப்பிப் பார்த்தோமானால் ஆயுதங்களின் கொடுமையை நாம் வெகு இலகுவாகப் புரிந்து கொள்ள முடியும். மாபெரும் உரோம சாம்பிராச்சியத்தைக் கட்டியெழுப்பியவன் யூலியசேர்; அந்த உரோம சாம்பிராச்சியத்தைக் கட்டியெழுப்ப அவன் ஆயுதங்களால் தான் கட்டியெழுப்பினான்; அந்தச் சாம்பிராச்சியத்தைக் கட்டியெழுப்ப அவன் கொடுத்த உயிர்ப்பலிகள் எத்தனை; அவன் அடிமைப்படுத்திய நாடுகள் எத்தனை; அழித்த உயிர்கள் எத்தனை; ஆனால் நடந்ததென்ன? அவன் ஆயுதங்களால் சாம்பிராச்சியத்தைக் கட்டியெழுப்பினான்; ஆனால், அவனும் அதே ஆயுதங்களால் அநியாயமாக மாண்டானே. அவன் சாம்பிராச்சியமும் அடியோடு அழிந்தது. மாபெரும் சாம்பிராச்சியத்தைக் கட்டியெழுப்பினானே பிஸ்மார்க். அவன் சாம்பிராச்சியத்திற்கு நடந்ததென்ன? ஆம், ஜெர்மனி என்ற ஒரு நாடு உண்டு என உலகுக்கு உணர்த்தியவன் பிஸ்மார்க். சிதறிக் கிடந்த ஜெர்மனி நாட்டை ஒன்றாக்கி ஒரு வல்லரசாக்கியவன் பிஸ்மார்க் தானே; அவன் அதை எப்படிச் செய்தான்? ஆயுதங்களால் தான் செய்தான். ஜெர்மனி என்னும் ஒரு வல்லரசை உருவாக்க எத்தனை பெண்களை விதவையாக்கினான். எத்தனை தாய்களை அநாதையாக்கினான். எத்தனை சகோதரிகள், சகோதரர்களை இழந்தனர்; எல்லாம் எதற்காக; அழிந்து போகும் ஒரு சாம்பிராச்சியத்தை உருவாக்க. அவன் கொடுமைகளுக்குத் தேசிய வீரன் என்ற பெயருடன் ஜெர்மனியன் சிருஷ்டிகர்த்தா எனும் பட்டத்துடன் உயிர்ப்பலி கொடுத்த செய்கைக்கு உரிய பலனும் கிடைத்து விட்டது. ஒற்றுமையான ஜெர்மனி ஆயுத உற்பத்தியில் மிகவும் முன்னேறியது. அதன் பலன் உலகத்தையே ஒரு போரில் கொண்டு வந்து விட்டது. எத்தனையோ அறியாத அப்பாவி மக்களின் உயிரை இயமனிடம் சேர்ப்பதற்குப் போர் என்னும் பெயரில் ஆயுதங்களின் உதவி கொண்டு நடாத்தி முடித்தன பல நாடுகள். ஆம், அதுதான் முதலாம் உலக மகா யுத்தம். முதலாம் உலக மகா யுத்தத்திற்குத் திறப்பு விழா செய்தவர்கள் ஜெர்மனியர்; இல்லை,

இல்லை, அவர்கள் செய்த ஆயுதங்கள் அப்படிச் செய்ய வைத்தன. முதலாம் உலக மகா யுத்தத்தின் முடிவில் ஜெர்மனி அடக்கப்பட்டது. ஆனால், அது பலகாலம் நீடிக்கவில்லை. ஏன்? மற்றைய நாடுகள் ஆயுத உற்பத்தியைத் தொடர்ந்து நடாத்திய போது அவர்கள் மட்டும் ஏன் சும்மாவிருக்கிறார்கள். ஆ! அதையும் நடாத்த வந்து சேர்ந்தான் ஹிட்லர். அவனும் தனது நாட்டை ஆயுத உற்பத்தியில் இறக்கினான்; அதன் முடிவு இரண்டாம் உலக மகா யுத்தம். எத்தனை கப்பல்கள் மூழ்கின; எத்தனை உயிர்கள் உலகை மறந்தன. எத்தனை நகரங்கள் எரிந்தன. எவ்வளவு உணவுகள் உண்பாரற்று அழிந்தன; எத்தனை உயிர்கள் உணவு உண்ண வழியற்று அழிந்தன; அணுக்குண்டு என்னும் சாக்குண்டை அமெரிக்கன் எறிந்து எத்தனை அப்பாவி மக்களின் உயிரை அநியாயமாகக் கொன்றான். எல்லாம் எதனால், ஆயுதப் பெருக்கத்தால் அன்று ஆயுதத்தால் ஜெர்மனியை ஒற்றுமையாக்கினான் பிஸ்மார்க். அந்த ஆயுதங்கள் பல உயிர்களைக் குடித்து ஒரு வல்லரசு நாட்டை உருவாக்கிக் கொடுத்தன. ஆனால், அதே ஆயுதங்களால் தான் அந்த வல்லரசு அழிந்தது. இரண்டாம் யுத்தத்தில் ஜெர்மனியே இரண்டாகப் பிரிவுபட்டது. ஆம், கிழக்கு ஜெர்மனி, மேற்கு ஜெர்மனி எனப் பிரிந்தது. அதற்கும் மனித உயிர்களை ஆயுதங்களுக்குப் பலியாக வழங்கினர்.

அன்றைய சரித்திரங்களில் அமைதியைக் கெடுத்தவை ஆயுதங்கள். இன்றைய உலகின் அமைதியைக் கெடுப்பதும் ஆயுதங்கள்தான். அமெரிக்காவும் ரஷ்யாவும் தாம் செய்யும் ஆயுதங்களைச் சிறிய சிறிய நாடுகளைக் கொண்டே இன்று பரிசோதிக்கின்றன. தாம் நேரடி யுத்தங்களில் தலைபிடாமல் சிறிய நாடுகளின் பலவீனத்தைப் பயன்படுத்தி, அவற்றின் மூலம் தங்கள் ஆயுதங்களின் பலத்தைப் பரிசோதிக்கின்றனர். அவர்களின் ஆயுதப்பரீட்சைக்கு எத்தனை மக்கள் மாளுகின்றனர். எத்தனை உயிர்கள் உலகை விட்டு நீங்குகின்றன என்பதைப் பற்றிச் சிந்திப்பதில்லை. தென்வியட்னாம், வடவியட்னாம் போர் மத்திய கிழக்கில் இஸ்ரேல் அரபுநாடுகள் போர் என்பன

இவற்றிற்கு நல்ல சான்றுகள்? ஆயுத உற்பத்தியைக் கூட்டியது சீனா. அதோடு நின்று விடவில்லை: அதைப் பரீட்சிக்க விரும்பியது: அதற்கு அகப்பட்டது இந்தியா: இதனால் அமைதியாக வாழ்ந்த இந்தியர் அல்லலுற்றனர். பா கி ஸ் தா ன் சீனாவின் ஆயுத உதவியைப் பெற்றது. அதைப் பரீட்சிக்க விரும்பி இந்தியாவை அதட்டியது. இந்தியா வெகுண்டது: முடிவு போர்: அதிலேதான் எத்தனை உடல்கள் மண்ணிலே சாய்ந்தன. நாம் ஒரு பொருளைச் செய்தால் அதைப் பரீட்சித்துப் பார்ப்பது இயல்புதானே! அதே நிலையில்தான் வல்லரசுகள் ஈடுபடுகின்றன. யப்பான் கைத்தொழிலில் வளர்ச்சியுற்று அதிக ஆயுதங்களைச் செய்ததால்தான் இரண்டாம் உலக மகாயுத்தத்தில் ஆசியாவின் அமைதியைக் கெடுத்தது. ரஷ்யாவின் ஆயுத உதவியைப் பெற்றதால்தான் கியூபா அமெரிக்காவையே அதட்ட முற்பட்டது. இன்று சீனாவிடம் அதிக ஆயுதங்கள் இருப்பதால்தான் சீன ரஷ்ய எல்லையிலே அடிக்கடி சண்டைகள் ஏற்படுகின்றன;

மனிதன் ஆசைகளும், பொறுமைகளும் போட்டிகொள்ளும் இதயமும் கொண்டவன். அப்படிப்பட்டவனுக்கு ஆயுதம் என்றும் ஒரு கொடிய பொருள் கிடைத்துவிட்டால், அழிவுக்கும், நாசத்துக்கும் கேட்பானேன். சந்திரனைப் பார்த்து உன்னிடம் ஒருநாள் வருவேன் என்று கூறிய மனிதன் அதைச் செயலில் காட்டியபோது எத்தனை போட்டிகள். மனிதனைச் சுமந்து சென்றது ஒரு ராக்கெட்: மனிதனில்லாமல் சென்றது ஒரு ராக்கெட்: ஆளில்லாமல் அனுப்பி முதலில் மண்ணைக் கொண்டு வரும் என உலகை ஏமாற்றி இரண்டும் வானவெளியில் மோதப்போகிறதோவென்ற ஒரு அச்சத்தை ஏற்படுத்தியதும் மனிதன்தான்; உலகின் மனிதவர்க்கத்தின் சார்பாக ஒருநாட்டு மனிதன் எதிர்க்கிறானே: நல்லதொரு காரியத்தைச் செய்ய, அதுவும் மனிதவர்க்கத்திற்குப் புகழ் தரக்கூடிய ஒரு காரியத்தைச் செய்ய மனிதன் முற்பட்டபோது கூட இன்னொரு மனிதன் போட்டி போடுகிறான். சந்திரனைச் சென்றடைந்த மனிதன் அங்கே முதல் நீக்கி வைத்த பட்டயத்தில் உள்ள வசனங்களில் உள்ள வாக்கியம் ஒன்று;

“உலக சமாதானத்துக்காகவே இங்கே வந்தோம்” என்பதே. பூமியிலே சமாதானத்தை நிலைநாட்டுவதற்குப்பதில் ஆயுதங்கள் செய்து அழிவைத்தேடும் மனிதன் உயிருள்ள ஒரு பிராணியே, இன்னொரு கிரகத்திற்குச் சென்று பூமியிலே சமாதானத்தை நிலைநாட்டப் போகிறானாம்! வேடிக்கைதான். ஆயுத உற்பத்தி உள்ளவரும், சமாதானமும் உலகிலில்லை என்பது நிச்சயத்துக்குரிய ஒரு விடயம்;

க. கருணாநிதி,
தரம் 9 கலை

* * *

அன்பின் பெருமை

இருளை நீக்க இரவியுண்டு, தாகந்தவிரீக்க நீருண்டு, இளைப்பையும் களைப்பையும் போக்க இனிய தென்றலுண்டு. உலகில் உலகிவருகின்ற கொடுத்திமைகளைப் பூண்டோடழித்து எரிப்பதற்குப் புனித மருந்துண்டு, அதுதான் அன்பு. அது சர்வலோக சஞ்சிவி; வாழ்வினுயிர்; பகைக்குப் பகை; பக்தியின் ஆணியேவர்; ஆனந்தத்தின் சிகரம்; ஆன்மாவின் தாய்ப்பால்; உயிருடன் உயிரைப் பிணைக்கும் வெள்ளித்தனை. இருப்பு நெஞ்சையும் இளக்கியுருக்கும் அக்கினிக்கொழுந்து. அசுரத்தன்மையை அகற்றி அமரத்தன்மையை வளர்க்கும்: அறியாமையை அழித்து அறிவுச் செல்வத்தைப் பெருக்கும்: அமைதியைக் கொடுக்கும். இன்பத்தேனூற்றையெங்கும் பரப்பும்: இம்மண்ணையே விண்ணாக்கும், அதற்குப் பொறுமையில்லை, நீடிய சாந்தமும் பொறுமையுமுண்டு. அனுகுண்டுக்கும் அசையாத உள்ளம் படைத்தவன் கூட அன்பிற்கடிபணிகின்றான்.

புத்தரின் முகத்திலே புன்முறுவலாய்த் திகழ்வது அன்பு; யேசுநாதரின் திருச்சிலுவையில் கருணையாய்த் திகழ்வது அன்பு, நபிநாயகத்தின் நல்லுரைகளில் நற்சுடராய் ஒளிர்விட்டெரிவது அன்பு. காந்தியின் வாழ்விலே காந்தியையும், சாந்தியையும் கொடுத்ததும் அன்பே. வையகத்தில் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்தவர்களுள்ளாம், “அன்

புடையார் என்புமுரியர் பிறர்க்கு ” என்ற படி அன்பேயுருவாய் வாழ்ந்தனர்ஃ அன்பற்ற வாழ்வு அமைதியற்ற நரக வாழ்வு, அடிமை வாழ்வு; நெய்பெய்யாச் சுடர் விளக்கு அணைவது போல், அன்பில்லாத வாழ்வும் அணைந்துவிடும்: “ அன்பகத்தில்லா உயிர்வாழ்க்கை வன்பாற்கண்வற்றல் மரம் தளிர்க்த்தற்று”. “ அகத்துறுப்பன் பிலார்க்குப் புறத்துறுப்பால் என்ன பயன்? ” “ அன்பிலாருடம்பு என்புதோல் போர்த்த ” தென்கிரார் வள்ளுவப் பெருந்தகையார். அன்பே இறைவன்; அவன் எங்கு முள்ளான்; எவற்றிலுமுள்ளான்; அவன் வறுமையின் வடிவு, ஏழ்மையின் பிரதிபலிப்பு, ஏழைக்குதவி செய். அதனலிறைவனை மகிழ்ச் செய். ஏழைக்கிரங்குபவன் இறைவனுக்குக் கடன்கொடுக்கின்றான்: “ அன்பும், இரக்கமும் இரட்டைக் குழந்தைகள் ” என்றனர் பெரியோர். ஆருயிர்கட்கெல்லாம் நான் அன்பு செய்தல் வேண்டும் என்கிரார் அருட்பாவள்ளல் இராமலிங்க சுவாமிகள். உலகம் இம்மக்காவிளக்கைக் கையிலேந்திக் கொள்ளாது கலங்குகின்றது. வழியறியாது தயங்குகின்றது; இருட்கிடங்கில் வீழ்ந்து இடர்ப்படுகின்றது: இன்பத்துளியுங் காணாது தயங்குகின்றது: அம்பு முதல், அணுக்குண்டறான அழிவுப் படைகளையாக்கிப்பகை, வஞ்சகம், பிரிவினைகளைப் பெருக்கிப்போரோடு போராடுகின்றது. இரங்கத்தக்க நிலைமாறி, அன்பு வளர வேண்டும். அன்பை வளர்க்க வேண்டும்: ஒருவர்க்கொருவர் அன்பை வழங்கவேண்டும். அன்புப்பணியுரியவேண்டும்: உலகநலனை முன்வைத்து, எதிர்கால முன்னேற்றங் கருதி, அன்புக்குரலொலி முழங்கவேண்டும்:

நினைவிலும், பேச்சிலும், எழுத்திலும், செயலிலும் அன்புச் சுடரொளி விளங்கவேண்டும். சுயநலமுறிக் கிடப்பதால் அல்லோல கல்லோலப்படும் அரசியல் ஆட்சி, சனசமூகநிலை, கூட்டுறவு முயற்சி, முன்னேற்ற இயக்கங்கள் யாவும் நன்னிலையில் சுமுகமாக இயங்குதற்கு இன்றியமையாது தேவைப்படுவது அன்பொன்றே. தியாக சேவை, தேசத்தொண்டு, இவற்றில் கால் கொண்டுள்ள சேவையாளருக்கு சுயநலங்கலவாச் சேவை மிகவும் அவசியம். அன்பு

வெள்ளம் பரவிப்பெருகினால், உலகில் புதுமை குலுங்கும்; புத்துணர்விலங்கும்; கருணையும், பொறுமையும் கைகோர்த்து நடனமாடும். போர்த்திகிலால் நடுநடுங்கி அணு அணுவாய்த் தினமுஞ் சாகும் மக்களின் வாழ்விலே பூரண சாந்தி நிழலிடும்: தமிழரின் நல்வாழ்வைத் தீண்டி அழிக்கும் தீண்டாமை பூண்டோடு கல்லப்படும்: “ எல்லோரும் ஓர் குலம், எல்லோரும் ஓர் இனம் ” என்று முழங்கிய பாரதியின் கனவும் நனவாகும். உலகம் ஓர் அன்பின் குடும்பமாய்த் திகழும்:

K, குணசெத்தினாசா,
தரம் 9 A.

* * *

இலங்கையின் பொருளாதார வளர்ச்சியில் பெண்களின் பங்கு

ஒரு நாட்டின் பொருளாதாரம் அந்நாட்டின் கனிப்பொருட்களின் அளவிலேயே தங்கியுள்ளது. ஆனால், நமது நாடாகிய இலங்கையில் அதிக கனிப்பொருட்கள் இல்லை. அதனற்றான் நம் நாட்டின் பொருளாதாரம் குன்றியுள்ளது. அதை நாம் பெருக்கவேண்டுமாயின் ஒரேயொரு வழியுண்டு: அதாவது நமது நாட்டிற்குத் தேவையான உடைகள், மற்றும் பொருட்கள் போன்றவற்றைக் குடிசைக் கைத் தொழில்மூலம் உற்பத்திசெய்து நம் பிற நாட்டுச் செலாவணியைக் குறைப்பதாகும். மற்றும் நமக்கு வேண்டிய உணவுப்பொருட்களை நம்மாலியன்றளவு நாமாகப் பயிரிடுவதே. இவற்றில் ஆண்கள்மட்டும் தனித்து நின்றால் பலன் கிடையாது. ஆகவே, பெண்களும் அவற்றில் பங்குகொள்ள வேண்டும்:

பொருளாதார வளர்ச்சியை ஏற்படுத்துவதில் பெண்களின் பங்குகள் பல: அவற்றிற் சிலவற்றைப்பற்றி ஆராய்வோம்: அவையாவன: குடிசைக் கைத்தொழிலாகக் கோழிப்பண்ணை வைத்தல், கயிறுதிரித்தல், நூல் நூற்றல், பெட்டி பாயிழைத்தல்,

பூட்டுச் செய்தல், அகப்பை செய்தல், மட்பாண்டம் செய்தல் முதலியன;

பெண்கள் கைத்தொழிலாக நூல் நூற்றலை இந்நியாவில் செய்கிறார்கள். ஆனால், இங்கு அதைச் செய்யமுடியாது; ஆனால், துணிநெய்தலைப் பெண்கள் கைக்கொண்டால் நல்லது. நமது அரசாங்கம் ஒவ்வொரு வருடமும் பல இலட்ச ரூபாய்களுக்கு உடைகளை இறக்குமதி செய்கின்றது; ஆகவே செல்வத்தில் பற்றாக்குறை ஏற்படுகின்றது. பெண்கள் ஓய்வு நேரங்களில் ஆடைகளை நெய்தால் வெளிநாடுகளுக்கு உடையின் பெயரால் ஏற்றுமதி செய்யப்படும் செல்வத்தின் அளவு ஓரளவாவது குறையும்; இதன்பயனாகப் பொருளாதாரம் கூடும்;

நம் இலங்கையின் பல பாகங்களிலும் தென்னைமரங்கள் வளருகின்றன. அவற்றிலிருந்து பெறும் மட்டை, சிரட்டை என்பவற்றைப் பாவித்துப் பல பொருட்களைத் தயாரிக்கலாம். அவையாவன: மட்டையைத் தும்பாக்கிக் கயிறு திரிக்கலாம்; சிரட்டையை உபயோகித்து அகப்பை முதலியன செய்யலாம். நம் தேவைக்கு மிகுதியாகிய கயிறு போன்றவற்றைப் பிறநாடுகளுக்கு அனுப்புவதனால் நம் நாட்டின் பொருளாதாரம் கூடுகின்றது.

பெண்கள் ஓய்வுநேரப் பொழுதுபோக்காகக் கோழிப்பண்ணை வைத்தல், மந்தை வளர்த்தல் போன்றவற்றைச் செய்யலாம், இதன் பயனாக நாம் பிறநாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்யும் பால், இறைச்சி போன்றவற்றின் இறக்குமதி அளவு குறைக்கப்படுகின்றது. அதனால் நாம் பிறநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யும் நம் செல்வத்தின் அளவு குறைக்கப்படும். இதனால் பொருளாதாரம் கூடுகின்றது. மற்றும் வீட்டுத் தோட்டங்களைச் செய்து கமத்தொழிலிலும் பெண்கள் பங்கு கொள்ளலாம்.

புல்லில் பன்னவேலைசெய்வதில் மட்டக்களப்பு, மாத்தறை போன்ற இடங்கள் பிரபல்யம் அடைந்துள்ளன; யாழ்ப்பாணத்தில் பனை ஓலையில் பாய், பெட்டி இழைத்தல் என்பவற்றைப் பெண்கள் பெரிய குடிசைக் கைத்தொழிலாகக் கைக்

கொள்ளலாம். குடிசைக் கைத்தொழிலாகப் பூட்டுச் செய்தல், வெங்காயக்கூடை இழைத்தல், பிரம்புக்கூடை பின்னல், பனங்கட்டி காய்ச்சுதல், பாளைசட்டி வளைதல் முதலியவற்றைப் பெண்கள் கொள்வதால் நமது வருவாய் கூடுகின்றது; அதனால் நம் நாட்டின் பொருளாதாரம் வளர்ச்சியடைகின்றது;

இப்படியான பலதுறைகளிலும் பெண்கள் ஈடுபடுவதால் நம் நாட்டின் பொருளாதாரம் வளர்ச்சியடைகின்றது. ஆகவே நம் நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சியில் பெண்களுக்குரிய முக்கிய பங்கு எதுவென்று அறிகின்றோம்;

S. பராசேகரம்,
Gr. 9 'A'.

* * *

முயற்சி

திருவினையாக்கும்

அழகிய முத்துக்கள் பிறக்கும் இடம் ஆழ்கடலாகும். முத்தை எடுப்பதற்காக ஆழ்கடலில் இறங்கும் ஒருவன் எவ்வளவு கூடுதலான நேரம் மூச்சையடக்கிக்கொண்டிருக்க முடியுமோ அவ்வளவு முத்துக்களைக் குவிப்பான். இது போன்றதுதான் மக்களுடைய முயற்சிகள் அனைத்தும். தான் எடுத்துக்கொண்ட தொழிலை நிறைவேற்ற ஒருவன் எவ்வளவு பாடுபடுகின்றானோ அவ்வளவு பலனைப் பெறுவான். ஒருவன் ஊக்கமுடன் ஏதாவது தொழிலைச் செய்தால்தான் பலன் கிட்டும். இதனைத் திருவள்ளுவர் தமிழ்மறை எனப் போற்றப்படும், திருக்குறளிலே — கடுகைத் துளைத்து எழு கடலைப் புகுத்தித் தறித்த குறள் நூலிலே,

“முயற்சி திருவினை ஆக்கும் முயற்சின்மை இன்மை புகுத்திவிடும்”
என்றும் குறள்மூலம் விளங்கவைக்கிறார்.

மக்கள் தம் அறிவைக்கொண்டு, நன்கு ஆய்ந்தோய்ந்து செய்யும் எத்தொழிலும் பலன் கொடுக்கும். ஊக்கமென்பது உள்ளக்கிளர்ச்சி ஊக்கியின்றி ஆற்றும் கரும்பும்

பலனைக் கொடுக்காது; ஊக்கம் உடல் நலத்திற்கும் உகந்தது; அது உண்மையான உயரிய இன்பத்தைக் கொடுக்கும்; ஊக்கம் ஆக்கத்தின் ஆணியே, அதுவே மக்கள் வாழ்வை உயர்த்தும் ஏணி.

ஒரு நாடு ஊக்கமுடன் உழைத்தால் அது மேம்பாடடையும். இதனால்தான் எத்தனை வனாதரங்கள் பசுந்தரைகளாக் கப்பட்டிருக்கின்றன. கடல் மட்டத்திலும் பதிந்த ஒல்லாந்து வளமுற்று விளங்குகின்றது; தோல்வியென்பது வெற்றியின் அறிகுறி; ஒருமுறை ஒரு தொழிலில் தோல்விகண்டால் அதனை அப்படியே விட்டு விடாது வெற்றி காணும் வரையிலும் திரும்பத் திரும்பச் செய்தல்வேண்டும்.

உலகம் போற்றும் உத்தமர் மகாத்மா காந்தி தனது தாய்நாட்டைச் சுதந்திர நாடாக்க எண்ணினார்; அது எளிதில் நடைபெறுது என்பதை அவர் நன்குணர்ந்தார். இருந்தும் அவர் ஒரு குறிக்கோளுடன் கடமையாற்றினார். இதனால் பல முறை பல இன்னல்களுக்கும் ஆளானார்; தமது இலட்சியத்தைக் கைவிடாது இந்திய மக்களை ஒன்றுபடுத்தி, இறுதியில் வெற்றியும் கண்டார். இதனால் அவர் இறந்தும் இறவாத புகழைப் பெற்றார்.

ஆபிரகாம் லிங்கன் உலக சரித்திரத்திலே உன்னதமான இடத்தைப் பெற்றார்; இவர் இளமையில் பெருங் கஷ்டமும் வறுமையும் நிரம்பிய சீவியத்தை நடத்தினார். பெருங் கஷ்டப்பட்டு ஓய்வு நேரத்தில் படித்து வழக்கறிஞரானார். குடியரசுக் கட்சியை ஸ்தாபித்தார். அரசியலில் ஈடுபட்டார். அடிமைகளை விடுவிக்கப் பெரும்பாடுபட்டார்; இவ்வாறு பாடுபட்டுப் பதவிகள் பெற்று, உலகிலே அழியாப் புகழைப் பெற்றார்.

இளமையில் கஷ்டப்பட்டுப் படிப்பவன் பிற்காலத்தில் பெரும் அறிஞரைத் திகழ்வான். பலவகைப்பட்ட பட்டங்களையும் பதவிகளையும் பெறுவான். படியாமல் சோம்பித் திரிந்தால் ஒன்றும் நடவாது. இதனாலேயே ஒளவை மூதாட்டி—இளமையில் கல்—என்று கூறினார்; உடலை வாட்டிப் படிக்கவேண்டும். படிக்கும்பொழுது புலனை ஒருமுகப்படுத்திப் படித்தவற்றைச்

சிந்தித்தல் வேண்டும். சிந்தனைசக்திதான் மனிதனின் சிறப்பியல்பு;

தகுந்த ஆசிரியரிடம் முறைப்படி படித்த சங்கீதவித்துவான் தான் படித்தவற்றை ஒவ்வொருநாளும் பயிற்சி செய்கின்றான். இதனால் காலகதியில் அவன் ஒரு திறமையான சங்கீத வித்துவானாகின்றான். அவன் ஒழுங்காகப் படித்து அப்பியாசிக்காவீடில் அவன் ஒரு சங்கீதவித்துவானாக வரமுடியாது. கஷ்டப்பட்டால்தான் பட்டம் கிடைக்கும்;

எண்ணியபடி எதுவும் நடக்குமா? இதற்கு விடையிறுப்பது எளிதன்று; ஒரு சாரார் ஆமென்பர். மற்றொரு சாரார் இல்லையென்பர். எதற்கும் மக்களின் இடைவிடா உழைப்பும், உழைப்பின்மையுமே காரணமாகின்றது. இடையீட்டின்றிய பாடுபடுவோர் தோல்விக்கு அஞ்சார்; துயரங்களுக்குப் பதுங்கார்! தேவையற்ற செயல்களில் தலையிடார். “வினையே ஆடவர்க்கு உயிர்” — என்பதனை நன்குணர்ந்தவர்கள் அவர்களே. இடையூறுகளை எல்லாம் எதிர்த்து வென்று தன் முயற்சியின் நற்பயன் காண்பவனை உலகம் வியந்து பாராட்டும். ஒவ்வொரு மனிதனும் தன் கையாலுழைத்த பொருள் கொண்டே உண்ணவேண்டும். பிறர் கையை எதிர்பார்த்திருப்பவர் மனித குலத்துக்கே மாசாவார். “போனகம் என்பது தானுழந்துண்டல்” என்ற பழமொழியை மறைமொழியாக—மந்திரமாகக் கொள்ளல் வேண்டும். உள்ளத்தளர்ச்சியின்றி உழைக்க வேண்டும். எல்லாம் வீதிப்படி நடக்கும் என்று பல்லவி பாடுதல் அழகன்று. இதனை வள்ளுவர்;

“தெய்வத்தான் ஆகாது
எனினும் முயற்சிகள்
மெய்வருத்தக் கூலி தரும்”

என்னும் குறள்மூலம் விளக்குகின்றார்; எனவே, நாம் பாடுபட்டால்தான் பட்டங்கள் கிடைக்கும். முயற்சி இல்லாமல் பாடுபடாதவர்களுக்குப் பட்டம் கிடை யாது;

க. பிறேம்நாத்,
Gr. 9 “A”;

தமிழ்

உலகிற் பல மொழிகள் பிறந்தன; வளர்ந்தன; பெருமையடைந்தன. சில மொழிகள் காலத்தீயில் எரிந்து கருகியழிந்தன. இன்னுஞ் சில உலக வழக்கொழிந்து ஏட்டுவழக்கில் இடம்பெற்றியங்குகின்றன. இம்மொழிகட்கெல்லாம் முத்து முதிர்ந்த முதன்மொழியாய், வழிகாட்டும் ஒளிவிளக்காய், வச்சிரத்தம்பமாய், அழகு மிழ்ந்து, இளமைததும்பி என்றும்பியாது நின்று நிலவுகின்றது நந்தமிழ். இஃது இளையது: பழையது; இருமையுந்தருவது; "வழிவழியழியா வளநலமுறுவது" என்று புலவரால் புகழப்படுகிறது. அன்றியும், பல்லுயிரும், பலவுலகும் படைத்தமிழ்த்துக் காக்கும் எல்லையறு பரம்பொருளாயிற்றைவன் என்றென்றும் இருந்தபடியிருப்பதுபோல் எக்காலும் அழியாமொழி நந்தமிழ்மென மனோன்மணியஞ் சான்றுபகர் கின்றது. தமிழ் என்றால் இனிமை என்பது பொருள்; தித்திக்கத் திருவாசகம் பாடிய மாணிக்க வாசகனார் தமிழைத் தீந்தமிழ் என்றார். எத்திக்கும் இசை நிறைந்த பாரதி, "யாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ்மொழி போல் இனிதாவதெங்கும் காணும்" என்று எடுத்தியம்பினார்; "சிந்தையிற்றேன் முதுறி நாவில் தித்தித்துத் தித்தித்துச் செவிவழியேறி எம்மை வாழ்விக்கும் மொழி" என்று ஈழத்துப் பெரும்புலவர் சோமசுந்தரனார் சுவைபெறக் கூறினார்; "தமிழுக்கு அமிழ்தென்று பெயர்" என்று இனிமைக்கினிமை யூட்டினுள் பாரதிதாசன். "தமிழ் தழீஇய சாயலவர்" என்று சேவக சிந்தாமணி செப்புகின்றது. "வண்டு தமிழ்ப்பாட்டிசைக்கும்" என்றார் கம்பர். இறைவனும், முருகனும், அகத்திய முனிவரும், அறிஞரும் கூடிச் சங்கமமைத்து, ஆய்ந்தோய்ந்து அழகுசெய்து வந்ததே, தமிழ் இத்துணை மதுரமடைந்ததற்குக் காரணமென்பர் ஆய்வாளர். மேட்டரிஞராகிய வீரமாமுனிவர், போப்பென்போரும் தமிழினிமைக்குத் தாமடிமையாகித் தமிழ்ப்பணியாற்றினர். இது வானார்ந்த பொதியின்மிசை பிறந்தது. வள்ளர்களாலும் இம் மன்னர்களாலும் வளர்க்கப்பட்டது. பொய்யடிமையில்லாப் புலவர்களால் புதுமைசெய்யப்பட்டது. அப்பர், சுந்தரர் முதலாந் திருத்தொண்டர்களின் தேவாரமூலம் தெய்வத்தன்மை யூட்டப்பட்டது. திருக்குறளென்னும் தெய்வத்

திருமறையை, நெஞ்சையள்ளும், சிலப்பதி காரத்தை, கம்பனின் கவியமுதை, சிந்தாமணிச்செல்வத்தை, மணிமேகலையாம் மாணிக்கத்தை, திருவாசகத்தேன, பொங்கு புகழ்பரப்புஞ் சங்கநூற்பரப்பை தனக்கு மங்கா அணிகலன்களாய்க் கொண்டழகுற்றது. கன்னடத்தை, களிதெலுங்கை, மலையாளத்தைத் துளுமொழியை தன்னுதரத்திருந்து தந்தது. இளமையும், பழமையும், இனிமையும், வளமையும் பொருந்திய நம்பொன்னுன அன்னைமொழி சங்கத்திருப்பிற் செழித்துத் தழைத்து வளர்ந்ததெனினும் அந்நியராட்சியில் அழகிழந்து தளர்ந்தது. ஆங்கிலமோகத்தால் மதிமயங்கி மக்கள் வேறு மொழிகளைக் கற்றனர்; தமிழ்மெனும் முதுசொத்தை விலைபேசிவிற்றனர். பாட்டுக்கொரு புலவன் பாரதி பிறந்தான். மறுமலர்ச்சிக் கவிமணிகளை மழையாகப் பொழிந்தான். தாழ்வுற்ற தாய்த்தமிழுக்கு வாழ்வுகொடுத்தான். தமிழ்த் தாத்தா சாமிநாதையர் தோன்றினார். செல்லரித்துச் சிதைந்து சீரழிந்துகிடந்த சங்க நூல்களையெல்லாம் தேடிச் சேர்த்துப் புதுக்கி பெருக்கிப் புதுமையளித்தார். வீறுதமிழ்ப் புலவர் ஆறுமுகநாவலர் அவதரித்தார்; சொல்லைத் தேனாக்கி சொற்பொழிவாற்றினார். நல்ல தமிழ் நூல்களுக்கெல்லாம் நயவுரை எழுதினார். வசனநடைமூலம் தமிழ் வளர்ந்து பாமரமக்களையும் தமிழமுதுபருகச்செய்தார். வான்புகழ் கண்டார், வசனநடை கைவந்த வல்லாளன் என பாராட்டும்பெற்றார். இங்ஙனம் இன்னல்பல குழந்திடர் செய்தபோதும் தன்னெழில் குன்றத்தாய்த் தமிழை, செந்தமிழை, பைந்தமிழை, வண்டமிழை, ஒண்டமிழை, நறுந்தமிழை, செழுந்தமிழை, கற்றாய்ந்து காத்துவளர்த்தல் நம்கடனன்றோ!

தாயைச் சேய்பேணல், தலையறம் நம் மெல்லார்க்குந்தாய் தமிழேயாதலால் இனியொரு விதிசெய்வோம். அதை எந்தநாளுங் காப்போம். அறிவுநிரம்பிய அன்பும், அருளும், அடக்கமும், வரைமானமும், வீரமும்சேர, தமிழ்வாழ்வும், ஆண்மையும் கூட நற்றமிழ் நூல்களை நன்றாய்ந்து கற்போம். தேமதுரத் தமிழோசை உலகெல்லாம் பரவும்வகை செய்வோம். பிறநாட்டு நல்லறிஞர் சாத்திரங்கள் தமிழ்மொழியிற் பெயர்ப்போம். இறவாத புகழுடைய தமிழ் நூல்கள் தமிழ் மொழியில் இயற்றுவோம். வாழிய செந்தமிழ்! வாழ்க நற்றமிழ்! வாழ்க தமிழ்மணித்திருநாடு!

K. Brabharan, 9 A.

நிலாப் பயணம்

சூறகால மனிதனின் கனவு நனவாகிய காலமிது. அன்று பாரதி பாடினான் "சந்திரமண்டலத்திற்கோர் பாதை அமைப்போம்" என்று. இன்று அப்பாடலை உண்மையாக்க அமெரிக்கா சந்திரனில் முதலில் மனிதனை இறக்கியது.

நிலாவிிற்குப் பயணம் செய்வது மிக இலேசான காரியமென்று நாம் எண்ணி விடல் முடியாது. ஏனென்றால் இதில் ஏராளமான ஆபத்துக்கள் உண்டு. மனிதன் நிலாப்பயணத்தை ஆரம்பித்து மீண்டு அவன் பூமியை வந்தடையும்படி அவனு யிருக்கு எந்த வினாடியும் ஆபத்துத்தான்.

இந்நிலாப் பயணத்துக்கு என அமெரிக்கா அமைத்தது அப்போலோ என்ற ரெக்கட் ஆகும். இது பல பகுதிகளைக் கொண்டுள்ளது. அதன் அடியில் எரிந்து தீப்பற்றக்கூடிய, ஓட்சிசன் திரவமுள்ள தாங்கிகள் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றிற்கு அடுத்ததாக மேலே உள்ளது தாய்க்கலம். இதனுள்ள்தான் மனிதர்கள் இருப்பார்கள். இதற்கு அடுத்ததாக மேலிருப்பது சேய்க்கலம். இதுதான் சந்திரனில் இறங்கும் கலம், தாய்க்கலம் மேலே சந்திரனைச் சுற்றிக்கொண்டிருக்கும். இதன் நுனிகூராக இருக்கும்; இது காற்றைக் கிழித்துச் செல்ல உதவும்.

சந்திரனை நோக்கிச் செல்லும் ரெக்கட் ஹூஸ்டன் என்ற இடத்திலுள்ள ஏவுகணையில் பொருத்தப்பட்டு அதனுள் மனிதர் இருப்பார்கள். இக்கப்பல் 365 அடி உயரமுடையது. விண்வெளி வீரர்கள் நிலத்திலிருந்து 281 அடி உயரத்தில் இருப்பார்கள். அப்போலோ கப்பல் புறப்படுவதற்கு 45 நிமிடங்களுக்கு முன்பே ஏவுகணை இயக்கப்பட்டுவிடும். கடைசி 3 நிமிடங்களுக்கு இக்கப்பல் தன்னியக்கக் கருவி மூலம் செயல்படுத்தப்படும். முதன் முதலில் மனிதன் காலடிவைக்கச் சென்ற அப்போலோ 11 (16-7-69) இலங்கை நேரப்படி மாலை 7-02 க்குப் புறப்படும். புறப்படும் நேரத்தில் கப்பல் சரியான பாதையிற் செல்லாவிடின் மாபெரும் ஆபத்து ஏற்படும்.

சந்திரனை ரெக்கட் அண்மித்ததும் விண்வெளி வீரர்கள் தாய்க்கலத்திலிருந்து சேய்க்கலத்திற்குப் போவார்கள். பின்னர் சேய்க்கலம் [ஈகிள்] சுழற்றி விடப்படும்; அது சந்திரத் தரையில் இறங்கும்.

சந்திரனின் அமைப்பு ஓரளவு பூமியை ஒத்தது. ஆனால் அங்கு புவியீர்ப்பு 1/6 பங்கு; அதாவது பூமியில் 300 இரத்தல் நிறையுள்ள ஒரு பொருள் அங்கு 50 இரத்தலாகக் காணப்படும்.

மற்றது அங்கு நடக்கும்போது துள்ளித் துள்ளித்தான் நடக்கவேண்டும்; அதன் நில மேற்பரப்பு மணற்றுசி போன்று சொகுசாகக் காணப்பட்டதாம். அங்கு ஒரு கிண்ணக்குழியின் அளவு ஓர் உதை பந்தாட்ட மைதானமளவு வரும் என்றார்கள்; பூமியில் 14 நாட்கள் சந்திரனில் 1 நாளுக்குச் சமனாகும். சந்திரனில் இருப்போர்க்கு இரவும் பகலும் 1 மணிநேர இடைவெளியில் நிகழ்கிறதாம். சந்திரனின் பிற்பகுதிக்குச் சென்றால் பூமித் தொடர்பு ஏற்படுத்த முடியாது. இது சுமார் 45 நிமிடங்கள் நீடிக்கும்.

நிலாக்கலம் சந்திரனில் இறங்கியதும் விண்வெளி வீரர்கள் முதலில் நிலாவைப் படம்பிடித்துப் பூமிக்கு டெலிவிஷன் கருவிமூலம் அனுப்புவார்கள். மனிதன் முதலில் சந்திரனில் இறங்கியது 21-ம்திகதி ஜூலைமாதம்; இலங்கை நேரப்படி 8-26 மணி 20 வினாடிக்கு நீல் ஆம்ஸ்ரோங் தனது இடது காலை வைத்து. "இது மனிதனுக்கு ஒரு சிறுஅடி; ஆனால் மனித வர்க்கத்திற்கோ பெரும் பாய்ச்சல் என்றார். பின்னர் இவரைத் தொடர்ந்து சந்திரத் தரையில் அல்ரின் இறங்கினார். இவர்கள் இங்கு மண், கற்பாறை முதலியன சேகரித்து அங்கு பல கருவிகளையும் அமைத்தார்கள். லேசர் என்ற ஒளிச்செறிவு காட்டிக் கருவியும், சில்ஸ்மோ மீற்றர் என்ற அம்புலியின் நடுக்கம் பதிவுசெய்யும் கருவியும் மிக முக்கியமானவை. இவர்கள் சந்திரக் கற்பாறையை மூன்றுபக்கத்தில் படம்பிடித்துவிட்டு அதை எடுத்த பின்னர் மீண்டும் அது இருந்த இடத்தைப் படம்பிடித்தார்கள். இதற்கெனக் கருவிகள் இவர்களின் உடையில் பொருத்தப்பட்டுள்ளன; இவர்

களின் உடையின் நிறை 183 இரூத்தல்; இதன் பெறுமதி சுமார் 13 இலட்சம் ரூபாயாகும். இவர்கள் சந்திரனில் நிற்கும் ஒவ்வொரு நிமிடமும் சுமார் 75 இலட்சம் ரூபா செலவாகிறது.

இப்படியே சந்திரவீரர்கள் 2 இலட்சத்து 40 ஆயிரம் மைல் தொலைவிலுள்ள சந்திரனில் உலாவி வெற்றிகொண்டு விஞ்ஞானத்தின் திறமைக்கோர் எடுத்துக்காட்டாக விளங்கி நிலாப் பயணத்தை நடத்தினார்கள்.

ச. செந்துராசா,
9-ம் பாரம் 'A' பிரிவு.

* * *

மகாவலிகங்கை அபிவிருத்தித் திட்டத்தில் ஏற்படும் நன்மைகள்

இலங்கையில் படித்துவிட்டுத் தொழில் இல்லாத வாலிபர்கள் எவ்வளவோ ஆயிரக்கணக்காக உள்ளார்கள். அவ்வாலிபர்களுக்குத் தொழில் கொடுத்தற் பொருட்டும் திருகோணமலைக் கடலினுள் வீணாகப்போய் விழுகின்ற நீரை இலங்கையிலுள்ள மற்றைய மாகாணங்களிலுள்ள விவசாயிகள் தங்கள் கமத்திற்குச் சுகமாகப்பெறவும் அரசாங்கம் இத்திட்டத்தை ஆரம்பித்துள்ளது.

இத்திட்டம் முதன்முதலில் இலங்கையிலுள்ள மக்களின் நன்மைக்காக மகாவலிகங்கையைப் பயன்படுத்திக்கொள்வது இலங்கையின் தலைசிறந்த மன்னரான மகாபராக்கிரமபாகுவின் கனவாகும். இம் மகாவலிகங்கைத் திருப்பத்திட்டம் இலங்கையின் வரலாற்றில் 2,500 வருடங்களுக்குப் பின் ஆரம்பிக்கப்படும் ஒரு மிகப்பெரிய அபிவிருத்தித் திட்டமாகும். இத்திட்டத்தினால் இலங்கையிலுள்ள பத்துலட்சம் வாலிபர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு உண்டாகும் என நம்பப்படுகின்றது.

இத்திட்டத்தினால் இலங்கையின் பொருளாதாரமும் கூட்டப்படுகின்றது. இப்பொழுது இலங்கையில் தனிய ரப்பர், தென்னை, தேயிலை ஆகிய பொருட்களே ஏற்

றுமதிப்பொருட்களாக இருக்கின்றன: இப்பொருட்களினால் நமக்குவரும் புணத்திற்குப் பதிலாக பிறநாட்டவர்கள் இலங்கை வாழ் மக்களின் முக்கிய உணவுப்பொருளாகிய நெல்போன்றவற்றை இறக்குமதி செய்கின்றார்கள். இதனால் இலங்கையின் பொருளாதாரத்தில் முன்னேற்றம் ஏதுவும் ஏற்படவில்லை; ஏற்படவும் மாட்டாது. இதனால் இலங்கையிலுள்ள மக்களே இலங்கைக்குப் போதியளவு நெல்லை உற்பத்திசெய்தால் இலங்கையிலுள்ள பொருளாதாரம் கூட்டப்படும். அத்துடன் வடமத்தியமாகாணம், மத்தியமாகாணங்களில் காணப்படுகின்ற காடுகள் யாவும் அழிக்கப்பட்டுப் பயிர்ச்செய்கை ஏற்படும். இதனால் தொழில் இல்லாத வாலிபர்களுக்குத் தொழில் உண்டாகும். அத்துடன் அங்கு போய்க் காணியில்லாத மக்கள் குடியேறுவார்கள்: இதனால் நாடுசெழிப்படையும், பஞ்சம் ஏதுவும் ஏற்படமாட்டாது. நாம் ஒரு பிறநாட்டையும் அரிசிக்காக நம்பியிருக்கத்தேவையில்லை. இம்முழுமைவாய்ந்த திட்டத்தின் படி ஏற்கனவே அபிவிருத்தி செய்யப்பட்டுள்ள 2,46,000 ஏக்கர் நிலத்திற்கு இப்பொழுது குறிப்பாகச் சிறுபோக காலத்தில் போதியளவு தண்ணீர் இல்லாமையால் பூரண பயிர்ச்செய்கைக்காக அவற்றிற்காக மேலதிக தண்ணீர் வழங்கப்படும். அத்துடன் இன்னும் அபிவிருத்தி செய்யப்படாதிருக்கும் 6,54,000 ஏக்கர் நிலத்தில் நெல் மட்டுமன்றிப் பல்வேறு பயிர்களையும் உற்பத்தி செய்வதற்காக முதன்முறையாக நீர்ப்பாசன வசதிகள் செய்யவும் உதவுகின்றது. அத்துடன் இத்திருப்புத் திட்டத்தால் உக்குவெல மின்சார நிலையத்தில் 5,08,000 கிலோவாட் நீர்மின்சக்தி உற்பத்தி செய்யப்படும்.

இத்திருப்புத் திட்டம் மூன்று கட்டங்களில் அபிவிருத்திக்கு வழிவகுக்கின்றது. முதலாவது திட்டம் பொல்கொல்லையில் ஆற்றைத் திருப்ப அணையொன்று கட்டுவார்கள் (1970-1973). இரண்டாவது திட்டமாக மினிப்பே ஆற்றுத் திருப்பமும் விக்ரோறியா நீர்த்தேக்கமும் (1973-1976) செய்யப்படும். இது ஏற்கனவே அபிவிருத்தி செய்யப்பட்டுள்ள 14,000 ஏக்கர் நிலத்துக்கும் இப்பொழுது காடாங்க

கிடக்கும் 74,000 ஏக்கர் புதியநிலத்துக்கும் நீர்ப்பாசன வசதியையும் கிடைக்கச் செய்யும்: மூன்றாவது திட்டமாக மொற்கஹ கந்த நீர்த்தேக்கம் (1977—1980) செய்யப்படும். இதனால் நாட்டில் வடமத்திய பாகத்தில் 2,61,000 ஏக்கர் புதியநிலத்தையும் ஏற்கனவே அபிவிருத்தி செய்யப்பட்டுள்ள 81,000 ஏக்கர் நிலத்தையும் மேலதிக நீர்ப்பாசன வசதிகளுடன் அபிவிருத்தி செய்ய வழிவகுக்கின்றது. அத்துடன் மொத்தம் 2,93,000 கிலோவாட் நீர்மின் சக்தியையும் உற்பத்திசெய்கின்றது.

இத்திருப்புத் திட்டத்தினால் மொத்தமாக ஒன்பது இலட்சம் ஏக்கர் நிலத்துக்கு நீர்ப்பாசன வசதிகள் கிடைக்கும். இதனால் இரண்டு, மூன்று இலட்சம் குடும்பங்கள் குடியேற்றப்படும்: இவற்றின் பயகைச் சுமார் பத்துலட்சம் வாவிபர்களுக்கு வேலையில்லாததிண்டாட்டம் நீக்கப்படும்:

மா: திருநீலகண்டன்,

9 "A"

* * *

சமயக் கல்வி

கல்வி நமக்குப் பல நன்மைகளைத் தருகிறது. கல்வியினால் எமது அறிவு வளர்கின்றது. கல்வியால் நாம் தொழில் பெறுகின்றோம். கற்றவர்களை உலகம் மதிக்கின்றது. எல்லாவற்றிலும் மேலாகக் கடவுள் உண்மையை அறிவுறுத்துகின்றார். இக்கடவுள் உண்மையை அறிவுறுத்தும் கல்வியே சமயக் கல்வியாகும்.

நான் மறை என்று உலகோராற்புகழப்படும் திருக்குறளை தெள்ளுதமிழ் நடையிலே உலகுக்கீந்த வள்ளுவப் பெருந்தகை,

“கற்றதனாலாய பயனென் கொல்

வாலறிவன்

நற்றாள் தொழார் எனின்” என்றார்: கல்வியின் மூலம் கடவுளின் குணவிசேடங்களையும், அவரை அன்பு செய்யும் முறைகளையும், அவரை அடைந்தோர் வரலாறுகளையும் அறிகின்றோம்: அவ்வாறு அறிவதனால் நமக்குக் கடவுளிடத்து அன்பு உண்டாகின்

றது. அவ்வன்பு கடவுட்பணியில் நம்மை ஈடுபடுத்துகின்றது. கடவுட்கொள்கையில் ஐயமில்லாதவர்கள், சமயக் கல்வியினால் கடவுள் நம்பிக்கையைப் பெறுகிறார்கள்: கடவுட்கொள்கையுள்ளவர்கள் கல்வியினால் சமயவாழ்வில் ஊக்கம் அடைகிறார்கள்.

கல்வியைப்போல கடவுட்கொள்கையைப் பெறுதற்கு ஏற்றகாலம் இளமைப் பருவமேயாகும். இளமையிற் பூண்ட குணம் எக்காலத்தும் நிலைத்து நிற்கும். கடவுட்தொண்டையும், கடவுள் நம்பிக்கையையும் இளமையிற் போதித்தால் வாழைப்பழத்தில் ஊசி ஏறுவதுபோன்று சிறுவர் மனதில் இலகுவிற்பதியும். இன்று தலைவர்களென்றும், மகாத்துமாக்கள் என்றும் நாம் போற்றும் வித்தகர்கள் இளமைப்பருவத்திற் பெருமைக்குரிய நற்பண்புகளையும் கல்வியையும் பெற்றிருந்தார்கள் என அறிகின்றோம். சுவாமி விவேகானந்தர் இளம்பராயத்திலேயே மன அடக்கத்தைக் கற்றுக்கொண்டார். இக்கல்வி அவரின் உயர்கல்விக்கு ஏதுவாயிருந்தது: பாரத சுதந்திரப் போராட்ட வீரர் காந்தியடிகளை நோக்குவோம். அவர் தன்வாழ்நாளில் பிரார்த்தனை செய்யாத நாளே இல்லை. அவர் இச்சிறந்த பண்பை எப்பொழுது பெற்றார், எவ்வாறு பெற்றார்? அவர் தனது இளம்பராயத்திலே சமயக்கல்வியின் மூலம் பெற்றார்.

சமயக்கல்வி கடவுளுணர்ச்சியை வளர்த்தலோடு நல்வாழ்வு வாழவும் துணை செய்கின்றது. சமயக்கல்வி ஒருவனைத் தூயவனாக்கி நற்கதியடையச் செய்கின்றது. தூயவனாவதனால் அவன் தீயசெயல்களை விட்டு விடுகிறான். பொய், கொலை, களவு முதலியனவாகத் தனக்கும் பிறருக்கும் தீமை விளைவிக்கும் செயல்களை அவன் வெறுக்கிறான். இவ்வாறு சமயக்கல்வி ஒவ்வொருவனையும் தூயவனாக்கி உயர்ந்த சமூக வாழ்வளிக்க உதவுகின்றது.

சமயக்கல்வியினால் தன்னலத்தைவிடப் பிறர்நலத்தைப் பேணும் பண்பு மக்களிடையளரும். தியாக சிந்தனை எல்லோர்க்கு முண்டாகும். இவ்வித சிந்தனை குணங்களைப் பெருக்கிச் சிந்தனை வாழ்விற்கு மக்களை அழைத்துச் செல்வது சமயக் கல்வியே

யாகும்: தீய செய்கைகளைத் தடுத்து ஒழித்தல் சட்டங்களால் இயலாததென்றே கூறலாம்; சட்டங்கள் பல இருந்தும் மென்மேலும் குற்றங்கள் பெருகுவதிலிருந்து அறியலாம்; மேலும் சட்டங்கள் மக்களிடத்திலுள்ள எல்லாக் குணங்களையும் களைவனவல்ல. சமயக்கல்வியோ நினைத்தல், சொல்லுதல், செய்தல் ஆகிய மூன்று வழியாலும் ஒருவனைக் குற்றம் செய்யாது தடுக்கின்றது. தீமை பலவும் மிகுதவினால் அந்நாடு துன்பமும் பயமும் நிறைந்த வாழ்வையன்றி இன்பமும் உயர்வும் மலிந்த இலட்சிய வாழ்வையறியாது. அமரவாழ்வு வாழச் செய்வதும் சமயக்கல்வியே. இதனால் சமயக்கல்வி இன்றியமையாததாகின்றது: மக்கள் உடலை வளர்க்க உணவு தேடுகின்றனர்: உயரிய வளர்ச்சிக்குச் சமயக்கல்வியை நாடவேண்டும். எனவே உயர்ந்த வாழ்வு காணுதற்கு ஒவ்வொரு நாட்டிலும் சமயக்கல்வி இடம்பெறவேண்டும். அது பள்ளிப்படிப்பில் ஒரு பாடமாகப் புகுந்து மக்களின் அன்றாட வாழ்வில் ஓர் அங்கமாய்க் கலந்து சமூகத்தின் இன்பச் சாதனையாக மிளிர்வேண்டும்.

தெ. கலாநாயகர்,
9-ம் வகுப்பு 'A'

* * *

நாவலரின் இலக்கியப் பணி

பதினெட்டாம் நூற்றாண்டு பாயைச் சுருட்டிக்கொண்டது. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு பிறந்து வளர்ந்து கொண்டிருந்த காலம்! அக்காலம், பல நூற்றாண்டுகளாகப் பைந்தமிழ்நாடும் ஈழமும் அயல் நாட்டவரின் ஆட்சிக்குட்பட்டிருந்தது. பின் ஆங்கிலேயரின் அடிமைத் தளையால் பிணிப்பெண்டுகிடந்தது. அதனால் அரிய தமிழ் தன் பெருமையிழந்து—உரிமையிழந்து அல்லற்பட்டது. ஐரோப்பிய கலையும் பண்பாடும் மொழியும், மதமும் நம்மவர் உள்ளத்தில் குடிக்கொண்டன,

வழிமுறைவந்த தமிழ் அழிவுறக் கண்டு கலங்கினோர் சிலராகவே இருந்தாலும், அதில் முதற்கண் கூறவல்லார் நாவலரே!

“நல்லை நகர் காவலன் தோன்றிலனேல்
சொல்லு தமிழ் எங்கே? சுருதி எங்கே?”

என்று நாவலரைப் பற்றி ஒரு பாவலர் பகர்ந்தார். ஆம், நாவலர் தோன்றி நற்றமிழுக்கும், சைவத்திற்கும் தொண்டாற்றியிலர் என்றால், இன்று தமிழருட் பலர் வேற்று மொழியினராகவும் மாற்று மதத்தினராகவுமே காட்சியளிப்பார்!

அந்நாளிலே ஐரோப்பியர் தங்கள்மதத்தையும் மொழியையும் பரப்பப் பல நயமான வழிகளைக் கடைப்பிடித்தனர். பள்ளிக்கூடங்கள் பாதிரிகளவசமாயின. ஏசுமதத்தைத் தழுவுவோர்க்குக் காசு பல வழங்கினர். ஆங்கிலம் பயின்றுல்தான் அரசினர் தொழில் வழங்கப்பட்டது. இந்நிலையில் பணத்தாசை பிடித்தோரும் மேனிலை வெறிகொண்டோரும் பண்பில்லாரும் பைந்தமிழ் உணராதோரும் ஆங்கிலத்திற்கு அடிமைப்பட்டு குற்றேவல் புரியும் பெற்றியராயினர். வேற்று மொழியைக் கற்றனர், ஆனால் எங்கள் மெய்யான முதுச்சொத்தை விலைபேசி விற்றனர்.

தமிழர்களை தமிழழைத் தள்ளி வைக்கின்ற தாழ்நிலைகண்டு வருந்தினர். தமிழ் ஆங்கிலம் வடமொழி ஆகிய மும்மொழிப்புலவரும் முத்தமிழ் வித்தகருமாகிய நாவலர். தமிழின் பெருமையை இத்தரணி அறியவைக்க வேண்டுமென்று தணியாத எழுச்சி கொண்டெழுந்தது அந்த வீரத்தமிழேறு!

படிப்பாரின்றி அடிப்பெட்டிகளிலே பதுங்கிக்கிடந்த பைந்தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களையும் புராணங்களையும் தேடிப்பிடித்துப் பல படிவங்களை ஒப்புநோக்கிச் சொற்பிழை பொருட்பிழை அச்சுப்பிழை ஆகிய எப்பிழையுமின்றிப் பதிப்பித்தார். தொல்காப்பியம்—நன்னூல்—இலக்கணக்கொத்து ஆகிய இலக்கண நூல்களைப் பதிப்பித்ததோடமையாது இவைகளை எளிதிற சுற்பதற்குதவியாக “இலக்கணச் சுருக்கம்”, இலக்கண வினாவிடை” ஆகிய நூல்களைத் தாமே எழுதி வெளியிட்டார்; சிறு

வர்களுக்கான பால பாடங்களை எழுதினார். திருக்குறள்—திருக்கோவையார்—இராமாயணம்—மகாபாரதம் போன்ற இலக்கியங்களையும் கந்தப்புராணம்—பெரியபுராணம்—திருவிளையாடற் புராணம் ஆகிய புராணங்களையும் அச்சேற்றிய பெருமை நாவலரைச் சார்ந்தது. மேலும் அறநூல்கள்—தருக்க நூல்கள்—பிரபந்த நூல்கள் இவையாவையும் வெளிக்கொணர்ந்த பெருமையும் நாவலருக்கு உண்டு. பல நூல்களுக்கு உரை எழுதியும், பல நூல்களை உரைநடையில் எழுதியும் தமிழினத்திற்குப் பெரிதும் உதவினார். நாவலரின் பொய்வண்ணமில்லாக் கைவண்ணத்தால் எண்பத்தாறு (86) நூல்கள் புத்துயிர் பெற்றனவென்றால் அன்றோ இலக்கியப்பணி எம்மரோல் இயம்புதற்கெளியவோ?

க. இரவிந்திரன்,
A.

கடந்த நூற்றாண்டுகளில் கல்வியின் வளர்ச்சி

கல்விஞானமின்றிக் காட்டுமிராண்டியாய் காடுகளில் ஓடித்திரிந்த மனிதன் கல்வியின் துணைகொண்டு நாகரிகம் என்னும் முன்னேற்றப் பாதையில் விழுநடை போடத் தொடங்கினான். கல்வியென்னும் சிறப்புப்பொருள் அவனை விலங்கு வாழ்விலிருந்தும் விலங்குக் கூட்டத்திலிருந்தும் விலக்கி உண்மையான இயற்கைத்தன்மையை அவனுக்கு எடுத்துக் காட்டிற்று. பிறந்த மேனியோடு பால் வேறுபாடறியாது வாழ்ந்த மக்கள் காலப்போக்கில் கல்வியின் கடைச்சத்தினால் தம் வாழ்க்கையில் முன்னேறத் தொடங்கினர். சுவையற்ற பச்சையுணவை உண்டு, உடுக்கச் சிறந்த உடையின்றி உழன்று தழைகுழை, மரப்பட்டை முதலியவற்றை உடுத்து வாழ்ந்த ஆதிகால மனிதன் காலப்போக்கில் கல்வியின் துணைகொண்டு படிப்படியாக முன்னேறினென்றால் மிகையாகாது. கல்வி அவனது வாழ்வைச் செம்மைப்படுத்தச் சட்டங்களை இயற்றச்செய்தது. அவனது முன்னேற்றத்திற்குத் திட

டங்கள் செய்யச் சட்டங்கள் தேவையாயிருந்தன. கல்வி அவனது அறிவையும் நாகரிகத்தையும் மாத்திரம் வளர்க்கவில்லை. அது ஆசையை வளர்த்துத் தேவையை உண்டாக்கியது. தேவையை நிறைவேற்ற அவனுக்குக் கல்வி வேண்டியதாயிருந்தது, எனவே, அவன் தன் கல்வியை வளர்ப்பதற்குப் பல்வேறு இடங்களையும் பல்வேறு மக்களையும் நாடினான். அதனால் மற்றவர்களின் கருத்துக்களையும் தன் கருத்துக்களையும் பரிமாறிக்கொண்டான், அதன் பயனாக அறிவுச் சமுதாயமொன்று உருவாக வழிவகுக்கப்பட்டது. அவனது மூளை கல்வியென்னும் கடலிலே நீந்திற்று. நூல்கள் பல கற்றான்; கற்றுரோடு உற்றுர்போல் உலாவி உண்மை பல கற்றான். கல்வியறிவைப் பெருக்கிக் கொண்டான். கல்வியின் அளப்பிலாப் பயன்கண்டு அதில் நாட்டமும் கொண்டான். அங்நனமாக அவனது மூளையில் சுடர்விட்ட கல்வி அவனைத் தன்மானமுள்ள மனிதனாக, வாழ்க்கையின் நியதிகளையுணர்ந்த பெரியோனாக, இன்பங்களை அனுபவிக்கும் சுகபோகியாக இந்த நவீன பூவுலகில் தள்ளி விட்டது.

கல்வியின் துணையால் கிடைக்கப் பெறும் பேறுகளைப்பற்றிக் கூறாத நூல்களே இல்லை பாடாத புலவனேயில்லை. கற்றவரும், மற்றவரும் கல்வியின் சிறப்பை எடுத்தோதுவர், கண்டது கற்கப் பண்டிதனாவான், கற்றாரைக் கற்றுரே காமுறுவர், கற்றவனுக்குச்சென்றவிடமெல்லாம்சிறப்பு. பிச்சைபுகினும் கற்கை நன்றே என்ற பொன்மொழிகளெல்லாம் கல்வியின் வெற்றிபற்றிக் கூற வந்தபோழ்வு உரைக்கப்பட்டனவாம்; கல்வியின் துணைகொண்டு எவரையும் வெற்றிகொள்ளலாம், அமைதியை நிலைநாட்டலாம், வாழ்க்கையைச் செம்மைப்படுத்தலாம்.

கற்கால வாழ்விலிருந்து தற்கால வாழ்வுக்கு அடிகோலியது கல்வியே. விஞ்ஞான யுகத்திலே கால்வைத்து முன்னேற உதவியதும் கல்வியே. அறியாமையென்னும் இருளை நீக்கி, வேதனையென்னும் நோயை அகற்றி அறிவென்னும் ஒளியைத் தந்ததும் கல்வியே. அந்த ஒளியின் உதவி

கொண்டு வாழ்க்கைப்பாதையில் கல்முள் செறிந்த பாதையிற்கூடத் தட்டுத்தவறி விழுந்துவிடாமல் போகமுடிந்தது.

இங்ஙனம் பல வெற்றியைப் பெற்றிருக்கும் கல்வி இலங்கையில் கடந்த நூற்றாண்டுகாலத்தில் எவ்வளவுதூரம் முன்னேறி மக்களின் வாழ்விற்கு உதவிற்று என்பதை ஈண்டு சிறிது ஆராய்வது பொருத்தமானது. கல்வித்துறையில் மேல்நாடுகளைப்போல் விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்பைச் செய்யாவிடத்தும் இலங்கையன்னை அண்மைக்காலத்தில் சிலபடிகள் கல்வியில் முன்னேறியிருக்கிறாள் என்பதை எவரும் மறுக்கவோ, மறைக்கவோ முடியாது. கல்விமுறையில் எதிர்காலச் சிந்தனையோடு சிறிது மாற்றங்கள் செய்வதென்றால் நமது நாடாம் ஈழம் பொன்கொழிக்கும் நாடாக மிளிர்ந்து ஏனைய நாடுகளுக்கும் ஓர் எடுத்துக்காட்டாக விளங்கியிருக்குமென்பதில் ஐயமில்லை. ஒரு நாட்டின் உயர்வோ, தாழ்வோ அந்நாட்டில் உறையும் மக்களினது கைகளிலேதான் தங்கியிருக்கிறது. அந்தக் கரங்கள் பயனுள்ளதாகவிருக்க வேண்டுமானால் கல்வி அதற்குத் துணைபுரியவேண்டும். உலகநாடுகள் முன்னேறினதற்கு அடிப்படைக் காரணம் கல்வியின் அமைப்பு முறையாகும். அதேநேரத்தில் இலங்கை முன்னேறாது இருந்ததற்குக் காரணம் கல்விமுறை சுயநோக்கோடு, வருங்கால நோக்கற்று அமைக்கப்பட்டதேயாகும். போர்த்துக்கீசர், ஒல்லாந்தர், ஆங்கிலேயர் போன்ற மேல்நாட்டினர் நம்நாட்டிற்குப் பல நன்மைகள் செய்திருந்த போதிலும் கல்வித்துறையில் இலங்கைமாதாவின் செய்களைப் பதவி ஆசைகாட்டி ஏமாற்றி விட்டனர். வெறும் எழுதுவினைஞர்களை யும், பட்டதாரிகளையும் உருவாக்கும் கல்வி அமைப்பை ஆக்கினரேயொழிய கலைஞர்களை, பொறியியல் வல்லுனர்களை, கைத்தொழில் அறிஞர்களை, விவசாய மன்னர்களை உருவாக்கும் தன்மையைப் பெற்றிருக்கவில்லை. அதனால் நமது நாடு படிப்படியாகப் பாழடைந்துவிட்டது. மற்ற நாடுகள் விஞ்ஞானத்துறையில் முன்னேறிச்செல்ல நம் நாடு பின்னடைந்துவிட்டது. எல்லாவற்றுக்கும் காரணம் கல்வியமைப்பே.

ஒரு நாட்டில் கல்வி வளர்ச்சியடைந்திருக்கிறதென்பதை அந்நாட்டு மக்களின் வாழ்க்கை முறையிலிருந்தும் அந்நாட்டில் வானளாவிநிற்கும் கைத்தொழில் கட்டிடங்கள், ஆலயங்கள் இயந்திரசாதனங்கள், கூடகோபுரங்கள், ஆற்றுவளங்கள் முதலியவற்றின் எண்ணிக்கையிலிருந்தும் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

இலங்கை முன்னேறாமல் பாதிக்கப்பட்டதற்குக் கல்வியமைப்பிலுள்ள பிழை மட்டும் காரணமன்று. அதற்குப் பலகாரணங்களுண்டு. நம்நாட்டில் அன்றையகாலம் தொட்டு இங்கே வாழும் பல்வேறு மொழிகளையும், பல்வேறு மதங்களையும் பின்பற்றும் மக்களிடையே இன்றுவரை ஒற்றுமை நிலவவில்லை. அதனால் தேசிய ஒற்றுமை, தேசிய மனப்பான்மை மக்கள் மத்தியில் நிலவவில்லை. அவை ஒரு முட்டுக்கட்டையாக அமைந்தன. வகுப்பு வாதமும், அரசியல் தான் தோன்றித்தனமும், இனவெறியும் மக்களிடையே கட்டவிழ்த்து விடப்பட்டதே அதற்குக் காரணங்களாய் அமைந்தன.

பிழைவிடுவது மனித இயற்கை, ஆனால் அது மன்னிக்கப்படுவதற்கு ஒரேயொரு கழுவாய் திருந்தி நடத்தலேயெனும் கொள்கையை நமது அரசாங்கம் நன்குணர்ந்து கொண்டதன்றோபாலும், இப்போது கல்வித்துறையில் அக்கறைகொண்டு சீர்திருத்தம் செய்கிறது. நமது நாட்டில் நிலவும் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் கல்வியின் அமைப்பைத் தெளிவுற எடுத்துக் காட்டுகிறது. கல்விமுறையில் திடீர் மாற்றம் சிலசமயங்களில் ஒருசில பகுதியினருக்குப் பாதகமுடிவைக் கொடுத்துவிடுமாதலின் படிப்படியான திருத்தம் ஈற்றில் சிறந்த பயனையளிக்குமென்பது திண்ணம். நமது கல்விமுறை சிறந்த பொறியியல் வல்லுனர்களையும், ஆற்றல் நிறைந்த மருத்துவர்களையும், அறிவுநிரம்பிய கல்வி மாண்களையும், கைத்தொழில் விற்பன்னர்களையும், விவசாய மன்னர்களையும் உருவாக்கும்வண்ணம் அமையவேண்டும்.

கல்வி வளர்ச்சியடையவேண்டுமானால் சுயமொழியிற் சிந்திக்கும் ஆற்றல் ஒவ்வொரு பிரஜைக்கும் அளிக்கப்பட வேண்டும்.

டும்: மேல்நாடுகள் முன்னேறியதற்கு இதுவும் ஒரு காரணமாகும். அறிவிருந்தும் ஆற்றல் இருந்தும் தாய்மொழியிற் சிந்திக்கவும் எழுதவும் தடையிருப்பதால் மக்களினது அறிவு நிலத்தின்கீழ் வைத்த மாணிக்கம்போல் பயனற்று விடுகிறது; சுயமொழியிற் சிந்திக்கவேண்டும்: இதை யுணர்ந்த நமது அரசாங்கம் பாலர் வகுப்புத் தொடக்கம் பல்கலைக்கழகம் வரை தாய்மொழியிற் கல்வி கற்பிக்க முன்னிற்பது உவந்து வரவேற்கத்தக்கது; என்னதான் கூறினாலும் நமது நாட்டிலேதான் கல்வி இலவசமாக வழங்கப்படுவதெனலாம்: பாலர் வகுப்புத் தொட்டுப் பல் கலைக்கழகம்வரை இங்கு இலவசக் கல்வி கற்பிக்கப்படுகிறது. இதனால் பணக்காரர் மட்டுமின்றி ஏழை எளியவர்களும் தம் அறிவைப் பெருக்கித் தம் மானத்தோடு வாழமுடிகிறது. ஆனால் ஆங்கிலேயர் இந்நாட்டில் பணக்காரர் மட்டும் உயர்தரக் கல்வி படிக்கக்கூடிய கல்விமுறையை வைத்திருந்தார்கள். "இதனால் எத்தனையோ அறிவுள்ள ஏழைமக்கள் கல்வியென்னும் பசியைத் தீர்க்கமுடியாமல் இடர்ப்பட்டனர். பணமுள்ளவர்களே கல்வியைப் பெறமுடிந்தது. அதன் பயனாக ஓர் உருப் படியான அறிவுச் சமுதாயத்தை உருவாக்க முடியவில்லை.

கல்வி கடந்த நூற்றாண்டுகாலத்தில் மொத்தத்தில் கணிசமானவளவு முன்னேற்றமடைந்திருக்கிறது. கல்வி வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளில் குறிப்பிடத்தக்கவை வல்லரசு நாடுகளான அமெரிக்கா, ரஷ்யா, இங்கிலாந்து, சீனா முதலியவையும் மற்றும் யப்பான், பிரான்ஸ், போலந்து, இஸ்ரவேல், ஜெர்மனி, கனடா, அவுஸ்திரேலியா முதலிய நாடுகளாகும். மேற்கூறிய நாடுகளில் விஞ்ஞானத்துறையில் கல்வியின் துணையினால் அரியபெரிய கண்டுபிடிப்புகள் செய்யப்பட்டன: அக்கண்டுபிடிப்புகள் மனிதனுக்குச் சுகத்தையும் ஆரோக்கியத்தையும் கொடுத்து, வீண் மனித செலவு நேரத்தையும் மிச்சம்பிடிக்கும் என்பது உண்மை:

செ, துணைச்சா,
9 A.

* * *

அன்பின் எல்லை

கொழும்புக்குச் செல்லும் சுரேசை அனுப்புகைவண்டி நிலையத்துக்கு வந்திருந்தாள் சுதா: "விரைவிலே வந்து விடுங்கள்" என்று அன்புக்கட்டளையிட்ட அவளின் அன்பு முகத்தை ஏறெடுத்துப் பார்க்க அவனால் முயலவில்லை. எப்படியாவது அந்த விடயத்தை அவனால் சொல்ல முடியவில்லை: அங்கு சென்றவுடன் கடிதத்தில் அதைக் கூறுவோம் என எண்ணினான் சுரேஷ்.

சுரேஷையும் சுதாவையும் கல்யாணக் கோலத்தில் காணவேண்டும் என எண்ணினர் அவர்களின் பெற்றோர்கள்: அவர்களும் வேறுபாடின்றிப் பழகி வந்தனர்.

ஆனால் 'டேபிள் டெனிஸ்' இல்தொடங்கிய சுரேஷ், சகுந்தலா தொடர்பு நாளுக்கு நாள் அதிகரித்து வந்தது: சினிமா, கடற்கரை எங்கும் இருவரும் சேர்ந்தே சுற்றினர்: முடிவு? காதல்.

அன்று இந்த விடயத்தைத் தான் சுரேஷ் சுதாவிடம் கூறமுடிவு செய்திருந்தான். ஆனால் அவனால் கூறமுடியவில்லை. அந்த அன்புள்ளத்திற்கு முன்னால் அவனால் எதுவும் செய்யமுடியவில்லை:

கொழும்புபோய்ச் சேர்ந்தவுடன் சகுந்தலாவுக்கும், சுதாவுக்கும் கடிதம் எழுதினான்: சகுந்தலாவை கண்ணே! என விழித்து அவளைப் பார்க்கத் தான் விரும்புவதாகவும், அவளைச் சந்திக்கத் துடிப்பதாகவும் இன்னும் பலபல எழுதினான். சுதாவை சகோதரி! என விழித்துத் தான் வேரோர் பெண்ணைக் காதலிப்பதாகவும் தன்னை அண்ணனாக மதிக்கும்படியும் எழுதினான். பின் அதை இருவருக்கும் அனுப்பினான்.

நேர்முகப்பரீட்சை முடிவடைந்தவுடன் சகுந்தலாவைக் காண ஓடிவந்தான் சுரேஷ்: சகுந்தலாவின் வீடு மின்சாரவிளக்கினால் அலங்கரிக்கப்பட்டு பல சோடனைகள் செய்யப்பட்டு விளங்கியது. 'என்ன விசேடம்' என ஒருவரை வினாவினான் 'சகுந்தலாவுக்குக் கல்யாணம்' என்ற அவரது சொல்லைக் கேட்ட சுரேசுக்கு உலகமே கழல்வதாகத் தோன்றியது.

சுதாவுக்குத் தன்னை அண்ணனாக மதிக்கும் படி எழுதியதை எண்ணிச் சோர்வுற்றான். அந்த அன்புள்ளத்தைப் புண்படுத்தியதை எண்ணி மனம் வருந்தினான். சுதாவைக்கண்டு தன்னை மன்னிக்கும்படி வேண்டி அவளையே மணக்கவேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன்வந்த அவனைப் புகைவண்டியில் ஒரு நிலவுமுகம் சிரித்தபடி வரவேற்றது. அவளைத்தான் ஒதுக்கியதையிட்டு அவள்வருந்தாமல் இருப்பதை எண்ணிய சுரேசுக்கு ஒன்றுமே விளங்கவில்லை. 'என் கடிதம் கிடைத்ததா' என வினாவினான். 'ஆம்' என்ற பதிலுடன் சுதா சிரித்தாள். அக்கடிதத்தை வாங்கிப்பார்க்க எண்ணி அதைத் தரும்படி கேட்டு வாசித்தவுடன் திடுக்கிட்டான். ஆம், சகுந்தலாவுக்கு எழுதிய கடிதத்தை சுதாவுக்கும், சுதாவுக்கு எழுதிய கடிதத்தைச் சகுந்தாவுக்கும் மாற்றி உறையில் போட்டு அனுப்பிவிட்டான். தற்செயலாக நிகழ்ந்த அந்தப் பிழையை எண்ணி அவன் மகிழ்ந்தான். இல்லையேல் எவ்வளவு மகத்தான பாவமொன்றைச் செய்திருப்பான். அந்தக் குழந்தைமனமுடைய சுதாவை ஏமாற்ற முயன்றதற்குக் கடவுள் விடவில்லை.

பின்னர் குறித்த நன்னூலில் பெரியோர்கள் வாழ்த்த சுதாவினதும் சுரேஷினதும் புதுவாழ்வும் தொடங்கியது.

(கற்பனை)

N. சிவபாஸன்,
9 "A"

* * *

தமிழர் சிறப்பு

தமிழன் என்று சொல்லடா தலை நிமிர்ந்து நில்லடா என்றார் பாரதியார். தமிழர் என்னும் ஒரு தனி இனம் உண்டு. அந்த இனம் முன்னூலில் தலைசிறந்து விளங்கிற்று. "மன்னும் இமயமலை எங்கள் மலையே" என்று மார்புதட்டிக் கூறினான் தமிழன். கங்கையும் காவிரியும் எங்கள் நதியே என்று இறுமாந்து பாடினான் தமிழன்; வீரத்தால் பகைவரை வென்று, வேளாண்மையால் நாடு வளம் பெருக்கி

னான் தமிழன்: அதனால் ஒருகையில் வேலும் மறு கையில் ஏரும்கொண்டு திரிந்தான் தமிழன்;

அழகான வாவியில் பல தாமரைகள் அழகாக மலர்ந்திருக்கின்றன. இவற்றுள் பறவைகளின் குஞ்சுகள், தமது தாய் உணவு கொண்டுவரும் என்று தமது வாயைத் திறந்து வைத்திருக்கின்றன. அழகிய எருமைமாடுகள் தமது கன்றுகளுக்குப் பாலூட்டுவதற்காக மடிநிறையப் பாலை வைத்திருக்கின்றன. ஆனால் அவைகளின் மடி நிறைந்த பால் வெளியேபாய்கின்றது. அந்தப்பால் தண்ணீரில் பட்டுத் தெறித்து பறவைகளின் வாய்க்குள் விழுகின்றது. இத்தகைய அருமையான காட்சிகளையுடைய நாட்டில் வாழ்பவன் தமிழன்;

தமிழன் வீரத்துக்கு இது சான்று; தமிழன் வட நாட்டின்மீது படைஎடுத்தான்; வீரர்விளைவித்தான். வெற்றிபெற்றான். அஞ்சாநெஞ்சம் கொண்டவன் தமிழன்; சேரமன்னருள் சிறந்தவன் நெடுஞ்சேரலாதன். அவன் இமயமலையிலே விற்கொடியை நாட்டினான். சோழர் குலத்துக்கே எடுத்துக்காட்டானவன் கரிகால் வளவன்; தடுப்பார் எவருமின்றி இமயமலையீது தமது வேங்கைக் கொடியை ஏற்றினான்; அதேபோலப் பாண்டியனும் தனது மீன் கொடியை இமயமலையீது நாட்டினான்.

கலைப்பணியிலே மூழ்கினான் தமிழன். முத்தமிழை வளர்த்தான்; மூவேந்தர்கள் தமிழ் மொழியை தமிழ்ச்சங்கமாகியதொட்டிலில் இட்டு அன்போடு வளர்த்தனர். இயல், இசை, நாடகம் மூன்றையும் போற்றினர். இயலிலே இன்பங் காட்டினர்; இசையிலே சுவை காட்டினர்; நாடகத்திலே மனம் சொக்கவைத்தனர். பாண்டிய மன்னனின் தமிழ்ச்சங்கத் தலைவர் நக்கீரர். இவர் நெற்றிக் கண்ணைக் காட்டிலும் குற்றம் குற்றமே என்று இறைவனுடன் வாதாடினார். என்னே இவர்வீரம்;

முற்காலத்தில் தமிழ்ப் பெண்கள் வீரம் செறிந்தவராய்த் தோன்றினர்; அதற்கு ஓர் உதாரணம்: வீரத்தாய் ஒருத்தி தன் மகனைப் போருக்கு அனுப்பினாள். அவன் வெற்றிபெற்றுத் திரும்புவான் என்று ஆவலுடன் பார்த்துக்கொண்

டிருந்தாள். உன் மகன் புறங்காட்டி இறந்தான் என்று சொன்னதைக் கேட்டதும் அவள் ஆத்திரம்கொண்டாள். கோபத்துடன் தனது அரிவாளைக்கொண்டு போர்க்களம் சென்றாள்; அங்கே போர்க்களத்தில் அவன் வீரகை இறந்திருந்ததைக்கண்டு அப்பொழுது தான் பத்து மாதம் சுமந்து அவளைப் பெற்ற மகிழ்ச்சியைவிட இன்பங்கொண்டாள் வீரத்தாய்.

தமிழர் கண்ட இன்பம் தனித்தன்மை வாய்ந்தது. அவர்கள் நாட்டிலும் மொழியிலும் கொண்ட பற்று சொல்லொணாதது; அதனாலன்றே காவியம்பல கண்டனர் தமிழர். இன்றும் அவர் எழுதிவைத்த அருந்தமிழ் நூல்களே தமிழினத்தின் சிறப்புக்குக் காரணமாகவுள்ளன. வாழ்க தமிழர்! வாழ்க தமிழ்மொழி!! வளம்பெறுக நம் நாடு!!!

S. சீவநேசன்,

9, B வகுப்பு;

* * * *

ஒளவைதந்த செவ்வைமொழி

செந்தமிழ்ச் சிறுவர் சிந்தையில் என்றும் தங்கி "ஒளவைக் கிழவி நங்கிழவி, அமுதின் இனிய சொற்கிழவி" என அவர்கள் பாடி மகிழும் பேற்றினை அளித்த ஒருவர் நம் தமிழ் நாட்டில் பல நூறுண்டுக்கு முன் வாழ்ந்தார். சித்தியும், புத்தியும் தரவல்ல அத்தி முகத்தோனிடம் அழகொளிக்கும் இளமை நீக்கி அனைவரும் வெறுக்கும் புதுமுதுமைபெற்ற மூதறிவாட்டி, "பெண்ணறி வென்பது பெரும் பேதமைத்து" என்பதை மாற்றிப் "பெண்ணறிவு என்பது பெரும் புலமையையுடைத்து" என வழங்க வைத்த பெருமை பெற்றவர்;

இவர் ஆத்திரடி, கொன்றைவேந்தன் வாக்குண்டாம், நல்வழி முதலிய நூல்களையும் பல நூறு தனிப்பாடல்களையும் பாடியுள்ளார். தன்னிடம், தன் ஊர் தன் மக்கள் என்று இல்லாமல் யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர் என்ற பெருநோக்கத்தோடு ஊரூராகச் சென்று மக்களை நல்வழிப்படுத்தும்

செந்தமிழ் வளர்க்கும் திருப்பணியில் ஈடுபட்டார்.

இன்று நாம் ஒரு சிறிது படித்துவிட்டு உலகத்திலுள்ள அறிவனைத்தும் பெற்று விட்டோம் என்று கர்வம் கொள்கின்றோம். மற்றவர்களை ஒரு வித ஏளனத்தோடு நோக்குகிறோம். மற்றவர் கூறும் யோசனையைப் புத்திமதியை இவர் சொல்ல நாம் கேட்டிருப்பதா என்று இறுமாப்புக்கொள்கிறோம்! தொந்தவியற்றினிடம் நான்கு பொருள் கொடுத்து சங்கத்தமிழ் மூன்றினை நயமாகப் பெற்ற ஒளவையே சொல்கிறார்! "கற்றது கைம்மண்ணளவு, கல்லாதது உலகளவு" என்று. இதையும் ஒளவை தன் மொழியாகக் கூறவில்லை; கல்வித் தெய்வமாம் கலைவாணியே கூறுவதாகக் கூறுகின்றார். வெண்டாமரைச் செவ்வியை கையில் இன்னமும் ஏட்டினை ஏந்தியிருக்கிறார்; எனவே ஒளவை கூற்றுப்படி அருங்கலைச் செவ்வியின் காட்சிப்படி நாம் எந்நேரமும் படித்துக் கொண்டிருந்தாற்றான் ஒரு சிறிதளவு, அதாவது கடுகு அளவு அறிவைப் பெறலாம்; ஒளவையின் செவ்வை மொழியில் இதுவும் ஒன்று;

"போகவிட்டுப் புறஞ் சொல்லித் திரிய வேண்டாம்" என்பது உலகநீதி, புறங்கூறல் என்பது மிக இழிவான செயலாகும். நகையாடி உறவாட அல்ல நட்பு பிழை கண்ட விடத்து எடுத்துக்காட்டி இடித்துரைத்தற்குத்தான் நட்பு. எதிரில் எவ்வாறு தூற்றினாலும் அவன் இல்லாத நேரத்திற்குள் நாம் நேசனைத் துதிக்கவேண்டும். இப்படி ஒவ்வொரு பகுதியினரை ஒவ்வொரு வழியிற் புகழவேண்டும் என ஒளவை சொல்கிறார். நேசனைக் காணாதவிடத்திலே துதிக்கவேண்டும். நன்னூலார் கூறும் நன்மாணக்கரியல்பினை நாம் இன்று அடையவில்லை; அந்த நன்மாணக்கரியல்பினை உணர்ந்து ஒழுகல்வேண்டும்; அதன்படி நின்றால் ஒளவை சொற்படி ஆசானை எவ்விடத்தும் துதிக்கும் மன இயல்பு நமக்குவரும்;

நான்கு கோடி பெறுமானமுள்ள நான்கு புத்திகளை நமக்கு ஒளவை சொல்கிறார்; அகம் நிறைந்து முகம்மலர்ந்து விருந்தினரை உபசரிக்க வேண்டும். ஒளவை நாடு முழுவதும் தமிழ்த் தொண்டிற்காய் அலைபவருக்கு அன்பும் வன்பும் கிடைக்கிறது;

அன்பிலாளிட்ட அமுது என்பெலாம்பற்றி எரிகிறது என்றும் ஏசுயிடலில் இடாமை நன்றென்றும் கூறியுள்ளார். பிறிதோரிடத்தில் ஒருவனது உபசரிப்பின் உண்மைத் தன்மையை அறிந்து மகிழ்ந்து அவனது விருந்தை எல்லா உலகும் பெறும் என்று வியந்தார். எனவே ஓளவைபோல் புலமை பெற்றும் அவர் வழிவந்த வள்ளுவர் கூறும் விருந்தோம்பலை நாம் ஒம்பியும் நம் நாட்டை வளர்ப்போமாக;

சோழியோசன்,
8 "A"

விஞ்ஞானமும் மனித வாழ்க்கையும்

ஆத்மஞானம் விஞ்ஞானம் இலக்கியம் என்னும் முத்துறைகளின் கூட்டுறவால் மனிதவாழ்வு முழுமை பெறுகின்றது என்று கூறுகின்றார் பெரும் பேரறிஞரான வினோபாவே. இந்த அணுகுதலில் ஒவ்வொரு மனிதனும் சிந்தித்து உணரவேண்டிய உண்மை இது. இவற்றுள் ஒன்றை நீக்கி ஒன்றைப் போற்றுவதால் மனித வாழ்வு வளம்பெறல் முடியாது. இன்றைய நிலையிலே மனித நாகரிகத்தின் வியத்தகு வளர்ச்சிக்குச் சிறந்த தோழனாகவும் அதே வேளையில் அதனை அழித்தொழிக்கும் பயங்கர காலகாலங்களும் விஞ்ஞானம் விளங்குகின்றது. காட்டிலே விலங்கு நிலையிலே வாழ்ந்த மனிதனை விண்வெளியைக் கடந்து கோள்களுக்கு அப்பால் பிரயாணம் செய்யும் அளவிற்கு வளர்த்ததும் விஞ்ஞானமே. இவ்வளர்ச்சி அத்தனையையும் கணப்பொழுதில் நீக்கி உலகத்தையே ஒரு சுகூடாக்கிவிடப் பயமுறுத்துவதும் விஞ்ஞானமாகும். எனவே எவ்வகையில் நோக்கினும் விஞ்ஞானம் வாழ்வோடு பிரிக்கமுடியாத வகையில் பின்னிப் பிணைந்து கிடக்கின்றது.

இன்று விஞ்ஞானம் உயிரும் உடலும் போல மனிதவாழ்வோடு இணைந்திருக்கின்றது. மிகவும் பிற்போக்கான கிராமங்களிற்கு கூட விஞ்ஞானத்தின் ஒளி பரவியிருக்கின்றது.

கின்றது; ஏரும் எருதும் கொண்டு நெற்றும் வியர்வை நிலத்தில் சிந்த உழைத்துப் பயன்கண்ட உழவன் இயந்திரக் கலப்பையால் ஆழ உழுது இரசாயன உரம் இட்டுப் பயன் காண்கின்றான். ஆழக்கிணற்றில் இருந்து ஆவிகலங்கிச் சோர இறைத்துப் பயன்கண்ட உழவன் இன்று நீர்ப்பம்பிமூலம் இறைத்துப் பயன்காண்கின்றான். பெரும் பண்ணை விவசாயத்தில் எல்லாத் தொழில் களையும் விஞ்ஞானமே செய்கின்றது. முன்பு பயிர்களுக்கு நோய் ஏற்பட்டால் அது தெய்வத்தின் சினமென எண்ணிப் பிரிதிசெய்த மக்கள் இன்று பல இரசாயன முறைப்படி தயாரித்த மருந்துகளைத் தெளித்து நோயைப் போக்குகிறார்கள். மேலும் பல அணைக்கட்டுகள் மூலமும், நீர்த்தேக்கங்கள் மூலமும் வரண்ட நிலங்களுக்கு நீர்ப்பாய்ச்சி விவசாயம் செய்கின்றனர். விஞ்ஞானத்தின் மூலம் பாலைவனமாக இருந்த நிலங்கள் இன்று பசுஞ்சோலைகளாயின; விஞ்ஞானம் விவசாயத்தில் செய்துவிட்ட மாற்றங்களோ அளப்பில.

மேலும் மாட்டு வண்டியிற் சென்ற காலம் மாறி மண்மீதும், விண்மீதும் மனிதன் விரைந்து செல்கின்றான். மண்மீது மனிதன் செல்வதற்கு அவனது பொருளாதாரத்திற்கு ஏற்ப வகைவகையான வாகனங்களை விஞ்ஞானம் அளித்திருக்கின்றது. சகல செளகரியங்களும் அமைந்த மாட மாளிகை போன்ற கப்பல்கள் தேசாதேசாந்திரங்களை இணைக்கின்றன. இவை எல்லாவற்றையும் விஞ்சி கோள்களுக்குப் பிரயாணம் செய்யும் அளவிற்கு விஞ்ஞானம் வளர்ந்து விட்டதென்றால் விஞ்ஞானத்தின் அற்புதசாதனையைக் கண்டு வியக்காமல் இருக்க முடியாது.

விஞ்ஞானமானது மின்சாரம் என்ற உருவில் படைத்துவிட்ட. புதுமைகள் பல. விளக்குக்கு ஒளியூட்டி இல்லத்திற்கு விளக்கம் செய்கின்றது. கூட்டல், கழுவதல், சமைத்தல் போன்ற சகல வேலைகளையும் விஞ்ஞானமே செய்கின்றது. இனிமையைக் கொடுக்கப் பேசும்படமாய், வாடு விளைய விளங்குகின்றது; சுருங்கக் கூறின் நல்லதொரு இல்லாளாய் வேலை அதிகம்

செய்தும் கூலி அதிகம் கேளாச் சேவகனய் விளங்குகின்றது.

கைத்தொழிலில் செய்த மாற்றங்கள் அளப்பில, நீராவிச் சத்தியும் எரிபொருட் சத்தியும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதும் சரித்திரத்திலே ஒரு புதுச் சகாப்தம் உண்டாகித் தொழில் யுகத்தைத் தோன்றச் செய்தது; சத்திகளை இலகுவில் பெறக்கூடிய இடங்களிற் தொழிற்சாலைகள் அமைக்கப்பட்டன. பல நூற்றுக்கணக்கான மனிதர் செய்யும் வேலைகளைப் பெரிய இயந்திரங்கள் செய்தன. எனவே இத்தொழிலில் ஏற்பட்ட மாற்றம் சமுதாயத்தில் பலம்பொருந்திய தொழிலாளர் வர்க்கத்தை உண்டு பண்ணியது;

விஞ்ஞானம் மருத்துவத்தில் செய்த மாற்றங்கள் அனந்தம். விஞ்ஞானம் அளித்த மருந்துகள் மனிதகுலத்தின் கொடும்பிணிகளைத் தீர்க்கும் அமிர்த சஞ்சீவிகளாய்த் திகழ்கின்றன. தொற்று நோய்களைக்கட்டுப்படுத்த விஞ்ஞானம் உதவிற்று. உள் உறுப்புக்கள் படமாக்கப்பட்டு அறுவைச் சிகிச்சைகள் மூலம் குணமாக்கப்பட்டன; பல மருந்துகளை ஊசிமூலம் ஏற்றிப் பல நோய்களைக் குணப்படுத்தினர்;

விஞ்ஞானம் அரசியலுடனேயே பின்னிக்கிடக்கிறது. நல்லாட்சி நடைபெறும் நாடுகளில் நல்ல விடயங்களைக் கண்டுபிடிப்பதற்குப் பயன்படுகிறது. ஆனால், கொடுங்கோல் ஆட்சி நடைபெறும் நாடுகளில் அணுகுண்டுகளாகவும், சலவாயுக்குண்டுகளாகவும் உருவெடுக்கின்றன. எனவே விஞ்ஞானிகள் ஆட்சியாளரின் கெடுபிடிக்குள் அகப்படாமல் உலகத்திற்கு நன்மை பயக்கும் காரியங்களைக் கண்டு பிடிப்பாராக. அப்படிச் செய்யின் விஞ்ஞானம் மக்கள் வாழ்வில் ஆக்கத்தைத் தரும் என்பது ஒரு பேருண்மையாகும்;

பொ, விக்னேஸ்வரன்,
வகுப்பு 8 "A"

* * *

பெரிய மனசு

விநோதனும் நந்தகுமாரும் நண்பர்கள். சிறுவயதுதொடக்கம் ஒரே வகுப்பிலேயே படித்து வந்தனர். நந்தகுமார் பெரிய இடத்துப்பிள்ளை; அவன் தந்தை பெரிய வக்கீல். பெரிய மாளிகை போன்ற வீடு அவனுடையது. அவனுடைய தாய் வழிச் சொத்தும் அவனுக்கு ஏராளமாய் இருந்தது. அத்துடன் தாய்தந்தையர்க்கு அவன் ஒரேபிள்ளை. அவன் காலால் இட்டதைத் தலையால் செய்ய வேலைக்காரர் காத்திருந்தனர்.

விநோதன் ஏழைக் குடியானவனின் ஒரே புதல்வன். இவன் சிறுவயதிலேயே தந்தையை இழந்தான். தாயின் பாதுகாப்பில் வளர்ந்து வந்தான். தாய் கூலி வேலை செய்து அவனை வளர்த்தாள். எப்படியும் தன் மகளைப் படிக்கவைக்கவேண்டுமென்று எண்ணி பல இடங்களிற்சென்று வேலை செய்து தன் மகளைப் படிக்கவைத்தாள்; நந்தகுமார் விநோதனுக்குத் தன்னுடைய புத்தகங்களைக்கொடுத்து உதவினான். அநேகமாக விநோதன் நந்தகுமாரின் வீட்டிலேயே சாப்பிடுவான். இருவரும் சேர்ந்து படிப்பார்கள். விநோதன் தாயுடன் நந்தகுமாரின் தோட்டத்தில் ஒரு குடிசையில் வசித்து வந்தான்.

பாடசாலைப் படிப்பு முடித்து இருவரும் காலேஜில்சேர்ந்தனர். விநோதன் நந்தகுமாரிலும் பார்க்க விவேகமுள்ளவன். அத்துடன் முயற்சியுள்ளவனாகையால் வகுப்பில் மிகத்திறமையுடையவனாக இருந்தான். எல்லோருக்கும் அவன்மீது அன்பும் அபிமானமும் இருந்தது. நந்தகுமார் விநோதனிடம் மிகவும் அன்பாய் இருந்தார். அவனுக்கு விநோதன் பாடங்களில் மிகவும் உதவினான்;

படிப்புமுடிந்து பரீட்சைவந்தது; பரீட்சையில் முதல்வகுப்பில் தேறுபவர்கட்குப் பெரிய உத்தியோகங்கள் கொடுக்கப்படும் என்று அறிவித்திருந்தனர். நந்தகுமாருக்குப் பெரிய உத்தியோகம் கிடைக்கவேண்டும் என்று ஆசை. ஆனால் அவன் முதல்வகுப்பில் தேறமுடியாதென்பதும் அவனுக்குத் தெரிந்தவிஷயம். ஆனபடியால் அவன் மிகவும் கவலையுடன் இருந்தான்;

விநோதன் தன் நண்பன் வாடிய முகத்துடன் இருப்பதைக்கண்டான். மனம் மிக வருந்தினான். அதற்குக்காரணம் என்ன வென்று கேட்டான். நந்தகுமார் தன்குறையை அவனிடம் கூறினான். விநோதன் சற்று யோசித்தான்.

“நந்து எனக்கு ஒரு வழிதோன்றுகிறது: நீ பெரிய இடத்துப்பிள்ளை. நீ பெரிய பதவியில் இருக்கவேண்டும் என்பதுதான் என் விருப்பம். நான் உன்னைவிடக் குறைந்த பதவியில் இருப்பதைப்பற்றிக் கவலைப்பட மாட்டேன். நான் சொல்லுகிறபடி நீ செய்யவேண்டும் மறுக்கக் கூடாது” என்றான். “இது என்னவழி என்று சொல் பார்ப்போம்” என்றான்:

“பரீட்சை எழுதும்போது எல்லாப் பாடங்களுக்கும் நான் உன்னுடைய பெயரைப் போடுகிறேன். நீ என்னுடைய பெயரைப்போடு. அப்போது நீ முதல் வகுப்பில் தேறமுடியும்; நான் சாதாரணசித்தி எடுத்தாலும் காரியமில்லை. நீ செய்த உதவிக்கு இது பதிலுதவியாக இருக்கும்” என்று கூறினான். நந்துவுக்கு அந்த யோசனை வெறுப்பைக்கொடுத்தது. “இப்படிப்பட்ட

செயல்கள் எனக்குப்பிடிக்காது. நீ என் நண்பன் ஆகையால் உன்னைவிட்டுவைக்கிறேன். வேறு யாராவது இப்படிக்கூறியிருந்தால் ஒருகைபார்த்திருப்பேன், நீயும் நானும் இன்றுமுதல் கவனமாகப்படித்து முதல்வகுப்பில் தேறுவோம்” என்றான்.

அன்றுமுதல் நந்து மிகவும் கவனமாய்ப் படித்தான். விநோதன் தன்னாலானமட்டும் அவனுக்கு உதவினான், பரீட்சை வந்தது; முடிவும்வந்தது. இருவருமே முதல் வகுப்பில் தேறியிருந்தனர். ஆனால் விநோதனுக்குப் பெரிய வேலையும் நந்துவிற்குச் சிறியவேலையும் கிடைத்தது; இதையறிந்த விநோதன் மேலதிகாரிகளிடம் சென்று தன் பதவியை நந்துவுக்குக் கொடுக்கும்படியும் நந்தனின் பதவியைத் தனக்குத் தரும்படியும் வேண்டினான்; அப்படியே மேலதிகாரிகளும் செய்தனர்; பின் விநோதன் தன் சிறிய பதவியைத் திறம்படச் செய்து பெரிய உத்தியோகஸ்தனானான்; பின் இருவரும் இரு பெண்களை மணம்செய்து இன்பமாக வாழ்ந்தனர்.

(யாவும் சுற்பணியே)

செ, செல்வகுமார்,

8-ம் வகுப்பு 'அ' பிரிவு;

* * * * *

பலூன்காரன்

— (கவி) —

ஊதுதம்பி பலூன் ஊதுதம்பி — இதை
உன்மனம் போலவே ஊதுதம்பி
பாதிவழி ஊதிப் பார்க்கையிலே — இது
பந்தினைப் போலவே ஆகுந் தம்பி
ஐந்துசதம் இதில் ஒன்றுதம்பி — உந்தன்
ஆசையைப் போல் மேலேறும் தம்பி
முந்திவந்தே ஒன்றை வாங்குதம்பி — இவை
முற்றும் இப்போவிலை போகுந்தம்பி
பத்துச்சதத்துக்கு மூன்றுதம்பி — நல்ல
பஞ்சவண் ணங்களில் வாங்குதம்பி
எத்தனை வேண்டுமோ சொல்லுதம்பி — இதோ
எண்ணிப் பணம் தந்து வாங்குதம்பி
காற்றை அளவுடன் ஊதுதம்பி — அதைக்
கட்டுப் படுத்தி நீ ஊதாவிடின்
ஈற்றில் படாரென்று வெடிக்குந்தம்பி — பின்பு
என்னைக் குறை சொல்லல் தீதுதம்பி

செ. கணேசராசா, 8 C.

இசை

இசை, தமிழின் முப்பெரும் பிரிவுகளில் ஒன்றாகும். இஃது இயற்றமிழுக்கும் நாடகத்தமிழுக்கும் வேண்டற் பாலதாய் இருப்பதால் இரண்டிற்கும் நடுநாயகமாக விளங்குகின்றது. சிறந்த கலைகளாகிய லலித கலைகளுள் இசைமிக்க செவிக்கு இன்பத்தைத் தரும் தவனிகளைச் சார்ந்துள்ள கலை, மனிதர்கள், மிருகங்கள், பண்டிதர்கள், பாமரர்கள், விருந்தாளிகள், பாலர்கள் முதலிய எல்லோருக்கும் இன்பத்தைத் தரக் கூடியது;

இசை என்பதன் பொருள் இசைவிப்பது, வசப்படுத்துவது என்பதாகும். சமய குரவர்கள் தேவார, திருவாசகப் பாடல்களினால் இறைவனையே வசப்படுத்தியதாகப் புராணங்கள் கூறும். இறைவனை இசை மூலம் வசப்படுத்திப் பல அற்புதங்களைச் செய்துள்ளனர். இறைவன் இசையில் விருப்பம் உள்ளவராவார். இராவணன் கைலையங்கிரியின் கீழ் இறைவனால் அமிழ்த்தப்பட்டபொழுது சாமவேதம் என்ற இசை பாடி இறைவனை மகிழ்வித்துப் பல வரங்கள் பெற்றதாகப் புராணங்கள் கூறும்;

ஒருவனின் வாழ்க்கையைச் சற்று உற்றுப்பார்க்கின் வாழ்க்கையுடன் இசை இணைந்திருக்கின்றது; குழந்தை தாலாட்டு இசையில் கண்ணயர்கின்றது. தொட்டிலிலீடல், பெயர்கூட்டல், விவாகம், விழாக்கள் முதலிய விசேட தினங்களின்போது இசை முக்கிய இடம் வகித்து இன்பத்தை யூட்டுகிறது; உதயணன் யாழ்மீட்டியானையை அடக்கியதாக உதயணன் கதை கூறும். இசையில் பாம்பு வசப்படும்.

உத்தமமான இசையைக் கேட்பதால் உட்காதினிலுள்ள துல்லியமான நரம்புகளிற்கு உணர்ச்சி உண்டாகி அதன் மூலம் தெய்வீக உணர்ச்சி ஏற்படும். இக்காரணத்தினால் தெய்வப் புலவர் திருவள்ளுவரும் செவிச்செல்வத்தைப் புகழ்ந்து கூறியுள்ளார்;

“செல்வத்துட் செல்வம்

செவிச்செல்வம்—அச்செல்வம்

செல்வத்து னெல்லாம்தலை”

செந்தமிழ் முனிவன் அகத்தியரின் இசைகேட்டு, பொதியமலை கரைந்தோடிய

தாகத் தொல்காப்பியம் கூறுகின்றது. கண்ணன் குழலிசையினால் கார்மேகம் பொழிந்ததாக அழகர் கலம்பகம் கூறுகின்றது. இராவணனின் சாமவேத இசைக்கு இறைவன் கரைந்து அவினாக்குப்பல வரங்களைக் கொடுத்தார். நவீன விஞ்ஞானியின் ஆராய்ச்சியின் பயனாக இசையினால் பல அற்புதங்கள் நிகழ்த்தப்பட்டன. உதாரணமாக: “சாருகேசி” என்னும் இராகத்தை நாதஸ்வரத்தில் வாசிக்கும்போது நெல் விளைச்சல் அதிகமாகின்றதென்று கண்டு பிடித்துள்ளார்கள்; நெல்மட்டுமன்றிப் பல பயிர்கள் இசையினால் வளர்ச்சியடைகின்றன. ஆறிரைகள் இசையில் பரவசமாகி அதிக பாலைத்தருகின்றன. நமது உடலையும், உள்ளத்தையும் பாதுகாக்கும் சக்தியும் இசைக்கு உண்டு. வாழ்க்கை வளம்பெற இசை இயங்கும் வகையை உணர்ந்து இசையை வளர்ப்போம்!

அரியாட்ணம் இராஞ்சாட்ணம்,
VII 'A'

* * *

பால்

பால் ஒரு சத்துள்ள உணவு; மனித உடலுக்கு இன்றியமையாத உணவுச் சத்துக்களாகிய, புரதம், கொழுப்பு, விறற்றின், கனிப்பொருள், நீர் ஆகியவற்றைத் தருவதுடன் பால் இலகுவில் சீரணிக்கக் கூடியதுமாம். இதனால் குழந்தைகள், நோயாளிகள், வயோதிபர் முதலியவர்களுக்கு பால் சிறந்த உணவாகக் கணிக்கப்பட்டுள்ளது; இத்தகைய மதிப்புமிக்க பாலை நாம் போதிய அளவு உற்பத்தி செய்வதில்லை. எனவே, உற்பத்தி செய்து விற்போர் சிலர் நேர்மையற்ற வழிகளில் பெருக்கி விற்பதுண்டு. நீரைவிட்டு, அல்லது ஆடை நீக்கிய பாலையும் நீரையும் சிறிது சீனியுடன் கலந்து பாலைக் கலப்பாக்குவர். இவ்வித நேர்மையற்ற பால் விற்பனை ஏதோ எமது நாட்டில் தான் உண்டென எண்ணக் கூடாது. மேலைத் தேசங்களிலும் சில பால் விற்பனையாளர்கையாண்டிருக்கிறார்கள் இவ்விதம் ஏதோ இன்றுதான் நேர்மையற்ற முறையில் பாலைக் கலப்பாக்கி விற்கிறார்கள் என்பது தவறு; பழங்காலம் தொட்டே பாலையும்,

மோரையும் நீர்விட்டுக் கலப்பாக்கி விற்கின்றனர்: 15-ம் நூற்றாண்டின் தமிழ்ப் புலவராகிய காளமேகப்புலவருக்கு ஓர் இடைச்சி நீர்மோரைக் கொடுத்தபோது அப்புலவர் பாடிய அழகிய பாடலொன்று பின்வருமாறு:

காரென்று பேர்படைத்தாய்
ககனத் துறும்போது
நீர்என்று பேர்படைத்தாய்
நெடுந்தரையில் வந்ததற்பின்
வாரென்று மேன்முலை
யாராய்ச்சியர்கை வந்ததற்பின்
மோரென்று பேர்படைத்தாய்
முப்பேரும் பெற்றுவே

இத்தகைய தொன்மைக்கால் கலப்பு முறையைத் தடுப்பதற்கு நாடுகளெல்லாம் சட்டங்கள் இயற்றி, பாலுக்குரிய சட்ட நியமனங்களைக் குறிப்பிட்டுள்ளன. எமது நாட்டில் விற்பனையாகும் பாலில் 3.5 சதவீதம் கொழுப்பு, 8.5 சதவீதம் கொழுப்புல்லாத திண்மங்கள், 12 சதவீதம் முழுத் திண்மங்கள் இருப்பதே சட்டநியமமாகும்:

பாலடர்த்தி மானி ஒன்றை உபயோகித்து பாலிலுள்ள நீர்க்கலப்பை அறியலாம்: பாலின் அடர்த்தி கூடுதற்கேற்ப பாலடர்த்திமானி மேலே மிதக்கும்; பாலிலே கொழுப்பின் அளவை மதிப்பிடுவதற்கு சேபரின் சோதனை என்னும் முறை உபயோகமாகும். இம்முறைப்படி இதற்கெனவுள்ள சிறு போத்தல்களில் பாலை விட்டு அளவான சல்பூரிக் அமிலமும், ஏமைல் அல்ககோலும் சேர்த்து மையநீக்க, விசைப்பொறி ஒன்றில் வைத்துச் சுழற்றி வெண்ணெய் வேராகத் திரண்டதும், கொழுப்பின் அளவைக் கணித்துப் பால் கலப்பானதா எனத் திடமாக அறியலாம். இத்தகைய பாற்கலப்பு முறையை முதன் முதலாகக் கண்டுபிடித்துப் பால் விற்பனையாளரின் நெறிக்கேட்டிற்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்து அழியாப் புகழைப் பெற்ற விஞ்ஞானியின் பெயர் ஸ்டீவன் மோல்டன் பசுப்கொக் என்பதாகும்: இவர் 1843-ம் ஆண்டு ஓக்டோபர் மாதம் 22-ம் திகதி நியூயோர்க் நகரத்திற்குச் சற்றுத் தொலைவி லுள்ள கிராமமொன்றில் பிறந்தார். இவரது தகப்பனர் பெயர் பாப்கொக்: ஒரு கால்நடைப் பண்ணையாளராயிருந்தார்.

சிறுவனையிருந்தபோது கால்நடைகளுக்கு உணவு உண்டுவதில் அக்கறை கொண்டு தகப்பனருடன் உழைத்துப் பயிற்சி பெற்றார் ஸ்டீவன். எனவே நாம் அனைவரும் சுத்தமான பாலைப் பெறக் கூடிய வேண்டும். அன்றியும் சுத்தமான பாலைப் பெறக்கூடிய சூழலையும் நாம் ஆக்கிக்கொள்ள வேண்டும்:

அ. அருள்நேசன்,
தரம் 7 A:

* * *

இயற்கையின்பம்

இயற்கை இன்பத்திலூற்று, பேரின்பத்தின் பிறப்பிடம். ஞானக்களஞ்சியம். கலைநிலவு பொழியும் காவியம். கவினழகு தவமும் ஓவியம்: ஏனெனில், இயற்கை இறைவனின் கைப்பணி: அஃது அவனது அன்புருவின் நிழல். சுருங்கக்கூறின் இயற்கையே இறைவன்: தங்கம் சொரியும் காலே ஞாயிறு, தண்ணமுது தெளிக்கும் வெண்ணிலவு, நித்திலமெறியும் நீலக்கடல், புன்னகை புரியும் பூங்கா, இன்னிசைப்புள்ளினங்கள், தமிழ்த் தென்றல், எழிற்குன்றம், வானமழை, தேனருவி, வயற்கரை, மலர்த்தடாகம் எல்லாம் இயற்கையின் இன்பப்புதையல் எழிற்குவியல்; இனிமைக் கருவூலம்:

நீலக்கடல் — ஆழ்கடல், எல்லையில்லா நீளக்கடலாய்ப் பரந்து கிடக்கின்றது: மலைகள் போல, வெண்பரிநிரைகள் போல அலைகள் பொங்கி எழுந்து புரள்கின்றன. படகுகள் பாய்விரித்துப் பறக்கின்றன; வெள்ளை மீன்கள் துள்ளி விளையாடுகின்றன. வெண்மணல், சிப்பிகள், நண்டுக்கள், கொக்குகள் சங்குகள் இவையெல்லாம் அழகுத் துளிகளாய் உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொள்ளுகின்றன. மந்தமாருதம் தவழ்கின்றது. குருவிகளின் கலகலப்பும், அருவிகளின் சலசலப்பும் கலந்து காவெங்கும் எதிரொலிக்கின்றன. மனமகிழ்ச்சி பரிமளிக்கின்றது. பாசிபடர்ந்த மரகதக் குளத்தில் மாணிக்கத் தாமரைகள் மலர்ந்து இளமங்கையர் வதனமாய் இலங்குகின்றன. இலைகளிற் படுத்திருக்கும் நீர்த்துளி முத்துக்கள் கதிரவன் இரசவாதவீந்தை

யர்ல், தங்க மணிகளாய் மாறுகின்றன: அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாகத் தவளைகள் துள்ளிப்பாய்ந்து ஆனந்தக் கூத்தாடுகின்றன. ஓவியக் கலாவல்ல சித்திரக்கார னொருவன் பசுமையும் செம்மையும் கலந்து, தன்திறமெல்லாம் காட்டித் தீட்டிய ஓர் உயிரோவியம்போற் பசுங்குளம் மனதுக்குப் பசுமை தருகின்றது:

வாஸ்தொடும் உயர் மலைக்குவடுகளில் சிங்கக் கூட்டம்போற் கார் முகில்கள் அசைகின்றன. மணிமலைகள் போல் மலைமடந்தையின் மார்பில் அணியாறுகள் புரண்டு பாய்கின்றன. இவ்வண்ணம் எங்கு நோக்கினும் எதை நோக்கினும், அங்கங்கெல்லாம், அழகும், அமைதியும், இன்பமும், இனிமையும் பூத்துக் குலுங்கி, "எத்தனை கோடி இன்பம் வைத்தாய் இறைவா!" என்று பித்தரைப்போல் நம்மையெல்லாம் பிதற்றச் செய்கின்றது. இறைவனது புன்சிரிப்பான இவ்வியற்கையில் நிலம், நீர், தீ, காற்று, வான் எல்லாம் இனியன.

— சி. மனோகான்.

7 A.

* * *

தீபாவளிப் பண்டிகை

தீபாவளி என்பது இந்துக்கள் கொண்டாடும் விழாக்களுள் ஒன்று. தீபாவளி என்னும் இவ்விழாவை அதிகமாக இந்து மத மக்களே கொண்டாடுவர். தீபாவளியன்று விடியற்காலையில் இந்துக்கள் எழுந்து எண்ணெய் தேய்த்து முழுகுவார்கள். பின்னர் புதிய ஆடை அணிந்துகொள்வர்: பலவகையான இனிய பண்டங்களை உறவினரோடும், நண்பர்களோடும் சந்தோஷமாக இருந்து உண்பர்.

தீபாவளி கொண்டாடுவதற்குக் காரணமாக ஒரு புராணக் கதையுண்டு. நெடுங்காலத்திற்குமுன் துவாரகை என்னும் நகரத்தை ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மா ஆண்டு வந்தார்: அக்காலத்தில் சோதிபுரம் என்னும் பட்டணத்தை ஓர் அசுரன் ஆண்டு வந்தான். அவன் பெயர் நரகாசுரன்:

அவன் மிகவும் கொடியவன், இரக்கமற்றவன். அவனுடைய ஆட்சியில் மக்கள் நலமுறவில்லை. இவன் முனிவர்களுடைய

தவத்தையும், யாகத்தையும் கெடுத்து வந்தான்: அவன் தன் குடிமக்களை நல்ல ஆடை அணிய விடமாட்டான். நல்ல உணவு கொடுக்கமாட்டான்: கடவுளைத் தரிசிக்க விடமாட்டான்: ஆகவே, மக்கள் இவனுக்குத் தெரியாமல் கடவுளைத் தரிசித்து வந்தனர்: இதை நரகாசுரன் அறிந்து மக்களைக் கொடுமைப்படுத்தினான். இவன் செய்த கொடுமைகளைப் பொறுக்க முடியாத குடிமக்களும், முனிவர்களும் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மாவிடம் சென்று முறையிட்டனர். தீயோர்களைத் தண்டித்து, நல்லோர்களைக் காக்கும் கடமையுடைய கருணாநிதியான திருமால் அசுரனோடு போர் செய்து அவனைக் கொன்றார். அவன் சாகுந்தருணத்தில் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மாவை நோக்கி: "நான் இறந்த இந்த நாளில் ஆண்டுதோறும் இந்த உலகத்தார் ஒரு விழாக் கொண்டாட வேண்டுமென வணக்கமாக வேண்டிக் கொண்டான்" இதன் காரணமாகவே இவ்விழாக் கொண்டாடப்படுகிறது:

தீபாவளி என்றால் சிறுவர், சிறுமி யர்க்கு அளவற்ற ஆனந்தம் உண்டாகிறது: அவர்கள் அன்று தமது பெற்றோரிடமிருந்து பட்டாசு, மத்தாப்பு, வாணம் முதலிய பொருட்களைப் பரிசாகப் பெறுவர். அவற்றை அவர்கள் அன்றுமுழுவதும் கொளுத்தி மகிழ்வர். மத்தாப்பு, பட்டாசு முதலிய வற்றால் இன்பத்திற்குப் பதில் துன்பம் வருவதுமுண்டு. ஆகவே, கவனமில்லாத பிள்ளைகள் பட்டாசு சுடும்போது தங்களைக், கால் முதலிய அவயவங்களையும், ஆடைகளையும் கொளுத்துவதுமுண்டு. பட்டாசு சுடும் மாணவர், மாணவிகள் கவனமாயிருத்தல் வேண்டும்: பட்டாசு சுடாமல் இருப்பது நல்லது:

தீபாவளியன்று இரவு வீடுகளில் வரிசை வரிசையாய் விளக்குகள்வைத்து அலங்கரிக்கப்படுவது வழக்கம்: இதனூற்றான் இவ்விழாவிற் கு இப்பெயர் வந்தது. தீபம் என்பது விளக்கு. ஆவளி என்பது ஒழுங்கு அல்லது வரிசை. ஆகவே தீபாவளி என்ற தொடருக்கு விளக்குகளின் வரிசை என்பது பொருள். தீபாவளிக் கொண்டாட்டம் சிறந்தோங்குக.

— T. வாதாராஜன்,

7 A:

தமிழ் மொழி

ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு தாய் மொழி உண்டு: அதேபோல் எமது தாய்மொழி தமிழ். இதையே நாங்கள் போற்றிக் காத்து வருகிறோம். ஏன்? தமிழ்மொழியே மிகவுஞ் சிறந்த மொழி. அதில் தேன்துளிகள் சிந்தும். இம்மொழியிலிருந்தே வேற்று மொழிகளெல்லாம் தோன்றின; வேரூன்றி வளர்ந்தன. இத்தகைய மேன்மை பெற்றதும், முக்களிகளைப்போல் இனியதுமான தமிழை இயல், இசை, நாடகம் என முப்பெரும் பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம். பேச்சு முறைகளைக் கொண்டது இயல்; இங்கிதம் தரும் சங்கீதம், நாட்டியம் முதலியவற்றைக் கொண்டது இசை. மற்றையது நாடகக் கலையாகும்.

ஒளவையார் வீநாயகருக்குப் பாலும், தெளிதேனும், பாகும், பருப்பும் கொடுத்து அவரிடமிருந்து எதைக் கோருகின்றார்? சங்கத் தமிழையேதான்! ஏன் அதை வேண்டுகின்றார்? தமிழ் சிறந்தது! அதுவே மேலானது! அதுவே இனியது! இன்னும் நாவுக்கரசர் சூலைநோய் வாய்ப்பட்டு, நாய் படாப்பாடுபட்டுக் கொண்டிருக்கும் போதும் எப்படிப் பாடுகின்றார்?

“தமிழோடு இசைபாடல் மறந்தறியேன்
நலந்தீங்கிலும் உன்னை மறந்தறியேன்
உன் நாமம் என் நாவில் மறந்தறியேன்”

தமிழுக்கும், இசைக்கும் இடங்கொடுத்துப் பின்புதான் இறைவனைப்பற்றிக் கூறுகிறார். இதிலிருந்து 'எது மேலானது, இறைவனுக்கும் இனியது' என்று தெரிய வில்லையா? எமது தாய்மொழி, ஒப்பற்ற ஒரு மொழி, அப்பர் பாடிய அம்மொழி, எம் அருந்தமிழேதான்!

அகத்தியர், நக்கீரர், கம்பர், திருவள்ளுவர், இறைவன் முதலியோர் தமிழை வளர்த்தனர். இவர்களின் அடிபற்றி ஆறுமுகநாவலர், அறிஞர் அண்ணா, பாரதியார் போன்ற பல்லோர் அண்மையிற் பிறந்தார்கள்! இறக்கும்வரை தமிழைச் சிறப்பிக்க முயன்றார்கள். ஓரளவு சிறப்பித்தே சென்றார்கள். நாவலர், தமிழ் வளர்ச்சிக்குச் செய்யுளிலும் உரைநடையே

சிறந்ததென வற்புறுத்திக் கட்டுரைகளையும், கண்டனங்களையும் உரைநடையில் எழுதித் தமிழை வளர்த்தார்; அறிஞர் அண்ணா நடிப்பையே நடுநாயகமாகக் கொண்ட நாடகக் கலையை நன்றெனக் கொண்டு தமிழை வளர்த்தார்; பாரதியார் தேன்துளிகளை அள்ளியள்ளிச் சிந்தும் செந்தமிழ்க் கவிதைகளினால் தமிழை வளர்த்தார்.

இவ்வளவு மேன்மைபெற்ற தமிழ் மொழியின் சிறப்பை நீங்களே ஆராமர இருந்து சிந்தித்து அதை மேன்றோலும் வளருங்கள். தமிழை வளர்த்த பெரியோர்களின் பூதவுடல் மறையினும் புகழுடல் மறையவில்லை, நீங்களும் தமிழை வளர்த்தால் அத்தகைய பெரும்பெற்றைப் பெறுவீர்கள். அத்துடன் தாய்மொழியாகிய தமிழுக்குத் தரவேண்டிய கடமையைத் தந்தவர் ஆவீர்கள்.

கவிமணி, 'வெந்தழலும் நீராகும்...' என்ற கவிதையின் இறுதியில், "பாடும் தமிழிசைக்கு நீடுலகிலுண்டோ நிகர்!" என்கிறார். தமிழ் சிறந்தது என்பதற்கு இந்த ஒரேயொரு வாக்கியம் போதாதா?

வளர்க் செந்தமிழ்! வாழ்க எம்தமிழ்!!

க. முருகவேல்,

7-ம் வகுப்பு 'A' பிரிவு.

* * *

போர்

போர் என்ற சொல்லைக் கேட்டவுடனே பீதி கொள்கிறோம்: ஏனெனில் அழிவின் சின்னம் அல்லவா அது. போரிலே மடிந்த வீரர் பலர்! காயமுற்ற வீரர் பலர்! அழிந்த நகரங்கள் பல! இவ்வளவு எதற்காக? இனவெறி, பணவெறி, நிலவெறிகொண்டு அப்பாவி நாடுகளையும் அவற்றிலுள்ளோர்களையும் அடிபணிவதற்குக் கைக்கொள்ளும் வழியே போர்.

அன்றைய போருக்கும், இன்றைய போருக்கும் பல வித்தியாசங்களுண்டு. அக்காலத்தில் வாள், ஈட்டி, அம்பு கதாயுதம் முதலிய பல கருவிகளைக்கொண்டு, குதிரை, தேர் என்பவற்றில் ஏறி அல்லது ஆயுதத்

துடன் நிலத்தில் நின்று போர் புரிவர். தற்காலத்தில் விமானங்களினின்றும், இன்னும் பற்பல வாகனங்களில் நின்று, குண்டுகள் போட்டும், துப்பாக்கியால் சுட்டும் போர் புரிவர்.

சரித்திரப் புகழ்பெற்ற, பிரான்சின் தனிப்பெரும் சக்கரவர்த்தியாக இருந்த, ஐரோப்பாவையே அடிபணிய வைத்த, வீரன் நெப்போலியன் ஏன் போர் செய்தான்? எல்லாவற்றையும் ஆள வேண்டும் என்ற பேராசையாலேயா? ஆமாம்! நிலவெறிகொண்டு கணக்கற்றோரை அழித்தான்! மாஸ்கோ நகரத்தின் பெரும் பகுதியை எரித்தான்! இத்தாலி, எகிப்து, ஸ்பானியா, ஜெர்மனி ஆகிய இடங்களில் போர்செய்து வெற்றியீட்டினான். கணக்கற்றோர் அழிந்தனர்! இதில் நெப்போலியன் என்ன இன்பம் கண்டான்? தாய் நாட்டைக் காக்கப் புறப்பட்டு, வீரமரணம் எய்தி, செங்குருதிச் சேற்றிலே மிதந்து கொண்டிருக்கும் வீரரைக் கொன்றதிலே யா இன்பம் கண்டான்?

ஏன் இவனெருவன நிலவெறிகொண்டவன்? இல்லை. இன்னும் பலர் இருக்கி

ரூர்கள்! ஜெர்மனி தேசத்தவனான, உலகையே அடிபணியவைக்க விரும்பிய ஹிட்லர் ஏன் போர்செய்தான்? இனவெறியும், நிலவெறியும் கொண்டான். வெள்ளையன் தான் உலகத்தில் வாழவேண்டும், மற்றவர்களெல்லாம் அழியவேண்டும் என்ற கொள்கையோடு போரிட்டானே அவன் தான் கொடியவன்! எண்ணிறந்தோரை அழித்தான்! வெள்ளையர் அல்லாதவரைக் கொல்லுவித்தான்! இங்கிலாந்து, அமெரிக்கா, ருசியா ஆகிய நாடுகள் இல்லா திருந்தால், இன்று நாம் இருந்திருப்போம் என்பதற்கென்ன நிச்சயம்?

பேரரசன் அசோகன் போர்க்களத்திலே கண்ட காட்சியென்ன? இரத்த வெள்ளத்திலே காணப்பட்ட தென்ன? அழிவு! அழிவு! அவன் அன்றிலிருந்து போரைக் கைவிட்டானே. அதுமாதிரி நாமும் போரைக் கைவிட்டு நமக்கெனக் கிடைத்திருக்கும் நிலத்தைச் செழிக்கச் செய்து, பேராசையைக் கைவிட்டு வாழ்வோமாக.

— R. நாரேந்திரன்,
7 B.

All Island English Language Activities Programme at Hartley College 1969

Hartley College was one of the 1200 schools in the island which participated in the above programme. The aim was to work out a training programme spread out over a period of seven months in the following language skills :

1. Handwriting	5. Oratory	9. Action Songs
2. Spelling	6. Reading	10. Drama
3. Recitation	7. Essay Writing	
4. Story Telling	8. Group Songs	

The purpose of this training programme was to awaken an interest in the child towards the study of English. The programme also aimed at taking the teaching of English out of the purely classroom atmosphere. This I am glad to report was a success. The keenness in the class room proved that the children had risen to the challenge that was inherent in the programme.

ENGLISH DAY 21-5-69

Extract from the Report submitted to the Chief Education Officer,
English Unit and the C.E.O. (English) Jaffna.

Morning :

Normal work in the classes with lessons conducted in the English Medium and simultaneously competitions according to the programme given below :

<i>A Division</i>	<i>Judges</i>
1. Essay Writing	Mr. W. N. S. Samuel
2. Reading	Mr. P. Balasingam
3. Recitation	
4. Chorus Recitation	
<i>B Division</i>	<i>Judges</i>
1. Reading	Mr. S. Namasivayampillai
2. Recitation	Mrs. T. Winslow
3. Story Telling	
4. Chorus Recitation	
<i>C Division</i>	<i>Judges</i>
1. Reading	Mr. S. C. Rajasingham
2. Recitation	Mr. R. R. R. Blanchard
3. Chorus Recitation	

Afternoon :

(Figures in brackets indicate number of participants)

1. Welcome Recitation (20)
2. Group songs Grades 8 & 9 (20)
3. Reading by winner of C Division P. Yathavan
4. Recitation by winner of C Division A. Thirumal
5. Chorus Recitation C Division (3)
6. Story Telling by winner of B Division J. Jayaseelan
7. Brutus's Speech by C. J. Manuelpillai
8. Community Singing (300—400) *
9. Reading by winner of B Division S. Sivaramakrishnan
10. Mark Antony's Speech by N. Sivakumar
11. Recitation by winner of A Division C. J. Manuelpillai
12. Chorus Recitation "The charge of the Light Brigade" & "The Slaves Dream" (20)
13. (i) Emmet's Speech by B. Suganthan
(ii) Mark Antony's Speech by B. R. Manuelpillai
14. Action Songs C Division (16)
15. Recitation by winner of B Division S. Sivaramakrishnan
16. Chorus Recitation B Division (20)
17. Group Songs (4 girls & 11 boys)
18. Emmet's Speech N. Rajakumar
19. Community Singing (300—400) *
20. Play—The dumb wife of Cheapside (15)

* All the children in the Hall

Note : The entire school participated in the spelling and Handwriting Tests. These were done on 20-5-69

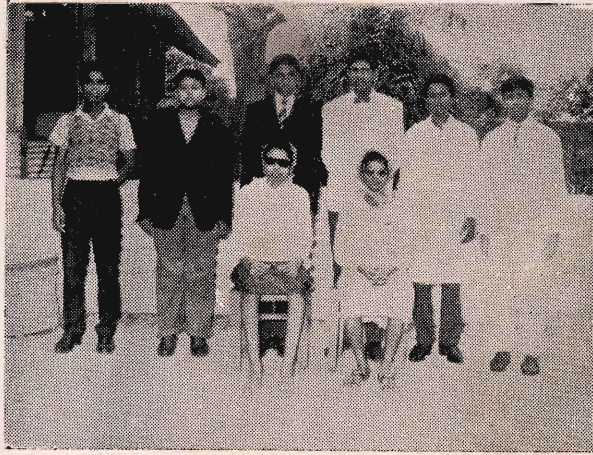
CIRCUIT ENGLISH DAY 12-6-69

We participated in the maximum number of activities 19. The following entries were submitted to C. E. O. (English) Jaffna.

RECITATION

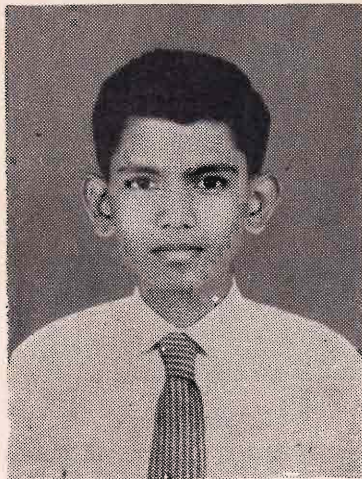
<i>A Division</i>	<i>B Division</i>	<i>C Division</i>
C. J. Manuelpillai	S. Sivaramakrishnan	A. Thirumal
S. Manoranjan	K. Premnath	P. Yathavan
G. D. M. Kulasingam	N. Thiruneelakandan	A. Murugavel
S. Selvakumar	S. Manoharan	K. Sathiyaraj
K. Prabakaran	M. Rajasingham	A. Arulnesan
R. Rudrarajan	M. Santhakumar	S. Umakanthan
N. Sivakumar	J. Jeyaseelan	M. Winson Komahan
B. Suganthan	B. Rohan	K. Vasam
T. Ramakrishnan	K. Priyadharsan	J. Sivanpathakumar
T. Krishnamoorthy	K. Prabakaran	K. Ratnaraj
V. Thiviyakumar	A. Sriskandarajah	T. M. Sathiyakeerthi
R. Thangarajan	S. N. Rajendra	M. M. Kanagasabai

ENGLISH-DAY DRAMA
"The Dumb Wife of Cheapside"
(Won the First Place at Circuit Contest)

Seated (L.—R.) S. Manoranjan, N. Sivakumar.
Standing (L.—R.) T. Sathiagiri, T. Ganesakumar,
S. Manoranjan, T. Prabakaran,
R. Krishnalingam, B. Suganthan.

STORY-TELLING ENGLISH
Won the First Place
at the Regional Contest
and the 5th place at the All-Ceylon Contest

J. R. Jeyaseelan

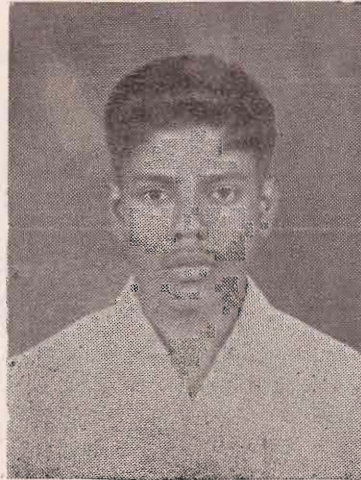
கொழும்பு விவேகானந்த சபையினரால்
1969 இல் நடாத்தப்பட்ட அகில இலங்கைப் போட்டிகளில் பரிசு பெற்றோர்

B. ஜெயபாஸ்கன்
இந்து சமயப் பாடப் பரீட்சை
அதிமேற்பிரிவு
முதற் பரிசும்
தங்கப் பதக்கமும் பெற்றவர்

S. சிநிஸ்கந்தராசா
இந்து சமயப் பாடப் பரீட்சை
மேற்பிரிவு
முதற் பரிசும்
தங்கப் பதக்கமும் பெற்றவர்

K. கனிதகுமார்
நாவலர் நினைவுப் பேச்சுப் போட்டியில்
முதற் பரிசும் தங்கப் பதக்கமும் பெற்றவர்

A Division

T. Prabakaran
S. Sriskandarajah
K. Balendran

B Division

G. Ganendrarajah
M. Thiruchelvanathan
S. Pararajasekaram

C Division

S. Jayaratnam
K. Ramakumar
S. Packiaraj

SPELLING

M. Sivapalan
V. Sathiyaseelan
M. Sritharan
T. Krishnamoorthy
V. S. Vijayakumar

B. Balakumar
M. Rajasingham
K. Kethecharan
S. Sivaramakrishnan
S. Sundaralingam

P. Yathavan
M. Winson Komahan
K. Sathiyaraj
P. Ranjaratnam
M. Yogendrakumar

HANDWRITING

M. Sivapalan
M. Sritharan
T. Gnanadurai
P. Arulanandam
V. Sathiyaseelan

Raveendrakumar
K. Premnath
E. Wignarajah
T. Thiagesparan
S. Sivaramakrishnan

B. Mathuranayagam
B. Raveendrarajah
M. Kanagasabai
A. Thirumal
M. Winson Komahan

READING

B. R. Manuelpillai
V. Sathiyaseelan
N. Sivakumar
T. Krishnamoorthy
Miss K. Sundaram

S. Sivaramakrishnan
S. Manoharan
M. Rajasingham
S. Ramajeyam
K. Prabakaran

P. Yathavan
A. Thirumal
R. Sundarakumar
M. Winson Komahan
M. Kanagasabai

STORY TELLING

B Division

J. Jeyaseelan
S. Manoharan
K. Prabakaran
S. Sivaramakrishnan

ORATORY

A Division

B. R. Manuelpillai
N. Rajkumar
C. J. Manuelpillai

ESSAY

A Division

M. Sritharan
V. Sathiyaseelan
V. Sornalingam

The Point-Pedro circuit English Day was held in our school on 12-6-69. All the schools in the circuit participated. From the entries the C. E. O. (English) selected two contestants for each of the individual items. The results were as follows.

RECITATION

A Division	1st	C. J. Manuelpillai
	2nd	S. Manoranjan
B Division	1st	S. Sivaramakrishnan
	2nd	K. Premnath
C Division	1st	A. Thirumal
	2nd	P. Yathavan

READING ALOUD	A Division	1st	B. R. Manuelpillai
		2nd	Miss K. Sundaram
	B Division	1st	S. Sivaramakrishnan
		2nd	S. Manoharan
	C Division	1st	P. Yathavan
	HANDWRITING	A Division	1st
2nd			M. Sritharan
B Division		1st	K. Premnath
		2nd	M. Raveendrakumar
C Division		1st	B. Mathuranayagam
		2nd	B. Raveendrarakajah
STORY TELLING	B Division	1st	J. Jeyaseelan
		2nd	S. E. Manoharan
ORATORY	A Division	1st	N. Rajkumar
		2nd	B. R. Manuelpillai
ESSAY WITING	A Division	1st	V. Sathiascelan
		2nd	M. Sritharan
SPELLING	A Division	1st	Place
	B "	2nd	"
	C "	1st	"
ACTION SONG		2nd	"
GROUP SONG		1st	"
DRAMA		1st	"

I want to place on record my very sincere appreciation of the great effort and the excellent contribution to the English Language Activities made by the English Teachers of our school. The work of Mr. W. N. S. Samuel with the training of the Play and the efforts of Mr. S. S. Manuelpillai in bringing the boys up to near perfection in the other activities needs special commendation. The English Department of the school owes a special debt of gratitude to Miss B. Navaratnasingam, a Biology teacher, for the excellence of the training given by her to the college choir.

We look forward to greater efforts in 1970

Sam Thampapillai
Organizer
English Language Activities

OUR EXAMINATION RESULTS

J. S. C. (N. P. T. A.) Dec. 1968

(Subjects given after names denote distinction)

First Division

- 1 V. Kasithasan Am.
- 2 K. Kularatnam A.
- 3 S. Pararajasekaram T., Am., Gen. Sc.
Geo. Art.
- 4 K. Raveendran M., Hind.
- 5 S. Sivaramakrishnan E., Hind.
- 6 S. Sivasubramaniam Am., Hind.
- 7 B. Sutharsan M.
- 8 B. Balakumar M.
- 9 T. Perinpanathan Hind.
- 10 K. Prapakaran T., Am, Geo., Hind.
- 11 G. Premlalkumarasiri A., Geo.
- 12 K. Premnath Hind.
- 13 S. Ramajeyam T.
- 14 M. Shanthakumar M., A., Hind.
- 15 A. Sathiamoorthy T., Am., Gen. Sc.,
Hind.
- 16 S. Sithamparesan Am., Geo. Sc.
- 17 S. Soundararajah M.
- 18 A. Sriskandarajah Am., Geo.
- 19 S. Sundaralingam
- 20 S. Balasingham Am.
- 21 T. Kalaroopan T.

Second Division

- 1 K. Amirthalingam
- 2 N. Ilavarathan
- 3 S. Nagarajah
- 4 S. Rasanayagam
- 5 K. Raveendran
- 6 N. Senthivel
- 7 S. Senthurajah
- 8 T. Sivagurunathan
- 9 S. Theivendran Maths.
- 10 M. Thiruneelakandan
- 11 S. Vivekanandan
- 12 M. Winson Gunalan
- 13 K. Gunendraraj Maths., Hind.

- 14 S. Sivakumar Maths.
- 15 S. Thangathurai
- 16 K. Thavendram Maths.
- 17 M. Rangunathan
- 18 S. Rajendram
- 19 B. Shunmugarajah
- 20 S. Srinivasam Hind.
- 21 K. Vickneswaran Arith.
- 22 M. Anton Yoganathan
- 23 S. Jeyakumar Maths.
- 24 V. Jeyakumar
- 25 N. Mahendran
- 26 S. Sangaralingam
- 27 T. Sathiamoorthy
- 28 A. Tharmakulasingam
- 29 T. Thevarajah
- 30 V. Thilaganathan Arith.
- 31 V. Vasanthan
- 32 T. Vithiopathy
- 33 N. Kaneswaran
- 34 K. Vivekandaverl Maths.
- 35 K. Piriadharsan
- 36 T. Selvajeyan
- 37 K. Kethseswaran
- 38 R. Thayarantharajah
- 39 V. Ratnavel
- 40 S. Sreetharan
- 41 S. Balendran
- 42 B. Easwaralingam
- 43 E. Sarveswaran
- 44 V. Sithamparanathan
- 45 S. Sooriakumar
- 46 V. Veerapathirapillai
- 47 A. Gnanakumar
- 48 E. Vignarajah
- 49 K. Nithiananthan
- 50 K. Kathirithamby
- 51 S. Sujendranath
- 52 B. Devanesan
- 53 T. Srikantha
- 54 P. Gunadas
- 55 S. Muraleetharan
- 56 N. Uthayakumar

Third Division

- 1 K. Anandarajah
- 2 S. Mahendrajah Arith., Maths.
- 3 B. Rajalingam
- 4 S. Gnanendran
- 5 S. Sivalokanandan
- 6 C. R. Arulampalam
- 7 S. Santhiralingam
- 8 K. Mohan
- 9 S. Thangavadivelu
- 10 R. Theivendran
- 11 R. Kugadas
- 12 S. Sivanesan
- 13 T. Jeyanathan
- 14 S. Sriganeshan
- 15 M. Santhiradas
- 16 M. Narendra
- 17 R. Sriskandarajah

G. C. E. (O. L.) Dec. 1968

Those who passed in 5 subjects or more

- 1 P. Arulthasan
- 2 K. Kaganathan
- 3 R. Rajendra
- 4 T. Ramakrishnan
- 5 R. Raj swaran
- 6 N. Rajendra
- 7 T. Ganeshakumaran
- 8 K. P. Karunanithy Am.
- 9 R. Krishnaalingam
- 10 N. Kumaraguruparan
- 11 S. Shunmuganathan
- 12 N. Sivakumar Pm., Am., P., Hm
- 13 K. Sivasubramaniam
- 14 V. Sivagananathan
- 15 S. Sivakrishnanathan
- 16 A. Sivakumaran
- 17 S. Sivakumaran
- 18 V. Sriskandarajah
- 19 B. Suganthan Am.,
- 20 S. Sugumar
- 21 N. Suntharalingam
- 22 S. Sooriyakumaran Pm., Am., P.
- 23 T. Gnanavel Pm.
- 24 T. Gnanendran
- 25 T. Gnanadurai

- 26 A. David Shanthakumar
- 27 S. Thiruloganathan Pm.
- 28 T. Thirurajah
- 29 R. Nadarajasundaram
- 30 R. Nadarajasundaram
- 31 T. Navaratnasingam
- 32 T. Balakrishnan
- 33 V. Balasurendran P.m., Am., P.,
- 34 V. Pakiakumar
- 35 R. Pakianathar
- 36 T. Prapakaran Pm., Am.
- 37 A. Paul
- 38 V. Manivannan
- 39 K. Manoharan Hm., Am.,
- 40 V. Yoganathan
- 41 T. Yoganathan
- 42 S. Ranjan Sivakumar C.
- 43 R. Raveendralingam
- 44 V. Raveendran Pm., Am.
- 45 K. Lalithakumar Hm, Am.
- 46 S. Varnakulasingam Hm., Pm., Am.
- 47 V. Vijayakumar Hm., Am.
- 48 S. Vijayakumar Hm., Pm., Am., P.
- 49 S. Vijendranath
- 50 P. Vivekamanthan
- 51 S. Jeyaseelan
- 52 S. Jeyarajah
- 53 J. Jeyakumar
- 54 M. Sreejayantha Pm., Am.
- 55 J. A. V. Strong
- 56 S. Selvakirubai Am.
- 57 S. Suntharamoorthy
- 58 V. Valemurugu Tl.
- 59 S. Jeyavaseekaran
- 60 R. Arisekaran Hm.
- 61 S. Rajanayagam
- 62 R. Ramachandran Hm.
- 63 T. Rajeswaran Am.
- 64 P. Nayalagan Am.
- 65 R. Karunakaran
- 66 R. Karunaratnam
- 67 S. Ganeshalingam
- 68 N. Kaveendra
- 69 S. Krishnamoorthy
- 70 S. Krishnaalingam
- 71 V. Kumarasamy
- 72 V. Gunaseelan

73	T. David Sathiakiri	Am.
74	T. Samatharmapalan	Am.
75	S. Santhirasekaram	
76	P. Santhirasekaram	Pm., Am., P.
77	S. Saravanabava	
78	S. Sivasothilingam	
79	N. Sivarajah	
80	K. Sivagnanaselvam	
81	S. Sivaskanda	Am.
82	P. Swarnaraj	
83	S. Selvakeerthy	
84	T. Savior Mohanraj	
85	S. Somasundaram	
86	M. Thayaparan	
87	T. Tharmapalan	
88	N. Thirugnana Sampanthapillai	
89	K. Theivendrarajah	
90	T. Thampapillai	
91	A. Thevarajah	
92	K. Theiveendran	Gd.
93	M. Panchadcharam	
94	S. Balakrishnan	
95	V. Prathapan	
96	V. Mahalingasivam	Pm., Am.
97	M. Mathanasenarajah	Pm., Am.,
98	N. Maneeswaran	
99	R. Yogarajah	
100	N. Ragunathan	
101	T. Vijayaraj	
102	P. Vinayagamoorthy	
103	N. Jeliindran	
104	P. Sri Jeyabaskaran	Hm.
105	S. Rangarajah	
106	K. Arulkumar	
107	Kanapathipillai	
108	K. Thangavelayutham	A.
109	S. Nallanathan	
110	N. Vishnukanthan	
111	V. Sivasooriyathevan	Hm., Pm., Am.

Am = Applied maths. Pm = Pure maths.
 Hm = Hinduism A = Arithmetic
 P = Physics C = Chemistry
 Ti = Tamil literature

G.C.E. (A.L.) December 1968

Those who passed in two subjects or more

Arts

1	C. Anandanadarajah	3	Subjects
2	T. Kanapathipillai	4	"
3	S. Kanagalingam	3	"
4	N. Krishnavel	4	"
5	N. Krishnarajah	3	"
6	S. Sithamparanathan	3	"
7	K. Sivapiragasam	4	"
8	P. Sivarajah	4	"
9	K. Sinniah	2	"
10	S. Packianesar	2	"
11	K. Balanathan	4	"
12	T. Princely Thilagarajan	2	"
13	V. Mahendran	3	"
14	R. Venayaganathan	3	"
15	R. Yogeswaran	2	"
16	K. Sriskandarajan	4	"

Science

1	S. Ramakrishnar	2	Subjects
2	S. Kunanayagam	2	"
3	M. Mohanths	3	"
4	M. Mahathevan	2	"
5	V. Mahenthiran	3	"
6	S. Mangaleswaran	2	"
7	S. Mahenthirarasa	2	"
8	K. Mailvaganam	3	"
9	P. Sri Piriyaatharsan	2	"
10	K. Sri Velauthan	2	"
11	V. Pushparani	3	"
12	N. Vimala	2	"
13	K. Arumuganathan	3	"
14	K. Sivaramalingam	3	"
15	R. Sunthararajah	2	"
16	R. Selvakkodunko	3	"
17	N. Selvachanthiran	3	"
18	M. Thavarasa	4	"
19	V. Arunthavasothy	3	"
20	M. Inthiralingam	2	"
21	P. Ragupathy	3	"

22 P. Rasakumar 4 Subjects

23 K. Ramachanthiran 4 " Pm., Am.

24 K. Ramathas	4	Subjects P.m., Am.
25 R. Uroopasingam	2	Subjects
26 N. Ganeshalingam	4	"
27 V. Krishnathasan	4	"
28 T. Krishnamoorthy	4	"
29 S. Sathiamoorthy	4	" Am.
30 T. Sathiamoorthy	3	Subjects Pm.
31 M. Sritharan	4	Subjects Pm., Am.
32 S. Sriskandarajah	3	Subjects
33 V. Sundaralingam	2	"
34 V. Selvendran	3	"
35 S. Gnaneswaran	3	"
36 T. Thangavel	4	"
37 N. Thangarajah	3	" Am.
38 K. Thapenthiran	2	Subjects
39 A. Theivendran	3	"
40 S. Skandakumar	4	"
41 M. Ranjitha	3	"
42 S. Anandan	4	"
43 S. Kananthan	2	"
44 S. Kamaleswaran	4	"
45 S. Maheswaran	2	"
46 S. Yogananthan	4	" Pm.
47 M. Vidakandan	4	Subjects
48 K. Vinayagalingam	3	"
49 S. Nadarajah	4	" Am.
50 S. Nagendran	4	Subjects
51 S. Paramaguru	4	"
52 P. Balasubramanium	3	"
53 T. Balasingam	4	" Pm., Am.
54 R. M. Benedict	3	Subjects
55 S. Mahendrarajan	3	" Am.
56 S. Vignarajah	3	Subjects
57 R. Visvalingam	3	"
58 R. Vijayaratnam	3	"
59 B. Vijayakumar	4	"

**ADMITTED TO THE UNIVERSITY
ON THE 1968 EXAM RESULTS**

ARTS

- 1 Kanapathipillai T.
- 2 Kanagalingam C.
- 3 Sithamparanather S.
- 4 Sivapiragasam K.
- 5 Sivarajah P.
- 6 Sriskandarajah K.

ENGINEERING

- 1 Ragupathy P.
- 2 Rajakumar P.
- 3 Ramachandran K.
- 4 Ramadas K.
- 5 Ganesalingam N.
- 6 Krishnathasan V.
- 7 Krishnamoorthy T.
- 8 Sathiamoorthy S.
- 9 Sathiamoorthy T.
- 10 Sritharan M.
- 11 Thangavel T.
- 12 Thangarajah N.
- 13 Nadarajah S.
- 14 Paramaguru S.
- 15 Balasingam T.
- 16 Skandakumar S.
- 17 Anandan S.
- 18 Yogananthan S.

PHYSICAL SCIENCE

- 1 Arunthavasothy V.
- 2 Sriskandatajah S.
- 3 Selvendran V.
- 4 Gnaneswaran S.
- 5 Theivendran A.
- 6 Nagendran S.
- 7 Benedict R. M.
- 8 Mahendrarajan S.
- 9 Vignarajah S.
- 10 Vijayaratnam R.
- 11 Vijayakumar V.
- 12 Ranjitha N.
- 13 Kamaleswaran S.
- 14 Vidakandan M.
- 15 Vinayagalingam K.

MEDICINE

1 Thavarajah M.

BIO SCIENCE

- 1 Arumuganathan K.
- 2 Selvakadungo R.
- 3 Selvachandran N.
- 4 Mahendran V.

- 5 Mailvaganam K.
- 6 Mohanathas M.
- 7 Viyagamuthu Miss M.

KATUBEDDE

- 1 Benedict R. M.
- 2 Mahendrarajan S.
- 3 Vijayaratnam R.

For when the One great scorer comes
To write against your name,
He writes — not that you own or lost —
But how you played the game.

— Grantland Rice

House Reports 1969

ABRAHAM HOUSE

I have great pleasure in submitting an account of our activities during the year 1969. Our success is largely due to the performance of the following athletes: K. Kuganesan, N. Cavendra, T. Navaratna. singam, S. Sooriyakumar, S. Manobaran, R. Raveendran, K. Balasubramaniam, N. Senthivel, T. Thevarajah, G. Jeyarajan and P. Harichandran. In the under 13, under 14 and the under 17 groups P. Harichandran, N. Senthivel, and T. Navaratnasingam fared well.

In the field of cricket, a few of our members served in the first, second and third teams. S. Gnanasundaram played in the 1st eleven. Jeyan Ranjit captained the 3rd Eleven.

In the field of Soccer too a few of our members have served in the first, second, and third teams. Our boys were the winners in the Inter-house Junior Soccer tournament.

Our boys did well in studies also. V. Krishnathasan and N. Thangarajah gained admission to the Engineering Faculty of the University of Ceylon.

I am happy to say that two of our members K. Kuganesan and S. Jeyasundaram have been included in the Prefects' Guild this year.

Our thanks are due to our House master Mr. R. R. Blanchard for the help and encouragement he had given to us in all our activities.

In conclusion I thank all the office-bearers, and the members of the House for

the whole hearted co-operation they extended to me in all our activities.

N. Cavendra
Vice-Captain

KANAPATHIPILLAI HOUSE

I have great pleasure in submitting an account of our activities during the year. It is not an easy task to present in the short space of this report all that happened during the past year. During the year our captain, Master S. Sathiamoorthy left our school after passing the University Entrance Examination. We wish him all success in life.

Athletics :

In Athletics we thought that we had a bright future when our boys were at the tracks practising, but to our surprise we were rewarded with the second place. Our Senior and Junior boys did their best to earn credit to the house. At the march past, our squad was led to victory by Master V. Sathiaseelan and we secured the first place. We had good relay teams in the Senior and Junior divisions. Our Athlets actively participated in the V.T A. and Group II meets.

Apart from athletics our members took part in other activities too.

Cricket :

In cricket four or five members found places in the College first eleven. Many others from our house were in the second and third teams. S. Sathananthan the best fielder, K. Muttukumar an excellent opening bowler V. Sathiaseelan, N. Navakumar, and S. Nanthakumar were in the first eleven team.

Football:

In football we became champions under the captainship of N. Navakumar and won the Noon challenge shield for the year 1969. Six of your players were in the College first team. They were S. Sathanathan the best goal keeper and captain, D. K. Buell, R. S. Nanthakumar, V. Sathiaseelan, and K. Muttukumar, who excelled as a full back. Many others played in the second and third teams.

Studies:

Apart from games, our members did well in the G. C. E. (O. L.), J. S. C. and G. C. E. (A. L.) examinations. Our House Captain S. Sathiamoorthy and our Treasurer R. Vijeyaratnam gained admission to the Engineering Faculty of the University.

Congratulation:

K. Lalithakumar secured the first prize in the Religious competition organized by the Vivekanantha Society and was awarded a gold medal. Our hearty Congratulations to him. We also congratulate Paul Anpalagan who became the under 17 champion at the Athletic Meet.

Thanks:

There was one behind all our success. He was our energetic House Master Mr. S. Sellathurai. I thank him sincerely for his guidance and advice. My thanks are also due to the other House Masters, the House Mistress, the Athletic Captain the Treasurer, the old boys of our house and last but not least the members of the House for the whole hearted co-operation they extended to us, in all the activities.

In conclusion I wish to state that we had a season of unprecedented successes and I feel proud to have been the Vice-Captain during the period. Let me take this op-

portunity of wishing my house even better luck in the years to come.

S. Sivasothilingam
Vice-Captain

PAULPILLAI HOUSE

It gives me great pleasure to present the report of our house for the year 1969. In the annual sports meet many of our boys took part and some of them did well to obtain places. Special mention should be made of B. R. Manuelpillai and S. Vijendranath who fared well in the senior group. Both of them were members of the College athletic team too. I am indeed very proud to say that B. R. Manuelpillai was awarded the "sportsman of the year" trophy for his all round performance. He was a member of the College Ist XI Cricket and Soccer teams. He also qualified in the zonal meet to take part in the Public Schools meet. In the junior groups Yogendrakumar, Thangavel and Murugananthan did well to obtain places.

V. Mathivanan, C. J. Jeyarajah and Jeyachandrakumar were members of the 3rd XI cricket team. In soccer too our members did well to represent our College. Sathiakiri, Mahalinkasivam, Maneeswaran and A. R. Manuelpillai were members of the IInd team and Sujendranath played for the IIIrd eleven. Two of our members entered the engineering faculty and one entered the physical science section. They are D. Balasingam, Ragupathy and Miss. Nadarajasundaram respectively.

We welcome Mr. M. Ramakrishnan to our house as one of our house masters. He recently joined the tutorial staff and I am sure he will find his stay a happy one. I will be failing in my duty if I don't thank our master-in-charge Mr. S. S. Manuelpillai who was always there to help and guide us.

He was always the first to be in the field. His enterprise and enthusiasm are to be appreciated.

In conclusion, I thank all the members of the house for the whole-hearted cooperation they extended to us in all our activities.

R. Balendran
Treasurer

Captain:— V. Mahendran
Vice-Captain:— V. Mahalingasivam
Treasurer:— R. Balendran
Athletic Captain:— T. D. Sathiakiri

SHERRARD HOUSE

I have great pleasure in reviewing the activities of our house during the year 1969. This year we have excelled not only in games but also in studies.

We were the triple champions (standard Attainment meet, Athletic meet and Over All Championship) in athletics. Last year we became the runners-up. But this year we have regained the triple championship, I do hope we will continue as triple champions in the coming years.

Although we did not have a single champion athlete this year, we were able to achieve this success because of the whole-hearted co-operation of our members. This year we also won the relay challenge cup. Special mention should be made of M. Srijayantha, T. Gnanavel, S. Manoranjan and S. Sivakrishnandan who set up a new record in their event. Our athletic captain S. Vijeyakumar and M. Sreetharan and S. Manoranjan represented our college in the V.T.A. and the zonal meets and secured several places.

Three of our members M. Sreetharan K. Thavakumar and A. Puvaneswaran were members of the college first eleven in cricket

K. Thavakumar who was the opening batsman of the college team and the Jaffna schools combined eleven, and M. Sreetharan the vice-captain of the college team who had the highest aggregate for the season including two centuries, also played for the Jaffna schools combined eleven. Both of them were awarded cricket colours. A. Puvaneswaran, a fresher, created history by taking a hat-trick against St. John's College. Our congratulations to them. Several of our members played for the second and third teams. Special mention must be made of T. Pirabaharan who made 48 runs against Jaffna Central College, and M. Manoharadas the vice-captain of the third eleven who was the most successful bowler.

Though we did not fare well in the Inter-house football tournament, several of our players played in the college first, second and third terms.

Manoharadas captained the college Badminton team. He was a runner up in the all Jaffna under fifteen tournament organised by the Y.M.C.A.

Seven of our members, Masters M. Sreetharan, S. Paramaguru, T. Krishnamoorthy, P. Rajkumar, S. Yoganathan, S. Skandakumar and T. Thangavel secured admission to the Engineering faculty of the university of Ceylon, S. Kamaleswaran, and S. Mahendrarajan were called to the college of technology of katubedde for the Diploma in Engineering Course. In the G. C. E. (O.L.) examination this year, our vice-captain N. Sivakumar and our athletic captain S. Vijeyakumar obtained the best results, securing four distinctions and four credits each. Our congratulations to our athletic captain for having won a "Siyawasa Scholarship" N. Rajkumar was placed first in oratory in the senior section of the Point-Pedro circuit competition and P. Yathavan won three first places in the same competition in the junior section. Our heartiest congratulations to all of them,

M. Sreetharan was appointed head prefect and P. Rajkumar became a senior prefect of this school during the course of the year. T. Krishnamoorthy was the president of the H.S.C. union.

We are happy and proud that an old House master of Sherrard house Mr. S. V. Gunanayagam was the chief-guest at this year's athletic meet.

In conclusion, I thank the house master the office bearers and all the members of our house for helping me in carrying out my duties successfully.

T. Thangavel
House Captain.

THAMOTHARAM HOUSE

I have great pleasure in reviewing the activities of our house during the year 1969. Our success is largely due to the performance of the athletes, S. Sriskandarajah, S. Rajeswaran and S. Rangaraj. In the under 12 and under 13 groups N. Rajkumar and N. Ganeshan fared well.

In football we fared rather badly in the Inter-House Football tournament. Though

we had able players in both teams, we had to be content with the third place in the senior group and the second place in the junior group.

Only two of our members were included in the college first team. In the second team two of our members played for the college team.

In cricket three of our members found places in the College First XI. Many others from our House were in the second and third teams

Our thanks are due to our House master Mr. Sam Thampapillai for the help and encouragement he had given to us in all our activities. I must also thank all the office-bearers, especially Vice-captain John Anton Vicknarajah Strong and the athletic captain S. Sriskandarajah for the keen interest they have taken.

In conclusion I thank all the office bearers, the members of the House and the House Master once again for the whole hearted co-operation they extended to me in all our activities.

P. Sritharan
House-Captain.

* * *

Associations 1969

GRADE 12 UNION

The year under review saw a continuance of the smooth working of the union in all directions. Now the membership of our union has increased considerably.

Meetings were held regularly on the 2nd day after poya and were devoted to debates, discussions and prepared speeches both in English and Tamil. The items reached a fairly high standard.

In the last term of the year we had our Annual Dinner and I feel proud to say it was a great success. Covers were laid for one hundred and this year we did not invite members from the sister colleges. But we invited all our staff members and not the Grade 12 Staff alone as in the past. Owing to unavoidable circumstances as the president of our union, N. Rajkumar was unable to be the chairman at the dinner V. Sathiyaseelan took his place. The chief guests were Mr. S. Thanikasalam, Director of Education, Northern Region and Mrs. Thanikasalam. Mr. S. Thanikasalam proposed the toast of our union which was responded to by the chairman of the function. The toast of the college was proposed by Mr. C. M. Tharmalingam, District Judge, Point-Pedro to which Mr. S. Ratnasabapathy, our principal replied, S. Jeyasundaram, one of our members proposed the toast of the guests to which Dr. S. Kathirgamathamby D. M. O. Point-Pedro Base Hospital replied. We are indeed very thankful to the guest-speakers and to all who responded to our invitation. My thanks are also due to the members of the sub-committees who were mainly responsible for the success of the Dinner.

I take this opportunity to express our sincere thanks to the schools that invited us to their functions during the year.

In the field of studies too as in the past our union did very well. We succeeded in sending a large number of our members into the University of Ceylon and we created a new record by sending 18 students into the faculty of Engineering.

In sports activities too we did well in the V.T.A., Group II and the public schools meets.

Before I conclude, I must thank our patron for all the necessary facilities he has given us, the Vice-patron Mr. S. S. Manuelpillai for his guidance and advice and the members and office-bearers in particular for their willing co-operation which helped me to carry out my duties efficiently.

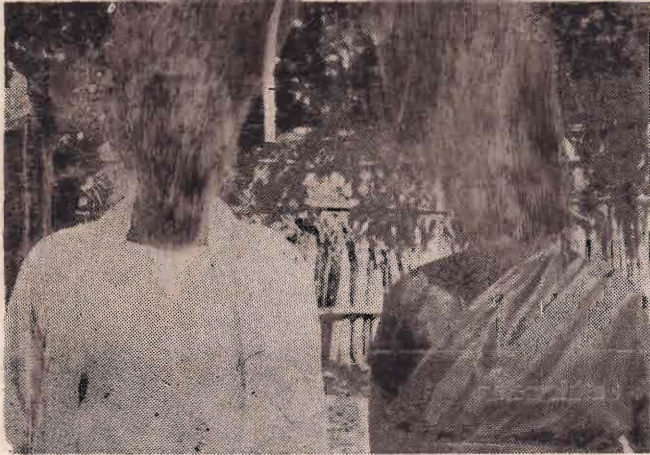
Office-Bearers For Term III

GRADE 12 UNION

President :	N. Rajkumar
Secretary :	K. V. M. A. Pandiyakulachandran
Ass. Secy. & Treas.	M. Anandakrishnan
Vice-President :	V. Velupillai
Auditor :	K. Muttukumar
Editors Tamil :	T. Sivanathan
English :	V. G. Wilson

K. V. M. A. Pandiyakulachandran
Hony. Secretary

INTER-HOUSE ATHLETIC MEET

CHIEF GUESTS
Mr. & Mrs. S. V. Gunanayagam

GRADE 12 DINNER

Chief Guest Mr. S. Thanikasalam
Proposes the Toast of the School.

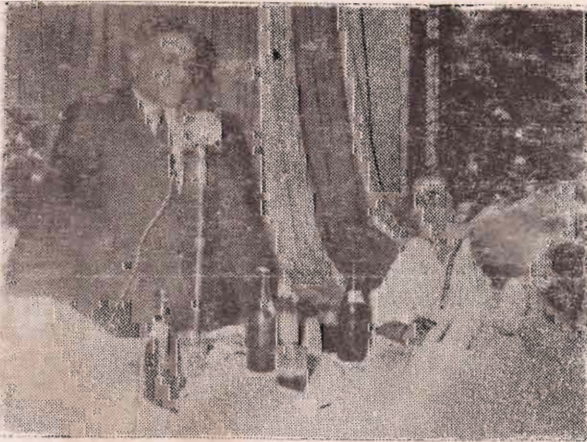

The Principal Replies to the Toast.

GRADE XII DINNER

President : V. Sathiaselan

Mr. C. M. Tharmalingam, District Judge.

Dr. S. Kathirgamathamby D. M. O.
Puloly Hospital.

**பதினேராந்தர்
மாணவர் மன்றம்**

தவணை II

தலைவர் : தா: டே: சத்தியகிரி
உபதலைவர் : இ. கருணரத்தினம்
செயலாளர் : ந. சிவகுமார்
உபசெயலாளரும் }
பொருளாளரும் } கு. தெயவேந்திரராஜா

தவணை III

தலைவர் : தா: டே: சத்தியகிரி
உபதலைவர் : ந: கவிந்திரா
செயலாளர் : சி. சிவசோதிலிங்கம்
உபசெயலாளரும் }
பொருளாளரும் } வீ. மகாலிங்கசிவம்

இம்மன்றம் 1969-ம் ஆண்டு இரண்டாந்தவணையில் உருவாக்கப்பட்டது. இம்மன்றத்தில் இருந்து பல அங்கத்தவர்கள் வள்ளுவர் விழாப் பேச்சுப்போட்டியில் பங்குபற்றினர். இவற்றில் முதலாவது இடத்தைச் செல்வன் பா. ஸ்ரீ ஜெயபாஸ்கரனும் இரண்டாவது இடத்தைச் செல்வன் ந. சிவகுமாரும் பெற்றனர். கட்டுரைப்போட்டியில் செல்வன் ந: இலலிதகுமார் முதலாவது இடத்தைப்பெற்றார்.

மற்றும் விவேகானந்த சபையினரால் நடாத்தப்பட்ட நாவலர் வன்மைப் பேச்சுப் போட்டியில் அகில இலங்கை முழுவதிலும் முதலாவது இடத்தைப்பெற்று தங்கப்பதக்கம் பெற்றது குறிப்பிடத்தக்க செயலாகும். இவரது பேச்சின் பிரதிகள் இந்து இளைஞனில் பிரசுரிக்கப்பட்டது. இம் மன்றத்திற்கு திரு: S. C. இராஜசிங்கம் அவர்கள் உபபுரவலராகவிருந்து கடமையாற்றினார். இந்த மன்றத்தின் கூட்டங்கள் சந்தர்ப்பம் சூழ்நிலை காரணமாக ஒரு சிலவே நடைபெற்றன;

சி. சிவசோதிலிங்கம்,
செயலாளர்.

**சமுக்கலையியல் மன்ற
ஆண்டறிக்கை 1969**

1969-ம் ஆண்டிற்கான எமது சமூகக் கலையியல் மன்ற அறிக்கைகளை ஆக்கிச் சமர்ப்பணம் செய்வதில் நான் பெருமகிழ்வுறுகின்றேன்.

இம் மன்றம் சென்ற ஆண்டுகளைப் போல இவ்வாண்டும் மன்ற அங்கத்தவர்களின் அயரா உழைப்பினாலும் போஷகர், உபபோஷகர் ஆகியோரின் ஆதரவினாலும் சிறந்தமுறையில் நன்கு பணியாற்றியுள்ளது.

கலைப்பிரிவு மாணவர்களுக்கெனவே செயற்படும் இம்மன்றத்தின் முக்கியநோக்கம் மாணவர்களிடையே உறங்கிக்கிடக்கும் அறிவையும் பேச்சுவன்மையையும் தட்டி எழுப்பி அவர்களை நமது தாயகத்தின் உணர்ச்சிமிக்க பிரசைகளாக்குவதே. இந்த ஆண்டு இம் முயற்சியிலே நாம் எவ்வளவு தூரம் முன்னேறி இருக்கின்றோம் என்பதனை உற்றுநோக்கும்போது ஒரு திருப்திகரமானபதிலே தென்படுகின்றது என்பதை மகிழ்வுடனும் மனவுறுதியுடனும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறோம்.

இரண்டு வாரத்திற்கு ஒருமுறை கூடும் எமது மன்றம், இவ்வாண்டு பதினைந்து கூட்டங்கள் மட்டுமே நடாத்தக்கூடியதாக இருந்தது. இப்பதினைந்து கூட்டங்களிலும் மாணவர்கள் பங்குபற்றிக்கொள்ளப் போதியளவு சந்தர்ப்பம் அளிக்கப்பட்டது. மேற்படி கூட்டங்களில் அறிவையும் பேச்சுவன்மையையும் ஏற்படுத்தக்கூடிய சொற்பொழிவுகள், விவாதங்கள் போன்ற பயன்தரு நிகழ்ச்சிகள் இடம் பெற்றன.

எமது மன்றத்தின் சார்பில் ஒரு நூல்நிலையம் இயங்கிவருகின்றது. மன்ற அங்கத்தவரிடமிருந்து வருடாவருடம் வசூலிக்கப்படும் சந்தாப்பணத்தைக்கொண்டு இந்நூல்நிலையத்திற்குத் தேவையான நூல்கள் வாங்கப்படுகின்றன. அத்துடன் இவ்வாண்டு சில மன்ற அங்கத்தவர்களினால் பல நூல்கள் அன்பளிப்பு செய்யப்பட்டுள்ளன. மன்றத்தின் சார்பில் இயங்கிவந்த "கலை

ஞன் குரல்' என்ற பத்திரிகை சொற்ப காலம் எதிர்பாராத விதமாகத் தடைப்பட்டிருந்தபோதிலும், அப்பத்திரிகை தொடர்ந்து வெளிவர மீண்டும் இவ்வாண்டு புத்துயிர் அளிக்கப்பட்டது. பத்திராதிபராகக் கடமைபுரிந்த செல்வன் சி. மரியரட்ணம் அப்பத்திரிகை தொடர்ந்து நன்முறையில் வெளிவரப் பெரிதும் உதவி புரிந்தார்.

எமது மன்றத்தின் வளர்ச்சிக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் தந்து உதவிய எமது கனம் தங்கிய போஷகரும் கல்லூரி அதிபருமாகிய உயர்திரு. எஸ். இரத்தின சபாபதி அவர்

பதவிகள் 1-ம் தவணை
 போஷகர் : திரு. S. இரத்தினசபாபதி
 உப போஷகர் : திரு. C. யோதிரவி
 தலைவர் : செல். S. K. F. அன்ரணி
 உப தலைவர் : செல். K. அருள்குமார்
 செயலாளர் : செல். P. சிவநாதன்
 பேராளர் : செல். B. விநோதன்

களுக்கும், மன்றத்தின் செயலாற்றும் திறமையை உள்ளும் புறமும் நின்று ஊக்குவித்த உபபோஷகர் உயர்திரு. சி. யோதிரவி அவர்களுக்கும் ஒவ்வொரு தவணையும் செயலாற்றிய செயற்குழு அங்கத்தினருக்கும், மன்றத்தின் முன்னேற்றப் பணிக்கு ஊக்கமும் உதவியும் அளித்த மன்ற அங்கத்தவர்கள் அனைவருக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன் :

இம் மன்றத்தின் இவ்வாண்டுக்குரிய நிர்வாகக்குழு அங்கத்தினராகப் பின்வருவோர் பணிபுரிகின்றனர்.

2-ம் தவணை 3-ம் தவணை
 திரு. S. இரத்தினசபாபதி திரு. S. இரத்தினசபாபதி
 திரு. C. யோதிரவி திரு. C. யோதிரவி
 செல். மு. ஜெயச்சந்திரன் செல். V. பரராசிங்கம்
 செல். V. பரராசிங்கம் செல். N. மகேந்திரன்
 செல். N. சச்சிதரணந்தன் செல். R. விக்கினேஸ்வரமூர்த்தி
 செல். மு. சீராளகந்தபரலன் செல். மு. ஜெயச்சந்திரன்

இ. விக்கினேஸ்வரமூர்த்தி,
 கௌரவ செயலாளர்.
 12 கலைப்பிரிவு.

THE PREFECTS' GUILD

Another year has come round and it is indeed a great cause for pride and pleasure for me to review the activities of the Prefects' guild during the year 1969. The guild was inaugurated on the 14th March 1944 and is now in the 25th year of its existence.

The guild meets once a fortnight to discuss problems regarding general discipline and offers suggestions for improvements. We feel proud to say that most of our suggestions are highly valued by the college authorities. Discussions at meetings are treated as highly confidential. The meetings are always attended by our principal, Mr. W. N. S. Samuel and Mr. M. Shanmuganathan. The combined meetings of prefects and monitors are held at the commencement of each term. At the meetings we discuss common problems.

Our guild this year had the following prefects.

Senior Prefects :

- M. Sreetharan (Head Prefect)
- D. Balasingam (Deputy Head Prefect)
- S. Sathanantham (Hony. Secy.)
- P. Rajkumar
- V. Mahendran
- S. V. R. Mathavan
- D. K. Buell
- V. Mathivanan
- B. R. Manuelpillai
- K. Muthukumar
- M. Selvanandarajah

Junior Prefects :

- S. Mariaratnam
- R. Thangarajan
- V. Sathiaseelan
- S. Anandaganeshan
- K. Balendran
- K. Kuganesan
- M. Rajendra
- S. Sarvanantham
- V. G. Wilson

Our head prefect Mast. M. Sreetharan, who was the brightest student in our college both in studies and games, entered the university with flying colours. His punctuality and his advices to the fellow prefects helped them to carry out their duties very smoothly. Because of his good behaviour and his courteous manners he earned the respect of the staff and the students. M. Sreetharan, D. Balasingam, P. Rajkumar entered the varsity at Peradeniya and B. R. Manuelpillai went to Katubadde and they all left us in September. V. Mahendran got a job as a manager in one of the branches of the Usha Company. We wish them all success. In September some helpers were added to our guild and it is now led by S. Sathananthan with the assistance of S. V. R. Mathavan as deputy.

In conclusion, I wish to thank all those who helped us to maintain discipline. I take this opportunity to express our gratitude to the principal, the disciplinarian the counsellor and the members of the staff who at various times advised us in the execution of our duties in the proper way.

Before finishing I wish to thank our headprefect, deputy head - prefect and my colleagues who helped me at all times to carry out my duties as the secretary of the guild in 1969.

S. Sathananthan
Hony. Secy.

HOSTEL UNION (1969)

We have great pleasure in presenting the annual record of our Union this year. During the year, the weekly meetings were held almost every Pre-Poya evening, and the main items were debates, prepared speeches and vocal entertainments. The meetings were often very interesting and useful to the members.

As in the previous year the hostellers have shone with distinction both in studies and in sports. Three of the hostellers took the G. C. E. (O. L.) examination and all of them were qualified for H.S.C. They are Mas. N. Sivaraja 4 C's Mas. S. Vigendranath 4 C's and Mas. S. Mohanadas 3 C's. In the J. S. C. (N.P.T.A.) examination Mas. S. Uthayakumar got 2 D's and Mas. S. Sivakumar got two D's too.

In the College sports activities the hostellers did especially well. D. K. Buell got the Cricket Colours, V. Sathiascelan and N. Navakumar played in the First Eleven Cricket team and D. K. Buell was selected to the under 20 Jaffna Schools team. In the Second Eleven, N. Sivaraja, R. Jeyachandrakumar and P. Chandresekar played. In the Third Eleven V. Satkunaseelan and S. Sundaralingam played.

In the First Eleven Football team N. Navakumar and V. Sathiascelan played. In the Second Eleven team N. Maneeswaran was the vice-captain. N. Sivaraja, S. Mohanadas and K. Priyadharshan played too. In the Third Eleven team. V. Satkunaseelan, K. Priyadharshan S. Sujendranath and S. Sundaralingam got places.

In athletics S. Vigendranath N. Navakumar, V. Sathiascelan, N. Maneeswaran, A. Sivagnanam and S. Sujendranath were in the College athletic team.

This year we had the hostellers' day on the last night of each term.

Our thanks are due to our hostel warden Mr. W. N. S. Samuel, the boarding master Mr. T. Nithiaratnam, the assistant boarding master Mr. A. Mark and the caterer Mr. E. C. Manuelpillai for the keen interest they have always taken in the welfare of every one of us.

K. Priyadharshan
Secretary

GOLLEGE HOSTEL

It is with immense pleasure that I submit the report of the Hostel for the year 1969, which has been another year full of interesting activities for us.

Both in studies and in games our hostellers have done well this year too. They have also taken a keen interest in the other activities at school and brought honour to themselves and the college.

This year the numbers in our Hostel had gone down slightly as we now no longer have the smaller classer. Hence we had only four prefects, but our prefects' meetings were held regularly every month and they were presided over by either the Boarding master or the Assistant Boarding master strict discipline has been maintained during study-time and ample of opportunities have been given to the hostellers to take part in games both indoor and outdoor.

In conclusion, let me thank the Principal, the warden, the caterer and the boarding master for their keen interest in our welfare. Let me also thank the Hostellers, one and all, for the co-operation they extended to me and my fellow prefects in carrying out our duties in the Hostel to everybody's satisfaction.

N. Navakumar
Head-prefect

STUDENT CHRISTIAN MOVEMENT—1969

Office-Bearers — 1969

TERM I

President: Mas. T. D. Sathiakiri
Secretary: Mas. T. Thampapillai

TERM II

President: Mas. V. G. Wilson
Secretary: Mas. S. Blanchard

TERM III

President: Mas. S. Thamothersampillai
Secretary: Mas. S. Blanchard

As the secretary of the S.C.M. it is my duty to submit this report of our activities for the year under review. Our membership stands at sixty.

Though we are small in number we were able to carry out the purpose for which this movement was founded. Our usual weekly meetings were held every fifth day after Poya, after school sessions. The agenda took the form of prepared speeches, debates, discussions or sometimes talks by our senior friends. Some members of our movement conducted youth services on Sundays, where even the sermons were delivered by two of our members namely T. Thampapillai and R. Thangarajan. A group of us willingly contributed our services in cleaning the church compound.

Some of our members attended the J. I. C. C. F. Camp at Karainagar. Our S. C. M. was well represented at the J. I. C. C. F. Annual General meeting held at Chundikuli and at the meeting one of our members Suganthan Blanchard was elected as the Student Representative to the J. I. C. C. F. Our members also participated in the United Carol Service where we gave a special item along with our sister school. The S. C. M. still continues to help the college in conducting morning worship by taking prayers twice a week.

My thanks are due to our patron the principal, vice-patron and all the senior friends for their valuable advice and guidance at all times

We hope this movement will be able to render service to society and maintain its traditions, in the coming years.

Suganthan Blanchard
Hony. Secretary

PHOTOGRAPHIC SOCIETY

It gives me great pleasure to submit a report of the activities of our society for the year 1969.

We are glad to report that we were able to create some interest among the new members and increase the number on roll.

The members learned the first principles in Printing, Enlarging and Developing. We were not able to teach them on taking photos as the two cameras belonging to the society are beyond repair. I hope that we will be able to buy at least a box camera with the necessary funds from the office.

Practical classes were not held this year. I am happy to state that an outsider has consented to give classes on the finer

techniques of modern photography and I hope that the next year will be a better one for the society.

We were sad to part with our president Mr. V. Rajanayagam and are awaiting his return next year after his diploma course in the University of Ceylon. We thank him for his untiring efforts in building up the society and for his able guidance. We are glad to have R. R. R. Blanchard as his successor. We hope that he will give his best to the society.

In conclusion I thank our patron, and our principal for the encouragement and help rendered to the society.

I also thank the studio assistants, our student president Mas. C. Paheerathan and other members of the executive committee for their co-operation.

Photographic Society Office Bearers 1969

Patron :	Mr. S. Ratnasabapathy
President :	Mr. V. Rajanayagam
Vice-President :	Mas. C. Paheerathan
Secretary & Treasurer :	Mas. S. Sithamparapillai
Asst. Secretary & Treasurer :	Mas. S. V. Kamalanathan

S. Sithamparapillai
Hony. Secretary & Treasurer.

காட்லீக் கல்லூரி ஆசிரியர் சங்க ஆண்டு அறிக்கை 1969

காட்லீக் கல்லூரி ஆசிரியர் சங்கத்தின் 23-வது பொதுக்கூட்டம் 1969-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 26-ந் திகதி நடைபெற்றது. பின்வருவோர் அவ் ஆண்டிற்குரிய உத்தியோகஸ்தர்களாகத் தெரிவுசெய்யப்பட்டனர் :

தலைவர் :

திரு. வு. இராசநாயகம்

செயலாளரும் பேராளாளரும் :

திரு. பொ. பாலசிங்கம்

தீர்வாகக் குழுவினர் :

செல்வி வி. நவரத்தினசிங்கம்

திரு. வி. நே. சி. சாமுவேல்

திரு. செ. கந்தசாமி

திரு. க. சிவபாலசுந்தரம்

கணக்குப் பரிசோதகர் :

திரு. செ. இரத்தினவேல்.

இவ்வாண்டின் ஆரம்பத்தில் திருவாளர்கள் : F. மாசிலாமணி, G. K. மகாலிங்கம், J. S. சிறிஸ்தடாஸ் ஆகியோர் இடமாற்றம் செய்யப்பட்டனர். செல்வி P. செல்லையாவின் திருமணம் இனிது நிறைவேறி அண்மையில் அதன் மகிழ்ச்சிப் பெறுபேறும் கிடைத்துள்ளது. இவர்கள் எல்லோருக்கும் ஆசிரியசங்கம் விருந்துபசாரம்

அளித்துள்ளது. இவ்வாண்டின் ஆரம்பத்தில் திரு. M. இராமக்கிறிஷ்ணன் எமது சங்கத்தில் சேர்ந்தார். அவர்வருகை எமக்கும் அவருக்கும் நல்வரவாகி யிருப்பதையிட்டு மகிழ்ச்சி அடைகிறோம்.

இவ்வாண்டின் மிகமகிழ்ச்சியான சம்பவமாக விளங்குவது திருவாளர்கள் : M. கணபதிப்பிள்ளை, V. இராசநாயகம், K. சிவபாதசுந்தரம், K. N. R. வேலன் ஆகியோர் தமது பரீட்சைகளில் சித்தியெய்தியதாகும். திருவாளர்கள் M. கணபதிப்பிள்ளையும் K. N. R. வேலனும் தமது வெற்றியை எமக்கு விருந்தளித்துக் கொண்டாடினர். நாமும் அவர்களுக்குப் பரிசளித்து மகிழ்ந்தோம்: திரு. M. சண்முகநாதன் ஆசிரியபயிற்சி முடித்து மீண்டும் நம்முடன் சேர்ந்துள்ளார் என்பதையும் மகிழ்ச்சியோடு இவ்விடத்தில் குறிப்பிடுகிறோம். இவ்வாறே அதேபயிற்சிக்குச் சென்றிருக்கும் திருவாளர்கள் V. இராசநாயகமும் K. சிவபாதசுந்தரமும் எம்மிடம் திரும்பிவருவரென நம்புகிறோம்.

வழமைபோல வருடாந்த ஆசிரியர் மாணவர் உதைபந்தாட்டப்போட்டி நடைபெற்றது. அதனைத் தொடர்ந்து தேநீர் விருந்தும் நடைபெற்றது.

சங்க அங்கத்தவர்களில் திரு. M. பாலசுப்பிரமணியமும் திரு. T. நித்தியரத்தினமும் திரு. C. ஜோதிரவியும் இவ்வாண்டில் புத்திர பாக்கியம் பெற்றுள்ளனர். அவர்களுக்கு எமது நல்லாசி உரித்தாகுக.

இவ்வாண்டின் முடிவில் வருடாந்த இராப்போசன விருந்தும் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பெற்றது.

இறுதியில், நிர்வாகக்குழு அங்கத்தர்களுக்கும் ஏனைய சங்கத்தினருக்கும் எனது வேலையை இலகுவாக்கியதற்கும் சங்க நடவடிக்கைகள் எல்லாவற்றிலும் பங்குகொண்டு சிறப்பித்த அங்கத்தவர்களின் குடும்பத்தார்கட்கும் எனது நன்றி உரித்தாகுக.

பொ. பாலசிங்கம்,
காரிதரிசி.

Sports Section

Cricket: In cricket we have set new landmarks this year, besides bettering our own grand performance of 1965. We fielded a team of experienced players and promising young freshers under the captaincy of M. Selvanandarajah. We won convincingly seven of the ten matches we played and, had not time or the weather intervened, we would, in all probability, have won the other three just as handsomely.

Four of our players viz. M. Selvanandarajah, D. K. Buell, M. Sritharan and K. Thavakumar were in the Jaffna Combined Schools Team (Under 20) and two others, viz: V. Muthukumar and S. Gnanasunderam, in the under 18 Team, for the Inter-Zonal Cricket Tournament.

For the first time in years we had a well-balanced team. Our fielding though not always brilliant, was always dependable. Our batting, our forte, had both character and depth, and our bowling had an adequate blend of pace and spin. Buell in the covers, Benedict at leg-slip, and Sathiaselvan in the outfield excelled in fielding. Sritharan with two centuries to his credit and Buell with one were our chief run-getters, while Muthukumar and Selvanandarajah were our most outstanding bowlers with a bag of over fifty wickets each for the season.

We started the season with a very impressive win over Mahajana, by an innings and 161 runs, setting up a record in the process. Our score of 316 for six bettered our previous best score of 312 for seven against Skanda in 1965. But the most significant event of the season was our victory over St. John's by 10 wickets. All our batsmen thrilled the crowd with delectable display of elegant stroke-play and aggressive, purposeful batting, on the first day. On the next day Muthukumar in a fiery

opening spell of sustained accuracy wrecked the Johnian batting, taking 4 wickets for one run but Puwaneswaran, a fresher, snatched the laurels off his brow with a peach of an over—a maiden—with a hat-trick off the first three balls of his very first over! and the Johnians slumped to 7 down for 7 runs. In another hour and Hartley had beaten St. John's for the first time ever in 23 years of cricket encounters. The bogey vanished and history was made. 'This was our finest hour'.

Our Second Eleven was a good side but this year we were able to play only 3 matches. A. R. Manuelpillai captained the side. He was our most successful all-rounder. Shanmuganathan, Prapaharan and Suganthan evinced both temperament and batting technique. Sri Jeyantha and Prathapan showed great promise as medium pace left-armers. Poor, or rather indifferent fielding robbed them of any chance we had of winning matches.

Our Third Eleven played four matches. we won two, drew one and lost one. B. Jeyan Ranjit, who captained the side, is a forcible opening batsman, our most consistent scorer was C. J. Manuelpillai and our best all-rounder was S. Manoharadas — a born cricketer. In fact all of them have sound techniques in bowling and batting, which the years must mature and mellow. Their fielding was always a treat to watch. They enjoyed their cricket and they give one the comforting hope that the best of Hartley's Cricket is yet to be.

Athletics: Our Inter-House Athletic meet took place on Saturday the 5th July. Mr. S. V. Gunanayagam, retired teacher of Hartley College and Mrs. S. V. Gunanayagam were the chief guests. A detailed account of the meet, giving the names of the

prize winners at each of the events is given in the pages that follow. The meet was of the usual high standard. Two new ground records were set up and in nine events new best achievements were noted.

At the Athletic meet organized by the Vadamaradchy Teachers' Association our boys did quite well. They won all the relays too.

At the Jaffna Eastern Zone Schools Athletic meet and at the Group II Schools meet also our athletes fared fairly well. Two of our boys got places in the All Ceylon Public Schools Meet.

Soccer : 1st XI : At the beginning of the season we thought that we had a strong team. But our hopes were soon dashed to the ground, for injuries on the one hand and results at the various Examinations on the other hand accounted for some of our regulars and we had to fall back on a few substitutes. Eventually we won two matches, drew two and lost two.

It was a team that had a great potential, but ill-luck wrested the laurels from its grasp.

2nd XI : The second team played six matches, out of which they drew one and lost all the others. The third XI did not play any school matches this year.

Let me conclude by thanking all the coaches who devoted so much of their time to make a success of all our sports activities.

Colours for the year were awarded to

Cricket :	M. Sritharan	(Reward)
	M. Selvanantharajah	"
	K. Thavakumar	"
	B. R. Manuelpillai	"
	K. Muthucumar	(Award)
	V. Sornalingam	"
Athletics :	B. R. Manuelpillai	
	K. Kuganesan	
	K. Muthucumar	
Soccer :	Nil	

C. Ratnavel
Prefect of games

RESULTS OF THE SOCCER MATCHES 1969

	1st XI	2nd XI
Vs. Mahajana	Won 2-1	Lost 1-4
Vs. Skandarodaya	Drawn 1-1	Drawn 2-2
Vs. Jaffna Central	Won 1-0	Lost 2-2
Vs. St. John's	Drawn 3-3	Lost 0-5
Vs. St. Patrick's	Lost 0-8	Lost 0-8
Vs. Jaffna College	Lost 0-2	Lost 0-6

PUBLIC SCHOOLS ATHLETIC MEET 1968

WINNERS FROM HARTLEY

	D. K. Buell
5th Place	110 Metres Hurdles (Under 19)
	S. Theivendran
4th Place	High Jump (Under 14)

RESULTS OF THE CRICKET MATCHES 1969

FIRST ELEVEN

1. Vs. Mahajana College : Won by Innings and 161 Runs.

Hartley College: 316 for 6 decl., V. Sornalingam 17, K. Thavakumar 35, V. Sathiascelan 36, B. R. Manuelpillai 13, D. K. Buell 90, M. Sreetharan 110, Wijayakanthan 2 for 42 and Rajakanthan 2 for 49.

Mahajana College: 36 All out. Jeyakumar 16, Rajakanthan 13, A. Puvaneswaran, 4 for 8 and M. Selvanandarajah 3 for 7 and 119 All out. Skandarajah 44, Rajakanthan 25, Tharmeswaran 15, Jeyakumar 14, A. Puvaneswaran 3 for 12, M. Selvanandarajah 2 for 28, K. Muthukumar 2 for 29 and D. K. Buell 2 for 30.

2. Vs. Skandavarodaya College: Won by 5 Wkts.

Hartley College 150 All out. Thavakumar 43, B. R. Manuelpillai 33, D. K. Buell 23 and M. Selvanandarajah 22, Thuraisingam 4 for 54 and D. Y. Fitch 4 for 35 and 93 for 5 decl. M. Selvanandarajah 45 N. O. K. Thavakumar 20 and Somalingam 16, Subramaniam 4 for 28.

Skandavarodaya College: 60 All out. Thuraisingam 33, M. Selvanandarajah 3 for 14, K. Muthukumar 4 for 21 and D. K. Buell 2 for 24 and 181 All out. Thuraisingam 75, D. Y. Fitch 41, M. Selvanandarajah 3 for 29, S. Gnanasundaram 3 for 34, and K. Muthukumar 3 for 41.

3. Vs. St. Patrick's College : Won by Innings and 41 Runs.

Hartley College: 160 All out. K. Thavakumar 42, M. Selvanandarajah 43, V. Sathiascelan 24, Sornalingam 15 and M. Sreetharan 10, Joseph 5 for 46, Jogendra 2 for 45.

St. Patrick's College: 49 All out. Yogendra 11, M. Selvanandarajah 4 for 11 and D. K. Buell 4 for 12, and 70 All out.

Varnakulasingam 14, Ponrajah 12, and Joseph 12, M. Selvanandarajah 3 for 15, K. Muthukumar 2 for 10, Gnanasundaram 2 for 4 and Manuelpillai 1 for 1.

4. Vs. Jaffna Central College : Match abandoned during to rain.

Hartley College: 89 All out. M. Selvanandarajah 32, Gnanasundaram 20 and V. Sathiascelan 14, Thillaiampalam 4 for 10 and Jeyaratnakumar 4 for 21.

Jaffna Central College: 94 All out. Shanthiharan 31, Ranjithkumar 16 N. O. Vinaharan 15 and Balendran 12, K. Muthukumar 4 for 16, M. Selvanandarajah 3 for 20 and 5 for 4 at stumps, K. Muthukumar 3 for 2.

5. Vs. Dharmapala Vidyalaya : Won by Innings and 5 Runs.

Hartley: 228 All out. M. Sreetharan 71, B. R. Manuelpillai 48 and Vallipuranthan 26, Arumaperuma 6 for 57.

Dharmapala Vidyalaya: 94 All out. U. Perera 26 and Morawake 12, M. Selvanandarajah 4 for 16 and S. Gnanasundaram 4 for 12 and 129 All out. Heminda 43, Arumaperuma 19 and Piyesena 16, K. Muthukumar 5 for 36 and S. Gnanasundaram 2 for 21

6. Vs. St. John's College : Won by 10 wkts.

Hartley College: 178 All out. Thavakumar 54, Sreetharan 40, B. R. Manuelpillai 24 and Sathananthan 20, Surendra 3 for 48 and Navaratnarajah 2 for 22 and No Loss for 24, Sornalingam 16 N. O.

St. John's College: 165 All out. Sivakumar 27, Theivendra 27, Surendra 25 and Mills 22, M. Selvanandarajah 3 for 39, A. Puvaneswaran 3 for 19, and K. Muthukumar 2 for 38 and 36 All out. Hoole 20, Muthukumar 5 for 7, A. Puvaneswaran 3 for 8 and B. R. Manuelpillai 2 for 5.

7. Vs. Jaffna Hindu College : Won by 5 wks.

Hartley College: 236 for 8 decl. M. Selvanandarajah 36, Thavakumar 34, M. Sreetharan 33, D. K. Buell 30 and N. Navakumar 26 N. O. Kandiah 4 for 66 and Amalakugan 3 for 44 and 60 for 5 decl. M. Selvanandarajah 21, Buell 16 N. O. and Vallipuranathan 10 N. O. Nirthanandan 3 for 17, Amalakugan 1 for 18.

Jaffna Hindu College: 135 All out. N. Satkunaseelan 38, K. Rajkumar 19, S. Nagulendran 16, T. Gengatharan 12 and S. Sooriyakumar 10 N. O. Muthukumar 3 for 26, Vallipuranathan 3 for 13 and B. R. Manuelpillai 2 for 7 and 160 All out. Rajkumar 52, Kandiah 36 and Amalakugan 20, Buell 4 for 22, M. Selvanandarajah 3 for 30 and K. Muthukumar 3 for 30.

8. St. Sylvesters College : Won by 10 wks.

Hartley College: 268 for 5 decl. M. Sreetharan 115, D. K. Buell 113 N. O. V. Sornalingam 15 and B. R. Manuelpillai 12 N. O. E. H. Perera 2 for 62 and Samarassekera 2 for 66 and No Less for 55, Sornalingam 38 N. O. Thavakumar 17 N. O.

St. Sylvesters College: 186 All out. Jeyasinghe 52, Ayuy 36 and Thirimanne 31, M. Selvanandarajah 5 for 66 and K. Muthukumar 3 for 33 and 151 All out. Ayuy 43, Denlow 34 and Paul 24, K. Muthukumar 3 for 29, Buell 3 for 48 and Selvanandarajah 2 for 44.

9. Vs. Ibbagamuva M. M. V. : Drawn.

Hartley College: 146 All out. Buell 28, Somalingam 26 and Gnanasundaram 20, Dharmaratna 4 for 35 and Wijeratna 4 for 53, and 273 for decl. M. Sreetharan 95, D. K. Buell 45, B. R. Manuelpillai 43, and K. Thavakumar 34, Ratnapala 2 for 67.

Ibbagamuva M. M. V. : 159 All out. Kaluarachchi 47, Somaratna 38 and Gunabanda 25 N. O. Buell 3 for 32, Muthukumar 3 for 34 and M. Selvanandarajah 2

for 43 and 106 for 6 at close, Somaratna 37, Kaluarachchi 28 N. O. and Ratnapala 18, M. Selvanandarajah 2 for 31 and K. Muthukumar 2 for 37.

10. Vs. Jaffna College : Drawn.

Hartley College: 171 All out. Thavakumar 47, Sathanandan 26 and K. Muthukumar 19 and 144 for 4 at close, Somalingam 33, Gnanasundaram 51 N. O. and M. Selvanandarajah 27 N. O.

Jaffna College: 242 All out. Benjamin 51, Shunmugam 48, Soodamany 29, Kulanathan 37, Dayananda 23 and Paul 20, Vallipuranathan 3 for 19, Selvanandarajah 4 for 62 and 198 for 7 wks., Kulanathan 100 N. O., Soodamani 29, and Kulanathan 27, Selvanandarajah 3 for 45, Puvaneswaran 2 for 31 and Muthukumar 2 for 60.

SECOND ELEVEN

1. Vs. Skandavarodaya College :

Drawn.

Hartley College: 1st Innings 124 All out. V. Sathiascelan 30, P. Shanmuganandan 18, A. R. Manuelpillai 33, S. Prabaharan 13, T. D. Sathiyagiri 10, S. Anton 6 for 26, P. Laxmanan 2 for 27 and 99 for 6 Dec. V. Sathiascelan 21, S. Gnanasundaram 19, Shanmuganandan 16, A. R. Manuelpillai 26.

Skandavarodaya College: 1st Innings 122 All out. S. Anton 27, Kandarajah 26, R. Narendran 21, Satchithanandan 14, P. Laxmanan 15 Not out, S. Gnanasundaram 4 for 20, M. Sri Jeyantha 4 for 32 and 3 for 57, S. Anton 19, Mahendarajah 33, Prathapan 2 for 3.

2. Vs. Jaffna Central College : Drawn.

Hartley College 1st Innings 132 All out, V. Sathiascelan 24, S. Gnanasundaram 18, Prabaharan 48, S. Jeyalingam 5 for 41, R. Premachandran 2 for 34 and 138 for 8, V. Sathiascelan 25, B. Suganthan 18, Prabaharan 23, S. Gnanasundaram 26, Sriskandarajah 16, Premachandran 3 for 30, Mahendran 3 for 19.

Jaffna Central College: 1st Innings 158 All out. Jeyalingam 19, Vinoharan 18, Rajendra 76, S. Eluarajah 28, A.R. Manuelpillai 4 for 38, S. Gnanasundram 2 for 32, Sriskandarajah 2 for 23.

3. Vs. St. Patrick's College: Lost by Innings and 64 Runs.

Hartley College: 1st Innings 103 All out. A. R. Manuelpillai 44, N. Sivarajah 11, Sriskandarajah 22, A. A. Victor 8 for 35 and 68 All out. Siva Krishnanandan 24, T. D. Sathiagiri 15, S. Anton 4 for 19, A. Victor 4 for 16.

St. Patrick's College: 1st Innings 235 All out. Pushparajah 90, S. Anton 13, Lazarz 25, Jeyaratnam 10, S.R. Joseph 20, Victor 46, Benjamin 11 Not out, Sriskandarajah 3 for 63, V. Prathapan 2 for 38, B. Suganthan 2 for 42.

THIRD ELEVEN

*1. Vs. St. John's College: Lost by 8 wkts. and 2 runs.

Hartley College: 1st Innings 27 All out. Subramaniam 3 for 2, Ranjit 2 for 7, Alexander 2 for 3 and 85 All out, Ragunathan 24, C. J. Manuelpillai 45, Ranjit 6 for 39, Mahendran 2 for 12.

St. John's College: 1st Innings 70 All out, C. S. Mill 22 Not out, R. Ranjit 22, M. Sri Jeyantha 4 for 32, M. Manoharadas 5 for 19 and 45 for 2, Sivaji 28 Not out, Mahendran 13 Not out, M. Senthivel 2 for 14.

2. Vs. Jaffna Central College: Won by 1st Innings Score 57 Runs.

Hartley College: 1st Innings 140 All out. C. J. Manuelpillai 48, N. Senthivel 24, T. D. Sathiamoorthy 10, R. Srikantha 4 for 30, S. Manoharan 2 for 19, K. Thavendiran 2 for 12, and 44 for 5, M. Manoharadas 23 Not out, K. Thavendiran 3 for 13, K. M. Shanthikumar 2 for 20.

Jaffna Central College: 1st Innings 83 All out. R. Sriskantha 24, G.S. Abraham 13, N. Narendran 18, V. Sripragasam 4 for 18, M. Manoharathas 4 for 16, V. Sugumar 2 for 14 and 2nd Innings 158 All out, R. Srikantha 33, G. S. Abraham 13, M. S. Nazeer 16, K. Anandakumar 19, N. N. Narendran 39, K. Jeyakantha 20 Not out, M. Manogarathas 7 for 57.

3. Vs. St. Patrick's College: Lost by 166 Runs.

Hartley College: 1st Innings 90 All out. C. J. Manuelpillai 20, M. Manogarathas 19, V. Satkunaseelan 11, N. Senthivel 12, C. F. Xavier 6 for 20 and 2nd Innings 52 All out. M. Manogarathas 36, R. T. Machado 4 for 5, E. D. Karunakaran 2 for 4.

St. Patrick's College: 1st Innings 147 All out. C. S. Christohper 55, S. D. Nilofer 24, C. F. Xavier 13, C. Lawrence 13, D. C. Lovel 14, V. Sripragasam 5 for 52, M. Manogarathas 3 for 32 and 2nd Innings 161 for 5 decl. C. F. Xavier 52, D. C. Lovell 41, M. A. Aruleswaran 19, S. D. Nilofer 20, R. J. Rajah 10, C. J. Manuelpillai 3 for 33.

4. Vs. Kokuvil Hindu College: Won by 10 Runs.

Hartley College: 1st Innings 42 All out. Jeyan Ranjit 25, V. Raveendra 4 for 6, P. Thananchian 2 for 7, S. Gowritharan 2 for 7. 2nd Innings 86, C. J. Manuelpillai 26, K. Mathivanan 25, V. Raveendran 2 for 11, V. Yuvaraj 2 for 5.

1st Innings 53 All out. K. Palapan-dian 20, P. Thananchian 10, V. Sripragasam 3 for 13, M. Manoharathas 3 for 14, S. Suntharalingam 2 for 3. 2nd Innings 66 All out. K. Sivarajah 22, M. Rajakulendran 17, P. Logeswaran 11, V. Sripragasam 4 for 22, M. Manoharathas 4 for 15, S. Sundaralingam 1 for 5.

FIRST ELEVEN BATTING AVERAGES 1969

Name	No. of Innings	Times not out	Total Runs	Highest Score	Average
M. Sreetharan	13	—	513	115	39.6
D. K. Buell	12	2	379	113*	37.9
M. Selvanandarajah	14	4	307	45*	30.7
K. Thavakumar	16	2	370	54	26.4
B. R. Manuelpillai	13	1	224	48	18.6
V. Sornalingam	16	2	252	38*	18.
V. Sathiaselan	7	1	93	36	15.5
S. Gnanasundram	8	1	102	51*	14.5
N. Vallipurathan	9	1	97	25	12.1
S. Sathanandan	9	1	75	26	8.3
K. Muthukumar	8	3	41	19	8.2
A. Puvaneswaran	7	5	13	12	6.5

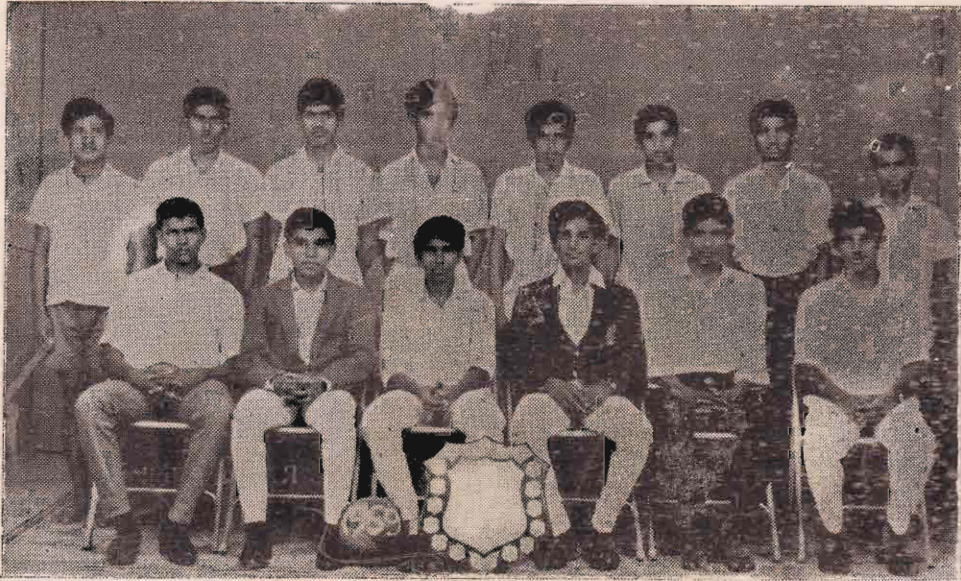
* Not out

FIRST ELEVEN BOWLING AVERAGES 1969

Name	Overs	Maidens	Runs	Wickets	Average
M. Selvanandarajah	231.5	53	479	52	9.2
K. Muthukumar	240.5	64	539	52	10.4
N. Vallipurathan	19.5	1	71	6	11.8
S. Gnanasundram	65.5	10	202	15	13.4
A. Puvaneswaran	97.	16	277	20	13.9
D. K. Buell	113.	26	307	23	16.2
B. R. Manuelpillai	62.4	18	183	8	22.8

OVERALL CHAMPIONS FOOTBALL 1969

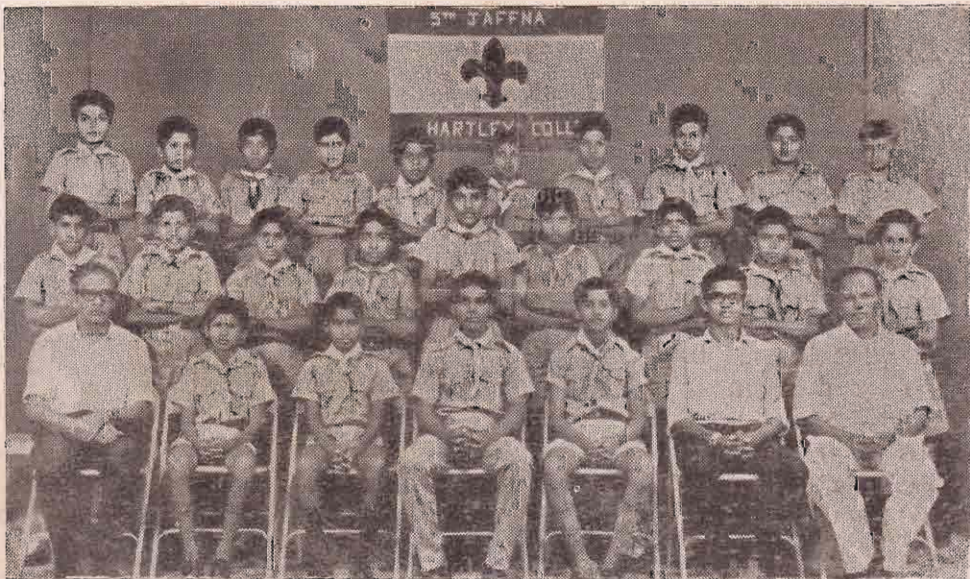
Kanapathipillai House

Seated (L.—R.) S. Sivasothilingam, S. Mariaratnam, N. Navakumar, S. Sathananthan, R. S. Nanthakumar, V. Gnanaalingam.

Seated (L.—R.) S. Suntharalingam, A. Balachandran, K. Sri Balan, V. Sathiaselan, V. Sreeskandarajah, R. Raveendralingam.

THE SCOUT TROOP

Seated (L.—R.) Mr. Sam Thampapillai, S. Harichandra, S. Sugumar, T. D. Sathiyakiri, N. Sivakumar, T. Thambapillai, M. P. Sachithanatham.

Standing (1st) G. Manoharan, R. Narendran, V. Premkumar, G. R. Manoharan, K. Priyadarsan, S. Jeyaratnam, B. Sivaneesan, T. Vijendran.

„ (2nd) N. Premraj, T. Kailanathan, A. Thirugnanam.

**SPORTSMAN OF THE YEAR
1969**

B. R. Manuelpillai

SCHOLARSHIP

A pioneer in the field

Mr. K. Sivarajah of Thumpalai, Point Pedro, has been awarded a scholarship by the Asia Bunka Kaikan of Japan, sponsored by the Asia Cultural Association. He is following a course of training in Fish Processing at Kibun Co. Ltd., Japan.

He was at the Fisheries Training Centre, Negombo, and has been one of those selected for training by the Fisheries Corporation to operate eleven ton trawlers.

RESULTS OF THE COLLEGE ATHLETIC MEET 1969

Events	Under 12	Under 13	Under 14	Under 16	Under 17	Under 19
100 Metres	1 N. Kugathasan 2 T. Rajkumar 3 P. Harichandran	1 S. Thangavel 2 N. Ganesan 3 G. Manoharan	1 N. Senthivel 2 T. Thevarajah 3 G. Subramaniam	1 S. Manoranjan 2 P. Anpalagan 3 S. Sivakrishnandan	1 S. Vijayakumar 2 N. Kumarakuru- paran 3 T. Yoganathan	1 D. K. Buell 2 B. R. Manuepillai 3 S. Vijendranath
200 Metres	1 T. Rajkumar 2 N. Kugathasan 3 P. Harichandran	1 N. Ganesan 2 K. Muruganandan 3 S. Thangavel	1 N. Senthivel 2 Thevarajah 3 G. Subramaniam	1 P. Anpalagan 2 S. Manoranjan 3 S. Sivakrishnandan	1 T. Yoganathan 2 S. Vijayakumar 3 N. Kumarakuru- paran	1 B. R. Manuepillai 2 A. J. Thevarajah 3 S. Vijendranath
400 Metres				1 P. Anpalagan 2 S. Manoharan 3 M. Srijevanthan	1 S. Sooriyakumar 2 V. Sivagnananthan 3 S. Vijayakumar	1 B. R. Manuepillai 2 T. Rajeswaran 3 M. Cavendra
800 Metres					1 K. P. Karunanithy 2 P. Vinayaka- moorthy 3 S. Sooriyakumar	1 T. Rajeswaran 2 S. Srisikandaraiah 3 T. Shanthakumar
1500 Metres						1 T. Rajeswaran 2 T. Nanthakumar 3 N. Cavendra

Events	Under 12	Under 13	Under 14	Under 16	Under 17	Under 19
80 or 100 Metres Hurdles				1 S. Sujendranath 2 S. Sivakrishnanadan 3 A. Sivaganam	1 S. Rangarajah 2 S. Sooriyakumar 3 N. Maneeswaran	1 D. K. Buell 2 M. Sribharan 3 S. Balakrishnan
High Jump	1 B. Krishnakumar 2 M. Yogendrakumar 3 C. Jeyarajah	1 P. Selvakumar 2 B. Sivanesan 3 P. Loganandan	1 B. Rajalingam 2 S. Theivendram 3 G. Subramaniam	1 S. Manoharan 2 A. Sivagnanam 3 T. Gnanaivel & S. Sundralingam	1 S. Rangarajah 2 T. Yoganathan 3 S. Sivakumar	1 D. K. Buell 2 V. Sathiaselvan 3 M. Sreetharan
Long Jump	1 P. Harichandran 2 T. Rajkumar 3 N. Kugathanan	1 N. Ganesan 2 S. Kuganolipavan 3 K. Murukanandan	1 N. Senthivel 2 S. Theivendran 3 G. Subramaniam	1 P. Anpalagan 2 S. Manoharan 3 M. Shanthikumar	1 S. Rangarajah 2 S. Vijayakumar 3 T. Yoganathan	1 B. R. Manuepillai 2 K. Kuganesan 3 S. Vijendranath
Triple Jump					1 S. Rangarajah 2 T. Navaratna- singam 3 T. Raveendran	1 S. Sriskandarajah 2 K. Kuganesan 3 T. Thangavel
Pole Vault				1 V. Sugumar 2 T. Gnanaivel 3 K. Sivasubra- maniam	1 T. Tharmakula- singam 2 — 3 —	1 R. Arisegaram 2 C. Kugendraraiah

Events	Under 12	Under 13	Under 14	Under 16	Under 17	Under 19
Discus				1 T. Gnanthurai 2 M. Sri Jeyantha 3 V. Sriskandaraiah	1 T. Navaratna- singam 2 K. Karunanithy 3 V. Mahalinga- sivam	1 K. Kuganesan 2 M. Sreetharan 3 S. Sriskandaraiah
Javelin				1 V. Sriskandaraiah 2 T. Gnanathurai 3 S. Kathirkama- nathan	1 T. Navaratna- singam 2 S. Tharmakula- singam 3 V. Mahalinga- sivam	1 K. Kuganesan 2 A. Puvaneswaran 3 K. Muthukumar
Putt Shot				1 M. Sri Jeyantha 2 N. Easwaramohan 3 V. Sriskandaraiah	1 T. Navaratna- singam 2 C. Pabeerathan 3 V. Mahalinga- sivam	1 D. K. Buell 2 M. Sreetharan 3 E. J. Rajendram
4x100 Metres Relay	1 Kanapathipillai 2 Abraham 3 Paulpillai	1 Paulpillai 2 Sherrard 3 Abraham	1 Abraham 2 Sherrard 3 Kanapathipillai	1 Sherrard 2 Kanapathipillai 3 Paulpillai	1 Sherrard 2 Abraham 3 Paulpillai	1 Kanapathipillai 2 Paulpillai 3 Abraham
4x400 Metres Relay						1 Kanapathipillai 2 Paulpillai 3 Sherrard

- 1 Intermediate Long Jump: Cup presented by Messrs. Diana and Company awarded to P. Anpalagan of Kanapathipillai House.
- 2 Intermediate Track: Cup presented by Mr. Gunaratnam awarded to P. Anpalagan of Kanapathipillai House.
- 3 Seniors Putting the Weight: Cup presented by Mr. A. R. Joseph awarded to D. K. Buell of Kanapathipillai House.
- 4 Seniors Throwing the Javelin: Cup presented by Mrs. N. Vairamuthu awarded to K. Kuganeson of Abraham House.
- 5 Senior Pole Vault: Cup presented by Mr. P. Suntharalingam awarded to R. Arisegaran of Paulpillai House.
- 6 Seniors 100 Metres: Cup presented by Mr. N. Nadarajah awarded to D. K. Buell of Kanapathipillai House.
- 7 Seniors 400 Metres: Cup presented by Mr. S. Panchalingam awarded to B. R. Manuelpillai of Paulpillai House.
- 8 Seniors 800 Metres: Cup presented by Mr. P. Kumaraguru awarded to T. Rajeswaran of Thamotharam House.
- 9 Seniors 1500 Metres: Cup presented by Anonymous awarded to T. Rajeswaran of Thamotharam House.
- 10 D. N. Chinniah Memorial Cup presented by Mr. C. Balasingham awarded to K. Kuganeson of Abraham House for the best performance at the meet.
- 11 Relays:— S. A. Rasaratnam Challenge Cup presented by the Staff of Hartley College awarded to Sherrard House.

INDIVIDUAL CHAMPIONS

Group	Name	House
Under 12	T. Rajkumar	Thamotharam
„ 13	N. Ganeshan	Thamotharam
„ 14	N. Senthivel	Abraham
„ 16	P. Anpalagan	Kanapathipillai
„ 17	S. Rangarajah	Thamotharam
„ 19	D. K. Buell	Kanapathipillai

STANDARD ATTAINMENT MEET CHAMPIONS

Placing	House	Points
1	Sherrard	416
2	Abraham	400

Challenge Cup presented by the Staff of Hartley College in memory of the late Mr. S. T. Samuel for the Standard Attainment Meet Champions awarded to Sherrard House.

Runners up Challenge Cup awarded to Abraham House.

MEET CHAMPIONS

Placing	House	Points
1	Sherrard	255½
2	Kanapathipillai	225
3	Abraham	206
4	Paulpillai	180½
5	Thamotharam	160½

Challenge Cup presented by Mr. Thambithurai for the Meet Champions awarded to Sherrard House.

Challenge Cup presented by the late Mr. C. D. A. Sherrard and his brother in Memory of their father, the late Mr. J. C. Sherrard for the Meet runners up awarded to Kanapathipillai House

March Past	1	Kanapathipillai House
	2	Paulpillai House
	3	Abraham House
	4	Thamotharam House
	5	Sherrard House

"You cannot waste time,
Time wastes you"

— Gene Fowler

RESULTS OF THE V. T. A. ATHLETIC MEET 1969
WINNERS FROM HARTLEY COLLEGE

Events	Under 15	Under 16	Under 17	Under 19
100 Metres	1 N. Senthivel			1 D. K. Buell
200 Metres	1 N. Senthivel		3 T. Yoganathan	2 B. R. Manuelpillai
400 Metres	*	1 S. Manoranjan		2 B. R. Manuelpillai
800 Metres	*	*	3 P. Karunanithy	1 T. Rajeswaran
1500 Metres	*	*	*	1 T. Rajeswaran
100 / 110 Metres Hurdles	*	1 S. Sujendranath 2 N. Maneeswaran	1 S. Rangarajah	1 D. K. Buell — 3 M. Srinathan
High Jump				2 V. Sathiaselvan

* No Event

Events	Under 15	Under 16	Under 17	Under 19
Long Jump	1 N. Senthivel 2 — 3 S. Theivendram	1 P. Anpalagan	1 S. Rangarajah	1 B. R. Manuelpillai
Triple Jump	*	*	*	3 K. Kuganesan
Discus Throw	*	3 M. Sri Jeyantha	1 T. Navaratnasingam	2 K. Kuganesan
Putt Shot	*	1 M. Sri Jeyantha	1 T. Navaratnasingam 2 C. Paheerathan	1 D. Buell 2 — 3 M. Sreetharan
Javelin Throw	*	1 M Sri Jeyantha	1 T. Navaratnasingam	1 K. Kuganesan 2 — 3 K. Muthucumar
4x100 Metres Relay	1 Hartley	1 Hartley	1 Hartley	1 Hartley
4x400 Metres Relay	*	*	*	1 Hartley

* No Event

RESULTS OF THE JAFFNA ATHLETIC MEET 1969

EASTERN ZONE WINNERS FROM HARTLEY COLLEGE

Events	Under 13	Under 14	Under 15	Under 16	Under 17	Under 19
100 Metres	3 T. Rajkumar	1 N. Senthivel 2 — 3 T. Thevarajah	1 S. Manoharan	1 P. Anpalagan 2 — 3 S. Manoharan	2 S. Vijayakumar	2 S. Vijendranath 3 A. J. Thevarajah
200 Metres	2 N. Ganeshan 3 K. Murukanandan	1 N. Senthivel 2 — 3 B. Rajalingam	1 S. Manoharan	1 P. Anpalagan 2 N. Senthivel		
300 Metres	*	*	1 S. Manoranjan 2 V. Sriskandarajah	*	*	*
400 Metres	*	*		1 S. Manoranjan		
800 Metres	*	*		*	*	1 T. Rajeswaran
80—100—110 Metres Hurdles	*	1 S. Theivendran	1 S. Sujendranath 2 K. Balasubramaniam 3 C. J. Manuelpillai	1 S. Sujendranath	1 S. Rangarajah 2 — 3 N. Maneeswaran	1 D. K. Buell
200 Metres Hurdles	*	*	*	*	*	1 D. K. Buell

* No Event

Events	Under 13	Under 14	Under 15	Under 16	Under 17	Under 19
Long Jump	2 N. Ganeshan 3 P. Harichandran	2 S. Theivendran	1 S. Manoharan	1 P. Appalagan		
High Jump	2 M. Yogendrakumar	1 S. Theivendran 2 G. Subramaniam	1 K. Balasubramaniam		2 S. Rangarajah	
Triple Jump	*	*	*	*	*	1 B. R. Manuelpillai 2 K. Kuganesan
Discus Throw	*	*	1 V. Sriskandarajah		2 T. Navaratnasingam	3 K. Kuganesan
Javelin Throw	*	*	3 V. Sriskandarajah		1 T. Navaratnasingam	1 K. Kuganesan 2 K. Muthucumar
Putt Shot	*		1 N. Senthival	2 M. Sri Jeyantha	1 T. Navaratnasingam	1 D. K. Buell 2 — 3 M. Sreetharan
4x100 Metres Relay	1 Hartley	1 Hartley	1 Hartley	1 Hartley	3 Hartley	1 Hartley
4x400 Metres Relay	*	*	*	*	3 Hartley	1 Hartley

• No Event

News About Old Hartleyites

We regret that this list is not a lengthy one. We request our Past Pupils to overlook all omissions and send us information about themselves—about their successes and achievements—for publication in the next issue of the miscellany. Thanks.
—Editors

Mr. P. Ahamparam, Principal, Skandavarodaya College, Chunnakam.

Messrs. S. Chinniah and P. Gnanendran, Pilots, Colombo Harbour.

Mr. C. Ganesu, Bank of Ceylon City Office, Colombo.

Drs. M. K. Gunaratnam and M. M. Nadarajah are in Australia attached to the Australian Medical Service.

Mr. M. Gnananesan, Education Office, Jaffna.

Dr. V. Jeganathan, General Hospital, Batticaloa.

Messrs. K. Jeyadeva, V. Ilampooranan, R. Yogasingam, V. Nithiyanthan and T. Prathaban are doing Electronical Engineering in U. K.

„ V. Jeyendran and S. Rangarajah are undergoing training on merchant-ship Dufferin.

Mr. P. Jeyasunderam, J. T. O. Valaichenai Paper Mills, Now in Canada on a scholarship.

„ K. Jeyaseelan, Branch Manager, Ushas, Jaffna.

Mr. S. Kandasamy, Grade I Officer, Kachcheri, Trincomalee.

„ K. Kathirkamar, Irrigation Engineer, Mullaitivu—Mankulam.

„ V. S. Kandapoo, Manager, Bank of Ceylon Office, Colombo.

„ R. V. Kandasamy, J. P., Anuradhapura District.

„ P. Kathiravelpillai, J. P., Colombo District.

„ C. Kadirgamar, Assessor, Dept. of Inland Revenue, Kandy.

„ C. Kanapathipillai is in charge of Mineral Sands Corporation, Pulmoddai

Dr. S. Kanapathipillai, De Soysa Lying in Home Colombo.

Mr. M. G. R. Kirupairajan, National Bank, Hatton.

„ N. Krishnavel is following a Course in Accounts at the Junior University, Palaly.

Mr. R. Navaratnam, Magistrate, Colombo Courts.

„ A. Nadarasa, Chief Clerk, Base Hospital Pt. Pedro.

„ A. Navaratnam, Superintendent of Police, Chilaw.

„ V. K. Nadarajah, Lecturer, Palaly Specialist Teachers' Training College.

„ S. Nadarajah, Instructor, Department of English, University of Ceylon.

„ R. Paramaguru, Additional District Judge, Jaffna.

„ R. S. Ramanathan, Commissioner of Sales, Valuer and Auctioneer, District Courts, Pt. Pedro and also Inquirer into Sudden deaths, Pt. Pedro.

„ P. Ratnasingam, Chief Accountant, Land Development Office.

„ S. Rajendram, Faculty of Engineering, Ceylon University.

- „ A. S. Rajendran, Faculty of Engineering (on Study Leave)
- „ A. N. Ramachandran, Proctor S. C., Pt. Pedro.
- „ N. Ramachandran, Bank of Ceylon, Pt. Pedro.
- „ A. Sivasubramaniam, Grade I Officer, District Court, Jaffna.
- „ R. Sivasubramaniam, Store-Keeper, Food Control Department, Mullaitivu.
- „ K. Subramaniam, Courts, Anuradhapura.
- „ N. K. Subramaniam, Commissioner of Sales, Values & Auctioneer, Pt. Pedro.
- „ S. Subramaniam. Book Binder, Magistrate's Court Pt. Pedro.
- „ S. Sabapathipillai, Proctor S.C is appointed J. P.
- „ V. Sethunayagam, Grama Sevaka, Puloly South, Pt. Pedro.
- „ K. T. Subramaniam, Price Control Inspector, Mannar.
- „ S. Sivapathasundaram, District Court, Pt. Pedro.
- „ M. Selvavinayagam, Accountant.
- „ K. Satkunam, Marketing Department, Colombo.
- „ K. Sri Sivalingam, Asst. Supdt. of Surveys, Vavuniya.
- „ K. Sangarapillai, Engineer, Dept. of Irrigation, Vavuniya.
- „ A. Shanmuganathan, Chemical Engineer, Kuala Lumpur, Malaysia.
- „ S. Satcunanathan, Lecturer, Trinidad University, W. Indies.
- „ S. Sivapragasam, Bank of Ceylon, Jaffna.
- „ R. Sivaramalingam, Bank of Ceylon City Office, Colombo.
- „ V. Tharmalingam, Proctor S.C., Chairman Urban Council, Pt. Pedro.
- „ M. Thambimuthu, D. R. O. Pt. Pedro.
- „ C. Thavaravy, Gazetted Officer, R. A. A. F. Australia.
- Dr. K. Theivananthampillai, Lecturer, University of Kuala Lumpur, Malaysia.
- Mr. P. Thirunavakkarasu, Deputy Commissioner of Labour, Colombo.
- „ A. Theivendran has completed his course at Katubedde and is an I. P. T.
- „ T. Thillainadesan, Proctor S. C. Pt. Pedro.
- Dr. S. Vairavanathan, T. B. Specialist, Puttalam Civil Hospital.
- Mr. S. Vinasithamby, Chemist, State Distillery Seeduwa.

Compiled by Mr. R. S. Ramanathan

OFFICE BEARERS 1969

PREFECTS' GUILD 1969

Head Prefect:	M. Sreetharan
Deputy Head Prefect:	D. Balasingam
Senior Prefects:	S. Sathanantham P. Rajkumar V. Mahendran S. V. R. Mathavan D. K. Buell V. Mathivanan B. R. Manuelpillai K. Muthukumar M. Selvanandarajah
Junior Prefects:	S. Mariaratnam R. Thangarajan V. Sathiaseelan S. Ananda Ganeshan K. Balendran K. Kuganesan M. Rajendra S. Sarvanantham V. G. Wilson

THE HOSTEL 1969

Warden:	Mr. W. N. S. Samuel
Boarding Master:	Mr. T. Nithiaratnam
Asst. Boarding Master:	Mr. A. Mark
Head Prefect:	N. Navakumar
Prefects:	P. Sreetharan V. Sathiaseelan M. Rajendra

SPORTS 1969

Prefect of games: Mr. C. Ratnavel

	Master in Charge	Captain
Cricket 1st XI	Mr. S. S. Manuelpillai	M. Selvanantharajah
Cricket 2nd XI	Mr. M. Balasubramaniam	A. R. Manuelpillai
Cricket 3rd XI	Mr. M. Ramakrishnan	J. Blanchard
Athletics	Mr. T. Nithiaratnam	D. K. Buell
Football 1st XI	Mr. C. Jothiravy	S. Sathananthan
Football 2nd XI	Mr. M. Ramakrishnan	P. Anpalagan

Editors of the Miscellany: Mr. W. N. S. Samuel
Vidwan M. Kanapathipillai

The names of the office-bearers of the various Societies and Houses are to be found in their reports.

THE STAFF DECEMBER — 1969

Principal

S. Ratnasabapathy

M.Sc. (London), Post Graduate Trained G.T.C.

Assistants :

S. S. Manuelpillai

B.A. Honours (Calcutta), Dip-in-Ed. Ceylon
Sectional Head—Languages and Religion.

W.N.S. Samuel

B.A. (London), Dip-in-Ed. (Ceylon) Teacher Counsellors' Certificate, Sectional Head—Social Studies,

S. Kandasamy

B.Sc. (London), Dip-in-Ed. (Ceylon),
Sectional Head—Science and Maths.

K. Karthigesu

B.A. (Lond). Dip-in-Ed.(Ceylon), Vidwan (Annamalai).

Miss B. Navaratnasingam

B.Sc. (Calcutta), Dip-in-Ed. (Ceylon), A.T.C.L.
(Lond. T.C.)

P. Satchithanatham

B.Sc. Honours (Madras), Dip-in-Ed. (Ceylon),

C. Ratnavel

B.Sc., (Ceylon), Section B Mathematics,
Dip-in-Ed. (Ceylon).

J. V. Sivapragasam

B.A. (London), Tamil Trd. (First Class), Eng. Teachers' Certificate)

S. C. Rajasingam

M.A. (Madras).

J. S. Rajaratnam

B.A. (Calcutta), Tamil Trd. (First Class).
Teacher Counsellors' Certificate.

P. Balasingam

B.A. (Ceylon) Section B. History.

M. Sanmuganathan

B.Sc. (Ceylon)

S. Sellathurai

B.Sc. (Ceylon) Section B Chemistry.

K. Sivapathasundaram

B.Sc. Honours (Madras). (on Study Leave at the
Ceylon University)

V. Rajanayagam

B.Sc. (Ceylon). (on Study Leave at the
Ceylon University)

M. Balasubramaniam

B.Sc. (Poona).

C. Jothiravy

B.Sc. (Poona).

S. Kamalanathan

B.Sc. (Ceylon).

M. Kanapathipillai

B.A. (Ceylon), Vidwan (Annamalai) Dip-in-Tamil
(Ceylon).

Sam Thampapillai

English Trained G.T.C. (First Class).

R. R. R. Blanchard

Vocational Trained (First Class).

S. Namasivayampillai

English Trained G. T. C. (First Class).

M. Ramakrishnan

Maths. Trained G. T. C. (First Class), G.S.Q. (Ceylon).

Mrs. P. Kulasegaram

Specialist English trained Palaly T. C.

K. N. Ratnavel

B.O.L. Vidwan (Annamalai).

Mrs. F. E. T. Winslow

English Teachers' Certificate.

Mrs. S. Sellathurai

**G.C.E. Adv. Level (London), Music Teachers'
Certificate (N.C.O.M.S.)**

D. M. Somasundaram

G.S.Q. (Ceylon).

A. Mark

Advanced Diploma in Art

Government College of Fine Arts.

T. Nithiaratnam

Teachers' Certificate in Physical Education (Saidapet)

Office :

E. C. Manuelpillai

Accounts

S. Sivasankaran

General

Library :

S. Parayogajeyam

Laboratories:

N. Muthukrishnan

(Physics)

K. Rajaratnam

(Biology)

Minor Staff :

K. Sinnathurai

S. Balasubramaniam

S. Sellathurai


~~~~~  
St. Joseph's Catholic Press,  
Jaffna. 501-70.  
~~~~~